www.mhp.org.tr

II

BİN YILLIK KARDEŞLİK VE BİRLİKTE YAŞAMA İRADESİ

BİN YILLIK KARDEŞLİK VE BİRLİKTE YAŞAMA İRADESİ

II

DEVLET BAHÇELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

Her bulanık devirde ve dönemde; hassasiyetleri kaşıyarak, kalabalıkları ajite ederek ve inançlarımızı tersten yorumlayarak kargaşaya düşmemizi bekleyen şeref ve edep fukaralarını fazlasıyla gördük.

Bizi, çirkin hesaplarına alet etmeyi aklında geçirenler; Türk-Kürt düşmanlığını bilemeye çalıştılar, ama başaramadılar.

Mezhep kıvılcımını çakarak, son yurdumuzun ateşe verilmesini istediler, ama yapamadılar.

Ülkücüleri sokağa çekmeye, "Daha ne duruyorsunuz!" sözleriyle kışkırtmaya, duygularıyla oynayarak sosyal barışımızın ve kalıcı uzlaşmamızın üzerini örtmeye niyetlendiler, ama muratlarına eremediler.

İnşallah dünya durdukça da bu küf tutmuş hastalıklı zihinler hayallerine ulaşamayacaklar ya kahırlarından ya da girdikleri işbirlikçi ilişkilerden dolayı çürüyerek yok olup .

Alevi kardeşlerimiz müsterih olsunlar, biz yanlarındayız.

Canlarımız, canımız bildiklerimiz rahat olsunlar, biz arkalarındayız.

Biz muhabbet bağında birlikte açan gonca gibiyiz.

Aşkla semaha açılan aynı vücudun iki eli gibiyiz.

Çünkü biz biriz, beraberiz ve ilelebet de böyle kalacağız.

Devlet BAHÇELİ

İÇİNDEKİLER

27 Mart 2012 7
3 Nisan 2012 35
17 Nisan 2012 59
24 Nisan 2012 83
8 Mayıs 2012 109
15 Mayıs 2012 135
29 Mayıs 2012 161
5 Haziran 2012 185
12 Haziran 2012 213
19 Haziran 2012 239
26 Haziran 2012 267

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

27 MART 2012

Değerli Milletvekilleri,

Kıymetli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki konuşmama başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

AKP'nin üç dördün toplamıyla formülleştirdiği millî eğitim sisteminde değişiklik yapılması hakkındaki kanun teklifi, Meclis Genel Kurulunda görüşülmeye başlanacaktır.

Bu konuda partimizin değerli milletvekilleri gerekli çalışmaları yaparak, görüş ve eleştirilerimizi demokratik adap ve seviye sınırları içerisinde aziz milletimizin bilgisine sunacaklardır.

Dileğim AKP'nin inadından vazgeçerek uzlaşmaya yanaşması, ana muhalefet partisi CHP'nin sakin ve soğukkanlı bir şekilde demokrasinin ruhuna uygun hareket etmesidir.

Milletimizin geleceğini fazlasıyla etkileme niteliğine haiz olan söz konusu kanun teklifinin, aklıselimle ele alınması, duyarlılıkla harmanlanması ve diyalog kanallarını açık tutarak görüşülmesi millet iradesinin ve Meclisimizin saygınlığı bakımından elzemdir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Malumlarınız olacağı üzere, ülkemiz risk ve tehditlerle çevrelenmiş ve tuzaklanmış bir darboğazdan geçmektedir.

İç ve dış gelişmelerin tetiklediği ağır sorunlar, çözüm bekleyen problem alanları gün geçtikçe katlanmakta ve maalesef kökleşmektedir.

Ne acıdır ki, aziz milletimiz kurulan taviz ve teslimiyet çarkının içinde törpülenmekte ve zaafa düşürülmektedir.

Sözde ileri demokrasiciler, Okyanus öteciler, Kandilciler, İmralı havarileri, BOP'çular, peşmergeciler, teröristler, sıcak paracılar Türkiye'nin huzuruna ve millet varlığına âdeta diş bilemektedirler.

Bunların amacı; birliğimizin felç olması, düzenimizin tahrip edilmesi, sükûnetimizin bozulması, ahengimizin zedelenmesi, beraberliğimizin sonlanması ve kardeşliğimizin bitmesidir.

Türkiye bu açıdan tertiplerin, tuzakların ve tahriklerin tam olarak merkezindedir.

Bu kapsamda hırpalanan aziz milletimiz; bilinçli bir siyasi stratejiyle cepheleştirilmeye, birbirine yabancılaştırılmaya ve geleceğe dair umutlarını kaybetmeye doğru aceleyle sürüklenmektedir.

İktidar partisi AKP'nin, sorunlu ve silik politikaları sonucunda uçurumun kenarına kadar taşınan ülkemiz; kaypak ve kaygan güç dengelerinin arasına sıkıştırılmıştır.

Bu itibarla gerçek gündemin ötelendiği bir zamanda, enerjisini ve gücünü heba eden Türkiye'nin içinde bulunduğu manzara içler acısı bir durumu resmetmektedir.

İhanet erbabının fazla mesai yaptığı ve AKP eliyle cesaretlendirildiği bu süreçte; eğitim sistemimiz tartışmaya açılmış, millî gün ve bayramlarımız saldırıya uğramış, üniter yapımız dört bir yandan aşındırılma girişimlerine maruz kalmıştır.

Etnik bölücü terörün vahşi eylemleri, insanlıkla bağdaşmayan kanlı saldırıları ve gelen şehit haberleri ülkemizin kritik bir yol ayrımında olduğunu bir kez daha teyit etmiştir.

En son olarak Şırnak'ta, teröristlerle girdikleri çatışmada şehit düşen özel hareketçi polislerimiz bunun bariz bir göstergesi olmuştur.

Yedi evladımız ne yazık ki vatan uğruna, bağımsızlık aşkına ve milletimizin hayat hakkını koruma yolunda Hakk'a yürümüşlerdir.

Bu itibarla yeniden analar ağlamış, ocaklar mateme gömülmüş ve milletimiz derin bir teessür hâ lini yaşamıştır.

Afganistan'dan gelen şehitlerimizin sızısı yüreklerimizdeki tazeliğini muhafaza ederken, yeni şehitlerimiz şüphesiz hepimizin ciğerini dağlamıştır.

Kahraman polislerimiz gözyaşlarıyla ve dualarla vatan topraklarına emanet edilmişlerdir.

Hayatlarının baharında, millet ve vatan sevdasıyla yaptıkları görevlerinde Hakk'a ulaşan kardeşlerimize Cenab-ı Allah'tan

rahmet; ailelerine, mesai arkadaşlarına, Türk polis teşkilatına başsağlığı ve sabırlar niyaz ediyorum.

Hâlihazırda tedavi altında bulunanlara da geçmiş olsun dileklerimi iletiyor, acil şifalar temenni ediyorum.

Her bir şehidimiz gönlümüzde, kalbimizde hürmetle hatırlanıp anılarıyla yaşayacak ve dünya durdukça Türk milletinin ruhunda sancak gibi dalgalanacaktır.

Defnedildikleri yer yalnızca toprak olmayıp, aynı zamanda bizim yüreğimizdir.

Sadakatle, içtenlikle ve büyük bir sahiplenmeyle şehitlerimizin hakkını ve hukukunu savunmak bizim için onur ve millî bir vazifedir.

Bastığımız yerleri yalnızca toprak olarak görmeyen, altında kefensiz yatanları aklından bir an olsun çıkarmayan, şehit nesli olduğumuzu unutmayan ve bu yüzden de hiçbir millî değerimizi incitmeyi aklından dahi geçirmeyen bir şuurun ve inanmışlığın temsilcileriyiz.

Eğer bugün buradaysak, bağımsız yaşamanın eşsiz tadını derinlerimizde hissediyorsak, geleceğimiz üzerinde tek başına söz ve yetkimizi kullanabiliyorsak, biliniz ki bunun yegâne nedeni şehitlerimizin mübarek mücadeleleri ve bedeli olmayan özverileridir.

Merhum şairimiz Mithat Cemal Kuntay'ın dizelerinde ifade bulduğu gibi; "Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır, toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır."

Şükürler olsun ki, Anadolu coğrafyası elleri öpülesi şehitlerimizin sayesinde, onların himmet ve hikmetleriyle, karşılıksız adanmışlıklarıyla vatanlaşmıştır.

Ve bizlere kutsal bir emanet olarak, yeri doldurulamayacak maddi ve manevi bir hazine hâlinde intikal etmiştir.

Biliyoruz ki, şehidini, şühedasını bilen, onların efsaneleşen vatan sevgilerini ve bayraklaşan azimlerini şartlar ne olursa olsun duasında ve kalbinde idrak eden bir millet varlığı, hiçbir güç karşısında tökezlemeyecek ve geri adım atmayacaktır.

Biz bu sorumluluk ve bilinçle hareket ettik, bunları kendimize rehber edindik.

Şehitlere duyduğumuz hürmet ve hayranlık, geride bıraktıklarına gösterdiğimiz yakın ilgi hep bu düşüncemizin ve bağlılığımızın bir gereğidir.

Bizim aklımızdan şehitliği ve şehit cenazelerini siyasetin dar mahzenlerine sıkıştırmak ve istismar etmek asla geçmemiştir.

Onların son yolculuklarında dini ve millî vecibemizi yapmak dışında da bir eğilimimiz ve tercihimiz katiyen bulunmamıştır.

Bu çerçevede Başbakan Erdoğan'ın, geçtiğimiz hafta bizi hedefine alan mesnetsiz ve temelsiz sözleri aslında kendi çarpık zihniyetinin yansımasından başka bir anlama gelmemiştir.

Bizim şehitleri ve şehit cenazelerini siyasi protesto gösterisine dönüştürdüğümüz, bunun da millî, manevi değerlerimiz ve şehitlerimizin aziz hatırası adına son derece çirkin, sorumsuz, edep ve adap dışı bir davranış olduğu Başbakanın ağzından işitilmiştir.

Şu kadarını ifade etmeliyim ki, şehitliğin anlam ve önemini, onları Hakk'a uğurlarken son görevimizi nasıl yapacağımızı Başbakan Erdoğan'dan öğrenecek ve onun çizdiği sınırlarla bilecek değiliz.

Başbakan, şehitleri kelle olarak tarif ettiğini unutmuş ve düştüğü müfterilik çukurunun boyutu kendisinin aklını başından almıştır.

Milliyetçi ve Ülkücü hareketin canıgönülden hissettiği derin kederi, aziz şehit naaşlarının kaldırıldığı mukaddes mekânlarda paylaşmaktan alıkoymaya ne Başbakan'ın iktidar gücü, ne de beyhude suçlamaları yetmeyecektir.

Bize edep, adap öğretmeye kalkışan Başbakanın, her şeyden önce, geçmişte şehitlere ve şehitliğe karşı sergilediği pervasızlığın ve saygısızlığın hesabını vermesi ahlaki bir tutarlık olacaktır.

Allah'a hamdolsun ki, Milliyetçi Hareketin hiçbir mensubu şehide kelle, katile sayın diyecek bir çürümüşlüğün tarafı ve kesimi olmamıştır.

Ve şehit kanı üzerinden siyasi hesap yapacak bir düşüklüğün ve vicdansızlığın içinde de yer almamıştır.

İstismarcılık, millî ve manevi değerlerimizi siyasete alet eden gözü karalık aynısıyla, tıpkısıyla AKP'de karşılık bulan terbiye yoksunluğudur.

Biz şehitlerimizin yasını tutar, Fatihâlarla ruhlarını yâd eder ve gözyaşlarımızla şehit analarının ve yakınlarının acılarını paylaşırız.

Bunun dışında bize yönelik her söz, yakıştırma ve itham müfterilikten dili dolaşanların, çamura batanların hezeyanları ve zırvaları olmaya mahkûm kalacaktır.

Bu konuda rüştümüzü ispatlamaya ve nerede durduğumuzu göstermeye esasen ihtiyacımız da bulunmamaktadır.

Her şey bir kenara, bugün bayrağa sarılı şehit cenazelerinin müsebbibi hiç kuşkunuz olmasın ki, yıkım projesinin uygulayıcısı Başbakan Erdoğan ve hükûmetidir.

Nihayetinde Başbakan Erdoğan, şehit cenazelerindeki millî sahiplenişten ve uyanıştan rahatsız olmayı bırakmalı, şehitlerimizin kanına giren canilerle kurduğu ihanet masalarının ve karşılıklı dostane diyalogların bedeline katlanmak için bugünden hazır olmalıdır

Değerli Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu kısmında, Başbakan Erdoğan'ın, geçen haftaki grup konuşmasında açıkladığı şehit ve gazilerimizin yakınlarını içine alan bazı düzenlemelerle ilgili görüşlerimi kısaca ifade etmek istiyorum.

Takdir edersiniz ki, şehitlerimizin geride bıraktıkları annelerinin, babalarının, eşlerinin ve çocuklarının haklarını ödeyebilmemiz mümkün değildir.

Elbette yaptıkları fedakârlıkları hiçbir maddi değerle kıyaslamak da söz konusu olmayacaktır.

Şehitlerimizin aileleri milletimize emanettir, onların rahatını ve huzurunu temin etmek hepimiz için tartışılmaz bir zorunluluktur.

Anlaşıldığı kadarıyla, şehitlerimizin dul ve yetimleriyle, gazilerimizi ilgilendiren çeşitli kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde 20 maddelik bir değişiklik öngörülmektedir.

Başbakan Erdoğan; şehitlik, gazilik ve malullük kapsamının daha da genişletileceğini, şehit yakınlarıyla gazilerimize sözüm ona geniş imkânlar sunulacağını iddia etmektedir.

Biz bu kapsamda atılacak her adımdan, yetersiz de olsa her girişimden memnuniyet duyarız ve seviniriz.

Ancak yeni diye takdim edilen hazırlıkların, eski uygulamanın lokal onarımından ve iyileştirmesinden başka bir manaya gelmediğini de bu vesileyle ifade etmek isterim.

Burada, bizim önemle vurgulamak istediğimiz konu ise şehit ve gazi sayılma kapsamının genişletilmesi hususudur.

Bir aşamaya kadar bunun olumlu bir niyet ve girişim olduğunu biz de inkâr etmiyoruz.

- Terör olayları sebebiyle göreve gidiş dönüşler esnasında meydana gelen kazalar sonucu yaralananları, sakat kalanları ve hayatını kaybedenleri,

- Trafik ve yol güvenliği ile birlikte, tutuklu ve hükümlülerin sevk ve nakillerinde görevliyken meydana gelen olaylara konu olanları,

- Mülki idare amirleriyle ilgili dar kapsamın genişletilmesini,

- Her derecede polis okulları ve askerî okullarda okumaya hak kazanıp geçici kaydı yapılan veya yaşları 18'in altında olan

öğrencileri yapılacak yasal düzenlemelerle dikkate almak yerinde bir uygulamadır.

Bizim için şehit ve gazilerimizin aileleri ve bakmakla yükümlü oldukları yakınları çok büyük bir önemdedir.

Fazilet timsali şehitlerimize ahde vefa gereğince Parti programımız ve 2011 yılı Seçim Beyannamemizde de ifade edilen şu ilave önerilerimizin, hükûmet tarafından değerlendirmeye tabi tutulmasını istiyor ve bekliyoruz:

1- Şehit ve gazi çocuklarının, anne veya babalarının meslekleri icra etmek istemeleri hâlinde, gerekli şartları taşıyanların bu mesleklere sınavsız ve doğrudan intisapları sağlanmalıdır.

2- Şehit ailelerine, gazilerimize, terörle mücadele ederken mağdur ve malul olanlara yapılan maddi desteğin onurlu bir hayat sürdürecek düzeyde olması gözetilmeli, sosyal konutlardan bedelsiz yararlanmaları temin edilmelidir.

3- Gazilerimizin, şehit ailelerinin, terörle mücadele ederken mağdur duruma düşmüşlerin öncelikli olarak işe yerleştirilmeleri gerçekleştirilmeli, kamu hizmetlerinden yararlanmada eksiksiz bir şekilde avantajlı olmaları yerine getirilmelidir.

4- Şehit ve gazi çocuklarının her kademedeki eğitim harcaması devlet tarafından karşılanmalı ve yükseköğretime girişlerinde kendilerine kontenjan ayrılmalıdır.

5- Harp malullerinin faizsiz konut kredisinden yararlanmaları için 2008 yılı başlangıç olarak alınmamalı, belirlenecek tarih bu yıldan en az 10 yıl geriye çekilmelidir.

6- Şehit eşine verilecek faizsiz konut kredisinden aynı zamanda, şehit annesi veya babası da yararlandırılmalıdır.

7- Şehit ailelerine tanınan işe yerleştirme hakkı iki kişiyle sınırlandırılmamalı, bu konuda esnek ve kolaylaştırıcı bir tutum takınılmalıdır.

Ayrıca, Başbakan Erdoğan tarafından dile getirilen; terör eylemlerinde hayatını kaybeden sivillerin şehit kategorisine alınması bir dereceye kadar doğru ve haklı bir düşüncedir.

Ancak "sivil şehitlik" tanımlamasıyla basına yansıyan bu gelişme, bazı soru işaretlerini ve sorgulamaları da beraberinde getirmiştir.

Buna göre Uludere'de ölenlerle birlikte Hrant Dink'in de şehitlik kapsamına alınabileceği konuyla ilgili çalışmaları yürüten bakan tarafından duyurulmuştur.

Öncelikle şunu söylemek lazımdır ki, şehitlik hukuki bir terim veya içerik değil, dinî ve millî bir kıymet hükmüdür.

Kimlerin şehit sayılacağını ve kimin şehitlik makamına yükseldiğini hukuki müdahalelerle tayin etme mezuniyeti kimsede yoksudur.

İnancımız, şehitliğin hangi hâllerde olacağını ve kime şehit denileceğini ifade etmiş ve bu konudaki sınırları kalın olarak çizmiştir.

Yüce Allah'ın isimlerinden birisi olan şehit; ölmeyen, aksine Rabbimizin katında diri olan ve onun ikram ettiği nimetleri gö-

ren, kıyamet günü inkârcıların aleyhine Peygamber Efendimizle birlikte şahitlik yapacak ayrıcalıklı ve mukaddes bir kimsedir.

Her hâl ve şart altında vefat eden birisinin şehit olabilmesi için Müslüman olması mutlak anlamda gerekliliktir.

Bunlara aldırmadan, AKP hükûmetinin savurganca ve düşüncesizce şehit tanımını genişletme çabası abesle iştigal olduğu kadar, Allah ve vatan uğruna hayatlarından olan kahramanların ruhlarına haksızlık ve saygısızlıktır.

Şehitliği sulandırmak, şehitlerimizi ayağa düşürmek hiç kimsenin haddi değildir.

Başbakan Erdoğan'ın, şehit yakınlarımızı ellerde ve gönüllerde yüceltmek yerine, şehit tanımıyla oynaması ve bu manevi kavramı dünyevileştirmesi büyük bir gaflet ve basiretsizliktir.

Mesela Agos gazetesi Genel Yayın Yönetmeniyken, uğradığı silahlı saldırıyla hayatını kaybeden Hrant Dink'i nasıl ve hangi yetkiyle şehitlik mertebesine çıkarmak mümkün olacaktır?

Ya da kaçakçılık yaptıkları sabit ve net olan kişileri, şehit olarak görmek hangi aklın ve mantığın ürünü olarak değerlendirilecektir?

Unutulmamalıdır ki, şehitlik makamı ve payesi, birilerini teskin ve taltif etmek için verilecek rüşvet değildir.

Sus payı, maddi imkânlardan yararlandırmak için peşkeş çekilecek ekonomik bir vasıta, önüne gelene dağıtılacak ulufe olarak da kesinlikle görülmemelidir.

Şehitlik; kanını, canını, fâni bedenini vatan, bayrak, millet ve Allah yolunda hasredenlerin buluştukları kutlu ve mukaddes bir ilahî dergâhın adıdır.

Yeri gelmişken sormak isterim ki, Başbakan kafasına göre şehitlik ehliyeti dağıtacak, önüne gelene bu değeri lütuf olarak verecek cüreti ve yetkiyi nereden almaktadır?

Kendisini; şehitliği tescil eden ve onay veren bir konumda nasıl görebilmektedir?

Bu şirk, maneviyat tüccarlığı, inanç karaborsacılığı ve manevi değer stokçuluğu değil midir?

Açıktır ki, rahmani kılığa girmiş siyasi nifak; dinimizi, diyanetimizi ve kutsallarımızı yıpratmaktan ve çarpıtmaktan en ufak bir çekinme ve hicap duymamaktadır.

Bu gelişmeler şehitliğin anlam kaynaklarına, geniş manevi ihtişamına AKP etiketli vurulan siyasi darbe ve kelepçedir.

Haçın gölgesini şehitliğin üzerine düşürmeye çalışanlar titreyip kendilerine gelmeli, hilalin gök kubbemizde parladığı sürece, Malazgirt'in, Çanakkale'nin, İzmir'de denize dökülenlerin, Sakarya'nın, Sevr'in ve Lozan'ın intikamını alamayacaklarını iyi bilmelidirler.

Tarih boyunca vatan ve millet sevgisiyle toprağa düşmüş ecdadımıza; gerek vatan sınırları içinde, gerekse sınır ötesinde milletimizin birliğinin ve kardeşliğinin devamı için bugün de can veren aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, hepsini hürmetle anıyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Az önce de ifade ettiğim gibi, ülkemiz iç ve dış gelişmelerin yükü ağır meseleleriyle cebelleşmekte ve uğraşmaktadır.

İçeride etnik terör ve bölücülük çıkmazı, dışarıda istikrarsızlık ve isyan dalgası iki taraflı çalışan pres makinesine dönmüş, dişlileri arasına güvenliğimizi ve ümitlerimizi alarak ezmeye başlamıştır.

Sürecin yönü ve işleyişi bu nedenle içaçıcı olmadığı gibi, tehditlerle doludur.

AKP Hükûmetinin terörle mücadeledeki zafiyeti, bölücülüğe verdiği siyasi krediler ve küresel hesaplara uydu olması, millet ve devlet bekası için önemli sıkıntılara yol açmıştır.

Hükûmetin vizyonsuzluğu, birbirini tutmayan beyanları, sürekli çark eden politikaları, dün doğru dediğine bugün yanlış diyen tutarsızlıkları Türkiye'nin dokuz yılını aşan bir zamanına mal olmuştur.

Diyebiliriz ki;

• AKP israf ve heba olmuş yılların, gölgesi boyundan büyük olan markasıdır.

• Boşa kürek çekmenin, çölde nafile yere vaha aramanın, düz yolda yönünü şaşırmanın ve ses çıkarmaktan başka bir işe yaramayan vızıltının bizatihi kendisidir.

• Yalan rüzgârı, aldatma fırtınası ve hamaset sağanağıdır.

Bunun için izlediği siyasetinde sürekli yama yapması, dikiş tutmaz çizgisinde kırıklıklar bulunması son derece normal ve kendi tabiatıyla uyumludur.

Hükûmetin bilhassa, bölücü teröre karşı takındığı tutum, gösterdiği sarsak duruş ve takip ettiği şaibelerle dolu metot bize bunu göstermektedir.

Bildiğiniz üzere, büyük bir gürültü ve beklentiyle 2009 yılında, önce Kürt sorunu olarak lanse edilen, arkasından demokratik açılım olarak düzeltilen ve bu da yetmezmiş gibi millî birlik ve kardeşlik süreci olarak tadil edilen yıkım projesi, Türk milletinin karşı karşıya kaldığı çok ciddi sorunlardan birisi olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın "Kürt sorunu sanaldır." sözünden geçtiğimiz yıl ki "Kürt sorunu artık yoktur." noktasına kadar geçen süre içerisinde şahit olunanlar, hiçbir millî vicdan tarafından tasdik edilemeyecek ve kabullenemeyecektir.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, aynı zihniyetin değişik bir versiyonu olarak 2007 yılının Kasım ayındaki Gürcistan ziyareti esnasında; sözde Kürt sorunuyla ilgili gerçekçi, akıllı, soğukkanlı, dikkatli, uzman görüşüyle hareket etmenin önemine vurgulamış ve terörün doldur boşalt ile bitmeyeceğine değinmiştir.

Ne tesadüftür ki Sayın Gül, 2008 yılının Mart ayında yine bir dış seyahat öncesinde, sözde Kürt sorununun Türkiye'nin meselesi olduğunu gündeme getirmiştir.

Bu tarihlerde basına yansıyan haberlerden, AKP'nin; ABD merkezli bazı düşünce kuruluşlarında tanzim edilen ve sonrasında Senatoda onaylandığı iddia olunan "Kürtlerle Büyük Uzlaşı

Planı" paralelinde adım attığı yazılmış, bununla ilgili yerli ve yabancı gazetelerde değerlendirmeler yapılmıştır.

Ve tam bir yıl sonra da Cumhurbaşkanını Gül, "Önümüzdeki günlerde çok iyi şeyler olacak." ve "Çok ümitliyim." diyerek yıkımı âdeta müjdelemiştir.

O tarihlerde, bir yanda hemen hemen her gün şehit verilmiş, öte yanda Kandil'den Meclis koridorlarına kadar herkes diyalogdan bahsetmiş, çözüm diye tempo tutturmuş, ellerin tetikten çekilmesi gerektiğine atıf yapılmış, sonuç olarak bölücülük hiç olmadığı kadar mesafe kaydetmiş ve mevzi elde etmiştir.

AKP zihniyeti sorumluluk çeperini genişletmek maksadıyla yıkım ve parçalanma projesine devleti de ortak etmiş ve yanına kim yanaştıysa PKK açılımının senaryosuna ortak etmeye çalışmıştır.

Hatta 1 Ağustos 2009 tarihinde Polis Akademisinde 12 kötü adamın iştirakiyle yapılan yıkım toplantısı da bu minvalde tarihî bir dönemeç olmuştur.

Öyle ki, Habur rezaletine kadar AKP-şimdiki BDP'nin o günkü temsilcisi DTP, bölücülüğün loş odalarında birlikte imal ettikleri zehri azar azar milletimize içirmek için yola koyulmuşlardır.

Yıkım projesinin toplumsal kabulünü sağlamak amacıyla her türlü yalana müracaat edilmiş, her türlü kirli ilişki ağına girilmiş; "Gözyaşları dinecek, analar ağlamayacak, kan akmayacak, ölüm olmayacak." kandırmalarıyla vicdanlar istismar edilmiştir.

Bugün bir kez daha net olarak anlaşılmıştır ki, sözde demokratik açılım denen küflü ve paslı süreç, AKP'nin taşeronluğuyla uygulamaya koyulan, senaryo yazarı ABD olan bir düşmanlık projesi ve açılımıdır.

Habur'dan Oslo'ya kadar bu kirli tezgâhın türlü rezaletleri deşifre olmuş ve bu doğrultuda aziz milletimiz tam olarak küresel nişangâha yerleştirilmiştir.

Bugün daha iyi fark edilmiştir ki yıkım projesi; Mondrosçu zihniyetin aynen devamıdır.

Sevr'in belini doğrultması, Paris Konferansının hayat bulması, 96 yıl önce yapılan gizli pazarlıkların ve yok olmamız üzerine tutuşulan bahislerin yeniden dirilmesidir.

Zira Mütareke yıllarında ihaneti sineye çeken, kafasıyla gönlü sömürgeleşmiş ve işgalin pençeleriyle vicdanları kararmışların benzerlerine ne acıdır ki bugün de rastlanmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın "terörle mücadele, siyasi uzantısı ile müzakere" sözünün etrafından şekillenen gelişmeler bize bunu kanıtlamaktadır.

Dikkatinizi çekmek isterim ki, AKP zihniyetinin eline yabancı çevrelerce tutuşturulan ve yeni diye basına sızdırılan ne olduğu belirsiz olan uydurma güvenlik konseptinin muhteviyatı, öz ve içerik olarak daha öncekilerden farksızdır.

Geçtiğimiz hafta, tartışmaların odaklandığı bu sözde 10 maddelik yeni planın ortaya çıkışına bize göre üç gelişme etkili olmuştur:

Birinci olarak, MİT-KCK-AKP-Kandil ve İmralı irtibatlarının açığa çıkmasıyla gizlilik kaybolmuş, karanlık emeller gün yüzüne çıkmış ve hükûmet zora girmiştir.

Özellikle İmralı'yla yapılan görüşmeler, yabancı memleketlerde boyun eğilen PKK dayatmaları, meselenin rengini ve istikametini yakından etkilemiştir.

Bu sebeple AKP kendince tedbir almaya ve temkinli olmaya karar vermiş, zaten yaptığı "satıhta mücadeleyle, saplantılı müzakereye" devam edeceğini yeniden ilan etmiştir.

Kaldı ki Başbakan Erdoğan'ın bu sözlerinde de herhangi bir yenilik olmadığı gibi, yalnızca yapılan bazı rötuşlar dikkate çekici bulunmuştur.

İkinci olarak, Türk askerinin başına çuval geçiren şahsiyetin Ankara'daki temasları ve Başbakan Erdoğan'ın doğrudan muhatabı olmamasına rağmen MİT müsteşarının da olduğu bir ortamda kabul görmesidir.

Görüldüğü kadarıyla, Irak'ın kuzeyindeki peşmerge unsurunun devreye girmesiyle birlikte İmralı ve Kandil ayakları sözde kızağa çekilmiş, ihtiyatta bekleyen Barzani sürecin içine küresel yönlendirme neticesinde doğrudan girmiştir.

Bir defa gündeme düşen son beyanlar, AKP'nin teröre tam teslim olduğunu; Kandil'de yüzsüzce, İmralı'da onursuzca milletimizin haysiyet ve itibarını iki paralık ettiğini göstermiştir.

Ve İmralı canisiyle, görüşme yapıldı yapılmadı çerçevesinde gelişen şerefsizlik damgası da muhataplarının alnına yeniden ve derin olarak kazınmıştır.

Özellikle peşmerge yönetiminin bağımsızlık mesajları, Haziran ayında Erbil'de toplanması planlanan Kürt Konferansının boyutu ve burada alınması muhtemel rezil kararlar, hükûmetin yeni diye sunulan planına şekil ve yön tayin etmiştir.

AKP'nin yapışık ikizi BDP'yle Meclis zemininde mutabakat arayacağı dile getirilmiş olsa da bu iki zihniyet zaten bir ve beraber olup, bölünme projesinin kökü dışarıda iki figüranı olarak siyasetin karanlık sayfalarında yerlerini almışlardır.

Başbakan Erdoğan'ın BDP'ye yönelik sarf ettiği hakaretimiz sözleri, BDP'nin AKP'ye yönelik küfürleri; bahçede kavga eden, ancak evde kucak kucağa oturan iki kardeşin göstermelik evcilik oyunuyla yakın benzerlik göstermektedir.

Bu iki zihniyet geçmişte de birçok defalar bir araya gelmiş, mutlu ve mesut bir şekilde, umutlu ve heyecanlı olarak toplantılarını sürdürmüşler ve iyi niyet temennisiyle saadetlerini herkese ispat etmişlerdir.

Üçüncü olarak, Suriye'deki meydana gelen vahim hadiseler zinciri bulunmaktadır.

Görüldüğü kadarıyla bu ülkedeki olayların durulma ve dinme imkânı gün geçtikçe zayıflamaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın Güney Kore'de buluştuğu ABD Başkanıyla, Suriye konusunda hemen hemen görüşlerinin bire bir örtüştüğünü ifade etmesi de yapılan işgal hazırlıklarının ve Suriye'yi dilimleme sinsiliğinin fikrî açıdan olgunlaştığını göstermektedir.

Sözüm ona "Nükleer Güvenlik Zirvesi"ne giden Başbakan, gerçekte sırtını dayadığı ve projelerine eş başkanlık yaptığı ülkeye hem danışmaya hem de verilecek ev ödevlerini almaya gitmiştir.

Arkadaşlık kurduğu ABD Başkanıylada son derece uyumlu ve eş güdüm içinde hareket ettiklerini göstermiştir.

Başbakan Erdoğan geçen haftaki grup konuşmasında, "Kişi, arkadaşının dinindendir; bunu unutmayın. Söyle bana arkadaşını, söyleyeyim sana kim olduğunu." diyerek önemli bir tespit yapmıştı.

Şimdi biz kendisinin ne olduğunu rahatlıkla ve şüpheye yer bırakmayacak bir şekilde söyleyebilir ve hükmümüzü kolaylıkla verebiliriz.

AKP, Okyanus ötesinin alarm zili ve küresel operasyonların ara istasyonu ve üstelik ikmal tesisidir.

Suriye'ye yönelik beyanlar, tampon bölge kurma istekleri, diplomatik temsili en aza indirme çabası ve uluslararası müdahaleye yeşil ışık yakılması bunun bir işaretidir.

Geldiğimiz bugünkü süreçte nasıl ki, Irak'ın toprak bütünlüğü korunamadıysa, Suriye'nin de aynı akıbete uğrama riskiyle yüz yüze kaldığını görmek ve anlamak gerekmektedir.

Irak'ın kuzeyine benzer bir Kürt yönetiminin kurulması ve bir nevi peşmerge yönetiminin bu kez de Suriye'de ilan edilmesi kaçınılmaz gibi durmaktadır.

Ve titizlikle üzerinde düşünülmesi gereken konu, Irak'tan sonra Suriye'nin doğusunda ve ülkemizin güney sınırında ortaya

çıkabilecek bir özerk Kürt idaresinin nelere mal olacağı hususudur.

Bundan sonra büyük Kürdistan'ın inşa edilmesi için çözülmesi gereken iki ülke sıraya girecektir: Bunlar da hepinizin bileceği üzere İran ve Türkiye'den başkası olmayacaktır.

Bu itibarla Arap Baharı'nın küresel mahfillerce tutulan gizli namlusu önce İran'a ve arkasından da ülkemize çevrilmiş durumdadır.

Yıkım projesinin de BOP'un hizmetine koşulmuş, küresel çevrelerin kabaran iştahını doyurmaya yönelik yeni bir Sevr oyunu olduğu bu açıdan net ve ortadadır.

Değerli Arkadaşlarım,

AKP'nin yıllardır yaptığı yanlışlar ve ayrımcığı körükleyen politikaları, teröristlere "dağdaki yurttaşlar" ve "kardeşlerimiz" diyerek PKK sözcülüğü yapan, Türk Silahlı Kuvvetlerine dil uzatacak kadar ihanet içinde bulunan mihrakların Meclis çatısı altına kadar gelebilmelerine imkân tanımıştır.

Hükûmetin sonuçsuz ikili görüşmeleri, karşılıklı ziyaretleri, stratejik vizyon belgesi adı verilen oyalanma metinleri ve sözde koordinatörlerle geçen sürenin ardından terörle mücadelede maalesef hiçbir tedbir alınamamış, hiçbir mesafe kat edilememiştir.

AKP, teröristin insafa gelmesini bekleyerek yıllarını heba etmiş, zayıflatmak bir yana PKK'nın cüret kazanmasına ve peşmergenin elini güçlendirmesine neden olmuştur.

ABD himayesinde cesaret kazanan Irak'ın kuzeyindeki peşmergenin PKK'yı, Türkiye'ye karşı bir tehdit vasıtası olarak kullanmak ve Kuzey Irak'taki federe devlet modelini Türkiye'de de uygulatmak istediği artık netleşmiştir.

Irak'a barış ve özgürlük propagandası adıyla başlatılan Amerika Birleşik Devletleri askerî müdahalesi, günümüzde Arap Baharıyla birlikte yeni devletlerin kurulması ile sonuçlanmak üzeredir.

Irak'ı önce federasyona ve sonra üç devletli ayrışmaya götürecek bu süreç şekillenirken, Türkiye ağırlığını koyamamış, AKP Hükûmeti Türkmenleri, Irak'ın kurucu ve asli unsuru olarak tanıtamamıştır.

Ve doğal olarak Türk dış politikasının kırmızı çizgileri birer birer çökmüş ve dün ne söylendiyse bugün inkâr edilmiştir.

Hiçbir vatanseverin artık hareketsiz ve tepkisiz kalamayacağı bu tablo karşısında, devletin adli ve kolluk gücünün kullanımı da dâhil olarak acilen tedbirler alması ve stratejik kararını yüksek sesle kamuoyu ile paylaşması bir beka meselesi hâline gelmiştir.

Bunun yanında, ihmal ve kayıtsızlıkla AKP'nin kucağında büyüyen bölücülük, bugün yalnızca terör boyutu ile algılanır hâle gelmiştir.

Bölücülük bütün cepheleriyle ortadan kaldırılamazsa muhtemelen yeni taviz reçeteleri özgürlük ve siyaset adına önümüzdeki dönemde Türkiye'nin önüne arkası arkasına konulacaktır.

Geçmişte de ısrarla vurguladığımız gibi, bu taleplerin ilk işaretleri her ortamda ve platformda açıkça dile getirilmeye başlanmıştır. Bunlar;

• Bölücülere yönelik olarak adı maskelenmiş siyasi bir af,

• Barzani devletinin tanınması ve Irak'ın kuzeyi ile diplomatik temasın yoğunlaştırıl'ması,

• Yeni Anayasayla üniter yapı ve millî kimliği zayıflatan maddelerin dayatılması,

• Federatif bir yapılanmanın idari mekanizmalar içinde sinsice yürürlüğe konulması olarak karşımıza çıkacaktır.

Şayet içine girilen taviz ve tahribat döngüsü bu kıvamında ilerlerse;

• Ana dilde eğitim,

• Demokratik özerkliğin kabulü,

• Devlet yapısının yeni esaslara bağlanması,

• Anayasal teminat altında yeni bir ortaklık devleti kurulması,

• Türkiye'nin idari yapısının yeniden tanzimi,

• Genel siyasi af ve İmralı canisine özgürlük talepleri,

• Etnik kimliklerle bölücü siyaset yapılması, AKP eliyle gerçekleştirilecek ve karşılık bulacaktır.

Bu vesile ile tekraren ifade etmek isterim ki, önce Allah'ın izniyle arkasından milletimizin kudretiyle hiçbir kuvvetin ve mih-

rakın, bizi bölmeye ve Türk Devletini parçalamaya gücü yetmeyecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi olduğu sürece hiçbir fâni çözülmeyi, dağılmayı ve hüsrana düşmemizi göremeyecektir.

Kutlu mazimizin aziz anıları, Türk milletinin muazzam gücünü sınamaya kalkışanları nasıl bir sonun beklediğini anlamaları açısından ihtar ve ikazlarla dolu olup, bu fitne ve kötülük yuvalarının geçmişten ders çıkarmış olmaları elbette kendi hayırlarına olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Konuşmamın bu aşamasında ekonomideki son gelişmeleri değerlendirmek ve görüşlerimi özet olarak sizlerle paylaşmak istiyorum.

Türkiye ekonomisinde temel sorun alanları, kredi hacminin düzeyi, büyüme seviyesindeki akıbetin ne olacağı, dış ticaretteki büyüyen gediğin nasıl kapatılacağı ve cari açığın aşağı çekilip çekilmeyeceği noktasında düğümlenmektedir.

Ayrıca bölgesel tansiyondaki artışlar ve Arap Baharıyla ortaya çıkan puslu hava, özellikle ithalatımızda çok önemli harcama kalemi olan enerjinin toplam maliyetini etkilemekte ve faturamızı yükseltmektedir.

Tasarruf noksanlığı nedeniyle başkalarının birikimine bel bağlayan ekonomik sistem, faizin cazibesiyle hareket eden sermayeye aşırı bağımlı hâle gelmiş, bu da bir aşamadan sonra cari açığın artmasına yol açmıştır.

Türkiye ekonomisinin bu sorunu çözülmeden, üretim temelli bir yapı inşa edilmeden bize göre hiç kimse ekonomik gelişmişlikten ve güçten bahsedemeyecektir.

İç tasarruf miktarımızın zayıflığı düşündürücüdür ve oran olarak millî gelirimizin yaklaşık % 12'si düzeyindedir.

Buna göre, başkalarının ödünç verdiği paralar olmazsa iş kurulamayacak, yatırım yapılamayacak, çocuklara harçlık verilemeyecek ve evlere ekmek götürülemeyecektir.

Yani AKP; yabancıların insafına, para tacirlerin merhametine ve küresel sermaye çevrelerin keyfine aziz milletimizi terk etmiştir.

Üreten bir ekonomik sistemde böylesi bir garabetin görülmesi tabii olarak ihtimal dâhilinde değildir.

İnsanımızın refahı yatırıma, teknolojik değişmeye ve verimlilik artışına bütünüyle bağlıdır.

AKP Hükûmeti ne kadar görmezden gelse de bugün Türkiye;

- Yoksulluğun giderek yaygınlaştığı,
- Açlık sınırı altında yaşayan insanımızın arttığı,
- Yolsuzluk ve usulsüzlük sarmalanın kuvvetlendiği,
- Hayat pahalılığının şiddetlendiği, işsizliğin sosyal yapıya yerleştiği,
- Gelir dağılımındaki adaletin devamlı bozulduğu,

• Ekonomik güvenliğin ve adaletin alabora olduğu bir ülke hâline gelmiştir.

AKP'nin sakat ve hatalı ekonomi politikaları yoksulu ezmekte, dar ve sabit gelirli vatandaşlarımızı zora sokmaktadır.

Ekonominin sıcak para ve faiz lobisinin güdümüne girmesi, dışarı doğru kurulan kaynak ve varlık nakillerini hızlandırmaktadır.

AKP döneminde zenginlerin ve millî gelirden pay alan zümrelerin etkinliği ve hâkimiyeti daha da hissedilir olmuştur.

Türkiye'de sayıları 100'ü bulan zenginlerin kişisel serveti 110 milyar doları aşmıştır.

Nitekim millî gelirimizin yaklaşık sekizde biri küçük bir azınlığın elinde toplanırken, geri kalanı nüfusun büyük çoğunluğu arasında paylaşılmaktadır.

Mevcut ekonomik zihniyet ve uygulamalar ise bunu temellendirmekte ve iyice sağlamlaştırmaktadır.

AKP'nin 13 milyon yoksul kardeşimizi, yüz binlerce aç ve sefil bir hâlde yaşayan çaresizleri hatırına ve gündemine getirmediği tüm çıplaklığıyla ortadadır.

Ülkemiz iğneden ipliğe, ekmekten mutfak tüpüne kadar her alanda fahiş fiyat artışlarına sahne olmaktadır.

Hemen hemen her hafta akaryakıta zam gelmektedir.

Dünyanın en pahalı benzini ve mazotu ne üzücüdür ki Türkiye'de satılmaktadır.

Akaryakıt satış fiyatları içindeki vergi oranları âdeta zulüm hâline dönüşmüş ve sabırları zorlamaya başlamıştır.

Geliştiği, büyüdüğü ve kalkındığı iddia edilen Türkiye ekonomisi aslına bakarsanız vatandaşımızı perişan eden ve reayaya dönüştüren maliye ve para politikalarıyla güç bela ayakta durmaktadır.

Görüldüğü kadarıyla geçen yıl % 1,2 olarak gerçekleşen bütçe açığı bu yılın başında artmaya ve borç stoku, özellikle özel kesim borç hacmi yukarı doğru çıkmaya başlamıştır.

Ekonomik göstergelerde inişler çıkışlar, vatandaşlarımızın geleceğe dönük beklentilerinde sarsıntılar görülmektedir.

Artık kimsenin kemer sıkacak hâli ve gelir kaybına daha fazla tahammülü kalmamıştır.

AKP zihniyeti, ülkemizin başta millî ekonomisi olmak üzere, vazgeçilmez millî menfaatlerini, gelecek projelerini ve hatta millî varlığını, yabancı güçlerin kurguladığı senaryoların bir parçası hâline getirmekten uzaklaşmalı ve milletimizin ekonomik beklentilerini acilen karşılamalıdır.

Çiftçimizin, esnafımızın, işçimizin, memurumuzun, emeklimizin, dul ve yetimimizin talebi kuşkusuz budur, buna yöneliktir.

Mali yapımızın kapısı uluslararası tefecilere küreselleşme adına sonuna kadar açan hükûmet, yandaşlarını, hanedanlarını zengin etmekten vazgeçmeli ve vatandaşlarımızın hakkı olan ne varsa bir an önce vermelidir.

Bu düşüncelerle konuşmama son vermeden önce hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarı ve esenlik dolu bir hafta geçirmenizi Cenab-ı Allah'tan diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

3 NİSAN 2012

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Basınımızın Güzide Temsilcileri,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi en içten duygularımla selamlıyor saygılarımı sunuyorum.

Bahar aylarını adımladığımız şu günlerde, milletimiz yine pıtrak gibi çoğalan sorunlarla ve keşmekeş hâle gelen olaylarla boğuşmakta ve boğulmaktadır.

Huzur ve istikrar bayrağı çekildiği gönderden yarıya inmiş, belirsizlik ve emniyetsizlik her anlamda artış göstermiştir.

Maalesef AKP'nin yönettiği ülke gerçeği içinde fırsatçılar, fesattan nemalananlar işbaşına geçmiş ve kolları sıvamışlardır.

Fikri mikrop kapmış, insaniyeti kurumuş ve vicdanı körleşmiş karanlık emelli çevreler ve taraflar aramıza mayın döşemekte, milletimize zarar vermenin aşağılık hesaplarını yapmaktadır.

Geçtiğimiz hafta, bu defa da Erzincan'da vuku bulan kirli tezgâh, tutuşturulmaya uğraşılan fitne ateşi bunlardan yalnızca ve en önemlilerinden birisidir.

Nitekim bu ilimizin Üzümlü ilçesine bağlı Avcılar köyünde yaşayan Alevi İslam inancına mensup vatandaşlarımızı hedefine alan, okul duvarına ve bazı evlere yazılan kin ve nefret içerikli yazılar, bildik oyunun tekrardan sahnelenmeye çalışıldığına işaret etmiştir.

Alevi kardeşlerimize yönelik tehdit dolu sözlerin altına, Partimizi zan ve töhmet altına alırcasına Üç Hilal simgemizin konulması bizim daha da nevrimizi döndürmüş ve öfkemizin kabarmasına neden olmuştur.

Şerefsizce, "Pis Aleviler hepinizi yakacağız" ibarelerini duvarlara yazıp, altına da Partimizin amblemini koymaya yeltenen soyu ve sopu meçhul ahlaksızlar bilsinler ki, ne yaparlarsa yapsınlar amaçlarına muvaffak olamayacaklardır.

Alevi kardeşlerimizle bizi karşı karşıya getirmeye hiçbir fâninin gücü de nefesi de Allah'ın izniyle yetmeyecektir.

Bu alçaklığın müsebbipleri her kim ya da kimlerse, cesaret kaynağı neyse ve azmettiricileri nerelere gizlenmişse bunların ortaya çıkarılması ve hak ettikleri cezaya çaptırılmaları AKP Hükûmetinin siyasi namus ve haysiyet borcudur.

Sayın Başbakan; kuldan utanmıyorsanız Allah'tan korkun ve bu tezgâhın faillerini bulun ve adalete teslim edin.

Partimizin daha önce maruz kaldığı insaf ve izan dışı komplolarda olduğu gibi, bu olayın da faili meçhul kalmaması hükûmetin sorumluluğu altındadır.

Değerli arkadaşlarım, Erzincan'daki vakayı sıradan göremeyiz, bir densizin işidir deyip geçemeyiz.

26 Şubat tarihinde Adıyaman'ın Yenimahalle ve Karapınar Mahallerindeki ev işaretlemelerinin, Gaziantep ve İzmir'deki benzeri hadiselerin üzerinden, malumunuz olacağı üzere çok zaman geçmemiştir.

İfade etmek isterim ki, Adıyaman'daki Alevi kardeşlerimizin evlerine konulan işaretleri çocuk işi olarak yorumlayan bir bakış ve yaklaşımla, ortalıkta kol gezen provokatör ellerin tespit edilmesini bir hayli zor görüyoruz.

6 Mart 2012 tarihli Meclis grup toplantımızda, hiçbir şeyi tesadüflerin sürprizlerine, ihtimallerin seyrine bırakmamanın önemine değinerek, Adıyaman'daki vakanın bütün yönleriyle aydınlatılmasını, üzerine gidilmesini, sisli ve muamma taraflarının vuzuha erdirilmesini istemiştik.

Ancak geçen zaman içinde bu mesele hakkında somut bir gelişmeye ve hepimizin yüreğine su serpecek bir tespite henüz rastlayabilmiş değiliz.

Alevi İslam inancına mensup kardeşlerimizi tedirgin ve rahatsız eden bu son olayların üzerindeki esrar ve gizem perdesini aralamak ve gerçekleri ortaya çıkarmak hükûmetin en temel ve vazgeçilmez görevidir.

Zira mezhep aidiyeti ve etnik kimlik ekseninde yapılan yığınakların ve cepheleşmelerin, Allah korusun çok acı sonuçlara meydan verme riski bulunmaktadır.

Biz konusu kâbus olan bu filmi daha önce defalarca görmüş ve bire bir muhatap olmuş bir tecrübeye sahip siyasi partiyiz.

Kahramanmaraş'ta, Çorum'da ve Sivas'ta üzerimize sıçratılmaya çalışılan çamuru hâlâ unutmadık ve unutmaya da niyetli değiliz.

Milliyetçi-Ülkücü hareketi kanın, gözyaşının ve kavganın tarafı yapmak için sürekli mesai harcayan rezillikleri, kumpasları ve şer kampanyalarını hiç hatırımızdan çıkarmadık.

Alevi-Sünni kutuplaşmasından kimlerin istifade ettiğinin, böylesi bir kaosun kimlerin işine yaradığının da farkındayız.

Her bulanık devirde ve dönemde; hassasiyetleri kaşıyarak, kalabalıkları ajite ederek ve inançlarımızı tersten yorumlayarak kargaşaya düşmemizi bekleyen şeref ve edep fukaralarını fazlasıyla gördük.

Bizi, çirkin hesaplarına alet etmeyi aklında geçirenler; Türk-Kürt düşmanlığını bilemeye çalıştılar, ama başaramadılar.

Mezhep kıvılcımını çakarak, son yurdumuzun ateşe verilmesini istediler, ama yapamadılar.

Ülkücüleri sokağa çekmeye, "Daha ne duruyorsunuz!" sözleriyle kışkırtmaya, duygularıyla oynayarak sosyal barışımızın ve kalıcı uzlaşmamızın üzerini örtmeye niyetlendiler, ama muratlarına eremediler.

İnşallah dünya durdukça da bu küf tutmuş hastalıklı zihinler hayallerine ulaşamayacaklar ya kahırlarından ya da girdikleri işbirlikçi ilişkilerden dolayı çürüyerek yok olup gideceklerdir.

Alevi kardeşlerimiz müsterih olsunlar, biz yanlarındayız.

Canlarımız, canımız bildiklerimiz rahat olsunlar, biz arkalarındayız.

Biz muhabbet bağında birlikte açan gonca gibiyiz.

Aşkla semaha açılan aynı vücudun iki eli gibiyiz.

Çünkü biz biriz, beraberiz ve ilelebet de böyle kalacağız.

Değerli Milletvekilleri,

Geçen haftaki grup konuşmamda, şehitlik üzerinde durmuş ve bu konu hakkındaki düşüncelerimi sizlerle ve aziz milletimizle paylaşmıştım.

Bu kapsamda son bir haftadır gerek Partimizin görüşleri, gerekse de şehitliğin manası etrafında hararet düzeyi yüksek tartışmalar yapılmıştır.

Sivil şehitlikle ilgili meramımızı ve eleştirilerimizi ya anlamayan ya da anladığı hâlde bunu itiraf edemeyen kötü niyetli bazı kesimler, meseleyi çok farklı mecralara çekerek kutsallarımızı hırpalamaya ve ayrışma konusu hâline getirmeye kalkışmışlardır.

Yazılı ve görsel medya organlarının bazı temsilcileri bizimle manşetlerden polemiğe girişmiştir.

Eli ve vicdanı kiralık bazı kalemler ise bu kapsamda bize laf yetiştirmeye, şehitlikle ilgili ahkâm kesmeye ve hatta bu konuda bilirkişi rolüne dahi soyunmuşlardır.

Bizim bunlara itibarımız ve ciddiye alacak halimiz yoktur.

Şu kadar ki, şehitlikle ilgili değerlendirmemiz yüce dinimizin bir buyruğu ve üzerinde kuşku olmayan bir tebliğidir.

Bizim, hatır veya siyasi çıkar uğruna AKP gibi şehitlik tanımına ilave yapmaya, birilerine keyfimizce şehitlik payesi vermeye veya almaya bırakınız teşebbüs etmeyi, kafamızın bir köşesinden dahi geçirmemiz tabiatıyla mümkün değildir.

Biz sivil şehitlik üzerine konuşurken ve kabul edilemez yeni şehit tanımlamalarına karşı dururken, birdenbire meselenin gayya kuyusuna itilmesi abesle iştigaldir.

Biz geçen hafta ne dediysek, bugün ve gelecekte de aynı şeyi söyleyeceğiz ve haykıracağız.

Aksini savunanlar varsa, tavsiyemiz, ulema olarak gördüklerine danışmaları ya da hoca bildiklerine ve çağın müçtehidi kabul ettiklerine müracaat etmeleri ve bu şekilde gerçekleri öğrenme arayışına girmeleridir.

Nasıl olsa, bugünkü zaman diliminde, geçmişte Millî Mücadele kahramanlarına karşı fetvalar çıkararak, onlara karşı mücadele ederken ölenlere şehitlik unvanını babasının malı gibi dağıtan, Damat Ferit kontrollü Şeyhülislam Dürrizade Abdullah Efendi gibi tipler fazlaca mevcuttur.

Bu şahıs 11 Nisan 1920 tarihli fetvasıyla, Anadolu'da bağımsızlık meşalesini yakan cesaret timsallerini hedef alarak; "Halifenin askerlerinden olup da eşkıyaları katledenler gazi ve eşkıyalar tarafından katlolunanlar da şehittir." diyerek şehitlik makamını istismar etmiş ve işgalcilerin ekmeğine o tarihlerde pişkince yağ sürmüştür.

Gazi Mustafa Kemal ve arkadaşlarını hain, katledilmelerini vacip olarak gören, millî direnişi eşkıyalık olarak tanımlayan, bunlara karşı girişilen mücadelede ölenleri şehit olarak kabul eden anlayışın bugün de belini doğrulttuğu görülmektedir.

Ancak bizim Dürrizade'ye değil, Millî Mücadelenin yanında olmuş ve karşı fetvayla Hakk'a ve doğruya destek vermiş merhum Ankara Müftüsü Mehmet Rıfat Börekçi'ye saygımız ve hayranlığımız vardır.

Kahramanla caniyi karıştıran, şehitle kelleyi bir gören, maktulle katili yer değiştiren AKP zihniyetinin Dürrizade benzeri bir tavır içinde olması, esasen dünün hangi mirasını devraldığını ve takip ettiğini de açıklıkla ortaya koymaktadır.

Bizim için şehitlik muazzez ve ulvi bir makam olup, Cenab-ı Allah'ın lütfuna ve keremine nail olan fedakâr ruhların erişebilecekleri manevi bir yükseliş halidir.

Bu çerçevede, şehitlik için Müslüman olmak şarttır.

AKP'nin bu gerçekler ışığında hareket etmesi ve adımlarını bu paralelde atması mecburiyet ve manevi yükümlülüğüdür.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimizin haftanın en önemli gelişmelerinden birisi de hiç şüphesiz millî eğitim sistemini yeniden düzenleyen kanun teklifinin TBMM Genel Kurulunda görüşülerek kabul edilmesidir.

Buna geçmeden önce, hafta sonu yapılan YGS sınavında ter döken 1 milyon 837 bin 741 evladımızın istediği ve hedeflediği üniversitelere girmelerini içtenlikle temenni ediyorum.

Artık çocuklarımızı, en taze yaşlarında esir düştükleri sınav zulmünden kurtarmak hepimiz için ihmal edilemeyecek bir vazifedir.

Bu itibarla 2011 yılı Seçim Beyannamesinde de dile getirdiğimiz gibi, üniversite sınavını kaldıracağımızı ve sınavsız üniversiteye geçileceğini daha önce ilan etmiştik.

Nihayetinde hükûmeti gecikmeksizin, üniversite sınavlarını bütünüyle kaldırmak için harekete geçmeye davet ediyor ve bu konuda her desteği vermeye hazır olduğumuzu buradan bildirmek istiyorum.

Başbakan Erdoğan ayrıca, dershane sisteminin kaldırılacağını da ifade etmiştir.

Elbette milyonlarca ailemize mali külfet olan dershanelerin kaldırılması yerinde bir uygulamadır.

Zira üniversite sınavının kalkacağı bir ortamda zaten dershanelere büyük oranda gerek ve ihtiyaç kalmayacaktır.

Ancak binlerce dershaneyi kapatırken, önce buralarda çalışan ve hayatlarını kazanan öğretmen ve yardımcı personelin geleceğini garantiye almak ve bunları millî eğitim sistemine dâhil etmek gerekmektedir.

Bir diğer yandan da, dershane sahiplerini mağdur etmeyecek çare ve yolları bulmak lazımdır.

Bu bakımdan, 2011 yılı Seçim Beyannamemizde yer bulduğu gibi, dershanelerin özel okullara dönüşmesi teşvik edilmeli ve buralardaki birikimin kaybolmaması için gereken tedbirler hükûmet tarafından alınmalıdır.

Bildiğiniz gibi "İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" teklifi, geçen hafta salıdan cumaya dört günlük süre içinde yasalaşmıştır.

Elbette kamuoyunda üç dördün toplamı olarak bilinen kanunun birçok eksiği, taşıdığı sakıncaları ve mahzurlu yanları vardır.

Bir defa, bu denli hayati nitelikli bir kanun teklifinin aceleyle hazırlanmış olması, üstelik hiçbir müzakereye veya karşılıklı fikir alışverişine konu olmaması güvenirliğini olabildiğince sakatlamıştır.

Bunun yanı sıra millî eğitim yapısındaki değişimin ve uygulaması planlanan yeni sistemin; sürecin başında Bakanlar Kurulunda ele alınmadan ve bir tasarı hâline dönüştürülüp Meclis'e sevk edilmeden, yalnızca iktidar partisi grup başkan vekillerinin verdikleri kanun teklifiyle gündeme getirilmesi asıl sorunlardan birisi olmuştur.

Geleceğimizi birebir etkileyecek, maddi ve manevi gelişmemize doğrudan tesir edecek eğitimin, dar ve kısıtlı bir alana indirgenmesi ve bu da yetmezmiş gibi geçmişten intikam alma heveslerine payanda yapılması AKP'nin samimiyetsizliğini açıkça gözler önüne sermiştir.

Kabul edilen yeni eğitim sistemi, âdeta 28 Şubat'ın rövanşını almak maksadıyla cephanelik olarak kullanılmıştır.

Ne yazık ki iktidarın asıl gündemine evlatlarımızın ve ailelerinin beklentileri, geleceğin güçlü ve büyük Türkiye'sini inşa etmek için hangi metotların kullanılabileceği hususları bir türlü gelmemiş, gelememiştir.

Yeni kanunla millî eğitim sisteminin ideolojik baskılardan kurtarıldığı ve demokratik bir aşamaya getirildiği Başbakan tarafından ısrarla vurgulanmıştır.

Bu zihniyet hâlen yürürlükte bulunan eğitim sistemini; "darbe ürünü, dayatma, 28 Şubat uygulaması, faşist baskı" gibi sözlerle tanımlarken, amacının okul, eğitim veya gelecek nesiller olmadığını bir kez daha göstermiştir.

İtiraf etmek lazımdır ki, 28 Şubatların izleri silinecek, açtıkları çukurlar kapatılacak ve diktikleri hendekler düzleştirilecekse, işe önce darbe dönemlerinin siyasi mahsullerinden başlamak sanıyorum son derece isabetli olacaktır.

AKP, görülüyor ki; zihnen ve kalben donanımlı, analitik bakabilen, ezberi dışlamış, sorgulayabilen, bilimsel düşünme yeteneğini elde etmiş, millî ve manevi cevherle rabıtasını güçlendirmiş nesillerin yetişmesini değil, kendi siyasi egosunu tatminle ve tahkimle meşgul olmaktadır.

Biz bunları sürekli dile getirdik ve yeni eğitim sistemine gerçekçi projeksiyonlar tuttuk.

Söz konusu kanun teklifi görüşülürken, Meclis platformunda önergeler verdik, sürece müdahil olmaya ve iktidarı uyarmaya çalıştık.

Ancak AKP, bunları Meclis çoğunluğu marifetiyle kabul etmedi ve geri çevirdi.

İmam hatip liselerinin orta kısımlarının açılması, Kur'an-ı Kerim'in ve Peygamber Efendi'mizin hayatının seçmeli ders olarak okutulması yönündeki girişimlerimiz ise sonuç buldu ve AKP endişelenerek bu önerilerimize sessiz ve duyarsız kalamadı.

Buna başta direnen, ancak daha sonra kendi önergesini sunmaktan başka çıkar yolu kalmayan AKP'nin, istismar alanları da daralmakta ve asıl yüzü her fırsatta ortaya çıkmaktadır.

Şurası bir gerçektir ki, millî eğitim sistemindeki yeni düzenlemenin en hayırlı ve olumlu tarafı imam hatip liselerinin ortaokul kısmının açılması, Kur'an-ı Kerim ve Peygamberimizin hayatının seçmeli ders olarak kabul edilmesidir.

Bunlar her şeyden önce siz değerli milletvekili arkadaşlarımın üstün gayret ve katkısıyla gerçekleşmiştir.

Hepinize burada teşekkür ediyor, eğitim sistemindeki yeni uygulamanın aziz milletimize hayırlı olmasını Cenab-ı Mevla'dan niyaz ediyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Önemli gördüğüm ve hepinizin de aynı ehemmiyeti verdiğinize inandığım bir konuyu huzurlarınızda dile getirmek ve görüşlerimi ifade etmek istiyorum.

Bu yılın Ocak ayında, Ankara 12.Ağır Ceza Mahkemesi, 12 Eylül askerî darbesine ilişkin olarak hazırlanan ve 7. Cumhurbaşkanı Kenan Evren ile Emekli Orgeneral Tahsin Şahinkaya'nın da suçlandığı iddianameyi kabul etmiştir.

Dava kapsamındaki ilk yargılama ise yarın yapılacaktır.

Merhum Başbuğumuz Türkeş Bey'in vefatının 15'nci yıl dönümünde, bu yargılamanın başlayacak olması ise son derece ilginç ve dikkat çekicidir.

Biz başından beri AKP Hükûmetinin 12 Eylül üzerinden geçindiğini, gerçek bir hesaplaşma amacının olmadığını sürekli olarak vurguladık.

Kaldı ki dava açılmış olsa da, 12 Eylül darbeci zihniyetinin ve görünür faillerinin yargılanmasından hukuken bir netice alınamayacağı baştan beri bellidir.

Anayasa'nın 15'nci maddesi, suç ve cezaların geçmişe yürütülemeyeceğini, 38'nci maddesi de işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı kimsenin cezalandırılamayacağını belirtmiştir.

Bu nedenle, Anayasa'nın geçici 15.maddesinin kaldırılması aşamasında, AKP'nin geçmişin acılarını istismar etmek için böyle bir yola başvurduğunu ifade etmiştik.

Hukuken herhangi bir somut neticeye hizmet etmeyecek bu sürecin, aziz milletimizi ve 12 Eylül'le ilgili kötü anıları bulunan tüm çevreleri oyalayacağını sürekli gündeme getirmiştik.

Bilinmelidir ki, 12 Eylül 1980 İhtilalı; öncesi ve sonrasıyla tarafsız, objektif ve sağlıklı bir değerlendirmeye ihtiyaç duyan kara bir dönemin adıdır.

Ve o talihsiz ve cinnet döneminin en büyük zararını görmüş, çilesini çekmiş ve azabıyla yüz yüze kalmışların başında MHP ve Ülkücü hareket gelmektedir.

Başbakan Erdoğan sahalarda top koştururken aziz dava arkadaşlarım ihtilalın eziyetini, zulmünü ve gözü dönmüşlüğünü bütünüyle yaşamışlardır.

Türkiye, 1960 sonunda içine girdiği sosyal şiddet ve toplumsal cepheleşmenin doruğunu 1980'den önceki puslu ve kanlı yıllarda yaşamıştır.

12 Eylül İhtilalına giden sürecin parke taşları 1970'li yılların tehlikeli ve tuzaklarla çevrili ortamında döşenmiştir.

Ölümler, kavgalar, kinler, öfkeler sosyal ve toplumsal yapıyı yangın yerine çevirmiştir.

İdeolojik ayrışma gönüllerin, duyguların ve müştereklerin altını oymuş; kurtarılmış mahalleler, işgal edilmiş okullar, bölünmüş şehirler, birbirine hasım kamplarda mevzilenmiş toplumsal kesimler yaşanan facialarının ve felaketlerin özeti olmuştur.

Üstelik 12 Eylül öncesinin Soğuk Savaş şartlarında, Türkiye'nin stratejik pozisyonu, dönemin küresel iki blokunun karşılaşma arenası ve oyun sahası olması ülkemizin sıkıntıya girmesinde önemli bir rol oynamıştır.

Başkalarının nam ve hesabına çalışan ajan provokatörlerin ektiği fitne tohumları denetimsiz ve kontrolsüz büyüyen habis ur gibi toplum ve devlet bünyesine yayılmış ve tesiri altına almıştır.

Bu nedenle yabancı ve yıkıcı emeller, tezgâhlar, oluşumlar, istihbarat düzenekleri aradıkları imkân ve iklimi kolayca bulmuşlardır.

Biz bugüne kadar, ihtilal dönemi zorbalıklarının, baskılarının, cinayetlerinin yasını içten içe tuttuk ve gözyaşlarımızı hep içimize akıttık.

Bu kesinlikle, korktuğumuzdan, çekindiğimizden veya veremeyeceğimiz hesabımız olduğundan kaynaklanmamıştır.

Türk Devleti'ni yıpratmamak, acılarımızı yeniden deşmemek amacıyla söz söylemedik ve şikâyetçi olmadık.

Ancak hiçbir zaman zorbalıkları ve zalimlikleri unutmadık, dört duvar arasındaki insafsızlıkları ve canilikleri hatırımızdan çıkarmadık.

Yeri ve zamanı geldiğinde canımızı alan, can evimizden vuran, zindanlarda süründüren, darağaçlarına çıkaran alçakların yakasından tutmak için sabırla ve metanetle bekledik.

Şayet Kenan Evren'den ve o dönemin faillerinden bir alacaklı varsa, emin olun ki bu herkesten önce Milliyetçi Hareketten başkası olmayacaktır.

Hakkı teslim edilmesi, kayıpları karşılanması, mağduriyetleri gecikmiş olsa da giderilmesi gerekenler, büyük bir inançla söylüyorum ki Ülkücü hareketin mağdur, ama bir o kadar da mağrur mensuplarıdır.

Bu yüzden, yarın başlayacak mahkeme safahatının sonuca ermeyeceğini düşünsekte; Milliyetçi Hareket Partisi olarak, yürüyen dava sürecine müdahil olmak maksadıyla müracaatımızı ilgili arkadaşlarımız aracılığıyla bugün gerçekleştirmiş bulunmaktayız.

Çünkü biz;

• 12 Eylül işkencelerini, boğazına yağlı urgan geçirilip şehit edilen dokuz arkadaşımızı hiç unutmadık.

• Baskıları, tacizleri, küfürleri, buz kesmiş karanlık hücreleri hiç unutmadık.

• Ülkücülere yabancı, öteki, bu ülkenin zencisi gibi davranan ahlaksızları unutmadık.

• Tetikçi hâkimleri, savcıları, arkası önü ayarlanmış ara rejim mahkemelerini de hiç unutmadık.

Dava arkadaşlarımızı ve kurucu genel başkanımız Türkeş Bey'i mahkûm edenlerin, millî yüreklerde müebbet cezaya çarptırılmalarını da hiç kimse unutmamalıdır.

Bugünkü zaman diliminde 12 Eylül'ün sorumluluğunu doksanını geçmiş iki kişiye yıkmak asla doğru ve haklı bir uygulama değildir.

15 Ocak 2012 tarihli basın açıklamamızda da belirttiğimiz gibi, 12 Eylül zulmünün ve çilesinin faturası iki kişiye ihale edilemeyecek kadar derin ve kabarıktır.

Kovuşturmaya, 12 Eylül döneminin adli ve idari görevlilerinin, hükûmet üyelerinin, işkenceci canilerin, infaz ve kolluk memurlarının dâhil edilmesi gerekmektedir ve böylesi bir gelişme bir nebzede olsa millet vicdanını rahatlatacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Dış politika alanında hararet düzeyi yüksek gelişmeler yaşanmakta ve bölgemizi içine alan gizli planlar adım adım ilerletilmektedir.

Geçtiğimiz hafta sonunda "Suriye'nin Dostları" toplantısına bu defa da İstanbul ev sahipliği yapmış ve gelişmeler ele alınarak bir sonuca varılmıştır.

23-24 Şubat'ta Tunus'ta gerçekleştirilen Suriye'nin Dostları toplantısında, ufak bir isim değişikliğiyle sırayı ülkemizin alması düşündürücüdür.

Şu işin garipliğine bakın ki, Suriye'nin dostları olarak kendilerini görenler, rejim ve yönetim terziliğine tevessül etmekte ve uzaktan uzağa bu ülkeye sömürgeciliğin siyah desenli elbisesini giydirmeye çalışmaktadır.

Suriye'deki gelişmeleri yorumlarken, Başbakan Erdoğan'ın en son yaptığı dış temaslarda ortaya koyduğu tavırla ilgili bir şey söylemezsek, meselenin bir yönünü ihmal etmiş oluruz.

Başbakan Erdoğan Güney Kore'nin başkenti Seul'de düzenlenen Nükleer Güvenlik Zirvesi'ne katılmış, muhataplarıyla bir dizi temaslar gerçekleştirmiştir.

Nitekim yeni tanımlamayla söyleyecek olursak, Başbakan, muhteşem ortağı ABD Başkanıyla görüşmeler yapmış; Suriye'den İran'a kadar AKP'nin üzerine ve payına düşenleri liste hâlinde almıştır.

Türkiye'nin temel sorunları, birkaç ezber söz ve yaklaşımdan başka gündeme gelmemiştir.

Her defasında, ABD'nin bölücü teröre verdiği desteği gururla ifade eden Başbakan Erdoğan, insansız hava araçlarının sayısındaki artışı da diline pelesenk yapmıştır.

Ne var ki bölücü terör kanlı saldırılarını yapmaya devam etmekte, bölücülük hız ve cüssesini her geçen gün kuvvetlendirmektedir.

Gelin görün ki, Başbakan Erdoğan Obama'nın ağzına bakmakta ve ilgisine mazhar olmaktan başka bir kaygı taşımamaktadır.

Terörle mücadele siyasi uzantılarıyla müzakere derken de, siyallaştırdığı PKK'yla masaya oturmanın altyapısını oluşturduğunu herkesten gizlemeye çalışmaktadır.

Zira dışarından alınan talimat bu yöndedir.

İlave olarak Başbakan Erdoğan Seul'den Tahran'a arkadaşının düşüncelerini taşımış ve diplomatik ulaklık görevini büyük bir gönül rahatlığıyla ifa etmiştir.

İran'ın nükleer programıyla ilgili Okyanus ötesinin güncellenmiş fikirlerini bu ülkenin siyasi ve dinî liderlerine ilk elden iletmiştir.

Aba altından sopa gösterircesine, İsrail'in İran'a saldırması hâlinde bölgemizin yerle yeksan olacağını ifade eden Başbakan, nedense Arap Baharıyla zaten aynı durumun farklı ton ve metotlarla gerçekleştiğini görmeyecek kadar başkalarının peşine takılmıştır.

ABD'nin Irak'ta 2 trilyon dolar para harcamasının ve bütçesinin hasar görmesinin derdine düşen bu zihniyet, ölen bir milyon Müslüman'ın acısını sözle bile hatırlamaktan ve anmaktan kaçınmaktadır.

Bize göre asıl "One Minute" denilmesi gerekenlere karşı, AKP'nin sinmiş ve pusmuş bir hâlde bulunması milletimizin itibar ve kudretiyle asla bağdaşmamaktadır.

Öte yandan Ahmedinecad'la medya karşısında elele pozlar veren Başbakan Erdoğan, ülkemize gelir gelmez İran'dan alınan ham petrolün miktarını azaltmaya gitmiş ve eksik kalan kısmı da Libya'dan takviye etmeye karar vermiştir.

Meselenin bir başka hazin tarafı ise, ABD Ankara Büyükelçisinin telkininden sonra bu kararın alınmış olmasıdır.

Buradan sormak isterim ki, ABD Büyükelçisi sömürge komiseri midir yoksa atanmış Türkiye valisi midir?

Başbakan Erdoğan böylesi bir rezaletin ve acziyetin içine nasıl düşmüştür? Ve İran'dan geldikten hemen sonra, bu ülkeden alınan petrolü başkalarının bastırmasıyla nasıl kısıtlamaya karar vermiştir?

Parmak işaretiyle hareket eden bakanların, sömürge güçlerine dua eden Başbakanların bulunduğu bir ülkede, bu sorulara verilecek makul cevaplar bize göre yoktur.

Üzülerek görüyorum ki, Arap Baharı hattındaki yüksek voltajın maliyeti bize fazlasıyla yansımaktadır.

Dışarıdaki kavgaya taraf olan ve Türkiye'yi uçuruma sürükleyen Başbakan, içeride bu nedenle zamlanan doğal gaz ve elektrik fiyatlarını ciddiye almayacak kadar sorumsuzluğun ve duyarsızlığın içine gömülmüştür.

Konutlarda % 16,49'luk ve sanayide % 18,72'lik doğal gaz zammını, evlerde kullanılan elektriğe % 9,3'lük ve sanayide tüketilen elektriğe % 8,7'lik zam bindirmesini şiddetle kınıyor ve AKP'nin bu kararından dönmesini bekliyorum.

Zam yapılan maddeler, üretimin temel unsurları olduğu için kuşkusuz önümüzdeki günlerde iğneden ipliğe milletimizin ihtiyaç duyduğu her mal ve hizmete ilave zamlar gelecektir.

Üstelik akaryakıta yapılan zamlar ise insaf ve dayanma ölçülerini çoktan aşmıştır.

İran- İsrail soğukluğu ve gerginliği, Suriye'de süren kaos aziz vatandaşlarımızın kullandığı doğal gazına ve elektriğine olumsuz olarak yansımıştır.

AKP'nin Haçlı zihniyetinin yanında hizalanması, insanımızı perişan etmekte ve devamlı fakirleştirmektedir.

İran'dan alınmayacak petrolün, Libya'dan alınması ve oradaki Fransız şirketlerinin kazanacak olması işin bir başka hazin ve tuhaf tarafı olmuştur.

Aziz milletimiz bu gerçekleri iyice görmelidir.

AKP'nin zam, zulüm ve zillet demek olduğunu artık anlamlıdır.

Bu iktidarın, vatandaşın nafakasında gözü vardır.

Bu iktidarın, Fatma ninenin kefen parasında, Mehmet amcanın rızkında eli vardır.

Bu eli çekecek ve hatta kıracak da büyük milletimizin iradesi ve kararlılığıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

1 Nisan'da İstanbul'da yapılan ve yeni ismiyle "Suriye Halkının Dostları" toplantısına 82 ülkeden katılım sağlanmış ve bir sonraki toplantının Fransa'da yapılması için uzlaşmaya varılmıştır.

Rusya ve Çin toplantıyı boykot etmiş, Annan gelmemiş ve Arap Birliği'nin dönem başkanı Irak bulunmamıştır.

Sonuç bildirgesinde malum nakaratlar tekrarlanmış ve bu ülkenin yere düşmesi için geniş bir konsensüs sağlanmıştır.

Alınan kararların Suriye'nin mevcut sorunlarını bitirebilecek veya hafifletecek bir yanı gerçek anlamda bulunmamaktadır.

En dikkat çeken sonuç ise, Esad yönetiminin kabul ettiği Annan Planı'nın ucu açık görülmemesi ve Suriye Ulusal Konseyinin, bütün Suriyelilerin temsilcisi ve Suriyeli muhalif grupların altında toplandığı şemsiye bir organizasyon olarak tanınması ve ilanıdır.

Birleşmiş Milletler ve Arap Birliği Özel Temsilcisi Kofi Annan'ın planından; çatışmaların durmaması, tutuklananların bırakılmaması ve demokratik haklara izin verilmemesi hallerinde, sürecin Güvenlik Konseyi ayağının çalışmaya başlayacağı anlaşılmaktadır.

Bu da açıkça müdahale ve bölgemizde yeni bir yangın demektir.

Bundan sonra Esad yönetiminin sözlerinden daha çok eylemlerine bakılacağı ve bunun dikkate alınacağı ifade edilmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın, Kofi Annan'ın girişimine başta mesafeli durması, sonra da olumlu yaklaşması uluslararası toplumun etkisi ve yönlendirmesi altında olmuştur.

ABD'nin ve yanında duran ülkelerin Annan Planına odaklanması mecburen Başbakan'ın tarz ve söylem değiştirmesine sebebiyet vermiştir.

Suriye rejiminin planı kabul etmesini zaman kazanma olarak gören ve değerlendiren bu siyasi anlayışın, Suriye Halkının Dostları toplantısındaki şu sözleri zihnî ve fikrî melekelerini yitirdiğini açıkça göstermektedir: "Uluslararası toplum net bir tavır almalıdır. Bu noktada söylem birlikteliği de yeterli değildir, eylem birlikteliğini de sağlamalıyız."

Buna göre Başbakan Erdoğan'ın istediği Haçlı müdahalesidir.

Bu konuda âdeta yalvarırcasına konuşmaktadır.

Ve bir taraftan Suriye muhaliflerinin silahlandırılarak bu ülkede akan kanın çağlamasını istemektedir.

Merak etmekteyiz ki, Başbakanı Suriye konusunda kapalı kapılar ardında kışkırtan kim ya da kimlerdir?

Yakın bir gelecekte etnik bölücülüğün ilerlemesi hâlinde, herhangi bir Avrupa ülkesinde Türkiye'nin Dostları toplantısı için zemin oluştuğu takdirde Başbakan ve hükûmeti ne yapacaktır?

Kısaca diyebilirim ki, Suriye'deki gelişmeler ülkemizin aleyhine seyretmektedir.

AKP Hükûmetinin Suriye politikası çökmüş ve ters tepmiştir.

Unutulmamalı ki, yanlıştan dönmek bir erdem göstergesidir.

Ve Başbakanın, tek değişkenli ve seçeneksiz bir dış politika tercih etmesinin ülkemizin jeopolitik yapısıyla uyumlu olmadığını da bu münasebetle bildirmek istiyorum.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken muhterem heyetinizi saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi temenni ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

17 NİSAN 2012

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken güzide heyetinizi en iyi duygularımla selamlıyorum.

Çok hayırlı ve manevi hayatımızın ihtişamlı dönemlerinden birisi olan Kutlu Doğum Haftasının içinden geçiyoruz.

14-20 Nisan tarihleri arasına tekabül eden ve Peygamber'imiz Hz. Muhammed'in rahmet elçisi olarak yeryüzünü şereflendirdiği bu zaman aralığının biz Müslümanlar için anlamı çok büyüktür.

Peygamber Efendimiz bundan 1441 yıl önce insanlığın kuruyan, kanayan ve kararan vicdanına umut olarak doğmuş; sevginin, adaletin, şefkatin ve iyiliğin mana zirvesi olmuştur.

İki cihan güneşi efendimiz; rahmetin ve bağışlamanın müjdesi, bereketin ve hoşgörünün eşsiz nefesi olarak asırları tebliğiyle aydınlatmıştır.

Peygamber'imiz güzel ahlakın, temizliğin ve doğruluğun örnek ve mümtaz bir temsilcisi olarak insanlık âlemini nuruyla ısıtmış, yön ve istikamet vermiştir.

Efendi'miz "Tevhit" çağrısı ile insanlara iman etmenin yolunu göstermiş, kalpleri hikmet ve hidayet dolu nasihatlerle huzura erdirmiştir.

Kardeşlik, yakınlık, muhabbet ve dostluk Peygamber'imizin her sözüne ve her mesajına yansımış; ayrılık, dağılma ve kavga o'nun tarafından kararlılıkla reddedilmiştir.

Birlik ruhu, birlikte yaşama ideali onunla anlam ve derinlik kazanmış; ümmetinin sapkınlıklardan ve tefrikalardan uzak durması onun işaretiyle hayat bulmuştur.

Peygamberimiz kardeşliğin diliyle insanlığa seslenmiş, sevginin doyumsuz lezzetiyle ilahî buyrukları tebliğ etmiştir.

O'nun her davranışında, her yaklaşımında ve her beyanında nezaket, zarafet ve nefaset yer almıştır.

Nefretten beslenenler, öfke selinde kulaç atanlar, kin deryasında yelken açanlar onun manevi meziyetleri karşısında tükenmiş ve mübarek üslubuyla tarumar olmuştur.

Lütfun, keremin, mağfiretin ve rahmetin sahibi Cenab-ı Allah'a şükürler olsun ki, Peygamber'imizin takipçileriyiz ve şefaatini dileyenlerdeniz.

Onun kardeşliği öğütleyen üslubu, kötülüğü ve nifakı kovan azmi, küfre ve kabalığa sırt çeviren inanmışlığı, iman ve ihlası buyuran manevi rehberliği bizim yönümüz ve her şeyimizdir.

Kardeşlik fikriyatımızın, milletçe beraber yaşama idealimizin ve dargınlıklara prim vermeyen irademizin ilham kaynağı aziz Peygamber'imizin muhteşem varlığı ve bize miras bıraktığı yüce değerlerde saklıdır.

Bu itibarla idrak ettiğimiz Kutlu Doğum Haftası etkinliklerinde ana tema olarak; "Kardeşlik ahlakı ve kardeşlik hukukunun" tayin edilmesini çok anlamlı ve yerinde buluyoruz.

Bize göre kardeşlik; bozulmak için kurulmuş, kırılmak için yapılmış, yüz çevirmek için inşa edilmiş geçici bir heves değildir.

Veya yapay bir ortaklık, yüzeysel beklentileri tatmin için kurgulanmış günü kurtarmaya dönük bir adım, menfaat ağlarıyla örülmüş bir bağ da değildir.

Kardeşlik; ümittir, diyalogdur, bağlanıştır, sığınaktır ve birbiri için çarpan kalplerin çift taraflı ete ve kemiğe bürünmüş halidir.

Kardeşlik; çiğnenmeyecek sözdür, bozulmayacak rabıtadır, inkâr edilmeyecek yemindir ve karşılıklı sadakatle sahip çıkılacak maddi ve manevi bir hukuktur.

Bu kapsamda küslük, düşmanlık ve fitne kardeşler arasına giremeyecek, asırlar içinde vücut bulan bu üstün ahlakı zedeleyemeyecektir.

Hz. Peygamber'in; kardeşliği özendiren, barışmayı ve kucaklaşmayı referans gösteren buyrukları bunun bir işaretidir.

Yüce Allah katında herkes şüphesiz eşit ve birdir.

Üstünlük ise dünyevi ve biyolojik özelliklerde değil, sadece takvadadır.

Buradan feyzini aldığımız kardeşlik ruhu, bu topraklarda bin yıldır bizi birarada tutmuş; tasada ve kıvançta bir yapmıştır.

Bu itibarla kardeşliğin hak ve hukukuna herkesin samimiyetle destek ve gönül vermesi gerekmektedir.

Etnik ve mezhep temelli ihtilaf ve cepheleşmeye hiç kimsenin prim vermemesi hayati bir nitelikte olacaktır.

Kökeni, yöresi, mezhebi, kimliği ve inancı ne olursa olsun; Türk milletinin tüm fertleri kardeşlik hukuku içerisinde aynı kaderin yolcusu olarak bir araya gelmişler ve birlikte yaşamayı tercih etmişlerdir.

Söz konusu tarihsel ve manevi hakikati yıpratmaya, yaralamaya ve yarmaya çalışan her kim olursa olsun, öncelikle Cenab-ı Allah katında günahkâr, sonrada millet varlığı nezdinde bozguncu olarak değerlendirilecektir.

Bu itibarla, Türk milletini etnik kimliklere taksim eden vicdansızların kardeşliğimizi yıkmaya çalışan gafiller olduğunu görmek lazımdır.

Mezhep aidiyetini istismar ederek; karşıtlıkları bileyen, hizipleri tırmandıran ve duyguları taciz eden zihniyetleri iyi fark etmek ve niyetlerini açıkça anlamak son derece faydalıdır.

Şu kadarını ifade etmek isterim ki; Türk milletinin çözülmesi, yıkılması ve bölünmesi için var gücüyle uğraşanlar eninde sonunda besmele görmüş şeytanın durumuna düşeceklerdir

Bunu da aziz milletimizin kardeşlik ahlakına ve hukukuna sahip çıkan üstün karakteri gerçekleştirecektir.

Bu duygularla, Peygamber'imizin insanlığa ulaştırdığı mesajların samimi bir şekilde benimsenmesini temenni ediyor, aranılan huzur ve hoşgörünün ziyadesiyle burada bulunacağına yürekten inanıyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

6-10 Nisan tarihleri arasında Fransa ve Avusturya'da bulunarak, bu iki ülkedeki Türk Federasyonlarımızın kurultaylarına katıldık.

Avrupa Türklüğünün muhterem temsilcileriyle ve aziz dava arkadaşlarımla bir araya geldik ve bizleri onurlandıran heyecanlarına şahit olduk.

Bir kez daha gördüm ki, bayrağımızı kalplerinde dalgalandıran, Türkiye'yi sohbetlerinde yaşatan ve vatanımızı gittikleri her yerde sembolleştirerek yücelten Avrupa Türklüğü, Türk milletinin kutlu ve muhterem bir parçası olduğunu hiç unutmamıştır.

Ziyaretlerimiz esnasında onlarla hasret giderdik, vuslatımızı paylaştık.

Dertleştik, sohbet ve muhabbet çeşmesinden kana kana birlikte içtik.

Düşüncelerimizi paylaştık, görüşlerimizi ifade ettik ve beklentilerini dile getirdik.

Tarihimizi yargılamaya cüret edenlere, sözde soykırım yalanıyla bizi itham edenlere sesimizi ve itirazımızı bir kez de Fransa'dan duyurduk.

Nafile yere uğraşan sömürgeci kafalara, ısrarla ve kararlıkla Türk milletinin mazisinde veremeyeceği bir hesabının olmadığını vurguladık.

Bu kapsamda Ankara'da ne söylemişsem, neyi haykırmışsam milletimizi katliamcı gösterme istek ve arayışında olan Fransa yönetimine karşı da kendi ülkelerinde aynısını yüzlerine vurdum.

Zira biz tarihimizi biliyor ve büyük milletimize sonuna kadar güveniyor ve inanıyoruz.

Soykırım lafının Türk milletiyle yan yana getirilmesini küstahlık ve utanmazlık olarak değerlendiriyoruz.

İnsafını düşürmemiş, izanını yitirmemiş ve ahlakını kaybetmemiş hiç kimsenin bizi katliamcılıkla aynı kareye yerleştiremeyeceğini, istese dahi buna gücünün yetmeyeceğini iyi biliyoruz.

Malumunuz olacağı üzere, nisan ayında bulunmamız hasebiyle yine sözde Ermeni soykırım ipine sarılmaya ve bununla ilgili suçlamaları Türk milletine yöneltmeye çalışanlar çıkabilecektir.

Ama bu beyhude çırpınışın ve uğraşın bizim açımızdan hiçbir değer ve hükmü bugüne kadar olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.

Diaspora kini, soykırım lobileri ve bunlara payanda olan çevreler ya da ülkeler; özür, tanınma, tazminat ve toprak talebi konusuyla ilgili emellerine dünya durdukça erişemeyeceklerdir.

Bu konuda AKP'nin daha onurlu ve dik bir duruş göstermesi, tarihimizi ve milletimizin varlık haklarını daha gür bir şekilde savunması bizim en temel beklentimizdir.

Önümüzdeki hafta yapılacak olan Fransa Cumhurbaşkanlığı Seçiminin birinci tur oylamasında da Fransa'da yaşayan ve oy kullanabilecek durumda olan soydaşlarımızın, içinden çıktıkları Türk milletine katliamcı yaftası vurmaya çalışan Sarkozy'e gerekli dersi vereceklerini biliyor ve bunu bekliyorum.

Nihayetinde Avrupa Türklüğü, milletimizin erdemini ve asırları aşan kutlu mesajlarını en iyi şekilde sahiplenecek, temsil edecek ve art niyetlileri de unutmayacaktır.

Avrupa Türklüğünün sosyal ve siyasal haklarına tam olarak kavuşarak, bu amaç doğrultusunda mücadelelerini sürekli vererek bulundukları ülkelerde sözü dinlenen ve belirleyici bir seviyede olmaları gerçekten de çok mühimdir.

Bunun gerek ülkemize gerekse de yaşadıkları toplumlara büyük değerler katacağını inanıyorum.

Aynı eğilimi ülkemizin siyasi hayatıyla ilgili kararlarında da göstermeleri, yanlışı doğrudan ayıracak ferasetlerini sergilemeleri Türkiye'nin istikrar kazanmasında çok etkili olacaktır.

Bu vesileyle Fransa ve Avusturya Türk Federasyonlarının kurultaylarında seçilerek görev alan değerli dava arkadaşlarıma buradan başarılar diliyor, çalışmalarında Cenab-ı Allah'ın yâr ve yardımcı olmasını niyaz ediyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

12 Eylül İhtilalıyla ilgili mahkeme safahatı ve diğer darbe teşebbüslerini kapsamına alan kovuşturma süreçleri devam ederken; bu defa da 28 Şubat 1997 tarihinde cereyan eden postmodern darbe girişimi hakkında hukuki takibat başlatılmış, gözaltılar ve tutuklamalar yaşanmıştır.

Bu kapsamda öncelikle diyeceğimiz; başlayan yargı süreçlerinin eksiksiz, hızlı ve tam olarak sürdürülmesi, herhangi bir gecikmeye meydan vermeden adaletin bir an önce tecelli etmesidir.

Muhakkak ki, millî iradeyi felç etmeyi bırakınız fiiliyatta gerçekleştirmeyi, aklından bile geçiren kim varsa hukuk harekete geçmeli ve bunların yakasından tutmalıdır.

Bu nedenle, en son olarak başlayan 28 Şubat'la ilgili soruşturmanın objektif ve adil bir şekilde sürdürülmesi ve arkasından da sonuca erdirilmesi büyük bir önem taşımaktadır.

İkazla belirtmek isterim ki, darbecileri hukuk karşısına çıkarırken, bu süreçten nemalanma ve siyasi kaygı gözetme kurnazlığı haksızlığın ve kuralsızlığın yerleşmesine ve güçlenmesine neden olabilecektir.

Bilhassa geçmişten kaynaklı tarafgir bakış ve hınç duygusu hukukun güvenirliğine zarar verecek ve vicdanların hüsrana uğramasına yol açacaktır.

Dün yapılanları misliyle ödetmek, benzer mağduriyetleri muhataplarına yaşatmak, meseleyi alacak verecek mertebesine kadar indirmek bu defa da sivil nitelikli balans ayarı olacaktır ki, bu da tabiatıyla büyük bir yanlışlık olarak AKP'nin karanlık siciline işlenecektir.

Ayrıca Türk Silahlı Kuvvetlerini bütünüyle darbeci göstermeye niyet ve teşebbüs etmek, terörle mücadele eden kahramanları terörist olarak göstermek ahlaksızlık ve edepsizlikle eş değer görülecektir.

Evet, doğrudur; 28 Şubat sürecinde zulüm ve eziyet fazlasıyla yaşanmıştır.

İnançlarından, siyasi tercihlerinden dolayı mütedeyyin vatandaşlarımız zan altında bırakılmış, maalesef suçlamalara maruz kalmışlardır.

Fişlemeler, işten el çektirmeler, adli ve idari zorbalıklar, dayatmalar hepimizin bildiği vahim hadiselerdir.

Ama eziyet, zorbalık ve haksızlıklar sadece 28 Şubat'ta yaşanmamıştır.

Biz ki, ihtilal ve müdahale dönemlerinin acısını, işkencesini, tokadını, hakaretini, darağacını ve insanlık dışı muamelelerini yaşamış bir maziden buralara kadar geldik.

Gencecik fidanlarımızı görevli cellatlar aramızdan alırken; vatan, bayrak, millet ve bağımsızlık diyen dava arkadaşlarımızı vahşiler katlederken vakarımızdan sesimiz dahi çıkmamıştı.

Şimdi soruyorum sizlere, 28 Şubat'ta yaşananlar zulümse, milliyetçi-Ülkücü Hareketin yaşadıkları nedir ve nasıl tanımlanacaktır?

Konuyu; "işte 12 Eylülcüler yargılanıyor, daha ne olsun" çıkmazına sürüklemek bizim açımızdan basiretsizlik olduğu kadar da yanlı bir tutum olacaktır.

Peki, bugün 28 Şubat'ın ahlaksızlıklarını, baskılarını fazlasıyla telafi etmeye çalışan hükûmet ve yandaş çevreler, yağlı urganla şehit edilen Ülkü devleri; Selçuk Duracık'ı, Halil Esendağ'ı, Cevdet Karakaş'ı, Cengiz Baktemur'u, İsmet Şahin'i, Fikri Arıkan'ı, Ali Bülent Orkan'ı, Ahmet Kerse'yi ve Mustafa Pehlivaoğlu'nu tekrar geri getirebilecekler midir?

Bu nedenle hiç kimse çekilen çileleri ve katlanılan mihnetleri yarıştırmaya kalkmamalıdır.

Nitekim bu alanda hiç kimse yanımıza bile yaklaşamayacaktır.

Şayet demokrasinin istikrar kazanması ve bir daha böylesi dönemlerin ortaya çıkmaması dürüst bir şekilde isteniyorsa adalet müessesi herkesi tatmin edecek bir çabukluk ve etkinlikle yürümeli ve kim ne yaptıysa sonucuna katlanmalıdır.

12 Eylül, 28 Şubat ve her türlü darbe girişimi mutlaka hukuki anlamda neticeye kavuşturulmalı ve Türkiye bu yükten artık kurtulmalıdır.

Zira sürekli darbeyi konuşmaktan, darbeci isimlerini telaffuz etmekten ve geçmişe saplanıp kalmaktan aziz milletimiz bunalmış ve yorulmuştur.

AKP zihniyeti meseleyi kaşıyarak kendisine siyasal rant elde edeceğini düşünüyorsa, bilsin ki Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan da olacaktır.

Diğer taraftan hâlâ muamma olan ve 22 Temmuz 2007 seçimlerinden önce vuku bulmuş 27 Nisan bildirisi ve sonrasında ki gelişmeler hâlâ aydınlanmış değildir.

Kaldı ki bu internet muhtırası AKP'yi sıçratmış ve seçimlerden açık ara galibiyetle çıkmasına neden olmuştur.

Bildiğiniz gibi, Başbakan Erdoğan 4 Mayıs 2007 tarihinde dönemin genelkurmay başkanıyla Dolmabahçe'de bir araya gelmiş ve gizemini hâlâ koruyan bir görüşme yapmıştır.

• Bu görüşme şaibelidir.

• Bu görüşme soru işaretleriyle doludur.

Başbakan Erdoğan eğer ne konuşulduğunu açıklamazsa, İnternetten yayımlanan Bildiri'nin danışıklı dövüş bir ilişki içinde tanzim edildiği kanaatine ulaşmamız kaçınılmaz olacaktır.

Tekraren sormak isterim ki, Dolmabahçe'de hangi vaatler verilmiş, hangi sözler karşılıklı olarak iletilmiştir?

Genelkurmay Başkanlığının sitesinden yayımlanan 27 Nisan Bildirisi, AKP'nin siyaseten ivme kazanması için planlı, sistemli ve sinsi bir hamle midir?

Bunlar reddediliyorsa, 12 Eylül'e kadar uzanan AKP zihniyeti, neden kendisine karşı yapılan bu demokrasi dışı müdahaleye sessiz durmayı tercih etmiştir?

Üstelik İnternet Bildirisinin failine toleranslı davranılarak ve iltifat gösterilerek son model zırhlı otomobilin tahsis edilmesini Başbakan nasıl açıklayacak ve neyi bahane olarak ileri sürecektir?

Darbelerden hesap sorulurken, 27 Nisan'ın pas geçilmesi bize göre tesadüf değildir.

Bu işin içinde bir bit yeniği ve açığa çıkarılması gereken taraflar vardır.

İster istemez aklımıza; 27 Nisan'ın, AKP'nin mağdur kisvesine bürünebilmesi için yapılan bir tezgâh olduğu hususu gelmektedir.

Bu nedenle her şey netleştirilmeli ve şüpheler giderilmelidir.

Başbakan Erdoğan'ın, siyasi yasağının kaldırılmasına kadar geçen 116 günlük karanlık süreç gibi, Dolmabahçe görüşmesi de belirsizliğe mahkûm edilmemelidir.

Bununla birlikte, Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'a suikast iddiası ve arkasından kozmik odanın altını üstüne getiren arama ve tarama faaliyeti gibi hiçbir konu sümen altına itilmemelidir.

Yeri gelmişken muhataplarından cevabını duymayı isterim ki, bu kozmik odada neye ulaşılmıştır?

Her ilişki ağı çarşaf çarşaf basına yansırken, kozmik odayla ilgili sırlara ne olmuştur? Bu alanda ne gibi gelişmeler ortaya çıkmıştır?

Ülkemiz darbe dönemlerini geride bırakmalı, sandığın ve demokrasinin itibarı ve devamlılığı sağlanmalıdır.

Sosyal, toplumsal ve siyasal uzlaşmayla geniş bir konsensüs temin edilmeli ve Türkiye bir daha alaca karanlık devirleri yaşamamalıdır.

Parti olarak, TBMM'de darbelerle ilgili kurulan araştırma komisyonuna destek vermemizin başlıca sebeplerinden birisi de bu düşüncemizden ilhamını almaktadır.

AKP artık sahte mağdurları oynamayı bırakmalı, darbeden geçinen istismarcı özelliğini terk etmelidir.

Dileğimiz, Türkiye'nin artık hiçbir zaman hak ve hukukun çiğnenmediği, kanunsuzlukların olmadığı, karşılıklı saygı ve uzlaşma esasına dayanan birlikte yaşama idealinin kökleştiği bir ülke hâline gelmesidir.

Nitekim biz bu uğurda üzerimize ne düşüyorsa yapmaya hazır ve kararlıyız.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan 7-11 Nisan tarihleri arasında Çin Halk Cumhuriyeti'nde bulunarak, bazı temas ve görüşmeler gerçekleştirmiştir.

Bu ziyaretin ilk ayağı olarak Sincan Uygur Özerk Bölgesi'nin seçilmesi bizim açımızdan dikkat çekici olmuştur.

Yüreğimizde kor gibi sevdası duran bu Türk yurduna Başbakanın adım atması ve Urumçi'de şeklen de olsa bulunması bizim açımızdan sevindirici bir gelişmedir.

Kaşgârlı Mahmud ve doğduğu yerler program kapsamına alınmadıysa da, Başbakanın Doğu Türkistan'ı gecikmeyle hatırlaması şahsı açısından ümit vericidir.

Bu büyük Türk düşünürünün Başbakana yine de ilham kaynağı olması bizim en içten dileğimizdir.

Ne var ki, yandaş basın ve AKP şakşakçılığı yapan çevreler, bu Türk iline 27 yıl aradan sonra Başbakan düzeyinde ilk kez gidildiği iddiasını dillerine dolamışlar ve bu ziyareti siyasi propaganda malzemesi hâline dönüştürmekten inatla vazgeçmemişlerdir.

Bizim için Doğu Türkistan davası her türlü siyasi mülahazanın üstünde ve önündedir.

2001 yılında, Başbakan Yardımcısı sıfatımızla, bu Türklüğün hazinesini ziyaret etmiş, Urumçi ve Kaşgâr'da soydaşlarımızla bir araya gelmiştik.

Başbakan Erdoğan, haritada Doğu Türkistan'ın yerini dahi bilmezken, biz kardeşlerimizle birlikteydik, onların dertlerini ve sorunlarını kalbimizde taşıyorduk.

Doğu Türkistan'daki mezalimi, cinayetleri, şiddet ve saldırıları lanetliyor ve kınıyorduk.

2009 yılında 150 Doğu Türkistanlı kardeşimiz Pekin yönetiminin acımasızlıklarına kurban gittiğinde bizim ciğerimiz dağlanmıştı.

Bugün Başbakanın Urumçi pazarında gezmesi, birkaç esnafla sohbet etmesi, kaftan giyip kuzu çevirmesini kesmesi kendisi açısından bir anlam ifade etse de Doğu Türkistan millî davası için hiçbir kıymet hükmü içermemektedir.

Esasen Başbakan Erdoğan'ın amacı Urumçi'yi gezmek veya Doğu Türkistanlı kardeşlerimizi kucaklamak değildir.

Bu Türk yurduna geçerken şöyle bir uğramış; aklı Suriye'de, gönlü Okyanus ötesinde ve hedefin de Çin'in Büyük Orta Doğu Projesinin eylem planına katılması yer almıştır.

Başbakan Erdoğan görevli olarak Çin'e gitmiştir.

Oraya Suriye konusunda küresel çevrelerin mesajını götürmüş ve ikna turları atmıştır.

Ülkemizde bir zamanlar kurulan ikna odalarından rahatsız olan Başbakan, sonunda bu yöntemden kendisi de istifade etmiş ve uluslararası alanda BOP eş başkanlığından sonra "iknacıbaşı" sıfatını da üzerine almıştır.

Devlet başkanı başta olmak üzere, Çin yönetiminde sözü geçen şahsiyetlere Suriye'yle ilgili vetonun kaldırılma talebini iletmiş ve bu konuda ricacı olmaktan gocunmamıştır.

Bu kapsamda da Doğu Türkistan alet ve istismar edilmiştir.

Başbakan Erdoğan küresel kuryeliğe göz göre göre soyunmuş, bunu da heyecan ve arzuyla yerine getirmiştir.

Amaç Suriye'nin yalnızlaştırılması ve uluslararası müdahale için şartların olgunlaştırılmasıdır.

Başbakan Erdoğan'ın bu görünümü, ne yazık ki Haçlı hesapları lehine faaliyet gösteren siyasi ulaklıktan başka bir anlama gelmemektedir.

Kendisine vadedilen her ne ise, Başbakan gece demeden gündüz demeden başkent başkent gezmekte ve ödülüne ulaşmak için canını dişine takmaktadır.

• Bu süreçte İran, Çin ve Suudi Arabistan arkası arkasına ziyaret edilmiştir.

• BOP'un mekik diplomasisinde sırayı şimdi de Rusya almıştır.

• Başbakanın beyanları da buna işaret etmektedir.

Suriye'ye karşı blok oluşturmak ve verilen görevleri harfiyen yerine getirmek için çırpınan bu kafa yapısının, Türkiye'yi kaosa doğru hızla sürüklediği görülmektedir.

Bu doğru bir yol değildir.

Sınırlarımızda yaşanan müessif bazı silahlı çatışmadan dolayı

NATO'ya görev hatırlatması yaparak davette bulunması da büyük bir aymazlık ve düşüncesizliktir.

Suriye tarafından açılan ateş sonucu vuku bulan yaralanma ve ölüm vakaları elbette çok üzücüdür.

Ancak sınırlarımızdaki bu sarsıcı hadise ne ilktir ne de son olacaktır.

Yıllardan beridir Irak'ın kuzeyinden topraklarımıza sızarak eylem yapan PKK'lı caniler AKP'nin gözü önünde ölüm kusmaktadır.

Madem Başbakan, sınırlarımızın ihlalinde bu kadar hassastır, o hâlde peşmerge başına bugüne kadar neden haddini bildirememiştir?

Yoksa bu konuda arkasında duran küresel güçten icazet ve izin mi alamamıştır?

Bu çelişki yumağının neresinden tutarsak tutalım elimizde kalmaktadır.

Şu anda da, Suriye'yle olan sınır bölgemizde Irak'ın kuzeyine benzer bir yapılanma için geri sayım başlamıştır.

Esadsız bir Suriye'den başka tüm seçeneklerin üzerini çizen Başbakan Erdoğan, bu hâliyle Türkiye'yi kördüğümün içine sokmuştur.

Annan Planı dâhilinde, 12 Nisan'dan itibaren uygulamaya geçilen ateşkes kararına rağmen AKP Hükûmeti sürekli arayış içindedir.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, 14 Nisan 2012'de Suriye'ye 30 kişilik bir silahsız gözlemci heyetini gönderilmesini karara bağlamıştır.

Ne var ki ateşkesin başladığı 12 Nisan ile 16 Nisan arası yine ölümlerin ve saldırıların olduğu anlaşılmıştır.

Bunu fırsat bilen AKP zihniyeti, taciz ve tahrik edici siyasi tarzını sürdürmüştür.

Suriye konusunda; başta Birleşmiş Milletler olmak üzere, Arap Ligi ve İslam İş birliği Teşkilatı gibi bölgesel kuruluşların aktif olarak rol aldığı bir düzlemde, barışçı bir çözüm için her yol denenmeli, ateşkes ihlal edilmemeli ve AKP'de savaş çığırtkanlığı yapmaktan tamamen uzaklaşmalıdır.

Zira sorunlar büyümekte ve ülkemizi tehdit eder bir hüviyete bürünmektedir.

Türkiye'nin bölünmesini, Türk milletinin parçalanmasını bekleyenlere bu kapsamda gün doğmuş, dört parçalı Kürdistan için başkent isimleri bile gündeme getirilmiştir.

AKP, musibetleri başımıza sarmıştır.

Bölücülük kanserini enjekte etmiş ve Batılı dostlarının yanında dağılmamızı seyretmek için ön sıralardan rezervasyon yaptırmıştır.

Bu kelimenin tam anlamıyla hıyanettir, melanettir ve rezaletin daniskasıdır.

Ancak Türk milleti buna izin vermeyecektir.

Milliyetçi Hareketten buna onay çıkmayacaktır.

Başbakan Erdoğan, BOP eş başkanlığına aldanmamalı ve kendisini kaptırmamalıdır.

Türkiye sevdalıları var oldukça, milletimizin belini kıracak, başını vuracak operasyonlara geçiş ve müsamaha Allah'ın izniyle asla gösterilmeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Son olarak iki konu hakkında daha düşüncelerimi paylaşıp, bu haftaki konuşmama son vermek istiyorum.

İlk olarak; Başbakan Erdoğan'ın Çin'den gelirken yaptığı ibretlik bazı açıklamalar, tarafımızca son derece önemli bulunmuştur.

Başkan Erdoğan, MİT Müsteşarı için "sır küpüm" diyerek değerlendirme yapmış, bu kamu görevlisini Oslo ve İmralı'ya bizzat kendisinin gönderdiğini itiraf etmiştir.

Bizim için bu demeçte bir sürpriz taraf yoktur.

Zaten gerçekleri biliyorduk ve her fırsatta da bunu aziz milletimizin bilgisine sunduk.

Ancak sonunda, açıkça PKK'yla görüşenin, İmralı canisiyle pazarlık yapanın kendisi olduğunu belirtmesi ilginç ve skandal bir durumu ortaya çıkarmıştır.

Bu elbette ilgili kamu görevlisini sorumluluktan da alıkoyamayacak ve muaf hâle getiremeyecektir.

Böylelikle Başbakan Erdoğan'ın, gelecekte Yüce Divanda ifadesinin alınmasına bile gerek kalmamış, gerçekler tüm çıplaklığıyla ortaya dökülmüştür.

Şehitlerimizin kanına giren, milletimizi bölmeye çalışan, statü ve özerklik talebinde bulunan, üniter yapımıza suikast düzenleyen teröristlerle Başbakan Erdoğan masaya oturmuş ve anayasa suçu işlemiştir.

Unutmasın ki, Kenan Evren hakkında 31 yıl sonra işlediği suçtan dolayı dava açılmıştır.

İktidar yılları bir gün bittiğinde, kendisinden ve işlenen suçlara iştirak eden AKP yöneticilerinden mutlaka hesap sorulacak ve hepsi adaletin önünde ip gibi dizileceklerdir.

Küpünü dolduran yandaşlardan, sır küplerinin içinde saklanan şahsiyetlerden, gemicik yüzdüren sonradan görme armatörlerden, devletin hazinesine nakil hattı bağlayan hırsızlardan yetim ve gariban hakkını söke söke almak inşallah bize nasip olacaktır.

İkinci ve son olarak değinmek istediğim konu; 149 yıllık geçmişi bulunan Darrüşşafaka Cemiyeti Tüzüğü'nün ikinci maddesine yapılan bir değişiklikle ilgilidir.

Bu hayırlı kuruluşun amacı; yetim ve yoksul yetenekli Türk-İslam çocuklarını, yurt içinde ve yurt dışında çağdaş eğitim esaslarına göre okutarak yetiştirmektir.

Bu Tüzük'ün beşinci maddesine göre de cemiyetin başkanı Türkiye Cumhuriyeti Başbakanıdır.

Buna göre Başbakan Erdoğan, geçtiğimiz günlerdeki bir konuşmasında, Tüzük'ün ikinci maddesinde yer bulan ve kayıt olabilmek için Türk ve İslam şartını ihtiva eden ibarenin Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığıyla değiştirildiğini açıklamıştır.

149 yıldır kimsenin aklına gelmeyen bir konu Başbakan tarafından gündeme taşınmış, Türk ve İslam olma ifadeleri sonuçta kaldırılmıştır.

• Başbakan Erdoğan Türk ve İslam olmanın nesinden rahatsızdır?

• Her şey bitmiştir de bir tek Darüşşafaka'nın yıkıma alet edilmesi mi kalmıştır?

Bizim için her Türk vatandaşı bu tarihî kuruluşumuzdan kökeni ve inancı ne olursa olsun faydalanabilmelidir.

Bunun için Başbakan'ın yönetim kuruluna bir talimatı veya Tüzük'e ilave bir maddenin koyulmasıyla bu meselenin kolaylıkla çözülmesi mümkün ve imkân dâhilindedir.

Hem inançlarımız hem de kültürümüz, kimseyi ayırt etmeden elinden tutmayı, yardımlaşma ve dayanışma duygusuyla yetimin, öksüzün ve mağdurun yanında olmayı zorunlu kılmaktadır.

Bu ülkede yaşayan çaresiz her vatandaşımıza her türlü desteği vermek elbette hepimizin görevi ve sorumluluğu altındadır.

Bunlara bir diyeceğimiz olmadığı gibi, bizim de görüşümüz bu yöndedir.

Ancak Türk ve İslam değerleriyle oynamanın ve bunları sabote etmenin mantıkla izah edilebilir hiçbir yanı da yoktur.

Sayın Başbakan; bu akılları kimden almaktasın?

Milletimizin Türk ve İslam değerlerini ilmik ilmik ayırma konusunda kimlerin telkini altındasın?

Seni kimler yönlendirmekte ve nasıl bir kumpasın içindesin?

Dinî ve etnik köken itibariyle çocuklarda bir ayrıma gidilmeyeceğini söylerken hiç mi vicdanın sızlamamıştır?

Bugüne kadar senin hükûmetin dışında, etnik ve dinî herhangi bir ayrımı gündeme getiren mi olmuştur?

149 yıldır bu muhterem kurum ayrımcılık mı yapmıştır?

Bu yaklaşımın ceddimizi suçlayan yabancı ve emperyalist anlayışıyla ne farkı vardır?

Türk ve İslam olmanın neresi ayrımcı, neresi dışlayıcıdır?

Bu sakat mantık Türklüğü etnik kimlik mertebesiyle, İslam'ı da küresel bir oyun olan dinler arası diyalog mantığıyla ele almaktadır.

Bu alınan karar Türk ve İslam olmaya duyulan tedavisi olmayan alerjinin bir yansımasıdır ki, bunu da şiddetle reddediyoruz.

Ve iktidar olduğumuzda geçmişin bu muhterem emanetini aslına döndüreceğimizi ve herkesi kucaklayacak bir niteliğe büründüreceğimizi bu vesileyle duyurmak istiyorum.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyor; başarılı ve verimli bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

24 NİSAN 2012

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerimin başında, milletimize mal olmuş iki değerli ismin Hakk'ın rahmetine kavuşmasından duyduğum üzüntüyü dile getirmek istiyorum.

Bunlardan birincisi, Adalet Partisinin kurucularından, Türk siyaset ve devlet hayatının seçkin isimlerinden olan ve "Koca Reis" unvanıyla siyasette hürmetle hatırlanacak derin izler bırakan Sayın Saadettin Bilgiç'in vefatıdır.

Merhum Bilgiç, siyasete kattığı değerin yanı sıra, ilkeli ve millî duruşuyla da millet hafızasında eşsiz bir yere sahip olacak, her zaman hayır ve duayla yâd edilecektir.

Bir diğer kaybımız ise sanatçı kişiliğiyle gönüllerde taht kuran Sayın Ayten Alpman'dır.

Merhume Alpman, memleket sevdasını dile getirdiği şarkısıyla takdirle anılacak; havasına, suyuna, taşına, toprağına bin can feda diyen sözleriyle kalplerde yaşayacaktır.

Kendi alanlarında mümtaz ve ayrıcalıklı yerleri bulunan bu iki isme Cenab-ı Allah'tan rahmet; sevenlerine, ailelerine ve aziz milletimize başsağlığı diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Dün millet egemenliğinin, millet hâkimiyetinin ve bu doğrultuda açılan Türkiye Büyük Millet Meclisinin 92'nci yıl dönümünü sevinç, heyecan ve gurur içinde kutladık.

Millî egemenlik, sadece belirli bir siyasi ilkeye işaret edip, bir yönetim biçiminin ayırt edici vasfını ifade etmez.

Türk milleti Anadolu coğrafyasında yeniden şahlanışının, dirilişinin, diklenişinin ve bu kapsamda verdiği İstiklâl Savaşının anahtar sözcüklerinden birisidir.

Bu itibarla millî egemenliğin milletimiz nezdindeki karşılığı; bağımsızlıktır, onurlu yaşamadır ve demokrasidir.

Bağımlı ve esir yaşamaktansa ölmeyi kafasına koymuş bir inancın, binlerce yıllık Türk tarihinin muzaffer sayfalarını karartmama konusunda tavizsiz olan bir faziletin başkaca bir tavır içinde olması zaten beklenemeyecektir.

Top seslerinin Ankara'dan işitildiği bir anda bile dirayetini, direncini ve dinamizmini kaybetmeyen bu kutlu çatı, Türk milletinden aldığı güç ve ilhamla yedi düvele karşı verilen mücadelenin merkez üssü olarak gönüllerde eşsiz bir yer edinmiştir.

Gazi Mustafa Kemal ve arkadaşları, verdikleri bağımsızlık mücadelesinin meşruiyet çizgisinden sapmaması konusunda çok

titiz ve dikkatli bir tutum takınmışlar, millet iradesine yaslanmayan her türden mücadelenin muteber olmayacağını her zaman akıllarında tutmuşlardır.

• Bu açıdan Millî Mücadele; milliyetçi ve demokratik bir karşı duruştur.

• Millet vicdanının haykırışı, seslenişi ve hedefe kilitlenişidir.

• Egemenliğin yegâne sahibi büyük milletimize sadakatin ve inancın somutlaşmış hâlidir.

• Ve elbette Millî Mücadele şeref, onur, varlık müdafaası ile nefes alma hakkının temini amacıyla destansı bir ayağa kalkıştır.

Bu destanın ilke ve esasları Büyük Millet Meclisi tarafından belirlenmiş ve tayin edilmiştir.

Tutkular burada birleşmiş, bağımsız yaşama kararlılığı buradan son yurdumuzu aydınlatmış ve milletimizin ülküleri buranın koordinasyonuyla diri ve canlı kalmıştır.

Fikirlerinde çeşitlilik olsa da üyelerinin eğitimi, şöhreti ve özellikleri değişiklik arz etse de vatan ve millet konularında tam bir ittifak sağlanarak kurtuluşumuzun manifestosu Ulus'taki ilk Meclis binasında yazılmıştır.

Bizim açımızdan, bağımsızlık mücadelemizin azim ve metodu, bugün, hem ülke ve millet hem de insanlık olarak karşı karşıya bulunduğumuz sorunların aşılmasında emsalsiz bir örnek, tükenmez bir ilham kaynağı oluşturmaktadır.

Her şeyden önce altını çizmek isterim ki, böyle bir örneği küçümsemek ve değersizleştirmeye çalışmak her daim sonuçsuz kalmaya mahkûm olacaktır.

Gazi Meclisimizin saygınlığına gölge düşürecek, itibarını ucuzlatacak her neviden niyet, vekillerinin özgürlüklerini kısıtlayan her müdahale geçmişimizin şanlı sayfalarına hakaret olacaktır ki, buna da göz yummamız ve kabul etmemiz hiçbir şart altında mümkün olmayacaktır.

Bunun için, hâlen tutuklu bulunan milletvekillerinin mağduriyetleri kalıcı olarak giderilmeli, tutukluğun adı konulmamış infaza dönüşmesi artık engellenmelidir.

TBMM Başkanı'nın, çözüm bulma konusunda parti gruplarıyla temaslarda bulunması olumlu netice vermeli ve diyalogla millet iradesini temsil eden ve aralarında İstanbul Milletvekilimiz Sayın Engin Alan'ın da bulunduğu değerli isimler Meclisimizdeki yerlerini almalıdır.

Başbakan Erdoğanın bizim sorunumuz değil diyerek ipe un serme çabası, en başta milletimizin sandıktaki tercihine haksızlık olacaktır.

Unutulmamalıdır ki, millet iradesini çarpıtarak, millî egemenliği yanlış ve kasıtlı yorumlayarak siyasi hırslarına payanda yapmaya kalkışan kim olursa olsun ilk önce karşılarında bizi bulacaktır.

Mazeret olarak sığındıkları çoğunlukçu sapmayla, Türkiye'nin sırtına hançer vurmaya, Türk milletinin kardeşliğini sakatlamaya heveslenenler; Ulus'taki tarihî ve millî coşkunun hâlâ var olduğunu ve gerekirse tekrar yeni bir kurtuluş mücadelesi vermekten kaçınmayacağını akıllarından çıkarmamaları gerekmektedir.

Bunun yanı sıra,

• Sözde ileri demokrasi diyerek yıkımın özendirilmesi,

• Dağlarımızı mesken tutmuş bölücü militanlara ateşkes çağrısı yapılması,

• Müzakere masalarında terör maşalarına ve elebaşlarına gelecek vadedilmesi, öncelikle Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin varlığına vurulan darbe ve gösterilen kayıtsızlık olarak değerlendirilmelidir.

Yeri gelince milliyetçi kesilen, yeri gelince küreselci olan, kimi zaman BOP'çu kimi zaman Türkiyeli olarak kendisini takdim eden, karar ve uygulamalarında Ankara'nın menfaatinden daha çok başka başkentlerin projelerini savunan kararsız ve dengesiz zihniyetlerin, Millî Mücadele mührünü barındıran kutlu Meclisimizin saygınlığını içtenlikle benimsemeleri bize göre çok zordur.

Bunların;

• Kartpostal milliyetçiliği yapmaları kendilerine yetmeyecektir.

• Panayır milliyetçiliğine soyunmaları bir şey kazandırmayacaktır.

• Dekor ve süs milliyetçiliğiyle istismarda sınır tanımamaları eninde sonunda hesap vermelerine engel teşkil edemeyecektir.

Bu vesileyle yarının büyükleri sevgili çocuklarımızın bayramını bir kez daha kutluyor, sağlıklı, huzurlu bir şekilde yetişmelerini; hayatları boyunca vatan ve millet sevgisiyle dolu olmalarını temenni ediyorum.

TBMM'nin açılışının 92'nci yıl dönümünün aziz milletimize ve demokrasimize yeni bir soluk ve heyecan getirmesini diliyorum.

Başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, Millî Mücadele kahramanlarını, ilk Meclisin değerli üyelerini, muhterem şehitlerimizi rahmet ve minnet hislerimle yâd ediyor, kutlu mirasın sonsuza kadar yaşatılacağını kararlılıkla ifade ediyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Kaygıyla izliyoruz ki, Türkiye gittikçe derinleşen ve genişleyen bir kavga ve tahammülsüzlük ortamını yaşamaktadır.

Huzursuzluk ve memnuniyetsizlik hâli her alana sıçramış, her kesime ulaşmıştır.

Can ve mal güvenliği konusunda müşterek bir endişe tempolu şekilde yükselmekte, kavga ve ihtilaf durmadan yayılmaktadır.

AKP Hükûmeti haddinde fazla geçmişe saplandıkça, geçmişi konuştukça, geçmişle yüzleşmeyi her şeyin önüne koydukça milletçe gelecek tasavvurlarımız yara almakta, yönsüz ve idealsiz kalan toplumsal yapı birbirine düşmekten kurtulamamaktadır.

Yarınlara dair umutlu bekleyiş, arayış ve özlem; dünün toz bulutu altında heba ve israf edilmektedir.

Devamlı arkasına bakan, gerideki olaylara yanlı ve tarafgir bir şekilde takılan, kin ve öfkesiyle geleceğin ufkunu karartan AKP zihniyeti, dayanışma ve kardeşlik hissiyatının dejenere olduğunu bir türlü fark edememektedir.

Bu itibarla iktidar partisi önünü görmekte âciz, yarınları düşünmekte ve planlamakta son derece başarısızdır.

Söz konusu durumun neden olduğu karmaşa ve anlam bunalımı, sosyal yapıya istikrarsızlık ve aşırılıkların ivme kazanması biçiminde sirayet etmektedir.

Gaziantep'te bir doktor kardeşimizin hunharca ve alçakça katledilmesinin sebeplerini de bu karanlık iklimde aramak lazımdır.

Özellikle son zamanlarda, sağlık çalışanlarının maruz kaldıkları olumsuzlukları esefle ve üzüntüyle izlediğimizi yeri gelmişken ifade etmeyi bir zorunluluk olarak görüyorum.

Şifa dağıtan, sahip oldukları bilgi ve deneyimleri hastalarını iyileştirmek için kullanan doktorlarımızın ve sağlık görevlilerinin karşılaştıkları kaba ve vahşi saldırıları buradan şiddetle kınıyorum.

Gaziantep Avukat Cengiz Gökçek Devlet Hastanesinde, görevini icra ettiği esnada kendini bilmez bir gözü dönmüş tarafından genç yaşında cinayete kurban giden doktorumuza Cenab-ı Allah'tan rahmet, ailesine ve tüm sağlık çalışanlarımıza başsağlığı diliyorum.

Bu ibretlik vaka AKP'nin sağlık politikalarının eseri ve az önce de vurguladığım anlam bunalımının hazin bir örneğidir.

Ayrıca Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesinde acil tıp uzmanı olarak görev yapan bir doktorumuzun da bölücülüğün Meclis uzantısı bir partinin milletvekili tarafından şiddete maruz kalmasını da nefretle telin ediyorum.

Taşıdığı milletvekilliği görevini içine sindiremeyen ve layıkıyla benimsemeyen bu çürümüş şahsın, yalnızca mesleğini yapmakla meşgul olan bir kardeşimize el kaldırmasının ve dağdaki arkadaşları gibi vahşiyane bir tutum içinde hareket etmesinin karşılıksız bırakılmamasını temenni ediyorum.

Bu olay, kimi zaman polise tokat atan, kimi zaman da doktora saldıran bu zihniyetin besin kaynağının ne olduğunu açıklıkla göstermiştir.

Kaba güç gösterisi ile kamu görevini yerine getirenlere karşı uygulanan kirli ve aşağılık niyetlerin cevapsız bırakılmaması bizim en acil istek ve beklentimizdir.

Bu anlayışın, dağdaki eşkıyalıkları yetmiyormuş gibi, kamuya ait yerlerde görev yapanlara el kaldırmaları ve darp etmeleri insanlığın neresinde bulunmaktadır?

Türkiye Büyük Millet Meclisi bu saldırgana duyarsız kalmamalı, hukuk bu çapulcunun yakasını bırakmamalıdır.

Şayet önlem alınmaz, gerekli tedbirlerde gecikme yaşanırsa; önüne gelen milletimize hizmet ve yardımla meşgul olan çalışanlarımıza orman kanunlarını uygulayacak ve bunu da kendilerinde hak olarak görecektir.

İşin bir diğer boyutunda AKP'nin iftiharla propagandasını yaptığı sağlık alanındaki problemler yumağı yer almaktadır.

İktidarın sağlık alanında çizdiği pembe tablolar, gerçekle bağdaşmayan sanal başarı hikâyeleri, doktor-hasta ilişkisini zedelemiş ve bunların birbirine düşmesine kapı aralamıştır.

Görülmektedir ki, sağlık politikalarında iddia edilenle var olan arasındaki uçurum her geçen büyümektedir.

Hükûmetin "Sağlıkta Dönüşüm Projesi", vatandaşımızın gözünü boyamak için uydurulmuş temelsiz ve içi boş bir adımdır.

AKP'nin politika tercihi, doktorları zan ve töhmet altında bırakan yaklaşımı, sağlık hizmeti verenlerle hastaları ve yakınlarını birbirine hasım hâline getirmiştir.

Hükûmet milletimizin sağlık alanındaki taleplerini sözüm ona karşılamak adına benimsediği sağlık reformunu, parası olanın yararlanacağı, garibanın, fukaranın ve çaresizin altında ezileceği bir yüke çevirmiştir.

İçinden geçtiğimiz bu zaman zarfında; talep edilen doktora ve hastaneye ulaşılacağı, ihtiyaç duyulan ilaçların zahmetsizce alınacağı sözlerinin tüm foyası ortaya çıkmıştır.

Yeşil kartların azaltılması, hastanelerdeki çilelerin fazlalaşması, genel sağlık sigortası için maliyeti yüksek primler ödenmesi, özel hastanelere ve ilaçlara yüksek katkı payları verilmesi vatandaşlarımızı perişan etmektedir.

Sorunlar büyüyünce, AKP Hükûmetinin ikide bir doktorları hedef göstererek aradan sıyrılması, hekimle hasta yakınlarını karşı karşıya getiren uyanıklılığı, "Tam Gün Yasası" etrafındaki sinsilikleri sağlık alanında telafi edilemeyecek sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Bugün doktorlar, hemşireler ve sağlık teknisyenleri huzursuz ve mutsuzdur.

Hastalarla birlikte aileleri gergin ve stres yüklüdür.

Kamu sağlığı tehdit altında, önleyici sağlık hizmetleri açmazdadır.

AKP ise hastaneleri satmanın, vatandaşımızın sağlığını piyasa şartlarına teslim etmenin çabasındadır.

Bütün bunlar iktidarın sağlık alanında ileri düzeyde başarısız ve yetersiz olduğunu göstermektedir.

Bu kafa yapısına göre, hastalarımızın şikâyetleri doktorlardan dolayıdır, yanlış tedavi ve uygulamalarından kaynaklanmaktadır.

AKP Hükûmeti milletimizin sağlığıyla, hayat hakkıyla oynamaktadır.

Canına kastetmekte, yoksul kardeşlerimizi de avutmaktadır.

Sağlık politikalarını yürüten bakan, çirkine güzel elbisesi giydirerek durumu ve vaziyeti kurtarmanın fırsatçılığında ve derdindedir.

Başbakan Erdoğan ısrarla sağlıktaki bizim bir türlü göremediğimiz, milletimizin esasen karşılaşamadığı gelişmelerden bahsetmektedir.

Ancak sağlık politikalarının iflasın eşiğinde olduğunu itiraf edememektedir.

İlaçlar ve hastane hizmetleri üzerinden yandaşlar cebini doldurmaktadır.

AKP kervanı, sağlık sektörünü soyup soğana çevirmiş, milletimizi de yüzüstü bırakmıştır.

Bu aşamada son olarak vurgulamak isterim ki, bir tek vatandaşımızın dahi sağlığı tesadüflerin lütfuna terk edilmemeli ve beklentileri görmezden gelinmemelidir.

Bilinsin ki, AKP'nin en zayıf karnı en çok başarı hikâyesi uydurduğu alanlardır.

İnanıyorum ki, gün gelecek tüm gerçekler ortaya çıkacak, bu defa da AKP'nin sağlığı bir daha iyileşmemek üzere sandık marifetiyle bozulacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

AKP Hükûmetinin dış politika alanındaki savrulmaları ve sürekli kriz üreten zihniyeti her gün aşama kaydetmektedir.

Başbakan Erdoğan gittiği her yerde, konuştuğu her platformda takılmış plak gibi Suriye'yi diline dolamakta, bu ülkeye yönelik muhtemel bir müdahalenin altyapısını oluşturmaya çabalamaktadır.

Dünyanın Suriye'deki olaylara bigâne ve duyarsız kaldığını bıkmadan, usanmadan gündeme getirmektedir.

Hatta bu konuda öyle bir noktaya gelmiştir ki, sınır ihlallerinden dolayı NATO Anlaşmasının beşinci maddesini taraflara hatırlatarak, Suriye'yi hedefine alan bir girişim için âdeta çağrıda bulunmaktan kaçınmamıştır.

Ne var ki demokrasiden, özgürlüklerden ve halkın tercihlerinden bahsederken tenakuza düşmekten de kendisini alıkoyamamıştır.

Suriye'de demokrasi açığını vurgulayan Başbakan, aynı vizyonu paylaşmaktan mutluluk duyduğu Katar ve sık sık müşterek planlarını gözden geçirdiği Suudi Arabistan'da demokrasi'nin d'sinin bile bulunmadığını nedense görememiştir.

İlave olarak Irak Merkezî Yönetimini de kafasına takan bu zihniyet; söz konusu ülke yönetimiyle gerilimi artıran ve husumeti yaygınlaştıran bir tavır içine girmiştir.

Iraktaki gelişmeleri hayra alamet görmeyen Başbakan Erdoğan, Irak yönetimi tarafından suçlanan ve hakkında tutuklama kararı çıkarılan Cumhurbaşkanı Yardımcısı Tarık El Haşimi'nin Türkiye'de bulunmasına onay vermiş ve görüşmeler yapmıştır.

Küresel plan ve tezler doğrultusunda, Irak'ı merkezine alan mezhep geriliminin tarafı ve tetikleyicisi hâline gelen AKP Hükümeti, Tarık El Haşimi'nin kışkırtmasıyla Nuri El Maliki hasmı hâline gelmiştir.

Suriye'nin iç işlerinden sonra Irak'a el atan iktidar zihniyetinin, arkasındaki suflör tarafından karanlığın içine çekildiği görülmektedir.

Irak'ın bütünlüğünden bahsederken, aslında söz ve beyanlarıyla bölünmesine çanak tutan BOP eş başkanının, çok yanlış bir yolda ve yönde olduğu tüm çıplaklığıyla gün yüzüne çıkmıştır.

Bu çerçevede Türkiye'nin Irak ve diğer komşularıyla ilgili dış politika uygulamaları müflis ellerde çoraklaşmış, tüm kırmızı çizgiler birer birer çiğnenmiştir.

İstanbul'da Tarık El Haşimi'yle Irak'ın kuzeyindeki peşmergeyi buluşturarak var olan bloku güçlendiren AKP zihniyetinin, tüm politikaları ABD mihmandarlığında yürümektedir.

Gelişmeler bize bunu göstermekte ve ispat etmektedir.

Bildiğiniz gibi, geçen hafta Irak'ın kuzeyini mesken tutmuş fitnebaşı peşmerge, ülkemize teşrif buyurmuş, Başbakan Erdoğan'ın özlediği Okyanus ötesinin havasını beraberinde İstanbul'a taşımıştır.

Ecdat yadigârı Dolmabahçe Sarayı'nda Başbakan Erdoğan tarafından hürmet, izzet ve ikramla konuk edilmiş, devlet başkanlarına uygulanan bir protokolle kendisine kucak açılmıştır.

Peşmerge reisinin son altı ay içerisinde, Türkiye'ye yönelik artan ilgi ve merakından dolayı iki defa gerçekleştirdiği ziyaretleri bir hayli manidar olup üzerinde mutlaka durulmayı hak etmektedir.

Meselinin bir diğer düşündürücü yanı ise, Başbakan Erdoğan'ın Barzani'yle görüşmesi sonucunda, verdiği demeçleri ve açıkladığı düşünceleri olmuştur.

Bu kapsamda Başbakan, hasret giderdiği aziz dostuyla, Suriye ve Irak'taki gelişmeleri değerlendirdiklerini, PKK terör örgütüyle alakalı olarak da yaklaşım tarzlarının örtüştüğünü ifade etmiştir.

Ayrıca karşılıklı olarak bölücü terör örgütünden rahatsızlık duyduklarını Katar ziyareti öncesinde ortaya koymuştur.

Peşmerge reisi, ardından Ankara'da Cumhurbaşkanı tarafından iltifata layık görülmüş, Dışişleri Bakanıyla sabah

kahvaltısında buluşmuş ve BDP yöneticileriyle otel odalarında bir araya gelmiştir.

Ve gazetelere açıklamalar yaparak, sanki bölücü militanların azmettiricisi ve besleyicisi kendisi değilmiş gibi, "Silah çağı geride kaldı, bundan sonra PKK silah yöntemini sürdürürse sonucuna katlanır." diyerek, dünden farklı bir noktada olduğunu göstermeye çalışmıştır.

Bununla da yetinmeyen bu şahıs, Irak'a döner dönmez "Türkiye'nin iç sorunları ve PKK konusunda bizim tutumumuz ve tavrımız açık ve nettir. Biz barışçıl tüm çabaları destekliyoruz, lakin silahlı çözümün yanında yer almayacağız." sözleriyle farklı anlamlara çekilecek bir duruş göstermiştir.

Ne derse desin, hangi görüşleri ileri sürerse sürsün, biz Irak'ın kuzeyindeki terör bataklığını muhafaza ve teşvik eden peşmerge küstahlığının gerçek niyet ve hedefini fazlasıyla biliyoruz.

Bize göre, terörün sona ermesi için beş maddelik bir çıkış yolu vardır ve bunların uygulanması için her girişim başlatılmalıdır:

1-PKK terörüyle Kürt kökenli kardeşlerimizi kesinlikle ayrı tutacak bir dikkat, basiret ve bütünlükçü bir millî politika kurgulanmalıdır.

2- AKP Hükûmeti yıkım projesinden vazgeçmeli ve bölücülüğü hedefine alan çok yönlü politikalar tayin etmelidir.

3- PKK militanları terör eylemlerine hiçbir şart ileri sürmeksizin derhal son vermelidir.

4- Örgüt elebaşları da dâhil, tüm militan kadro silahlarıyla dağdan inip, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne teslim olmalıdır.

5- Bunlar, Türk adaletinin kendileri hakkında vereceği hükme katlanmalıdır.

Bunun dışındaki her yöntem, AKP'nin egemenlik haklarımızı, devlet olmaktan kaynaklanan şerefimizi ayaklar altına alması ve teröre peşkeş çekmesi demek olacaktır ki, çok açık söylüyorum; bunun adı da hıyanetten başka bir şey olmayacaktır.

Dikkatimizi çeken asıl noktalardan birisi de, peşmerge ağzının, Başbakan Erdoğan'ın PKK'ya yönelik olarak sarfettiği; "Silahı bırakırlarsa operasyonlar durur." ibareleriyle paralellikler içermesidir.

• Başbakan'ın bu sözünde, gizli mesajlar vardır.

• Bu ifadede, teslimiyet ve masaya davet vardır.

• Bir tarafta üç buçuk terörist diyerek küçümsediklerini, diğer tarafta muhatap kabul eden zillet yer almaktadır.

Ancak PKK terörünün saldırıları durmamakta, vatan evlatlarımız peşi sıra adice şehit edilmektedir.

Son zamanlarda üç askerimizin Şırnak'ın Uludere ilçesinde, iki askerimizin Amasya'da, bir askerimizin de Hakkâri'de şehit olmasıyla analar bir kez daha ağlamıştır.

Buradan aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet dilerken, ailelerine, silah arkadaşlarına ve milletimize başsağlığı temennilerimi iletiyorum.

Yaralı kardeşlerimize acil şifa dileklerimi bildiriyorum.

Başbakan Erdoğan taviz verdikçe bölücü caniler şımarmakta ve ölüm saçmaktadır.

Bununla birlikte, Başbakan Erdoğan'ın bölücü terör maşalarına karşı, "Silahı bırakırsınız masaya gelirsiniz." ifadelerinin üzerinden de çok geçmemiştir.

Hatırlanmalıdır ki, bu garabetin ve ateşkes çağrısının ardından; İmralı canisine boyun eğilmiş, Habur rezaleti yaşanmış, Kandil'e yüz sürülmüş, Avrupa ülkelerinde katillerle el sıkışılmış, yıkım demokratik açılım olarak yutturulmaya çalışılmıştır.

Başbakan Erdoğan şayet peşmergeyle PKK terörü konusunda benzer görüşlere sahip olduğunda ısrarlı ise, o zaman değişenin kim olduğunu, iki taraftan hangisinin taviz verdiğini ve eski konumundan kimin ayrıldığını da izah etmek durumundadır.

Buna göre kanlı terör örgütünün destekçisi ya Barzani'dir ya da Başbakan'ın bizatihi kendisi ve hükûmetidir.

Bunun dışında bizim başkaca bir yorum yapma ve değerlendirmede bulunma şansımız kalmamıştır.

Bize göre Kandil Dağı'nın bekçisi ve bakıcısı peşmerge reisiyle Irak, Suriye ve PKK meselelerini konuşmak, kediyle ciğer hakkında konuşmaktan farksızdır.

Vampirle kan müzakeresi yapmak, canavarla avı hakkında fikir alışverişlerinde bulunmak, peşmergeyle terör konusunda uzlaşmaya girmekten daha vahim değildir.

Başbakan Erdoğan bunları bilemeyecek ve göremeyecek kadar gerçek durumdan ve zeminden kopmuştur.

Kendisinin peşmerge reisiyle aynı üslubu benimsemesi, benzer manalara gelen konuşmaları bir defa AKP'nin nasıl bir açmazın içinde olduğunu da açıklıkla resmetmektedir.

Bildiğimiz kadarıyla Barzani bugüne kadar ki fikir ve tercihlerinden dolayı herhangi bir pişmanlık emaresi göstermemiştir.

Özür dilememiş, yanlış yaptığını kabullenmemiştir.

Kaldı ki hepimizce malum olan görüş ya da fikirlerinde herhangi bir geri adım veya farklılık da göstermemiştir.

Dün ne söylüyorsa bugünde aynısını, değişik ton ve yaklaşımlarla gündeme taşımıştır.

Geçmişte terör konusunda askerî operasyonların işe yaramadığını, silahla bir yere varılamayacağını, barışçı yolların tercih edilmesi gerektiğini söyleyen Barzani bugün de benzer şeyleri söylemektedir.

Kürt kökenli kardeşlerimizin doğal temsilcisi gibi görüşmeler yapan ve ayrımcılığı süslü sözlerle tevil eden bu sefaletin, inisiyatif alarak meşru bir aktör hâline geldiği ayan beyan ortadadır.

Bütün bunlar olurken, AKP zihniyeti tutarsızlıkların, geri adımların ve geriye çarkların çekim alanından kurtulamamıştır.

Nitekim Başbakan ve Cumhurbaşkanının dünkü sözleri ile bugünkü duruş ve düşünceleri tam anlamıyla tezatlık arz etmektedir.

2007 yılının Şubat ayında peşmergenin "Kürdistan'a alışın." sözlerini "Muhatap almıyorum." diyerek tepki gösteren dönemin Dışişleri Bakanı, bugünün de Cumhurbaşkanı olan Sayın Gül'dür.

Barzani'yi kastederek; "Orta Doğu'daki irrasyonel liderlik ve maksimalist hayalperestliğin halkların başını daima belaya soktuğunu" dile getiren, ama bugün de bu eli kanlı şahsı Çankaya Köşkünde gülücükler saçarak misafir eden yine Sayın Gül'dür.

Peşmergenin; "Türkler Kerkük'e girmeye kalkarsa, biz de Diyarbakır'a ve diğer şehirlere karışırız." ifadeleri karşısında; "Barzani'ye cevabı göreceksiniz." diyen ve dönemin ABD Dışişleri Bakanı'na bunu şikâyet etme aczini gösteren de Sayın Abdullah Gül'den başkası değildir.

Elbette Başbakan Erdoğan'ın; Erbil'de dostum, kardeşim diyerek sazlı sözlü sıra gecelerinde kucaklaştığı, AKP'li bakanların ise "Abi" diyerek hitap ettiği peşmergeye yönelik inişli çıkışlı görüşleri de hafızalarımızdadır.

Değişik zamanlarda, "Sözlerinin altında ezilir, bedeli ağır olur, haddini aştı, cevabını alacak" açıklamaları bizzat Recep Tayyip Erdoğan'dan işitilmiştir.

Bugün ise Başbakan Erdoğan'ın, peşmergeyle görüşlerinin çok yakın olduğunu ve üstelik aynı düşünceleri paylaştığını ifade etmesi AKP açısından büyük bir mağlubiyet ve utanç vesikasıdır.

Anlaşılmaktadır ki, bir yanda PKK'yı kollayan, diğer yanda ise yıkım projesini destekleyen peşmergebaşı, Okyanus ötesinden aldığı talimat listelerini AKP'ye bildirmiş, buna birlikte boyun eğeceklerini iletmiştir.

Bu kapsamda cevabını beklediğimiz sorularımız vardır ve şunlardan oluşmaktadır:

1- Peşmerge reisi hangi senaryonun bir parçasıdır ve AKP'ye neyi kabul ettirmeye çalışmaktadır?

2- PKK'nın koruyucusu olan bu şahısla gerçekte neler görüşülmüş ve hangi sözler verilmiş ya da alınmıştır?

3- Kürdistan'ın kurulması konusunda Barzani ile Başbakan Erdoğan arasında adı konulmamış bir mutabakat sağlanmış mıdır?

4- Irak Merkezî Yönetimiyle köprülerin atılmasında, bu ülkenin parçalanma hesabı var mıdır ve Barzani'ye bu konuda destek mahiyetli herhangi bir umut verilmiş midir?

5- PKK'nın kaçaklılık yoluyla finansman sağladığı biliniyor ve bununla ilgili sorunlar ortada duruyorken; sınır ötesinden kaçak mal girişinin bir numaralı failiyle nasıl olurda bir araya gelinmiş ve devlet başkanı muamelesi yapılmıştır?

Biz bu sorularımızın cevaplarını, dünyayı kurtarmaya soyunan, ama vakti geldiğinde kendini kurtaramayacak olan "One Minute"çü kurnazlıktan beklediğimizi bu vesileyle de ifade etmek istiyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu bölümünde, ekonomideki gelişmelere de kısaca değinmek istiyorum.

Maalesef aziz milletimiz ekonomik anlamda zorluklara ve sıkıntılara fazlasıyla katlanmak ve ortaya çıkan ağır maliyetlere dayanmak durumunda kalmıştır.

AKP'nin büyüme, gelişme ve zenginleşme hikâyeleri gerçekleri bastırmaya ve uzun süreli örtmeye yetmemektedir.

Artık Türkiye ekonomisinde mızrak çuvala sığmamakta, sorunlar, şikâyetler ve sızlanmalar kapatılmamaktadır.

Rekor kıran büyüme rakamları altında, ne büyük bir çelişkidir ki, vatandaşımız aç, yoksul ve işsizdir.

Zamlar yağmur gibi yağmakta, gelirler azalmakta, haciz ve icra mamurları fazla mesai yapmaktadır.

İşsizlerimizin sayısı tüm aksi iddialara rağmen artmakta ve sayıları beş milyona yaklaşan vatandaşımız perişanlıkla örülmüş hayat şartlarına mecbur bırakılmaktadır.

En son açıklanan resmi işsizlik oranları kapsamında, bu yılın Ocak ayındaki işsizlik oranı % 10,2 düzeyinde gerçekleşmiş ve bir önceki aya göre ise 0,4 puanlık bir artış görülmüştür.

Bizi daha da düşündüren ise gençlerimizin işsizliğin pençesinde kıvranmaları ve umutsuzluğun içine gömülmeleri hususu olmuştur.

Öte yandan bütçenin dönemsel avantajlardan kaynaklanan olumlu havası da tersine dönmeye ve bu konuda tehlike çanları gür bir şekilde çalmaya başlamıştır.

Nitekim bu yılın Mart ayında bütçe açığı 5,5 milyar liraya çıkmış ve büyü bozulmuştur.

Bu yılın ilk çeyrekteki bütçe açığı, AKP'nin tüm iddialarını boşa çıkaracak ve hamaset yüklü sözlerini yere çalacak bir kıvam ve kulvarda ilerlemektedir.

Hükûmet ise, her yıl bulunan ilave kaynak ile günü kurtarmaya çalışmakta, şimdi de 2/B arazilerinin satışından elde edeceği kaynakla ekonomideki delikleri yamamaya çabalamaktadır.

Bütçe açığı, tasarruf açığı, performans açığı, cari açık ve dış açık derken Türkiye ekonomisinin gedikleri büyüyerek bir de güven açığına meydan vermekte, sonuçta vatandaşlarımız ek külfet ve zahmetlerle hırpalanmaktadır.

Son altı ayda doğal gaza % 35, elektriğe yüzde 18 civarında yapılan fahiş zamlar enflasyon canavarının iştahını kabartmış, bundan kaynaklı hayat pahalılığı dayanılmaz bir aşamaya gelmiştir.

Memurumuz hâlâ bu yılın ilk yarısına ait zammı alamamıştır.

Sorarım sizlere, böylesi bir sorumsuzluk ve düşüncesizlik dünyanın neresinde vardır?

İşçimiz sendikal haklarını tam olarak kullanamamakta toplu sözleşmelerde ömür tüketmektedir.

Esnafımız derseniz sattığının yerine yenisini dahi koyamamaktadır.

Çiftçimiz ise dert küpüdür.

Bankalara borçlar artmakta ve toplamda 170 milyar lirayı aşmaktadır.

İç ve dış borç toplamı yaklaşık 517 milyar dolar düzeyindedir.

İnsanımız günlük tüketimini karşılamak için kredi kartlarına başvurmakta ve banka kuyruklarında çile çekmektedir.

Yandaş ve hanedan mensuplarına devletin imkânlarını ardına kadar açan hükûmet, çalışanlarımıza ve değişik meslek gurubundaki vatandaşlarımıza gelince cimrilik yapmakta ve kaşıkla verdiğini kepçeyle almaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın açıkladığı yeni teşvik paketi ise sırf iş olsun, bir şey yapıldı imajı ortaya çıksın türünden nafile ve beyhude çırpınışlarıdır.

Başbakan Erdoğan geçen haftaki konuşmasında 28 Şubat sürecini kastederek; "O dönemin karanlık ve sisli günlerinde yumruklarımızı sıkardık., dudaklarımızı ısırırdık, hep ya sabır derdik. Alma mazlumun ahını çıkar aheste aheste" ifadelerini kullanmıştır.

Peki Sayın Başbakan, Türkiye'nin siyasi ve ekonomik kötürüm tablosundan dolayı yumruklarını sıkanlara, dudaklarını ısıranlara, ya sabır diyenlere karşı şimdi sen ne diyeceksin?

Günahına girdiğin mazlumun, canına okuduğun fakirin ve mağdur ettiğin milyonların ahı karşında hem bu dünyada hem de ilahî huzurda nasıl hesap vereceksin?

Gün gelecek bugün arşa ulaşan ahlar, beddualar ve yenilen haklar Başbakan ve partisinin yakasından tutacak; o zaman yumrukları sıktıran, sabırları taşıran uygulamaların hakkından gelecektir.

Merak etme Sayın Başbakan, gün gelecek tekrar dudağını ısıracağın, ya sabır diyeceğin zamanlar inşallah gelecektir.

Bunu da Allah'ın izniyle aziz milletimizin desteğini alacak olan Milliyetçi Hareket Partisi sağlayacaktır.

Konuşmama son vermeden önce bir hususu tekraren ifade etmeyi yararlı görüyorum.

Partimizin 23'ncü dönem milletvekilleriyle yaptığımız gibi, 24'ncü dönemde de siz değerli arkadaşlarımla sekizerli gruplar hâlinde ülkemizin iç ve dış meselelerini el alacağımız ve bir hafta sürecek olan yemekli toplantılara bu akşam itibariyle başlayacağız.

Yeni Anayasa süreci, darbe soruşturmaları, uluslararası ilişkilerin ulaştığı seviye, bölgemizde yaşanılan gelişmeler ve komşu ülkelerle olan ilişkiler ana gündem maddeleri olarak değerlendirmeye alınacaktır.

Bu toplantılarımızın şimdiden hayırlara vesile olmasını temenni ediyor, hepinizi bir kez sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

8 MAYIS 2012

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bir haftalık aradan sonra bugün tekrar birlikteyiz.

Sözlerimin başında hepinizi en kalbi duygularımla selamlıyorum.

İçinde bulunduğumuz Mayıs ayı birçok özel gün ve kutlama haftasına tekabül etmektedir.

Bunlardan birisi de her Mayıs ayının ikinci pazar günü idrak ettiğimiz Anneler Günüdür.

İnşallah bu hafta sonunda annelerimizi saygıyla ve şükranla hatırlayacağız.

Onların üzerimizdeki hiçbir şeyle ölçülemeyecek emeklerini, hiçbir dünyevi değerle mukayese edilemeyecek sevgilerini bu özel gün vesilesiyle tekrar yaşayacağız, bir kez daha bu manevi hazzı tadacağız.

Biliyoruz ki, her anne bir dua, bir bağlanış ve bir sabırdır.

Yardımdır, dayanmadır, destektir ve korunaktır.

Annelerimiz zorluklara göğüs geren metanet ve cesaret timsalleridir.

Yüce dinimiz cenneti annelerin ayaklarının altında olduğunu müjdelerken, onların ne kadar önemli ve aziz olduğunu hepimize göstermiştir.

Karşılığı hiç beklenmeyen bir özveriyi, çıkara dayanmayan şefkati, hesabı yapılmayan merhameti annelerimizde görmek, derinlerimizde duymak ve hissetmek bizim için en büyük nimetler arasındandır.

Annelerimiz mis kokulu amberlerdir. Solmayacak çiçeklerimiz, gölgelenmeyecek ufkumuzdur.

Bu itibarla onların kıymetini bilelim, fazlasıyla layık oldukları saygı ve sevgimizi onlardan hiç eksik etmeyelim.

Unutmayalım ki, millet olarak da annelerimize çok şey borçluyuz.

Türk milletini muzaffer yapan ecdadımızın her birini dünyaya getiren, büyütüp arkasında duran onlardır.

Sultan Alparslan'ı bize hediye eden, Osman Gazi'nin yolunu hayır duasıyla açan, İstanbul'un fatihini yetiştiren ve Millî Mücadeleyle bağımsız yaşama kararlılığını cihana haykıran Mustafa Kemal'in beşiğini sallayan önlerinde tazimle eğildiğimiz Türk analarıdır.

Çanakkale'de ölüme meydan okuyan kahramanları Türk anaları yetiştirmiştir.

Sakarya'da, Dumlupınar'da düşman prangasını kıran ve işgal kefenini yırtan nesli Türk anaları büyütmüştür.

"Ya istiklal ya ölüm." diyen iradenin ninnisini ve masalını Türk anaları söylemiştir.

Emin olun ki, bugünkü bulanıklığı ve buhranı aşacak, çöküşü ve çürümeyi durduracak azmi de Türk anaları doğurmuştur ve bunu da er ya da geç herkes görecek ve bizatihi yerine getirmek de Milliyetçi Hareket Partisi'ne nasip olacaktır.

Ayrıca bir yanda analar ağlamayacak diyen, diğer yanda ağıtları yurdumuzun dört bir tarafına teşmil eden vicdansızları annelerimizin gözyaşlarından doğacak öfke dalgası silip süpürecektir.

Davul zurnayla vatan görevine gönderdikleri evlatlarını, bayrağa sarılı tabutla karşılayan anaların biriken ahları ve beddualarıistismarcıları ve gıdası kan olan canileri yerin dibine batıracaktır.

Teröristle müzakere, terörle mütareke ve Türk askeriyle mücadele eden BOP memurlarının, anladıkları dilden ve üsluptan Türk anaları ve babaları konuşacaktır.

25 Nisan'da Bingöl'deki üç şehidimizden birisi olan Jandarma Komando Er Sinan Şen'in, Kemerburgaz'da yaşayan annesi Maviş Şen'in "Niye hep bizim çocuklarımız ölüyor, vatan sağ olsun demeyeceğim." çırpınışı ve haykırışı herkese, bilhassa AKP'ye ders olmalıdır.

Son bir ayda 11 eve düşen ateşin alevi; İmralı'da şerefini, kandil'de haysiyetini ve peşmergenin kucağında itibarını kaybedenleri mutlaka yakacak ve siyaseten kül edecektir.

Biliyorsunuz ki, daha birkaç gün önce; Tunceli Alacık köyünün Zel Dağı eteklerinde üç ana yavrusu maalesef bölücü terörün kanlı saldırısı sonucunda ebediyete intikal etmiştir.

Jandarma Astsubay Kıdemli Çavuş Yıldırım Akbulut'un İzmir'in Bergama'daki evine, Jandarma Onbaşı Mehmet Coşkun Kılıç'ın Ankara Keçiören'deki hanesine ve Jandarma Er İlhan Zerender'in Hakkâri Şemdinli'deki yuvasına acı ve feryat çığ olup düşmüştür.

Şehitlerimizin anaları gözyaşlarıyla dokuz ay karınlarında taşıdıkları kuzularının naaşlarını kucaklamışlar ve içleri kan ağlayarak dualar eşliğinde vatan toprağına uğurlaşmışlardır.

Olan analara, babalara, gelinlere, kundaktaki bebelere olmuştur.

Ne Başbakan Erdoğan'ın ne de ittifak hâlinde olduğu bölücülüğün hain simalarının yüzü kızarmamış ve olanlardan hicap duymamışlardır.

Buradan şehitlerimizi rahmet ve minnetle anıyorum.

İnanıyorum ki, Cenab-ı Allah onları en yüce mertebelerden olan şehitlik makamıyla taltif edecek ve Peygamber Efendi'mize komşu yapacaktır.

Şehitlerimizin ailelerine, silah arkadaşlarına, milletimize sabır ve başsağlığı diliyorum.

Ve diyorum ki şehitlerimizin anneleri merak etmesin, her birimiz onların evladıyız ve sonuna kadar da yanlarındayız.

Onlar bize emanettir, bizim manevi sorumluluğumuz altındadır.

Bu vesileyle, en başta aramızda bulunan hanımefendiler olmak üzere, ülkemizin her köşesindeki annelerin Anneler Gününü içtenlikle kutluyorum.

Hepsine sağlık, sıhhat, huzur, mutluluk, afiyet diliyor ve en derin hürmetlerimi sunuyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Takdir edeceğiniz üzere, Parti olarak ülkemizdeki gelişmeleri titiz bir bakış ve değerlendirmeyle yakında takip ediyor ve sorumlu siyasetimizin gereğini büyük bir gayretle yerine getiriyoruz.

Bu bakımdan istişarenin, diyaloğun ve fikir teatisinin önemine yürekten inanıyor, yürekten bağlı kalıyoruz.

Demokratik kanalların açık, tahammül ikliminin hâkim, pozitif nitelikli tartışma ve konuşma tarzının belirleyici olduğu bir ortamda geliştirici ve yararlı görüşlerin yeşereceğini de biliyoruz.

Bundan dolayıdır ki, partimizin 24. Dönem TBMM üyeleri olan siz değerli milletvekili arkadaşlarımla sekizerli gruplar hâlinde bir haftaya yakın süre içinde ülke, bölge ve dünya gündemi hakkında görüş alışverişinde bulunduk.

Hemen söylemeliyim ki, bu toplantılarımızda tam bir görüş birliği ve mutabakat oluşmuş ve çok faydalı sonuçlar elde edilmiştir.

Yemekli akşam toplantılarımız bildiğiniz gibi yaklaşık dört ila beş saat arasında gerçekleşmiştir.

Siz kıymetli arkadaşlarımın bilgi, birikimi ve tecrübeleri ışığında Türkiye'yi doğrudan etkileyen iç ve dış konu başlıklarını birlikte masaya yatırdık ve beraberce çözüm yolları inşa etmenin arayışında olduk.

AKP zihniyetinin kötürüm ve kötülüğü özendiren politikaları toplantılarımızın ağırlık merkezini teşkil etmiştir.

Yeni Anayasa veya değişikliği süreci, komşu coğrafyalardaki manzara, bölücülüğün geldiği aşama, bölücü terörün hain eylemleri başta olmak üzere milletimizi doğrudan ilgilendiren her mesele hakkında geniş bir sohbet ve konuşma imkânı doğmuştur.

Bunlar arasında en başta değinmek istediğim hususlardan birisi anayasa hazırlığı veya değişikliğiyle ile ilgili süreçtir.

Öncelikle söylemek isterim ki, biz kesin olarak yeni bir Anayasa yapılmasından ve yazılmasından yanayız ve bunun da tarafıyız.

Kaldı ki, 12 Haziran Milletvekilliği Genel Seçimi'nin propaganda döneminde sürekli buna vurgu yaptık ve Seçim Beyannamemizde de yer verdik.

Özellikle Anayasa konusunu ele almamdaki maksat, yemekli toplantılarımızın özetini vermenin yanı sıra, Partimizi Anayasa etrafında kuşatmaya ve baskı altına almaya dönük sinsi bir tezgâhın varlığından dolayıdır.

Bununla birlikte Partimizin yeni Anayasa sürecinde nerede durduğu, görüşlerinin nelerden ibaret olduğu bazı mahfillerce çarpıtılmakta ve karartılmaktadır.

Zannedersiniz ki, bölücü nitelikli bir Anayasa yazılmış ve MHP'de buna ortak olmuştur.

Dahası, Türk milleti etnik ve mezhebi olarak Anayasa marifetince ayrıştırılmış ve Cumhuriyet tüm kazanımlarıyla tasfiye edilmiştir.

Henüz ortada hol yok yumurta yokken, Parti'mizi suçlayan ve Anayasa hazırlık masasından kalkmaya davet eden tariz dolu ifadelere her gün bir yenisi eklenmiştir.

Yine zannedersiniz ki, bu malum çevreler Türk milletini ve Türkiye Cumhuriyeti'ni savunan yegâne unsurlardır.

Vicdanları körleşmiş, kalemleri de tıpkı zihinleri gibi tutukluluk yapmış olanlar bizi yanlışın, yozlaşmanın ve yağmacılığın bir kolu şeklinde tanıtmaya ve göstermeye girişmişlerdir.

Ahkâm kesmekte ve bilirkişilik taslamakta bunların üstüne yoktur.

Allah nazardan saklasın, bunlar öyle mahirdirler ki, tek bilen onlardır, tek vatan ve millet sevdalısı kendileridir.

Sözleri, yayınları, yaptıkları haberleri ve dile getirdikleri düşünceleri bize başka bir şey düşünme ihtimali ne yazık ki bırakmamıştır.

Bir defa bizim Anayasa konusundaki yaklaşımımız açık ve kafa karışıklığına neden olmayacak kadar nettir.

11 Temmuz 2011 tarihinde, 61. Cumhuriyet Hükûmetinin programı çerçevesinde yapmış olduğumuz konuşma bunun en açık kanıtlarından birisidir.

4 Ekim 2011 ve 25 Ekim 2011 tarihli Meclis Grup toplantılarımızda vurguladığımız görüşlerimiz meraklı ve ilgili herkesin ulaşabileceği mesafededir ve tümüyle Partimizin İnternet sitesinde mevcuttur.

Bize akıl vermeye çalışanlar önce millet terazisinde tartılmalı ve kendilerini çek etmelidir.

Ve hiç kimse kendi projelerine MHP'yi alet edemeyecek, maşa olarak kullanamayacak ve siyasi operasyon vasıtası yapamayacaktır.

Şu kadarını ifade etmeliyim ki, MHP'yle bölücü nitelikli anayasayı yan yana getirmek, buna çanak tuttuğumuzu ve destek olduğumuzu ima etmek, haram aşa helal lokma doğrama şuursuzluğundan farksızdır.

Değerli arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi, TBMM'de oluşturulan Anayasa Hazırlık ve Uzlaşma Komisyonu, grubu bulunan partilerin üçer temsilcisinin iştirakiyle çalışmalarına 19 Ekim 2011 tarihinde başlamıştır.

Bu komisyon yaklaşık 6,5 aydır mesaisine yoğun bir şekilde devam etmiştir.

Değişik siyasi partiler, üniversiteler, meslek örgütleri, sendikalar, dernek ve vakıflar, sivil toplum kuruluşlarıyla temasa geçilmiş, bunların görüşleri alınmıştır.

Ayrıca Anayasa platformunca Ankara, Konya, Edirne, Diyarbakır, İzmir, Antalya, Samsun, Bursa, Trabzon, Gaziantep, Erzurum ve İstanbul'da "Türkiye Konuşuyor" toplantıları düzenlenmiş ve vatandaşlarımızın eğilimleri ve temennileri alınmıştır.

TBMM'nin değerli başkanının başkanlığında, anayasa hazırlığıyla ilgili çok gayretli bir süreç hepimizin gözü önünde vuku bulmuştur.

Biz bu çabaları takdirle karşılıyor ve mutlaka sonuca ermesini istiyoruz.

Ve 23 Nisan'da Meclis Genel Kurulundaki konuşmamda söylediğim gibi, biz elimizi taşın altına koymaya varız ve bunda da son derece kararlıyız.

Herkes bilmelidir ki, Milliyetçi Hareket Partisi sonuna kadar masada oturacak, tekliflerinde ısrarlı olacak ve milletimize yakışır, birlikte yaşamamızı teminat altına alan bir anayasa yapımı için üzerine düşen ne varsa yerine getirecektir.

Esasen bu, bizim milletimize verdiğimiz bir sözdür.

Bu görüşlerimizden kimin ne çıkaracağı ve ne gibi yorumlar yapacağı bizim meselemiz ve umurumuz değildir.

Anayasa hazırlık süreci yarından itibaren ikinci safhasına girmekte ve artık toplanan görüşlerin değerlendirme ve yazım aşamasına geçilmektedir.

Bundan sonra daha çetrefilli, zorlu ve hararet düzeyi yüksek günler bizi beklemektedir.

Uzlaşmaya dayalı, toplumsal talepleri merkezine almış, millî ilkelerden ve Türk milleti gerçeğinden ödün vermeden olabilecek en kısa zamanda yeni Anayasa'nın tamamlanması bizim en samimi dileğimizdir.

Anayasa yapım veya değişiklik süreci kesinlikle milletimizin hizmetine odaklanmış, yararını ve yarınını gözeten güçlü bir idari ve hukuki perspektifle, geniş bir iş birliği zemininde hayat bulmalıdır.

Hepsinden de önemlisi, Cumhuriyetin ruhuna ve lafzına zarar vermeyecek, verdirmeyecek bir güvence sunmalı, Türk kimliğini katiyen aşındırmayacak bir millî özellikte olmalıdır.

Bununla birlikte, etnik ve mahalli dillerin tanınmasına müsamaha göstermeyecek donanımda bulunmalı, değiştirilmesi dahi teklif edilmeyecek maddelere sadakat esas olmalıdır.

Üniter yapımızı hırpalayacak, Cumhuriyet'in temel niteliklerini aşındıracak, ana dilde eğitim ve anayasal statü taleplerine sonu ne olursa olsun itiraz edeceğiz, direneceğiz ve pozisyonumuzu bozmayacağız.

Biz Anayasa'da Cumhuriyete, Türk vatandaşlığının tanımına, Türk milletine ve Türk kimliğine şartlar ne olursa olsun sahip çıkacağız.

Şüphesiz fikriyatımızın, milliyetçi siyasetimizin gereği neyse onu gönül rahatlığıyla yerine getireceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

Genelde insanlık tarihi, özelde Türk tarihi gözünü hırs bürüyen, kibir ve küstahlık hastalığına yakalanmış yöneticilerin hazin sonlarıyla doludur.

Ellerine geçirdikleri fırsatları adaletsizliğin hizmetine, taraf-girliğin menfaatine ve kendi egolarının tatminine sevk ve seferber eden nice muhteris simalar her zaman var olmuş ve olmaya da devam edecektir.

İşte bunlardan birisi de Başbakan Erdoğan'dır.

Bu zihniyetin besini kavga, siyasi maması gerilim ve neması çatışmadır.

Huzur Başbakanın düşmanıdır, istikrar hasmıdır, nezaket ise ötekisidir.

Toplumun her kesimiyle itişen, iktidar gücünü vicdansızca dürtülerine ve düzeysizliklerine alet eden bu anlayışın şimdi de hedefinde tiyatro ve tiyatrocular vardır.

29 Nisan 2012 tarihindeki AKP Genel Merkez Gençlik Kolları 3. Olağan Kongresinde ve 4 Mayıs 2012 tarihli Kahramanmaraş İl Kongresinde tiyatroya ve tiyatro sanatçılarımıza saldırmış ve kabaran öfkesini göstermiştir.

İstanbul Büyükşehir Belediyesine bağlı "Şehir Tiyatroları"nın, yönetmelik değişikliğiyle siyasi müdahalelere uğramasına ve repertuvar oluşturma görevinin genel sanat yönetmeninden alınarak belediye yöneticilerinin de bulunduğu Edebî Kurul'a devredilmesiyle sorunların ortaya çıktığı malumlarınızdır.

İşte buna tepki gösteren ve itiraz eden tiyatro sanatçıları Başbakanın hışmına uğramıştır.

Başbakan Erdoğan açmış ağzını, yummuş gözünü ve salvolarıyla tiyatroculara sanki milletimizin kamburu ve karşıtı gibi gösterme bedbahtlığına soyunmuştur.

Tiyatroculara yönelik olarak; "despot, kibirli, mürebbiye, seçkinciler, tepeden bakanlar, elitistler, jakobenler, yarım porsiyon aydınlar, kast sisteminin temsilcileri, ellerinde viski olanlar" ifadeleri Başbakanın ağzından kurşun gibi çıkmıştır.

Başbakan Erdoğan'a göre; milletin en masum talepleri sanatçılar tarafından yok sayılmış, bir kaşık suda boğulmuş, tahkir edilmiş, küçümsenmiş, azarlanmış ve hizaya sokulmuştur.

Merak etmekteyiz ki, tiyatrocular halkın parasıyla halkı bu zamana kadar nasıl aşağılamışlardır?

Asıl vatandaşa takla attırmak, "Artistik yapma lan." demek ve "Gözünüzü toprak doyursun." ifadelerini kullanmak vahşi bir aşağılama değil midir?

Meğerse tiyatrocular ne kadar kötülük yapmış ve ne kadar milletimize hakaret etmiştir de bizim haberimiz olmamıştır.

Sormak lazımdır ki, sanatçılarımıza dönük olarak, sanatı sanat için yapıyorlar suçlamasını reva gören bu mantık garabeti, acaba siyaseti kimin ve hangi mihraklar için icra etmektedir?

Gelin görün ki, Başbakan Erdoğan burada da ikirciklidir, burada da çelişkiler batağına saplanmıştır.

İşine gelince sanatı ve sanatçıyı yücelten, işine gelmeyince bu çevrelere ağzından kaba sözlerle saldıran yine kendisi olmuştur.

Hatırlatmak isterim ki, 2010 yılının Mart ayında, Dolmabahçe'deki Başbakanlık Çalışma Ofisinde 'Yıkım Projesi' anlatılırken tiyatrocular el üstünde tutulmuş, iltifata layık görülmüş ve kendilerine takdir hisleri bizatihi Başbakan tarafından iletilmiştir.

Buradaki konuşmasında, tiyatro konusunda hem hükûmet hem de yerel yönetimler olarak önemli çalışmalar yaptıklarını anlatmış, Muhsin Ertuğrul Sahnesi'ni çok modern, estetik, kullanışlı ve sağlıklı bir yapıyla tiyatro dünyasına kazandırdıklarını bugünlerle ters düşercesine ortaya koymuştur.

Hatta sanatçıların güzel eserleriyle ortaya koyduğu dramların, trajedilerin, sorunların sağır duvarları aşıp gerçek adresine ulaşamadığını üzülerek belirtmiş ve milletimizi bu kapsamda zan altında bırakmıştır.

Başbakan Erdoğan özellikle son zamanlarda tiyatrocular dan rol çalan, oyunculuğa soyunan, tek kişilik performansıyla güldürü alanında ve kara mizahta komedi dükkânı açan bir tercihin ve temponun içindedir.

Aslında bizatihi kendisi BOP'un gölge oyununda dublör oyunculuk yapan; CHP Genel Başkanıyla Hacivat-Karagöz rol paylaşımıyla itişen yeni dönem siyaset meddahıdır.

Grup toplantılarında İncili Çavuş'u aratmayan, İsmail Dümbüllü'ye rahmet okutan, orta oyununda kenarı kürklü kaftan ve külah giyip, elinde şak şak taşıyan kavuklu Pişekârcıyı bile kıskandıran bir şahsiyettir.

Kendisini kenar, köşebaşı ve sokak tiyatroları sahnelerinde komedyan olarak parlak bir gelecek beklemektedir.

Maske ve vahşet tiyatrosundaki becerisiyle aktörlüğe terfi etmiş ve bu alanda fazlasıyla göz doldurmuştur.

Milletimizi panayır ve parçalı tiyatroyla meşgul etmiş, küresel projeleri bölücülük aksesuarı yardımıyla adapte etmeye kalkışmış, kan dekorunu, Haçlı diksiyonunu Okyanus ötesinin repliğiyle içinde bulunduğumuz coğrafyaya taşımıştır.

Bunun yanı sıra; tiyatroyu özelleştirmeye dönük düşüncesi, tiyatro sanatçılarını hafife alan ve suçlayan ifadeleri sözde ileri demokrasinin tükendiğinin ve iflas ettiğinin de en açık göstergesidir.

Devleti kömürcü, erzakçı, inşaatçı, beyaz eşyacı, peynirci, makarnacı yapan; devleti yönetenler arasından da yumurtacı, mısırcı, gemici, doğal gazcı, medyacı, faizci, tefeci, hortumcu çıkmasına önayak olan Başbakan'ın, tiyatroyla devletin yollarını ayırmaya karar vermesi bize göre ucube ötesi bir hezeyandır.

Sanatçının korumasız ve himayesiz bırakılması aynı zamanda yürürlükteki Anayasa'nın 64. maddesinde ifade edilen; "Devlet, sanat faaliyetlerini ve sanatçıyı korur. Sanat eserlerinin ve sanatçının korunması, değerlendirilmesi, desteklenmesi ve sanat sevgisinin yayılması için gereken tedbirleri alır." hükmüne aykırılık oluşturmaktadır.

Tiyatronun özelleştirmeyle tehdit edilme yanlışına son verilerek, bu alana yönelik destek ve yardımın artırılması, tiyatrocuların cesaretlendirilmesi, aynı zamanda ihtiyaçlarının giderilmesi sanata ve sanatçıya duyulan saygının bir gereği olarak görülmelidir.

Detaylı inceleme ve değerlendirme yapıldıktan sonra, gerekirse özerk bütçeli ve hayatını sanatın gelişmesine adayan değerli isimlerden oluşacak bir Sanat Yüksek Kurulu oluşturulmalı ve faaliyete geçirilmelidir.

Sonuç ve özet olarak, Başbakan Erdoğan ve zihniyetinin; tiyatroya ve tiyatro sanatçılarına gösterdiği kaba ve ölçüsüz davranışları son bulmalıdır.

Yoksa zaman gelip de AKP'nin son perdesi indiğinde Başbakanın etrafta bakacak yüzü ve ileri sürecek mazereti bu gidişle kesinlikle olmayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

AKP Hükûmeti tiyatroyu partizanca kuşatarak, saray dalkavukluğuna dönüştürme ve içini boşaltma adımlarını hızla atarken, hassas ve özellikli millî kıymetlerle de uğraşmakta ve didişmektedir.

Millî günler, bayramlar ve kutlama haftaları Başbakan öncülüğü ve talimatlarıyla AKP tahribatına ve yarma harekâtına uğramıştır.

Bu kapsamda 5 Mayıs 2012 tarihli Resmi Gazete'de; "Ulusal ve Resmî Bayramlar ile Mahallî Kurtuluş Günleri, Atatürk Günleri ve Tarihi Günlerde Yapılacak Tören ve Kutlamalar" hakkındaki Yönetmelik yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Ayağı yerden kesilen hükûmet, işi gücü bırakmış, milletimizin başta ekonomik sorunlarını hasıraltı yaparak millî kimliğimizin bileşenlerine ve milletimizin göz bebeği özel gün ve bayramlara kirli elini uzatmıştır.

AKP barut fıçısına elinde körüklediği ateşle gittikçe yaklaşmakta ve sinsice Cumhuriyetin başına çökmektedir.

Türk milletine mal olan ne kadar değer varsa altından girip üstünden çıkan iktidarın, her şeyi allak bullak etme konusunda sanki birilerine verilmiş sözü ve senedi vardır.

Millû kutlama günleri ya da haftalarının, belirli kurumların organize ve sorumluluğu altında bugüne kadar ifa edilmesinden, millet değerlerine içten içe alerji duyanlar dışında kimse rahatsız olmamıştır.

23 Nisan'ın çocuklarımızla ve millî egemenlikle bütünleşmesi, 19 Mayıs'ın gençlerimizle kucaklaşması, 30 Ağustos'un Türk askeriyle birleşmesi ve 29 Ekim'in milletimizle örtüşmesi AKP Hükûmetinin bizce bilinen nedenlerden dolayı kimyasını bozmuştur.

Yapılan yeni düzenlemeyle; soğuk, soluk, renksiz, heyecansız ve millî bayramların alanını daraltan değişiklikler her şeyden önce Türkiye Cumhuriyeti'nin hayat damarlarını tıkamak ve cansız düşmesini temin etmeye dönük hıyanet hamlesinden başka bir anlama gelmemektedir.

AKP'ye ve yandaş basına göre; daha düne kadar statlarda tek tip kutlanan resmî bayramlar artık halka inmiştir.

Askerî tören havasından çıkmış ve halkın katılımına açılarak meydanlara ulaşmıştır.

Sözüm ona 23 Nisan, 19 Mayıs, 30 Ağustos ve 29 Ekim'de devlet değil, halk resmigeçit yapacaktır.

Burada kasıt Türk askeridir, hedefte millet değerlerine bıçak darbesi vurmak vardır.

Peki, bugüne kadar millî gün ya da bayramları kutlayan, coşkuyla benimseyen, caddeleri, alanları, sokakları şenlik yerine çeviren kim ya da kimlerdir?

Türk askerinin bayram kutlama hakkı yok mudur?

Yeri gelince TSK'ye darbeci, demokrasi karşıtı, vesayetçi, statükocu sözleriyle saldıran; yeri gelince de sözde savunmak maksadıyla bazı çevrelere küfürler yağdıran çelişki yumağının temsilcileri bayramlarımızdan ne istemektedir?

Önümüzdeki hafta kutlanacak 19 Mayıs'ı sıkıcı olarak tarif eden Başbakanı ve ihanet çetesini gerçekte rahatsız eden nedir?

30 Ağustos Zafer Bayramı onlara hangi yenilgiyi ve ezilmişliği hatırlatmaktadır?

29 Ekim bu zavallılar için hangi kara günü ve bitişi ima etmektedir?

Sayın Başbakan, nedir senin amacın?

Nereye varmak, neyi ispatlamak ve ne yapmak istiyorsun?

Amacın rejim ve sistem değişikliğini yavaş yavaş hayata mı geçirmektir?

Bunun için mi, geçmişte ne kadar hain varsa el üstünde tutuyorsun ve özürler diliyorsun?

Dün Millî Mücadeleye başkaldıran, bağımsızlık kararlılığına direnen isyan elebaşlarını alkışlamak, itibar iadesinde bulunmak, adlarına anıtlar yaptırmak ve onlardan özür dilemek, Türk milletini yok sayan ve vatanı faraziyeye indiren kepazelikle eş değerdir.

AKP yeni Türkiye derken, Cumhuriyete çıkaracağı kırmızı kartın hesabını ve altyapısını kurgulamaktadır.

Yine bunlara göre, 1930'lu yılların faşist devlet modellerinden alınan tören ve geçit merasimleri ileri demokrasi vuruşlarıyla normale ve olması gerektiği yere getirilmiştir.

Hatırlatırım ki, Gazi Mustafa Kemal'i faşist diktatörlerle aynı kefeye koymak, dolaylı olarak aynı sıfatı layık görmek ayıp ve büyük vebali olan çirkefliktir.

Asıl führer özentisinin, duce sevdalısının kim olduğunu bugünlerde millî vicdanlar görmekte ve şahit olmaktadır.

AKP zihniyeti böyle iftiralardan, nefret ve ihtilafı yaygınlaştıran icraatlarından sonuç almayı hesap ediyorsa, bilsin ki okyanuslar kurumadıktan, güneş sönmedikten, dünya ikiye parçalanmadıktan ve milletimiz yer yarılıp içine girmedikten sonra amaçlarına ulaşamayacaktır.

Ayrıca Türkgücü Ülkü Spor'un açılışında şahsımın sarfettiği; "Biz de eskiyiz otomobilimiz de eski." sözünü diline dolayan Başbakan; bu sözleri eğip bükerek Parti'mizin durumunu özetlediğini yine zırvalayarak duyurmuştur.

Bizim eskiliğimiz olgunluk, sadelik, tecrübe ve görmüş geçirmişlikle ilgilidir.

Biz, dününü ve içinden çıktığı milletinin mazisini inkâr eden gömlek değiştirenlerden Allah'a hamdederim ki hiç olmadık.

Biz de eskiye hayranlık; geleceğe, gerçek yeniliğe umut ve çağrı vardır.

Merhum Cemil Meriç'ten feyzini alarak söyleyecek olursam; murdar ve tiksindirici bir hâlden muhteşem bir geçmişe kanatlanmak eskilik ise herkes gibi sonuna kadar eski olmaya ve eski kalmaya inşallah devam edeceğiz.

Başbakan varsın yeni diye peşmergenin eteğinden tutsun, varsın BOP'çulukta sınır tanımasın, varsın İmralı'da şeref kartını düşürsün ve varsın dün söylediklerini bugün çiğneyen siyasi bezirgân olmayı sürdürsün.

Değerli Arkadaşlarım,

Son olarak iki konu hakkındaki düşüncelerimi sizlerle paylaşarak bu haftaki konuşmama son vermek istiyorum.

Birinci olarak temas etmeyi düşündüğüm husus; okullarda dağıtılan sütlerle ilgili gündeme damgasını vuran hadiseler zinciridir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Millî Eğitim Bakanlığının iş birliğiyle gerçekleştirilen "Okul Sütü-Akıl Küpü Projesi" dâhilinde Türkiye genelinde okullarda verilen sütlerde bazı sorunlar olmuş ve yurdumuzun dört bir yanında sütten kaynaklanan rahatsızlıklar görülmüştür.

AKP Hükûmeti süt dağıtımını başlangıçta yalnızca kendi döneminde yapılan ve uygulanan bir proje olarak sunmaya kalkışmış ve yalanda yine rakipsiz olduğunu göstermiştir.

Oysaki okullarımızda süt dağıtımının yeni bir uygulama olmadığı bilinen bir gerçektir.

1984 yılından beridir değişik dönemlerde okul çağındaki çocuklarımıza süt dağıtılmış ve dengeli beslenmelerine destek olunmuştur.

En son olarak da bizim hükûmet olduğumuz dönemde "Okul Sütü Projesi" hayata geçirilmiş ve yaklaşık bir milyon öğrencinin süt içmesi sağlanmıştır.

Ne var ki, AKP Hükûmeti bu uygulamayı 2003 yılından sonra yürürlükten kaldırmış ve sütü kesmiştir.

Şurası açıktır ki, süt dağıtım projesi son derece hayırlı ve faydalı bir uygulama olup, mutlaka devam ettirilmelidir.

Ancak içinde bulunduğumuz günlerde, çok sayıda evladımızın süt içtikten sonra hastanelik olması üzerinde de mutlaka durulmalı ve konunun tüm boyutları acilen aydınlatılmalıdır.

Dikkat etmemiz gereken en temel mesele ise, çocuklarımızın sağlıklı ve güvenli bir şekilde gıdalara erişebilmesidir.

Sütlere bakteri karışıp karışmadığı, bozuk sütün verilip verilmediği, firmaların verdikleri numune ürünlerin laboratuvarlarda tam olarak incelenip incelenmediği netleştirilmeli; evlatlarımıza temiz, hijyenik, günlük ve taze sütlerin sunulması mutlak anlamda temin edilmelidir.

AKP'li bakanların ve yöneticilerin yaptıkları açıklamalarda ileri sürdükleri; "Çocuklar fazla laktoza dayanamadı, zehirlenme psikolojik, bazı çocuklarda süt alerjisi var." bahaneleri ve saçmalıkları bir tarafa bırakılmalı, vakit kaybetmeksizin süt dağıtımındaki belirsizlikler ve riskler giderilmelidir.

Süte su katmaya heves eden ve tarihi geçmiş sütleri fırsattan istifade ederek elinden çıkarmaya çalışan hükûmet yönlendirmeli sütü bozuklar varsa adalet bunların yakasına yapışmalı ve gereğini mutlaka yerine getirmelidir.

Zira bahse konu yarınlarımızın teminatı sevgili yavrularımızın sağlıklarıdır.

İkinci olarak temas etmek istediğim husus ise dış politikadaki gelişmeler ve bazı ülkelerde seçimlerle ortaya çıkan neticelerdir.

Bildiğiniz gibi Fransa'daki Cumhurbaşkanlığı Seçimlerinin ikinci turu geçtiğimiz pazar günü yapılmış ve sözde soykırım yardakçısı Sarkozy yenilerek oturduğu koltuğu rakibine bırakmıştır.

17 Nisan 2012 tarihli grup konuşmamda temennisinde bulunduğum husus gerçekleşmiş, Türk milletine katliamcı yaftası vurmaya çalışan Sarkozy lazım gelen dersini almıştır.

Şimdi muhasebe yapma sırası patavatsızlıklarıyla meşhur olan Sarkozy'dedir.

Buna rağmen, yeni seçilen Fransa Cumhurbaşkanının da Türkiye dostu olmadığı hepimizce bilinmektedir.

Ve işin daha da kaygı verici yanı seçim propaganda döneminde Ermeni lobilerine verdiği sözlerinin hâlâ tazeliğini korumasıdır.

Seçildiği takdirde sözde soykırım iddialarının tanınmasını, Türkiye'nin AB üyeliği için ön koşul hâline getirilmesini sağlayacağını ve Paris'te 1915 olaylarıyla ilgili bir müze kuracağını vadederek eden şahıs bugün Fransa Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturmuştur.

Sosyalistlerin iktidarda olmasının bir başka mahzurlu tarafı da, bölücü militanların bu ülkede daha fazla rahatlığa ve kolaylığa ulaşabilecek olmalarıdır.

Bizim beklentimiz Türkiye-Fransa ilişkilerinin istikrara ve dengeye kavuşması, hassasiyetlerimize karşılıklı olarak saygı ve riayet edilmesidir.

Bir diğer seçim ise komşumuz Yunanistan'da yapılmıştır.

Ekonomik kriz ve sosyal çalkantılarla boğuşan Yunanistan'da, siyasetteki iki büyük partinin eridiği ve hezimete uğradığı görülmektedir.

Kemer sıkma politikaları, IMF ve AB baskısı anlaşıldığı kadarıyla komşu ülkede ters tepmiş ve Yunan halkı faturayı siyasetin iki büyük aktörüne kesmiştir.

Bundan sonra bu ülkede koalisyonlar dönemi başlayacak ve doğabilecek yeni sorunlar Türkiye'yle ilişkileri de olumsuz etkileyebilecektir.

Ege Denizi kıta sahanlığı problemi, Kıbrıs ve Doğu Akdeniz'de petrol-doğal gaz aramalarından kaynaklanan sancılı süreç Türkiye-Yunanistan ilişkilerini daha da pamuk ipliğine bağlayacaktır.

Başka bir seçim gündemi de Suriye'de görülmektedir.

Bir taraftan Annan Planı delinirken, diğer taraftan yüzeysel demokratik sürecin nasıl bir sonuca kapı aralayacağı yakında daha da net olarak anlaşılacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın da Suriye konusundaki ısrar ve inadı, bu ülkeye müdahale edilmesini davet eden beyanları da sürekli ivme kazanmaktadır.

Kilis'te Suriyelilerin geçici olarak ikamet ettiği Öncüpınar Konteyner kentini ziyaret eden Başbakanın, Suriye yönetimine muhalefet eden tavrı devam etmiş ve ne anlama geldiği muamma olan bir zafer vaadi verdiği görülmüştür.

Suriyelilere zulmedenlerin hesabının sorulacağını ifade ederken, açıktan Esad'a muhalif tutumunu bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Esad'ın her geçen gün kan kaybettiğini ve mazlum Suriyelilerin ahının yerde kalmayacağını beyan etmiştir.

Suriye muhalefetinin yanında fütursuzca yer alan Başbakan, NATO müdahalesinde hâlâ ısrarlıdır.

İlave olarak Birleşmiş Milletler, Arap Ligi ve İslam İş birliği Teşkilatı nezdinde de girişimlerde bulunduklarını tekraren duyurmuştur.

Suriye'deki olayları sona erdirmenin uluslararası bir sorun olduğunu, ve bu sorunun gerek Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinde gerek Arap Ligi'nde gerekse de İslam İş birliği Teşkilatında müştereken ele alınması ve bitirilmesi Başbakanın görüşü ve kanaati şeklinde vasat bulmuştur.

Bize göre, Başbakan Erdoğan geri dönülmez bir yola girmiştir.

Esad düşmanlığıyla âdeta Suriye'nin içindeki muhalif grupların görevli sözcülüğüne küresel çevrelerin teşvikiyle soyunmuştur.

Bir başka ülkenin, hele hele en uzun sınır komşumuz olan bir ülkenin iç işlerine bu kadar müdahil olmak musibetleri ve tehlikeleri eninde sonunda üzerimize çekecektir.

Tüm gelişmelerden, Başbakan Erdoğan'ın Suriye'yle savaşı göze aldığı anlaşılmaktadır.

İşin püf noktası ise bunun NATO şemsiyesi altında mı, yoksa Birleşmiş Milletler ya da bölgesel piyonlarla mı yapılacağı noktasında düğümlenmektedir.

Başbakan Erdoğan eski dostu ve yakın arkadaşıyla düşman ikiz kardeş hâline gelmiş ve milletimizi çok tehlikeli bir mecraya getirmiştir.

Öyle ki, Başbakanın dönemsel ve anlık buhranlı tercihleri ülkemizin sırtına büyük yükler bindirecektir.

Buna da kuşkusuz BOP eş başkanının asla hakkı yoktur ve olmayacaktır.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken muhterem heyetinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, hepinize Cenab-ı Allah'tan başarılarla dolu bir hafta diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

15 MAYIS 2012

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Hepinizi en iyi dileklerimle selamlıyor, saygılarımı sunuyorum.

Konuşmamın başında Türk sporunda yaşanan bazı açmazlarla birlikte, son günlerde yaşanan kaygı verici gelişmeleri özet olarak ifade etmeyi düşünüyorum.

Türk sporu bir süredir girdiği yoğun bakım şartlarından hâlâ çıkamamış ve iyileşip ayağa kalkamamıştır.

Şiddet sahneleri, şike ve teşvik pirimi iddiaları, taraftarlığın düşmanlığa dönüşme emareleri şu anki kara tablonun başlıca unsurları arasında yer almıştır.

Maalesef sporun centilmenliği, cömertliği, yardımseverliği, dayanışmacı niteliği darbe üstüne darbe yemiştir.

Türk sporunda; rekabetin ismi kavga, mücadelenin ismi kutuplaşma, hoşgörünün ismi ise taviz olarak anılmaya ve algılanmaya başlanmıştır.

Görülmektedir ki, fanatizmi büyütüp geliştiren, holiganizmi güçlendiren tüm dinamikler hareket halindedir.

Özellikle bahsetmeye çalıştığım bu hususlar, Türk futbolunda fazlasıyla yaşanmakta ve varlığını ispat etmektedir.

Geçtiğimizin yılın 3 Temmuz tarihinden bu tarafa Türk futbol hayatının çok ciddi iddiaların merkezinde olduğu tartışmasızdır.

Ne yazık ki sporun hoşgörüsü ve ahlakıyla bağdaşmayan türden gelişme ve olaylar hepimizin gözü önünde vuku bulmuştur.

Sporcuların, kulüp yöneticilerinin ve hatta asırlık kulüplerimizin suçlandığı, adli takibatlara konu olduğu vahim bir süreç yaklaşık bir yıla yakın bir süredir kendisini göstermiştir.

Bizim için asıl üzüntü verici konu ise, sporun böylesi bir açmaza sürüklenmesinin yanı sıra, milyonlarca insanımızın gönül ve destek verdiği spor kulüplerinin tartışmaların merkezine yerleşmiş olmasıdır.

Şüphesiz yaşanan bunalım ve buhran hâli, mazisi çok eskiye dayanan kulüplerimizi töhmet altında bırakmış ve taraftarlarını da endişeye sevk etmiştir.

Her zaman söylediğim gibi, elbette şikeyi kim yaptıysa, teşvik primini kim verdiyse gereken her düzeyde yapılmalıdır ve bu süreç hâlâ da devam etmektedir.

Dileğim yürüyen yargısal sürecin bir an önce sonuçlandırılarak, Türk futbolunun üzerindeki sis bulutunun dağıtılmasıdır.

Bununla birlikte asırlık futbol kulüplerimizin suçlanmasına, haksız ve mesnetsiz ithamların hedefine koyulmasına da mutlak anlamda karşı çıkmak ve itiraz etmek esas olmalıdır.

Ne var ki, Türk futbolundaki olumsuzluklar zincirinin hem sahalara hem de saha dışındaki taraftar davranışlarına sirayet ettiği ve yönlendirdiği anlaşılmaktadır.

Futbolda biriken sorunların yönetimindeki basiretsizlikler, üste üste çakışan meselelerin üstesinden gelinmesindeki yetersizlikler ve zamanlamadaki zafiyetler sosyal ve toplumsal gerilimi bir hayli artırmıştır.

Bunun üstüne bir de AKP Hükûmetinin gerginlik politikaları, Başbakan Erdoğan'ın nifak ve hizbi özendiren beyanları eklenince, hâlihazırda işlerin iyice sarpa sarması kaçınılmaz olmuştur.

Güvensizliklerin yaygınlaşması, ihtilafların keskinleşmesi, sinirlerin gerilmesi, öfkelerin kabından taşması toplumsal sağduyu ve olgunluğu örselemiş ve zarara uğratmıştır.

Şunu unutmayalım ki, futbolda yaşanan alaboraların siyasi, sosyal ve ekonomik çalkantıdan, istikrarsızlık sarmalından bağımsız ve bağlantısız olduğunu söyleyebilmek neredeyse imkânsızdır.

Statlardan yükselen siyasi içerikli sloganlar, belirli kişi ya da grupları hedef alan lehte ya da aleyhte tezahüratlar, tahammülsüzlüklerin tek bir ağızdan seslendirilmesi hep bunun bir işaretidir.

En son olarak, iki güzide kulübümüz arasında hafta sonunda yapılan ve Türkiye Spor Toto Süper Lig şampiyonunu tayin eden

müsabaka sonrasındaki vahim ve ibretlik hadiseler bize bunu yeniden göstermiştir.

Bildiğiniz gibi, geçtiğimiz cumartesi günü yapılan karşılaşmayla Spor Toto Süper Ligi'nin 2011-2012 sezonunda şampiyon Galatasaray Kulübümüz olmuştur.

Buradan Galatasaray Kulübünün yönetimini, oyuncularını, teknik heyetini ve gönül veren milyonları başarılarından dolayı kutluyorum.

Ama tüm zorluklara rağmen şampiyonluğu kıl payı kaçıran Fenerbahçe Kulübümüzü de gösterdiği kararlılıktan ve mücadele ruhundan dolayı içtenlikle tebrik ediyorum.

Özellikle Fenerbahçe - Galatasaray maçından sonraki şiddet ve vahşet yüklü manzaralar, kupa töreninin bile karanlıkta yapılması, stat içindeki koltukların sökülüp atılması üzerinde herkesin çok dikkatli bir şekilde değerlendirme yapması elzem hale gelmiştir.

Şu kadarını ifade etmeliyim ki, saha içinde ve dışında yaşanan çirkin ve tehlikeli olayları asla Fenerbahçe Kulübümüzle ilişkilendirmemek gerekmektedir.

Bir avuç kendini bilmezin polise taşlı sopalı saldırması, sporu terörize etmeye kalkışması, kamu araç ve mallarına ahlaksızca zarar vermesi kesinlikle sarı lacivert ruha, vicdana ve edebe aykırı ve uzaktır.

Bu itibarla Türk sporunu kanser gibi saran husumet kuşatmasından kurtarmak, taraftarlıktan fanatizme kaymaya başlayan eğilim ve yönelimleri acilen tedavi etmek gerekmektedir.

Allah korusun, böyle giderse stadyumlardan çakılacak bir kıvılcımın telafisi çok zor olacak ortamlara ve olaylara neden olabileceğini görmek ve bilmek lazımdır.

AKP Hükûmeti konunun üstüne mutlaka eğilmeli, Türkiye Futbol Federasyonu tüm kulüplerimizin katılımıyla katlanan problemlere çözüm ve çare aramalıdır.

Başbakanın tribün mantığından ve yaklaşımında çıkarak, futboldaki faullü gelişmeleri ele alması ve kanayan yaraya merhem olması aciliyet arz etmektedir.

Konu o kadar önemli bir hal almıştır ki, gecikmeye, savsaklamaya ve ihmale kesinlikle mecali kalmamıştır.

Çağrım sporun bileyici değil birleştirici, dağıtıcı değil dayanışmacı, bölücü değil bütünleştirici, kışkırtıcı değil kucaklayıcı vasfının herkes tarafından sahiplenilmesi, savunulması ve benimsenmesidir.

Her neviden spor karşılaşmaları menfaat odaklarının güdümünden, siyasi telkinlerin hedefinden, şiddet yanlılarının hışmından çıkarılarak hepimiz için neşe, sevinç ve geliştirici rekabete dönüştürülmelidir.

Biz bu süreçte Parti olarak elimizden ne geliyorsa, üzerimize ne düşüyorsa her zamanki gibi yapmaya niyetliyiz ve buna hazırız.

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi, bu hafta sonunda, 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramını kutlayacağız.

Ne yazık ki bu kutlamanın, AKP tarafından millî bayramların önemine ve manasına leke sürülmeye çalışıldığı bir döneme denk düşmesi son derece dikkat çekicidir.

AKP Hükûmetinin 19 Mayıs'a savaş boyaları sürerek saldırması sonucunda, bu kutlu bayram üçe bölünmüş ve gerçek zemininden koparılmıştır.

Ne büyük bir talihsizlik ve ne kadar mesafe almış bir garezdir ki, yapılacak törenler Atatürk'ün Anma, Gençlik ve Spor olarak üçe ayrılmış ve dağıtılmıştır.

İntikamla yatıp, kinle kalkan iktidar zihniyetinin; 19 Mayıs'ın ruhuna, mesajına ve taşıdığı derin anlam hazinesine gösterdiği pervasızlık gerçek anlamda hastalıklı siyasi yapısından ve çarpık idrakinden kaynaklanmıştır.

AKP'nin millî kimliğe, millî gün ya da bayramlara yönelik iffetsiz ve edepsiz hücumu aslına bakılırsa Türk milletinin varlığına ve birliğine çevrilmiş bölücü namludan başka bir şey değildir.

Bilinmelidir ki, millî bayramlara yönelik yapılan karalama kampanyası MHP'nin iktidarında son bulacak, verilen tahribatların hepsi neye mal olursa olsun düzeltilecektir.

Bunlara rağmen Samsun'da atılan ilk adımın 93. yıl dönümünü iftiharla ve hayırla yâd ediyoruz.

19 Mayıs; Ötüken'de güneş gibi doğan bir iradenin, Malazgirt'le Anadolu'ya mühür vuran cesaretin ve Mondros'la köşeye sıkışsa da pes etmeyen dizginlenemez inancın bağımsızlık vuslatıdır.

19 Mayıs 1919 tarihi bu itibarla, mütecaviz niyetlere, zillete ve dayatmalara dur diyecek olan Türk milletinin direnci, kazanılacak olan Millî Mücadelenin başlangıcı ve Türkiye Cumhuriyeti'nin Samsun'dan yükselen müjdesidir.

Bizim açımızdan 19 Mayıs ruhu, zedelenen, aşağılanan millî onurun dirilişidir.

19 Mayıs ruhu Türk milletinin doğruluşu ve bağımsızlık özlemidir.

Tüm bu kazanımların farkında olmayan aymazların, doğal olarak 19 Mayıs 1919'da çizilen bağımsızlık ve kurtuluş haritasını doğru okuması mümkün değildir.

En az dün kadar bugün de lazım olan 19 Mayıs 1919 şuurunun gençliğe kazandırılması millî varlığımız açısından da hayati derecede önemlidir.

Biliyoruz ki geleceğimiz, ancak vatan ve millet sevgisini taşıyan, yüksek ülküleri hedeflemiş bir gençliğin yetişmesi ile güvence altına alınabilecektir.

Bu bayram gününün gençliğe armağan edilmiş olmasının da anlamı burada aranmalıdır.

Gençlerimizin, yarınların sorumluluğunu üstlenebilecek ve her sorunun üstesinden gelebilecek ölçüde nitelikli, bilgili, millî

kültürüne saygılı, bağlı ve en az Millî Mücadele kahramanları kadar ideal ve inanç sahibi insanlar olarak yetişmeleri bize göre şarttır.

Kindar olmak yerine; kudretli, kuvvetli ve kul hakkını gözeten bir şahsiyet kalitesiyle pişmiş gençlik hepimizin ümidi ve tek dileğidir.

Yüreği millet sevgisi ile dolu; erdemli, insanlığa, ülkesine, ailesine ve kendisine karşı sorumluluklarının bilincinde olan bir gençlik sayesinde Cumhuriyetimizin yüzüncü, 19 Mayıs'ın yüzdördüncü yıl dönümünde, "Lider Ülke Türkiye" hedefine ulaşmak imkân dahilinde olacaktır.

Ancak böyle yetişmiş bir gençlik kendisine emanet edilen değerleri koruyabilecek, daha ileriye ve yükseklere taşıyabilecektir.

Nitekim bizim de hedefimiz böyle bir gençliğe destek ve omuz vermektir.

Bu düşüncelerle, mukaddes vatanımızın birliği ve bütünlüğü uğruna kurtuluş mücadelesinin başlatıldığı bu çok anlamlı günün 93. yıl dönümünde, büyük Türk milletinin ve geleceğimizin teminatı gençlerimizin bayramını kutluyor; Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü, silah arkadaşlarını, tüm şehitlerimizi şükranla, minnetle ve rahmetle anıyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Ülkemiz AKP iktidarıyla birlikte hakikaten hayati riski fazla olacak kan ve derman kaybına uğramıştır.

Açıkça söylemek isterim ki, merkezi ve dengesi kaymış, başı ve sonu körleşmiş, ideal ve hedefi küflenmiş bir siyaset uygulamasıyla Türkiye içler acısı bir durumu yaşamaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın yanlışa doğru maskesini giydiren, karayı ak diye yutturan kurnazlığı ve kuralsızlığı bugüne kadar ne hazindir ki sonuç almış ve foyasını gizlemiştir.

Bu kafa yapısı tereddüt ve ikilemlerle milletimizin ufkunu perdelemiştir.

28 Şubatla ilgili hukuki süreçleri önce teşvik edip sonra da toplumun boğulduğunu dile getiren Başbakan Erdoğan'dır.

PKK elebaşlarının muhatap ülkelerden iadesini isteyen, ama bu ülkelerin kırmızı bültenle aradığı kişilere kol kanat gererek açığa ve çelişkiye düşen Başbakan Erdoğan'dır.

Suriye'nin iç işlerine karışan, Şam yönetimini tam olarak karşısına alan, ama muhalif unsurların facia boyutundaki saldırılarını görmezden gelerek insanlık vicdanında sınıfta kalan Başbakan Erdoğan'dır.

Sütünde ve hamurunda sorun olanlara devletin imkânlarını peşkeş çeken, süt dağıtımındaki aksaklıkları siyasi kaygılarla kapatarak göle yoğurt çalmaya çalışan da takdir edeceğiniz üzere Başbakan Erdoğan'dır.

Tarihsel ve kültürel cevherimizi yaralayan iktidarın başında yine bu kişi vardır.

Bu kapsamda Başbakan haddinden fazla şımarmış ve kendisini dev aynasında görmeye başlamıştır.

Türkiye, işin açıkçası adı konulmamış bir otoriter sistemi yaşamaktadır.

Sanki Türkiye Cumhuriyeti Recep Tayyip Erdoğan'ın deney tüpüdür ve aklına ne eserse, keyfi neyi öngörürse ve zatışahaneleri neyde karar kılarsa yerine getirilmekte veya bu yönde girişimlerde bulunulmaktadır.

Kaldı ki, AKP'nin demokrasiyi yağma eden ve budayan zihniyeti, millet iradesini çarpıtan sinsiliği bugün üstesinden gelinmesi gereken en ciddi tehditlerden birisi hâline gelmiştir.

"Takiye demokrasisi, tramvay demokrasisi, etnik demokrasi, kelle demokrasisi, keyfî demokrasi, tarafgir demokrasisi ve boyalı demokrasi" AKP'nin hizmetine koşulmuş ve deyim yerindeyse demokratik ruhun canına okunmuştur.

Başbakan Erdoğan gözünü diktiği her değer ya da kurumu istismarla beslenmiş hamasi üslubuyla taciz etmekte, arkasından da görevli tellalları ortalığı velveleye vererek işi daha da ileriye götürmektedir.

Parlamenter sisteminin tahkir edilerek başkanlık sisteminin kamuoyuna taşınmasıyla ilgili son gelişmelerde de böyle olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerdeki Slovenya ve İtalya seyahatleri esnasında başkanlık sistemi ülkemiz gündemine tekraren görevli ve uzaktan komutlu beyanatçılar tarafından getirilmiştir.

Bildiğiniz gibi, Başbakan'ın her yurt dışı seyahati, her uluslararası teması ülke gündemini sarsan tartışmalara da kapı aralamaktadır.

Bu yüzden milletimizin huzur ve sükûneti açısından bu zihniyetin ayaklarını biraz yerde tutması ve uçaklardan uzak durması son derece yerinde ve hayırlı olacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın başkanlık hayalleri, başkan Erdoğan olma emelleri, tek adamlık hevesleri yeni ve sürpriz bir gelişme değildir.

Bunun evveliyatının, fikrî hazırlık evrelerinin ve yavaş yavaş kamuoyu oluşturma uyanıklığının olduğu öteden beri net ve bellidir.

Özellikle Başbakan Erdoğan Orta Doğu ülkelerine gide gele ve küresel siyaset labirentlerinde özenle imal edilen sultanlarla, emirlerle, şahlarla ve krallarla düşüp kalktıkça kendisi de bunlara özenmiştir.

Bunun için önce; plan ve projelerini savunup icazet aldığı ABD'yi örnek almayı tercih etmiş ve telaşla bu ülkeye yaranmaya çalışmıştır.

Önemle hatırlatmak isterim ki, daha iktidara gelişinin üzerinden bir yıl bile geçmeden; "Siyasetteki tek arzum başkanlık ya da

yarı başkanlık modelidir. Bunun ideali de Amerika'da uygulanan sistemdir." sözlerinin sahibi Başbakan Erdoğan'dır.

Arkasından ise başkanlık sistemiyle ilgili tartışmaların Türkiye için yararlı olacağını, buna karşılık konunun gündemlerinde olmadığını ifade eden de Başbakan Erdoğan'dır.

Başkanlık sistemini istediğini, ancak şartların müsait olmadığını söyleyen yine Başbakan Erdoğan olmuştur.

Bu sözlere ilave olarak;

• "Sistemin rahat çalışması için başkanlık sistemine sıcak bakıyorum."

• "Bir ön yargımız yok, nihayetinde bununla ilgili gerekirse halk oylamasına gidilir."

• "Ben bu konuyu tartışılsın diye açtım."

• "Demokratik parlamenter sistem içinde halk tartışmalıdır." sözleri, Başbakan Erdoğan'ın başkanlık sistemi konusundaki ısrarlı tutumundan kaynaklanmıştır.

AKP'nin iktidar yıllarında bu sözler Başbakanın ağzından çıkmıştır.

Ancak 1993 yılında, "İkinci Cumhuriyetçi" koronun içinde fikirleriyle yer alan ve başkanlık sistemiyle ilgili görüşleriyle de bugünkü beyanlarına ters düşen Başbakan Erdoğan'dan başkası olmamıştır.

Şu sözler bundan tam 19 yıl önce aynısı ve tıpkısıyla Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'dan işitilmiş ve ilan edilmiştir:

"Başkanlık sisteminin ortaya çıkışı bir özentinin sonucu ya da Amerikan emperyalizmin bize bir tavsiyesidir."

Şimdi soruyorum; Sayın Başbakan, sen başkanlık sistemini savunarak emperyalizmin tavsiyesini, taşeronluğunu benimsediğini kabul ediyor musun?

Nasıl bir tuzağın içindesin ve dünkü düşüncelerinden nasıl bu kadar kolayca savrulabildin?

Bu oyuna nasıl düştün, emperyalizmin dümen suyuna ne ümitlerle kapıldın?

Bu kadar çark etmeni sağlayan ve aklını başından alan nedir? Hangi vaatler yörüngeni kaybettirmiştir?

Biz hangi Erdoğan'a inancağız? Hangi Erdoğan'ın sözlerini ciddiye alacağız?

Ülkemizi de böyle bulanık ve dengesiz bir tutumla mı yönetiyorsun?

Bunun için mi geçmişimize hakaret ediyor, tarihimizi ufalıyorsun?

Türk milleti bu siyasi çelişki abidesini, güvensizliğin zirvesini mutlaka fark etmeli ve gerekli notlarını almalıdır.

Her şey tüm netliğiyle ve çarpıcılığıyla ortaya çıkmış, küresel kamuflaj sahibini koruyamamıştır.

Geçmişiyle taban tabana zıtlıklar taşıyan Başbakan; Türkiye'yi dürtülerinin, hezeyanlarının ve günübirlik değişen heveslerinin kayyumuna devretmenin sınırında ve eşiğindedir.

Buna dur demek, mâni olmak hepimiz için vazgeçemeyeceğimiz bir millet ve vatan görevdir.

Değerli Milletvekilleri,

Bu çerçevede diyebiliriz ki, Başbakan Erdoğan'ın geçmişte kendi partisi içinden bile başkanlık sistemiyle ilgili farklı görüşlerin olduğu bilinen bir hususdur.

Hatta Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün mesafeli tavrı ve meseleye soğuk bakışı hepimizin hafızalarındadır.

Önemle ifade etmek isterim ki, tam veya yarı başkanlık sistemi; demokrasisi yaralı, ekonomisi az gelişmiş, hukuku tarafgir ve siyasi müdahalelere açık bir ülkede çok büyük sorunlara neden olabilecektir.

Uzlaşma kanallarının kapalı ve ağır aksak işlediği, tahammül ve diyalog kültürünün gittikçe irtifa kaybettiği bir ortamda başkanlık sisteminin açılacağı tek kapı diktatörlük ve otoriteryen eğilimlerin güçlenmesidir.

Geçen haftaki çağrımızdan bir müddet sonra konuşan ve zannederim bu tehlikenin kısmen de olsa farkına varan Sayın Cumhurbaşkanı; "Bu konu enine boyuna tartışılmalı ve derin analizler yapılmalıdır." diyerek bize göre çekincelerini ve uyarılarını usulü dairesinde gerçekleştirmiştir.

Ayrıca sistem değişikliği her şeyi baştan sona alt üst edebilecek ve muazzam bir siyasi ve hukuki erozyonun oluşmasına zemin teşkil edecektir.

Başbakan Erdoğan içten içe yanan federasyon özlemini ve hedefini başkanlık sistemiyle hayata geçireceğini hesap etmekte ve bunun düşünü kurmaktadır.

Ancak evdeki hesap Allah'ın izniyle millet iradesine uymayacaktır.

Fren ve denge mekanizmaları yetersiz çalışsa da parlamenter sistemi reforma tabi tutmak, güçlendirmek ve etkinleştirmek hepimizin elindedir.

Nihayetinde başkanlık sistemi maceralarla ve belirsizliklerle dolu olup Başbakanın baskıcı yönetimini kuvvetlendirmeye temel teşkil edecek bir özelliği bulunmaktadır.

Şu an itibarıyla en istikrarlı model olarak ABD gösterilse de, bu ülkede de sistemin işleyişinden kaynaklanan birçok mahsurlu yön olduğu ortadadır.

Hatta ABD'de, sistemdeki tıkanıklıklardan ve kilitlenmelerden dolayı aylarca devlet memurlarına maaş dahi ödenemediği bilinen bir gerçektir.

Başkanlık sistemiyle yönetilen bazı Latin Amerika ülkelerinin hemen hemen hepsinde çok ciddi karışıklıklar, karmaşalar ve kaoslar yaşanmış ve yaşanmaya da devam etmektedir.

Her şeyden evvel parlamenter sistemi ıslah ederek eksik ve gediklerini hep birlikte düzelterek yola devam edilmelidir.

Unutmayanız ki, AKP'nin sözde gelişme, büyüme, zenginleşme iddiaları bildiğiniz gibi parlamenter yönetim altında gerçekleşmiştir.

Ne kadar ilginçtir ki, Başbakanın ABD özentisi ve hükûmetini uydu gibi bu ülkenin etrafında döndürmesi başkanlık konusunda da etkilenmesine neden olmuştur.

Bununla yetinmeyen bu zihniyet, şimdi de işi merhum Başbuğumuz Alparslan Türkeş Bey'in kaleme aldığı "Dokuz Işık" isimli kitaba kadar götürmüştür.

İtalya seyahati dönüşünde önceden kurgulandığı belli olan senaryo gereğince, şahsımın başkanlık sistemi hakkındaki sözleri bir muhabir tarafından Başbakana soru olarak yöneltilmiş, kendisi de eline apar topar tutuşturulan Dokuz Işık kitabının "Tek Başkan-Tek Meclis Sistemi" bölümünü istihza yüklü yüz hatlarıyla okumuştur.

Kabul etmek lazımdır ki, Başbakan Erdoğan için bu ciddi bir gelişmedir.

Arınması, paklanması ve fikren temizlenmesi bakımından arayıp da bulamayacağı bir fırsattır.

Yakında Sayın Başbakanın eski Ülkücü olduğunu duyarsak ve bununla ilgili aslı astarı olmayan iddialar kamuoyuna düşerse bizim açımızdan hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

Ne var ki Orhun Anıtları'nın yolunu yaptırmak, örste demir dövmek ve bayrak taşımak şahsını nasıl milliyetçi yapmayacaksa, Dokuz Işık'tan işine gelen pasajları okuması da kendisine bir fayda sağlamayacaktır.

Çünkü Başbakan Erdoğan ve zihniyeti zehir ise, bunların panzehiri biliniz ki Dokuz Işık ve taşıdığı yüksek ruhtur.

Merhum Başbuğumuz Türkeş Bey'in, dönemsel olarak gerekli bulduğu, Türk devlet geleneğine uygun olarak; millî, üniter ve güçlü bir yapı içinde başkanlık sistemiyle ilgili görüşlerinin mevcudiyeti aşikârdır.

Ancak bundan daha çok parlamenter sistemin önemi ve değeriyle ilgili düşünce ve yaklaşımları da bulunmaktadır.

Başbakanın bunları da açıp okumasında kendi gelişimi açısından faydalar bulunmaktadır.

Her devrin kendisine ait özellikleri ve beraberinde getirdiği sosyal ve siyasal şartları olduğu kuşkusuzdur.

Başbakan Erdoğan'ın, kendisini haklı çıkarabilmek pahasına ve düşüncelerini kabullendirmek adına, mesela Dokuz Işık'ın içinde bir bölümü cımbızlaması bu itibarla abesle iştigaldir.

Sürekli çark eden, dün söylediğinden bugün dilim sürçtü diyerek dönen, tek vatan derken iki defa ve ısrarla tek din diyerek iyice şuurunun kapandığını gösteren bu anlayışın, Dokuz Işığın özüne ve bütününe nüfuz etmesi bize göre mümkün değildir.

Biliyoruz ki, Başbakan kırk fırın ekmek yese de Ülkücülerin çağları aşan idrakini, Türk milletini bir bütün olarak ele alan derin fikri zenginliğini ve bozkurdun eğilmeyen onurlu başını anlaması asla mümkün olmayacaktır.

İkazla söylemek isterim ki,

- "Dokuz Işık" BOP yayınlarından çıkmamıştır.
- Eş başkanların editörlüğüyle yayımlanmamıştır.

- Küresel zalimliliğin kanlı mürekkebiyle yazılmamıştır.

Her satırında Türklük, İslamiyet, vatan, bayrak, Türkçe, millet ve millî kimliğe duyulan hayranlık ve hürmet vardır.

Hele hele Müslüman düşmanlarının ve Türklük hasımlarının bırakınız bu gerçekleri özümsemesini, istifade etmesi dahi söz konusu değildir.

Bu vesileyle dikkatimizi çeken bir şey daha olmuştur.

Bir zamanlar aramızda olup şimdi ise AKP'de yer tutmuş bazı simalar anlaşıldığı kadarıyla faaliyet hâlindedir ve üzerlerine düşen sorumlulukları yerine getirmekte de son derece gayretli ve iştahlıdırlar.

Bu zevatla birlikte Başbakan Erdoğan şu gerçeği hiçbir zaman aklından çıkarmamalıdır.

Tarihin hiçbir döneminde kopya ve suret; aslının ve gerçeğinin yerini tutamamış, yerine geçememiştir.

İnşallah bundan sonra da bu böyle olacaktır.

Şu tesadüfe bakın ki geçmişini inkâr eden, gömlek çıkarmak şöyle dursun, fikrini bile beyninden kovan ne kadar inkârcı, ideolojik itirafçı varsa bir araya gelmiş ve hep birlikte milletimize, Partimize ve kutlu tarihine cephe açmıştır.

Bu yüzden başkanlık sistemi hakkındaki tartışmaların göbeğine merhum Başbuğumuzun ve fikirlerinin getirilmesi katiyen tesadüf görülmemelidir.

Başbakan Erdoğan'ın başkanlık sistemiyle ilgili düşüncelerinin meşrulaştırılması amacıyla Dokuz Işık'a müracaat etmesi takdir edersiniz ki istismarcı bir bakışın son oyunu ve tertibinden başka bir anlama gelmemektedir.

Kimi zaman Ülkücü harekete ağır hakaretler yağdıran kimi zaman da bölücü siyasetine alet etmek için tezgâhlar kuran sefalet içinde kıvranan bir bakışın, aziz dava arkadaşlarım nezdinde zerre kadar itibarı ve değeri bulunmayacaktır.

Zira MHP düşmanlığı, Ülkücü alerjisi AKP'nin her hücresine hâkimdir ve Başbakan'ın siyasi duruşu ve ifadesi bunun sayısız örnekleriyle doludur.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi dün, 14 Mayıs "Dünya Çiftçiler Günü"nü kutladık.

Rızkını toprağından, bağından ve bahçesinden temin eden çiftçilerimizin meseleleri gerçekten oldukça fazlalaşmıştır.

Maruz kaldıkları sorunlardan dolayı tahammüllerinin sonuna geldiğini bildiğim ve bunları yakından takip ettiğim bütün çiftçi kardeşlerimin 14 Mayıs 'Dünya Çiftçiler Günü'nü tebrik ediyorum.

Çiftçilerimiz doğaldır ki, yalnızca bir günle hatırlanmamalı, sadece sandık görününce akıllara düşmemelidir.

Üzülerek görüyorum ki, AKP iktidarı süresince tamamen görmezden gelinen ve hatta dışlanan tarım kesiminde çalışan milyonlarca vatandaşımızın feryatları artık dayanılmayacak bir noktadadır.

İçinde bulunduğumuz günler hasat mevsiminin geldiğine işaret etmektedir.

Ancak bu süreç, alın terlerini toprakla yoğuran çiftçi kardeşlerimiz için sorunların büyüyeceği, yeni problemlerin ortaya çıkacağı bir zaman olarak da görülmelidir.

İnsanca yaşamanın dahi çok görüldüğü çiftçilerimiz için tarlalarında maalesef ürettikleri ürünlerin bir değeri kalmamıştır.

Ürünlerinden elde ettikleri gelirler, borçlarını bile karşılayamaz bir durumdadır.

Tarım kesiminde çalışan vatandaşlarımız en temel ihtiyacını teminden uzak olup, AKP iktidarına olan bütün güvenlerini ve ümitlerini yitirmiş bir hâlde hayat kavgası vermektedirler.

Gözünü toprak doyursun denilerek hor ve hakir görülen çiftçi kardeşlerimiz, hasat dönemini kazanç elde etmek için değil, mahkûm oldukları borçlarını ödeyebilecekleri bir zaman olarak görmektedirler.

Ortalama 50 günlük bir hasat süresiyle, 315 gün boyunca Türkiye'yi doyuran bu fedakâr ve çalışkan insanların, maalesef kendileri doymamaktadır.

Yıllardan beri aracıya, vurguncuya, tefeciye, komisyoncuya ezdirilen çiftçi kardeşlerimizin yapabildiği ise sadece borcunu borçla çevirmekten ibarettir.

Sıcak para tacirini palazlandıran, tefeciyi heyecanlandıran, sermayeyi sevindiren, ancak sıra dar gelirli vatandaşımıza gelince ekmeğini elinden alan AKP Hükümeti; çiftçiyi unutmuş, mağduru kaderine terk etmiş, fırsatçılara ve vurgunculara kucak açmıştır.

Zor şartlar içinde, sabahın erken saatlerinden akşamın geç saatlerine kadar ekmeğinin derdinde ve amacında olan çiftçi kardeşlerimizden hükûmetin haberi bile yoktur.

Toprağında çift süren, umutla biçerdöverin tarlasına gelmesini bekleyen, sabırla her türlü çaresizliklere direnen çiftçilerimiz, ne hazindir ki hükûmetin ilgi ve desteğinden mahrumdur.

Tarımsal üretimdeki girdi fiyatlarının yüksekliğine bağlı sorunların gün geçtikçe büyümesi köylülerin, çiftçilerin unutulduğunun en açık göstergesidir.

Her geçen gün zamlanan üretimdeki maliyetlerin çiftçi kardeşlerimizi dayanamayacakları, katlanamayacakları bir darboğaza itmiştir.

Bilindiği üzere, Başbakan Erdoğan, her fırsatta 2002 yılıyla bugünü karşılaştırmakta, kendisine göre, yıllar içinde "nereden nereye" gelindiğini yalan edebiyatıyla sıralamaktadır.

Bizce "nereden nereye" gelindiği malumdur.

Bunu en iyi bilenler de şüphesiz henüz zamlı maaşını alamayan memurumuzdur, işyerini borçla açık tutan esnafımızdır, hakkı gaspedilen işçimizdir, hayat pahalılığına ezdirilen emeklimizdir ve toprağında ömür tüketen çiftçimizdir.

Bilhassa çiftçi kardeşlerimizin üretimlerinde girdi maliyetlerindeki, düşündürücü ve tehlike sinyalleri veren yüksek artışlar köyleri, çiftlikleri perişan hâle getirmiştir.

Gübre pahalıdır, mazot cep yakmaktadır.

Mazota yapılan zamlar köylere ateş gibi düşmekte, tarlaların bereketini bitirmektedir.

Traktöre; ipotekle ve ağır banka borçlarıyla veya yenisinin satılıp eski modelinin alınmasıyla ancak ulaşılabilmektedir.

Bu durumun ise traktör üretimiyle övünen AKP Hükûmetinin gündeminde ve umurunda olmadığı artık ortaya çıkmıştır.

Tohumluk, sulama bedelleri ve ilaç fiyatları almış başını yürümüştür.

Elektrik fiyatları çiftçimizi zorlamakta, tarlalardan kaldırılan hasat banka faizlerine ancak yetmektedir.

Bahçesinde sebze ve meyve yetiştirerek geçimini sağlayan vatandaşlarımızın yanı sıra, suya bağımlı şekerpancarın, pamuğun ve çeltiğin sulama faturasındaki artış da karşılanamayacak düzeylere çıkmıştır.

Ancak düne nazaran ürünlerin satışından elde edilen gelirde gözle görülür bir iyileşme bulunmamaktadır.

Bu dayanılmaz manzara, çiftçi kardeşlerimizi üretim yapamaz, karınlarını doyuramaz bir noktaya getirmiştir.

Başbakan Erdoğan bu utanılacak tablonun neresinde istikrar bulunduğunu mutlaka açıklamak durumundadır?

Bilinmelidir ki; terk edilen köylerin, bırakılan toprakların, dökülen gözyaşlarının, tükenen umutların ve haciz kıskacında olanların tek ve yegane sorumlusu Başbakan Erdoğan ve hükûmetidir.

Ancak, kimse yanlış bir hesabın içinde olmamalı, mağdurluğunda dolayı eziyet çeken çiftçilerimizi görmezden gelerek dışlamaya yeltenmemelidir.

İnancım odur ki, çiftçilerimiz mutlaka makûs talihlerini değiştirecek, demokrasi hasadında AKP'yi mutlaka haciz altına alarak sandıktan çıkarmayacaktır.

Temennim, AKP Hükûmetinin, "Çiftçiler Günü" münasebetiyle, tarım alanındaki sorunlar üzerine düşünmesi ve gerekli olan tedbirleri mutlaka harekete geçirerek alın terleriyle toprağı işleyen cefakar çiftçilerimizin yüzünü güldürmesidir.

Her şart altında çiftçi kardeşlerimizin yanında bulunacağımızı, dertlerinin ortağı olacağımızı ve elimizi uzatacağımızı ifade ediyor, hepsinin bir kez daha "Çiftçiler Günü"nü" kutluyorum.

Konuşmama son vermeden önce bir konuyu daha huzurlarınızda gündeme getirmek istiyorum.

Türk Silahlı Kuvvetlerinin her biri birbirinden kıymetli uzman çavuşları ve astsubaylarıyla birlikte, emniyet teşkilatımızda fedakârca hizmet veren polislerimizin özlük hakları, çalışma şartları ve ekonomik problemleri kapsamlı olarak ele alınmalı ve samimi olarak çözüme kavuşturulmalıdır.

Bu meslek mensuplarının gerek kariyerlerindeki derece yükselmesiyle ilgili engellerin kaldırılması, gerekse de maaşlarındaki iyileştirilmelerin süratle sağlanması Parti olarak başlıca talep ve temennimizdir.

Biz bu konuda üzerimize düşen ne varsa yapmaya varız ve AKP'yi acilen Meclis zemininde harekete geçmeye davet ediyoruz.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

29 MAYIS 2012

Muhterem Milletvekilleri,

Sayın Misafirler,

Değerli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup konuşmama başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Geçen hafta yurt dışı seyahatimizden kaynaklanan program yoğunluğu nedeniyle grup toplantımızı gerçekleştirememiştik.

Bu vesileyle yurtdışı temaslarımızla ilgili bazı tespitlerimi ve düşüncelerimi sözlerimin bu kısmında sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bildiğiniz gibi 18 Mayıs tarihinde önce Hollanda'ya giderek, bu ülkede başarılı çalışmalara imza atan Türk Federasyonumuzun 9.Büyük Kurultayını gerçekleştirdik.

Hollanda'daki kardeşlerimizle özlemlerimizi giderdik.

Aziz dava arkadaşlarımızla bir araya gelerek duygularımızı ve düşüncelerimizi paylaştık.

Gururla müşahede ettim ki, Hollanda Türk Federasyonunun gayretli çalışmaları, idealist çabaları ve millî kimliğimize sahip çıkan özverisi sürekli mesafe almakta ve ilerlemektedir.

Kim olduğunu unutmayan, nereden geldiğini hafızasından çıkarmayan ve hedeflerini aklından bir an olsun ayırmayan Avrupa Türklüğünün, Hollanda'nın her alanında artan bir ölçekte etkili ve belirleyici olmaya başladığını sevinç içinde bir kez daha gördüm.

Ne var ki yaklaşık 400 bin Türk vatandaşımızın yaşadığı bu ülkede yapılması gerekenler daha çoktur.

Köklerden kopmadan kaynaşmaya, yabancılaşmadan bütünleşmeye, uzaklaşmadan uyuma önem vererek, Hollanda toplumunun her alanında söz ve karar sahibi olmak gerekmektedir.

Ben, Türk milletinin gönüllü kültür elçilerinin, gurbetin hüzün zincirlerini ümitleriyle eriten fedakâr kardeşlerimizin Türk milletini en iyi şekilde temsil edeceğine canı gönülden inanıyorum.

Hollanda'daki ziyaretimizin arkasından, 20 Mayıs tarihinde Belçika Türk Federasyonu'nun 12.Büyük Kurultayını gerçekleştirmek amacıyla heyet hâlinde bu ülkeye intikal ettik.

Avrupa Birliğinin merkezinde ikamet eden, iş ve ekmeğinin peşinde olan muhterem dava arkadaşlarımızla ve aziz vatandaşlarımızla coşkuyla buluştuk.

Ancak bizim bu ülkeye yapacağımız ziyaret duyulduğu ve ilan edildiği ilk andan itibaren, sözde Ermeni soykırım lobileri hareke-te geçerek iğrenç bir iftira kampanyası başlatmıştır.

Bununla beraber Başbakan Erdoğan'ın her fırsatta bize ve Partimize yönelik küfür ve hakaretlerinin bir benzerine yurt dışındaki

soykırım diasporasının da başvurmuş olması, bizim tarafımızdan düşündürücü ve gerçekten dikkat çekici bulunmuştur.

Sözde Ermeni soykırım iftiralarına karşı bilhassa Fransa'dan sarf ettiğimiz sözler ve millî kararlılık mesajları Taşnak zihniyetini ürkütmüş ve kıvrandırmıştır.

Demek ki attığımız taş yerini bulmuş ve hedef on ikiden vurulmuştur.

Bizim Fransa'daki eğilmeyen ve bükülmeyen tavrımız, sözde Ermeni soykırım çetesinin kafasına balyoz gibi inmiştir.

Bundan dolayı Belçika Türk Federasyonumuzun kurultayını yapması için kiralamak istediği salona bin bir engel çıkarılmış, şahsımın gelmesini mazeret gösteren soykırım işportacıları itham ve iftira tezgâhlarını yanı başımızda açmaya kalkışmışlardır.

Elbette konunun yargıya intikal ettirilmesi neticesinde doğru ve haklı olan taraf, yani Türk milleti kazanmıştır.

Sözde soykırım nefreti bir kez daha kaybetmiş, inşallah bundan sonra da kaybetmeye devam edecektir.

İşte bu şartlar altında Belçika Türk Federasyonunun 12. Büyük Kurultayı şölen ve düğün atmosferinde gerçekleşmiştir.

Avrupa Türklüğünün birlik ve kardeşlik içinde bulunmasına katkı ve destek verecek olan Hollanda ve Belçika Türk Federasyonlarının seçilen başkan ve yönetimlerini bir kez daha kutluyorum.

Avrupa'da yaşayan her bir kardeşime de ana vatandan en kalbi duygularımla selam ve sevgilerimi gönderiyorum.

Allah hepsinin yar ve yardımcısı olsun.

Unutmasınlar ki Milliyetçi Hareket Partisi Avrupa Türklüğünün kader ortağı ve arkasında duran millet kudretidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugün gururla andığımız tarihi bir yıl dönümün içindeyiz.

İstanbul'un fethedilişinin 559. yıl dönümünü göğsümüz kabararak ve iftiharla kutluyoruz.

Yaklaşık 5,5 asır önceki kutlu fetih, yalnızca bir dünya kentinin el değiştirmesi gibi basit bir olay olmayıp ortaya çıkardığı neticeleri bakımından devrin ve sonraki yüzyılların küresel dengelerini bozarak, Türk milletine yeni bir ufuk açacak stratejik ve muhteşem bir silkiniştir.

İstanbul'un fethi, Türk milletini muzaffer bir güç yapmak üzere Söğüt'ten yola çıkan 400 çadırlık Türkmen ruhunun 154 yılda ulaştığı muazzam bir başarı ve ileriye dönük hamlesidir.

O güne gelesiye kadar 1932 yıldır kuşatılan, ama bir türlü alınamayan bu tarihî kente, milletimizin gönlünde saklı duran muazzam ülkünün ve heyecan dalgasının Bizans surlarını yerle bir etmesiyle ulaşılmıştır.

Fetih; aziz milletimizin yüzyılları aşan millî hedeflerinin, inancının, imanının ve sabrının kılavuzluğunda gerçekleşen destansı eser ve sonuçtur.

1058 yıllık Doğu Roma İmparatorluğu son nefesini böylelikle vermiş, Rumelihisarı ile Anadoluhisarı'nın ayrılığı aynı idealin

hilallerle süslenmiş gökyüzünde sona ermiş ve bütünleşme bu şekilde sağlanmıştır.

Zafer, çağ açıp çağ kapatan bir insanlık ihtişamı olarak Dünyaya da efsane bırakmış ve yüzyıllarca silinmeyecek Türk mührü İstanbul'dan cihanın alnına vurulmuştur.

Türk milletinin ulaştığı bu büyük başarı, tarihin yatağını değiştirerek insanlığın önüne yeni yollar, çıkışlar ve kapılar açmış; aşkla bağlanılmış bir ülkünün, şevkle takip edilen bir disiplinin ve şiddetle arzulanan hedefe varma isteğinin neleri başarabileceğini göstermiştir.

Bu sayede fethin hamuru; iman dolu kalplerde yoğrulmuş, asırların mirasıyla mayalanmış, tutkunun ateşiyle pişirilmiştir.

Fedakârlığın ve cesaretin zirvesine çıkan muhterem ceddimiz, karadan yürütüp Haliç'te suya indirdikleri umutlarıyla Bizans burçlarına "Üç Hilal"i asmışlar ve İstanbul'un sonsuza kadar dünyanın en büyük Türk kenti olduğunu herkese göstermişlerdir.

Geri adım atmayan inancın, düşmeyen inadın ve amacına kitlenmiş iddianın ürünü olarak gerçekleşen fetih, İstanbul'u yeniden bir kültür, inanç ve medeniyet merkezi hâline getirmiştir.

Büyük hükümdar II. Mehmet, bundan sonra Fatih unvanını almış ve genç yaşına rağmen ulaştığı bu başarıda, yenilikleri yakından izleyen vizyonu önemli rol oynamıştır.

Şeyh Edebalıyla Osman Gazi'ye edilen dua ve verilen manevi destek, Akşemsettin Hoca'nın, Molla Gürâni'nin Fatih'e hayır duasıyla birleşmiş ve Cihan İmparatorluğu böylesi mukaddes bir iklimde hayat bulmuştur.

Peygamber Efendi'mizin yüzyıllar öncesinden övgüsüne mazhar olmuş bu fetih hareketi ile Osmanlı İmparatorluğu yeni bir başkente kavuşmuş ve bu kent ile birlikte Türkler dünyanın siyaset, ekonomi ve yönetim yapısına yön veren, tayin eden ve belirleyen küresel bir kuvvet hâline gelmiştir.

Fetihle birlikte farklı dinlere ve mensubiyete sahip unsurlar, hiçbir dönemde karşılaşmadıkları kadar şefkatli, merhametli, bağışlayıcı ve adil bir yönetimle tanışmışlar, Türk medeniyetinin özünü ve özelliğini tanıma fırsatı bulmuşlardır.

Tam bir hakkaniyet içinde ve bir arada yaşama ideali fetihle bugünlere de örnek olacak bir biçimde ortaya çıkmıştır.

Osmanlı Barışı olarak hâlâ anılan bu üstün yönetim ve paylaşma zihniyetini sağlayan unsur şüphesiz ki Türk milletinin asalet ve kudreti olmuştur.

Birlikte yaşama idealimizin sarsıntı geçirdiği, bir arada olma isteğimizin sekteye uğradığı günümüzde; 559 yıl önce ortaya konulan yüksek erdeme, uzlaşma ve hoşgörü anlayışına her zamankinden daha fazla ihtiyacımız vardır.

Dikkatlerinizi çekmek isterim ki, maalesef AKP Hükûmetinin millî bayram ve özel günlere yönelik şaşı bakışından fetih kutlamaları da nasibini almıştır.

Bu kapsamda Belgratkapı'daki tarihî birliğin surlara hücumu ve sancakların surlara dikilmesi ile Fatih'in gemileri karadan yürütmesinin canlandırıldığı törenlerin bu yıl yapılmayacağı anlaşılmıştır.

İktidar zihniyeti ne yaparsa yapsın İstanbul'un fethi gönüllerde ilelebet yaşayacak ve ebediyete kadar Türk milletinin onuru ve menkıbesi olmayı sürdürecektir.

İnanıyorum ki, 559 yıl önceki fetih ruhu gün gelecek yeniden dirilecek, Milliyetçi Hareket bu defa da iktidar burçlarına milletimizin himmetiyle Üç Hilali bir kez daha asacaktır.

Bu düşüncelerle İstanbul'u bir Türk-İslam kenti yaparak çağı değiştiren, dünyaya yeni bir başkent armağan eden, başta büyük hakan Fatih Sultan Mehmet olmak üzere fetihte yer alan ecdadımızın hatıralarını minnet ve şükran ile anıyor hepsine Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Kaygıyla izliyoruz ki, son beş aylık süredir Türkiye yüksek voltajlı bir gerilim hattında tutulmaktadır.

Tarafları herkesçe malum olan şer ittifakı, bilinçli bir strateji kapsamında Türk milletine durmadan fitne aşılamakta ve cepheleşmeleri körüklemektedir.

Doğru ile yanlış yer değiştirmekte, haklı ile haksız birbirine karışmakta, yalan ile gerçek ne yazık ki karıştırılmaktadır.

Uludere vakasıyla ilgili ileri sürülen görüşler, yaklaşımlar ve yapılan yakıştırmalar bu çerçevede ele alınmalıdır.

Görülmektedir ki, ülkemiz düştüğü Uludere kumpasından ve açmazından çıkamadığından dolayı tehlikeli bir süreci tüm boyutlarıyla yaşamaktadır.

Uludere'de vuku bulan olayın, enine boyuna ve isabetli teşhisi yapılmadan, hakkın ve haklının ne olduğu itiraf edilmeden, suçlu avına çıkılması ve ithamların şirazesinden ok gibi fırlaması çok ciddi gelişmelere de davetiye çıkarmaktadır.

Uludere etrafında kurulan kan borsasında bölücülük yatırımı yapan, bölünme hisselerine varını yoğunu yatıran çevreler ateşle oynadıklarını göremeyecek kadar şuurlarını askıya almışlardır.

Şu talihsizliğe bakınız ki; neredeyse herkes Uludere sözcüsü kesilmiş, Uludere bilirkişiliğine soyunmuş ve Uludere'den rant elde etmenin kurnazlığından medet ummuştur.

AKP, CHP, BDP ve PKK aynı ihanet masasının dört ayağını oluşturarak akbabalar gibi Uludere'ye üşüşmüşler ve kendi paylarına ne düşeceğinin derdinde olmuşlardır.

Bu fırsat ve ganimet düşkünlerinin tahrik edici üslubu, husumet ve hiddeti özendiren beyanları milletimizin karşı karşıya kaldığı en vahim ortamlardan birisine kapı aralamıştır.

Bildiğiniz üzere, geçtiğimiz yılın 28 Aralık akşamı Irak'ın kuzeyindeki Sinat-Haftanin bölgesine; sınır ötesinden terörist sızma şüphesiyle alınan istihbarat ve yapılan teknik analizler doğrultusunda Türk Hava Kuvvetleri operasyon düzenlemiştir.

PKK terör örgütünün saldırı ve misillime amacıyla, sınır ötesinde Sinat-Haftanin'e takviye maksatlı olarak militanlarını sevk ettiği yapılan açıklamalarla ortaya çıkmıştır.

Bu çerçevede, içlerinde örgüt elebaşlarının da yer aldığı terörist kafilelerin bu bölgede toplanarak sınır hattındaki karakol ve

üs bölgelerimize yönelik olarak saldırı hazırlığı yaptıkları güvenlik birimlerinin ifadelerinden anlaşılmıştır.

Başta Dağlıca, Hantepe ve Aktütün karakollarına yapılan canice eylemlerde olduğu gibi; PKK'lı ölüm mangalarının kullandığı ağır silahların, cephanelerin ve patlayıcıların yük hayvanları vasıtasıyla Irak'tan sınırlarımıza sokulduğu bilinen bir gerçektir.

Çoban diyerek görmezden gelinen, kaçakçı diyerek ihmal edilen ve zamanında önlem alınmadığından büyük diyetlerin ödendiği saldırılarda çok sayıda Mehmetçiğimiz şehit düşmüş ve milletçe ağır bedeller ödenmiştir.

Bu nedenle, bölücü terör örgütü mensuplarının, Irak'ın kuzeyinden sınırlarımıza geçerek yakın askerî birlik ve üs noktalarına eylem yapacağına dönük bilgi ve istihbaratlar sonucunda, 28 Aralık 2011 günü Irak sınırları içinden hudutlarımıza doğru bir grubun hareketliliğine müdahale edilmiş ve hiçbir şey tesadüfe bırakılmamıştır.

Üstelik sınır bölgemizdeki yük hayvanlı kalabalık, insansız hava araçları tarafından da tespit edilmiştir.

Söz konusu grubun bulunduğu ve geçtiği bölgenin teröristler tarafından sıkça kullanılan bir yer olması ve daha önceki acı tecrübelerin bilinciyle hareket edilmesi neticesinde bölge Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından ateş altına alınmıştır.

Bunun sonucunda ise 34 kişi ölmüş ve son tahlilde de ülkemiz hâlâ tazeliğini muhafaza eden bir dizi sorunla yüz yüze kalmıştır.

Daha sonra yapılan açıklamalardan da bu 34 kişinin kaçakçılıkla meşgul olan bölge insanı olduğu ifade edilmiştir.

Bunun ne kadar doğru olduğu, gerçekten ölenlerin kaçakçı olup olmadığı hususu daha sonraki günlerde bir türlü sübut bulmamış, bulamamıştır.

Her şeye rağmen, 3 Ocak 2012 tarihli Meclis grup konuşmamda, konunun hükûmet tarafından çok yönlü araştırılarak gerçeklerin bir an önce ortaya çıkarılmasını istemiş ve bunu beklediğimizi muhataplarına duyurmuştum.

Hâlen aynı noktada ve aynı görüşte olup, Uludere üzerindeki sis perdesinin kaldırılmasını önemle beklediğimizi belirtmek istiyorum.

Ancak o günden bugüne kadar, Uludere vakası siyasetin ve bölünmeyi planlayanların geçim ve ekmek kapısı olmuş ve bu uğurda onursuzca bir rekabete girilmiştir.

Bu aşamada bir an için düşünmenizi ve şu sorular çerçevesinde etraflıca yorum yapmanızı istiyorum:

Şayet sınırda görülen kalabalık kaçakçı diyerek görmezden gelinseydi ve sonrasında da herhangi bir karakol ya da askerî varlığımıza saldırı düzenlenip analar ağlasaydı; şehitler bayrağa sarılı şekilde baba ocaklarına ateş gibi düşseydi bunun hesabını kim ya da kimler nasıl verebilecekti?

Daha önceki karakol baskınlarında gerekli tedbir alınmadığı gerekçesiyle bugünün Uludere havarileri, insan hakları azmanları Türk askerini yine hedef tahtası yapmayacaklar mıydı?

"Türkiye bağırsaklarını temizliyor, Patagonya ordusunun zavallı generalleri, Yunan ordusu gibi, Sırp katillerinden farksız,

Allah'ın evini bombalayacaklar, millete ateş açacaklar, lağvedilsin, muz cumhuriyetinin paşaları!" sözleriyle Türk ordusuna kin kusan bereketsiz ve hamiyetsiz simalar yine ayağa kalkmayacaklar mıydı?

Samimiyet fukaraları, insaf yoksunları, ahlak kaçkınları, şeref mahrumları ve millet hasımları bu sorularımıza acaba ne diyecekler ve ne cevap vereceklerdir?

Görüyoruz ki; Uludere'yi diline dolayanlar, timsah gözyaşı döküp kan tacirliği yapanlar millet ve vatan yolunda kaybolan canları ağızlarına dahi almaktan imtina etmektedir.

Neredeyse şehit ve şühedayı anmamak amacıyla; akılları durmakta, gözleri kapanmakta, vicdanları tatile çıkmaktadır.

Sormak isterim ki, Uludere'nin yasını tutanlar, ölenlere methiye düzenler acaba geçtiğimiz yılın 19 Ekim'inde Yüksekova ve Çukurca'da şehit edilen 24 kahraman Mehmetçiği nasıl izah edecekler bu fedakârlık timsali yürekleri nereye koyacaklardır?

Uludere'de ölenlerin ailelerine 123 bin lira tazminatı hemen yetiştirenler, şehidin, gazinin hakkını neyle ödeyecekler, yetim yavruların, dul kalan gelinlerin ve gözyaşlarına boğulan elleri öpülesi anaların, babaların yüzüne nasıl bakacaklardır?

Gerçi nasıl olsa bu kafa yapısına göre şehit kelle, Uluderedekiler mağdur ve hatta şehit, teröristler gerilla, teröristbaşı ise sayın diyerek taltif görmektedir.

Bu haksızlıktır, zülümdür, cinayettir ve olduğu gibi ihanet emareleridir.

Bakınız bize göre açılım ve yıkım bakanından son derece başarılı performans gösteren mevcut İçişleri Bakanı, Uludere'de ölenler için PKK'nın figüranları diyerek özre gerek olmadığını açıklıkla söylemiştir.

AKP'nin içinden bu düşünceyi insani bulmayan zavallılar ise öncelikle kuruyan ve kararan kendi insaniyetlerine baksalar iyi edeceklerdir.

Bu şahsiyetlerin, PKK'ya duydukları saygının ve gösterdikleri toleransın bir benzerini kendi bakanlarından sakınmaları çirkefliğin ve çifte standartlı bölücü bakışın ta kendisidir.

Bölücü terörü bırakarak İçişleri Bakanıyla uğraşmak PKK'nın değirmenine su taşımaktan farksızdır.

Uludere'ye giden AKP'li milletvekillerinin PKK'yla aynı üslubu takınmalarından rahatsız olmayan güruhun, İçişleri Bakanının çıkışından gocunması neye ve kime hizmet ettiklerini açıkça kanıtlamıştır.

Samimiyetle söylemek isterim ki söz konusu bakanın çıkışları yüreklere su serpmiş ve takdir toplamıştır.

Bizim açımızdan zaman zaman üslup hataları görülse bile, Sayın İçişleri Bakanı görevini beklenen kadar olmasa da iyi niyetle yerine getirmektedir.

Kaldı ki, Başbakan Erdoğan'ın dil sürçmeleri, üslup konusunda defalarca pot kıran sicili kimsenin baş edemeyeceği kadar fazladır.

Bunun yanı sıra Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül, Uludere'de ölenler için özrün de ötesi bir durum var diyerek kendi üzüntüsünü dile getirmiştir.

Unutulmasın ki, özrün ötesi olduğu gibi, ihanetin de ötesi bulunmaktadır.

İçişleri Bakanının açıklamalarından sonra, AKP'nin bu sınırı geçtiği ve aldığı millet emanetine leke sürdürdüğü ayan beyan netlik kazanmıştır.

AKP, Uludere'de PKK'nın tuzağına düşmüş ve burada kapana sıkışmıştır.

Bunun için Başbakanın, sözde uluslararası karalama kampanyalarını gerekçe göstererek işin içinden sıyrılmaya çalışması ve bugün dile getireceği bahanelerle avunacak olması ileri düzeyde abesle iştigaldir.

Muhterem Milletvekilleri,

Baştan beri Uludere konusuna nasıl yaklaşacağını bilmeyen iktidarın, değerlendirme ve beyanları da bulanık ve bunalımlıdır.

Nitekim AKP'nin bu zamana kadarki sözleri arasında özet olarak:

"Operasyon kazası, kendi firkateynimizi vurmadık mı? Herkesin acısı, kimden ne istihbarat geldiği araştırmalar sonucu ortaya çıkacak, dikkatle takip ediyoruz, ciğerimiz parçalandı, istismarın peşinde değiliz, adli ve idari süreç başladı." ifadeleri hepimizin hafızalarındadır.

Başbakan Erdoğan'ın çelişkili tavrı, sarsak duruşu, konuyu farklı mecralara çeken sinsiliği ve operasyonu sahiplenmeyen mesajları Uludere girdabını gittikçe büyütmekte ve derinleştirmektedir.

Diğer taraftan, Wall Street Journal gazetesinin, Uludere'de meydana gelen ve 34 kişinin hayatını kaybetmesine neden olan hava operasyonunun, ABD'nin verdiği istihbarat üzerine gerçekleştirildiğini bildirmesi Başbakanı bir hayli tedirgin etmiştir.

Bunun üzerine bu gazete yayının, Amerika'daki seçimler sebebi ile Obama'nın iktidarını zora düşürme gayreti içerisinde olduğunu Başbakan Erdoğan yüzü kızarmadan ifade etmiştir.

Bu pişkinliğin sonucunda kendisinin, ABD'deki seçim atmosferine ve propaganda ortamına Obama lehine müdahil olması şaşırtıcı olmayacaktır.

İşi buraya kadar getiren Sayın Başbakan'ın, bundan sonra, mesela Teksas'ta bir miting yaparak Obama'nın Türkiye temsilcisi olduğunu tescil ve kayıt altına alması mümkün olabilecektir.

Geldiğimiz bugün süreçte, Başbakan Erdoğan'dan beklentimiz Türk Devleti'nin itibarını yıpratmaması ve sorumluluğunun gereğini yaparak elim Uludere hadisesini tüm yönleriyle kamuoyuna açıklamasıdır.

Bundan korkmamalı ve çekinmemelidir.

Bu ülkede meşru olmayan yollardan para kazananlara, kaçakçılıkla uğraşanlara göz açtırmayacağını duyurmalı ve tavır göstermelidir.

Nihayetinde sınır ötesinden gelen her kaçak mal; kurşun, mayın, bomba, havan topu, roketatar olarak Mehmetçiği ve polisimizi vurmaktadır.

Bilinmelidir ki, PKK'nın yasa dışı yollardan sağladığı finansman kaynaklarını meşru bir hâle getirmek, kaçakçıları masum görmek ne pahasına olursa olsun kimsenin haddi değildir.

Elbette biz kimsenin suçsuz yere ölmesini istemeyiz ve dilemeyiz.

Aksi bir durum ortaya çıkarsa üzülür ve burkuluruz.

Ancak şehit kanlarıyla hudutları çizilen Türkiye Cumhuriyeti'nin de yolgeçen hanı olmadığını, elini kolunu sallayarak hiç kimsenin sınırlarımızı ihlal ve iğfal edemeyeceğini herkese haykırır ve cesaretle ileri süreriz.

Değerli Milletvekilleri,

Uludere tartışmaları sürerken Türk milleti şehitleriyle ağlamakta, yürekler şehitlerle yanmaktadır.

2012 yılının ilk beş ayında 23 evladımız vatan ve millet yolunda şehit düşmüştür.

En son olarak Şırnak'ın Besta bölgesinde Teğmen Korhan Kuruçay menfur bir saldırı neticesinde şehit olmuştur.

Bu acı hadiseden birkaç gün önce de Kayseri'nin Pınarbaşı ilçesinde canlı bomba faciası yaşanmış ve Ahmet Geben isimli polisimiz şehit, birisi polis olmak üzere 18 kardeşimiz de yaralanmıştır.

Saldırganların Suriye'den geldiği ve ikmalini de ülkemizde yaptıkları anlaşılmaktadır.

Ancak yine de bu mesele ayrıntılarıyla incelenmeli ve asıl hedefin ne olduğu aydınlatılmalıdır.

Terörün hain eylemlerini buradan bir kez daha lanetliyorum.

Şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, ailelerine ve aziz milletimize başsağlığı diliyorum.

Bölücü eylemler artık milletimizin sabrını taşırma noktasına kadar getirmiştir.

Gerçekten de bıçak kemiğe dayanmış ve millet vicdanı infial hâline geçmiştir.

Türkiye'nin her yanı terörün meşum hedefi hâline gelmiştir.

Şehirlerimiz tehdit, milletimiz risk altındadır.

Canlı bombalar seyir hâlinde, iblisin yol arkadaşları faal durumdadır.

31 Ekim 2010 İstanbul Taksim, 20 Eylül 2011 Ankara Kumrulardaki canlı bomba facialarını hepimizin hatırındadır.

Biz 18 Eylül 2011 tarihinde Kızılcıhamam'daki basın toplantımızda ve 20 Eylül 2011 tarihli yazılı basın açıklamamızda Başbakan Erdoğan'a Oslo'da PKK-MİT görüşmelerinde gündeme gelen ve hâlâ cevabını alamadığımız önemli bir soruyu ısrarla sormuştuk.

Bu kapsamda mezkûr sorumuzu tekrarlamak ve milletimizin verilecek karşılığı acilen beklediğini kararlılıkla ifade etmek istiyorum:

"MİT eski müsteşar yardımcısının dile getirdiği, metropollere PKK tarafından yerleştirilen ve vatandaşlarımızı vahşice öldürmeye ayarlı bombalar hangi şehirlerimizdedir? Bu konuda bir tedbir alınmış, failler yakalanmış mıdır?"

Eğer Başbakan Erdoğan ve hükûmeti; zerre kadar millet sevgisi ve Allah korkusu taşıyorsa bu sorunun cevabını bir an önce vermelidir.

Beklemeye tahammülümüz, gecikmeye hoşgörümüz asla yoktur.

Bize göre bölücü terörün beli kırılmadan, dağdaki eşkıyanın son ferdine ve silahına kadar teslimi sağlanmadan Türkiye'nin huzuru ve güvenliği temin edilemeyecektir.

Teröre karşı Türk devleti çaresiz ve çözümsüz değildir.

Terörle mücadele ciddiye alınmalı, güvenlik güçlerinin sevk ve idaresi eş güdüm içinde sağlanmalıdır.

Türkiye coğrafyasının ortasına kadar gelerek zehir kusan bölücü militanlara göz açtırılmamalı ve terörle mücadeleyi savsaklayacak her tür kayıtsızlıktan kaçınılmalıdır.

Başbakan Erdoğan sözde Kürt sorunu paralelinde bir ileri, bir geri adım atmayı bırakmalı; bu ülkenin vahşi bir terör ve bölücülük sorunu olduğunu kabul etmeli ve politikalarını buna göre oluşturmalıdır.

İnanıyorum ki, gerekirse canilerin başına Kandil Dağı yıkılır, terör inleri yakılır, bayrak dikilir ve millet iradesi şiddetli bir deprem gibi taş üstünde taş bırakmayana kadar nifakın üstesinden gelir.

Bunun için AKP terörü bitiremeyeceğini, bu işi çözemeyeceğini, üstelik bölücülükle ilgili şaibeli ve şüpheli siyasetini terk etmeyeceğini itiraf ediyorsa emaneti sahibine teslim etmelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi bölücü terörün kökünü kazımak ve Türk milletini aradığı huzura kavuşturmak konusunda azimli ve son derece de hazırlıklıdır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu son bölümünde, memurlarımızın sıkıntılarıyla birlikte, toplu sözleşme görüşmelerinde uğradıkları olumsuz ve vicdansız iktidar davranışlarına değinmek istiyorum.

AKP iktidarları döneminde memurlar ezilmiş, dışlanmış, hakir görülmüş ve eziyete maruz kalmışlardır.

Hak arama çabaları, geçim zorluklarını hafifletme arayışları her defasında iktidarın duvarına çarpmış ve sonuçsuz kalmıştır.

Sürgünler, tayinler, müfettiş baskıları, uydurma disiplin cezaları, haksız muameleler, mesnetsiz görevden almalar memurlarımızı canından bezdirmiştir.

Yandaş sendikaya tehditle üye yapma alçaklıkları, buna karşı direnenlere ise her türlü pervasızlığı gösterme edepsizlikleri yaşanan ve hâlen devam eden çirkinlikler arasındadır.

Kanun Hükmünde Kararname'lerle taş üstünde taş bırakılmayan bürokrasi hallaç pamuğu gibi atılmış ve AKP'li olmayan hiç kimseye hayat ve varlık hakkı tanınmamıştır.

En alttan en üste kadar memurlar tırpanlanmış ve resmen işgale uğramışlardır.

Zannedersiniz ki AKP yabancı bir ülkenin sömürgeci gücüdür ve memurlarımızı sindirmek için özel talimatla gelmiş gibidir.

Memurlarımız hiçbir iktidar döneminde bu kadar zulüm görmemiştir.

Hiç bu kadar insanlıklarıyla, haysiyetleriyle oynanmamıştır.

Şimdi de hak ettikleri ekonomik imkânlar esirgenmiş, istedikleri zam oranları verilmemiştir.

Milyonlarca memur AKP'nin kabalığıyla, cimriliğiyle, merhametsizliğiyle yüz yüze kalmıştır.

Hükûmetle memur sendikaları arasında yürüyen toplu sözleşme görüşmeleri anlaşmazlıkla sonuçlanmış ve konu Hakem Kurulu'na intikal etmiştir.

Bugün zam oranlarıyla ilgili kararın açıklanması gündemdedir.

Hükûmetin, başta memur ve emeklilere yönelik olarak 2012 yılı için "% 3+3", 2013 yılı için "% 2+3" zam önerisi daha sonra yeniden gözden geçirilmiş ve sırasıyla "% 3,5+4" ve "% 3+3" şeklinde düzenlenmiştir.

Ancak teklif edilen bu zam oranları memurlarımızın talep ettiklerinin çok gerisinde kalmış ve umutlar geçim zorluklarının bataklığına saplanmıştır.

Bu itibarla memurlarımız 23 Mayıs günü iş bırakmış ve demokratik tepkilerini göstermişlerdir.

Ancak AKP'nin biber gazlı saldırısı da hepimizi öfkelendirmiş ve kızdırmıştır.

Ayrıca memura gelince mali disiplini, orta vadeli program dengelerini, bütçe ve cari açığı hatırlayan hükümetin, sıra hortumculara, yandaşlara ve küresel projelere gelince bir hayli cömert olduğu bizim gözümüzden kaçmamıştır.

Alan değil veren el olmakla her fırsatta övünen Başbakan memurun hakkını bile bile gasbetmiştir.

Öğretmen perişan, mühendis üzgün ve tüm memurlarımız bungundur.

Hâlâ bu yılın ilk yarısındaki zamlı maaştan ses ve soluk yoktur.

Çalışma Bakanının geçtiğimiz Şubat ayındaki bir beyanında; memur zamlarının Nisan ayına sarkması mümkün olmayacak sözleri ise bizce teneke gürültüsünden ibaret kalmıştır.

Memurumuzun % 11,14 oranına ulaşan enflasyon canavarına ezdirilmemesi, beklediği sosyal ve ekonomik imkânların mutlaka ulaştırılması AKP'nin siyasi namus ve vefa borcudur.

Öğretmenlerimizin ve diğer memurlarımızın maaş dengesizlikleri de düzeltilmeli ve adalet yerini mutlaka bulmalıdır.

AKP'nin acımasızlığını, gaddarlığını ve sevimsizliğini memurlarımız hiçbir zaman unutmayacak, ilk fırsatta milyonlarca memur, emekli ve aileleri iktidarın hakkından gelecektir.

Bu demokratik imkân ve güç memurlarımızda fazlarıyla vardır.

Ben hepsine güveniyor ve tüm memurlarımızın yanında olduğumuzu bir kez daha tekrarlıyorum.

Son söz olarak diyeceğim şudur:

Yeter ki memura zam verilsin, namı AKP'de kalsın.

Yeter ki memur rahat olsun, gamı kaybolsun, bunun şeref payesi de hükûmete düşsün.

Memurlarımızın sesine kulak verilmesini, feryatlarının duyulmasını hararetle istiyor ve tüm gücümle yanlarında olduğunu belirmeyi bir görev addediyorum.

Bu duygularla konuşmama son verirken muhterem heyetinizi saygılarımla selamlıyor, başarılı ve bereketli bir hafta geçirmenizi Cenab-ı Allah'tan diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

5 HAZİRAN 2012

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Konuşmama başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Son günlerde, Türkiye'nin içine girdiği gündem karmaşası ve istismar enflasyonu, milletimizin enerjisini ve heyecanını bir hayli zayıflatmış ve zaafa düşürmüştür.

Bir mesele çözülmeden, makul ve kabul edilebilir bir noktaya getirilmeden; yeni sorunlar, yeni girdaplar ve yeni muammalar hemen varlığını göstermiştir.

Başbakan Erdoğan'ın fantezi fikirleri, provakatif düşünceleri, kışkırtıcı beyanları ülkemizi maalesef çıkmaza sürüklemiş ve fazlasıyla da meşgul etmiştir.

Hezeyanları, bulanık suda balık avlama merakı, çapsız ve düzeysiz konulardan fayda uman kurnazlığı artık kaldırılamayacak ve tahammül edilemeyecek bir aşamaya ulaşmıştır.

Sözlerle niyetler arasındaki terslik, icraatlarla vaatler arasındaki uyumsuzluk ve amaçlarla araçlar arasındaki uygunsuzluk bugün çok daha fazla görünür, fark edilir ve hissedilir bir hâle gelmiştir.

Bu zihniyet milletimizi kısır bir döngünün içine sokarak, gerçek sorun alanlarının üzerini perdelemekte ve küstahça da kapatmaktadır.

Nitekim asıl üzerinde durulması, konuşulması ve çareler aranması gereken ne varsa ötelenmekte ve unutturulmaya çalışılmaktadır.

İşin aslına bakarsanız, öncelikle Türkiye bir AKP sorunuyla kavrulmakta ve kıvranmaktadır.

Görülmektedir ki;

• İşsizlik almış başını gitmektedir; ama AKP kürtajı diline dolamıştır.

• Yoksulluk derinleşmektedir; ama AKP sezaryene kafayı takarak vakit kaybetmiştir.

• Hayat pahalılığı azmakta ve artmaktadır; ama AKP 1930'lu yıllara saplanmış kalmıştır.

• Memurlarımız perişanlığa mahkûm edilmektedir; ama AKP kindar gençlik yetiştirmenin derdine, öfke dilinin pençesine düşmüştür.

• Esnafımız infial ve patlama sınırına yaklaşmaktadır; ama AKP millî bayramlarla cebelleşmiş, İstanbul'un fethini kundaklamıştır.

• Çiftçimizin feryadı, işçimizin ahı, emeklimizin şikâyeti sel hâline gelmektedir; ama AKP Dersim'deki isyancılara kucak açmış, millî mücadeleye karşı gelenleri yüceltmiştir.

• Terör ve bölücülük sabırları zorlamaktadır; ama AKP geçmişin tozlu sayfalarına takılmıştır.

• Şehit anaları ağlamakta, hanelerden ağıtlar yükselmektedir; ama AKP şehitliğin tanımını değiştirmeye kalkışmıştır.

• Türkiye'nin geleceği kararmakta, ama AKP suya yazı yazmakla ve havanda su dövmekle zamanı israf etmiştir.

Biliyor ve tüm çıplaklığıyla fark ediyoruz ki AKP Hükûmeti;

• Bağlanan umutları heba etmiştir.

• Talepleri kırmış geçirmiş, dilekleri uçuruma atmıştır.

• Özlemleri karartmış, ümitleri dağıtmıştır.

• Beklentileri boşa çıkarmış, hayalleri yıkmıştır.

• Dertlerine derman bekleyen, ağırlaşan meselelerine çare gözleyen milyonları yüz üstü bırakmıştır.

Adalet ve Kalkınma Partisi tümüyle; işi gücü bırakmış, şimdiden Başbakan Erdoğan'ın bireysel hedef ve çıkarlarına yönelik seferberlik içine girmiştir.

Başkanlık veya yarı başkanlık hesap ve arzularını gerçekleştirmek için yoğun bir çaba göstermiştir.

Sanırsınız ki, Türkiye tek kişilik çadır tiyatrosunun sergilendiği bir ülkedir ve Recep Tayyip Erdoğan'dan başka dikkate alınacak ve önemsenecek kimse de kalmamıştır.

Sanki bu ülke Başbakana miras bırakılmış; keyfi neyi isterse, canı neyi çekerse, aklına düşerse yapmak kendisine hak ve helal olarak sunulmuştur.

Düzmece methiyeler, gelip geçici iltifatlar ve temelsiz övücü sözler ona yöneliktir.

Şovmen gibi takdim edilmekte, yeni yetme pop müzik ikonları gibi tezahürat görmektedir.

Başbakan Erdoğan kendinden geçmiş, gözünü hırs bürümüş ve akli melekeleri işlemez bir duruma gelmiştir.

Basiret pınarları kurumuş, feraset ışığı sönmüş ve doğruyu yanlıştan ayıracak zihinsel fonksiyonları körleşmiştir.

Varsa da yoksa da şahsi ikbali ve siyasi kariyerini tek adamlıkla çakıştırma dürtüleri ön plana çıkmıştır.

Ne yazık ki ülkemiz;

• Tek kişinin izansızlıklarına, tahripkâr yaklaşımlarına ve bölücü üslubuna kilitlenmiştir.

• Tek kişinin ağına düşürülmüş, tek kişinin heveslerine teslim edilmiş ve tek kişinin bencilliklerine emanet bırakılmıştır.

Şişirilmiş bir benlik, kibir gergefinde işlenmiş bir ego, kendi sözünden başkasını duymayan bir kendini beğenmişlik Başbakana endişe verici şekilde hâkim olmuştur.

Kabalaşmasının, kötü ve zehirli dilinin, otoriterleşen, zorbalaşan yönetim anlayışının altında başkaca bir neden bize göre yer aranmamalıdır.

Başbakan Erdoğan hakaret etse de duyulmamakta, nefret yıldırımlarını savursa da kimse üzerine almamaktadır.

Demokrasinin sahte âşıkları, özgürlüğün uzaktan kumandalı robotları, insan haklarının ve barışın yapay sözcüleri Başbakan ve partisinin kabul edilemez ithamları karşısında sessiz, tepkisiz ve dut yemiş bülbül gibidirler.

Bunlar arasında bizim açımızdan en dikkat çekeni de Başbakan Erdoğan'ın partisinin İstanbul İl Başkanlığı Kongresinde basın ve yayın organlarında yer bulmuş kalem ve düşünce sahiplerini hedefine alan yaklaşımıdır.

Şu sözler aynısıyla Başbakanın ağzında çıkmış ve işitilmiştir:

"Siz, daha düne kadar, birileri karşısında hazır ola geçip, selam çakıp aldığınız emir doğrultusunda köşe yazısı yazıyordunuz. Bunları bu tasmalarından kurtaran biz olduk. Ama bunların boynundaki tasma dün ulusaldı, bugün terfi ettiler, uluslararası tasmaları boyunlarına taktılar."

Tasmanın kime takıldığı, hangi canlıyla ilgili olduğu hepimizce bilinmektedir.

Bizim için mühim olan öncelikli husus, bu ağır sözlere kimsenin çıtının dahi çıkmamış olması ve kimsenin üzerine almamasıdır.

İşin daha da acı yanı, bu ifadelerin sarfedildiği günün ertesinde, gazete manşetlerinin başka telden çalması ve köşe sahiplerinin karanlıkta ıslık çalan bir ruh haliyle hareket etmeleridir.

Hatta bazı gazete manşetlerinde;

- Arena'ya sığmadı.
- İlk stadyum Kongresi.
- Arena'da çift vuruş.
- Arena'nın fethi.
- Arena'da ak şov.
- Arenaya bayrak dikti.
- Olağanüstü.
- Arenayla barıştı.
- Bitmeyen coşku, dinmeyen heyecan.
- Kardeşlikten geri adım yok.

Başlıkları hepimizce görülmüş ve okunmuştur.

Dikkat ederseniz tasma sözünden ortada rahatsızlık duyan yoktur.

Bize göre bu itham ve iğrenç benzetme medyanın kucağına atılmıştır.

Biz beklerdik ki, Başbakanın sözlerine taraflı tarafsız tüm basın ve yayın organları ve kalem sahipleri aynı anda refleks ve tepki gösterebilseydi.

Hatta gazete manşetleri simsiyah bir renkle ve yazısız olarak hazırlanıp bu çerçevede itirazını ve infialini ortaya koyabilseydi.

Ancak tasmadan alınganlık göstermeyenler, birbirini işaret etmeye ve "ben değil sensin" yarışına girmişlerdir.

Bizim sözümüz ve mesajımızın kapsama alanı, elbette Başbakanın attığı tasmayı havada kapmak için sıraya geçenlerle ilgili değildir.

Üzülerek şahit olmaktayız ki, dünün Mütareke basını neredeyse yeniden belini doğrultmuş, bugünün kalemşorları gurur ve izzeti nefsin iflas sınırına dayanmıştır.

Kim olursa olsun tasmayla gazeteciyi aynı kalıba sokmak, insanlık değerlerine ve insan vasıflarına yapılan büyük bir yanlış ve hakarettir.

İşte nefret dilinin sonu budur.

Korkunun, çekimserliğin, haysiyet aşınmasının ulaştığı hazin manzara buradadır.

On paraya on takla atanların Türkiye'yi sürüklediği yer de burasıdır.

Başbakan Erdoğan'ın hiddetten, husumetten ve hakaretten beslenen siyaset tarzı herkesi köşeye sıkıştırmış ve kıstırmıştır.

İnsanlığın bugüne kadar ki tecrübelerine baktığımızda; tüm diktatör ve baskıcı rejimlerin böylesi bir anlayıştan beslendiği ve feyizlendiği net olarak görülebilecektir.

İkazla belirtmek isterim ki, Türkiye'nin de içine girdiği bugünkü kulvarın sonunda; tahammül vanalarının kapatılması, hoşgörü kapaklarının indirilmesi, çok sesliliğin kısılması, demokrasi direklerinin sökülmesi, özgür yorum ve değerlendirmelerin hüsrana uğratılması bulunmaktadır.

Ve doğal olarak Türk milletinin ayrılması, Türkiye'nin parçalanması ve son vatanımızın taksim edilmesi bu sürecin refakatçisi olacaktır.

Bunun için AKP hızla yol almakta ve büyük usta diye takdim edilen Başbakan ise amacına emin adımlarla gitmenin rahatlığı içindedir.

Yeri gelmişken ifadeyi zaruri görüyorum ki, bizim açımızdan bu anlayış; çıraklığını Okyanus ötesinin yanında, kalfalığını BOP'un eş başkanlığında, ustalığını ise bölücülük tezgâhında ve kanlı senaryolarda heyecanla herkese sergilemiştir.

Şayet yıkım yolunun, bölünme istikametinin inşası ustalık olarak değerlendiriliyorsa, o zaman İmralı'da yatan cani, Kandil'deki fitne ve Irak'ın kuzeyindeki yılan ustalar kurulunun birer üyesi olarak tanımlanmalıdır.

Bu durum karşısında Başbakanın değil usta, başusta unvanıyla taltif ve hakkının teslim edilmesi de doğru ve yerinde bir karar olacaktır.

Zira Başbakana ustalık tanımı ve sıfatı dahi az ve yetersiz gelecektir.

Durum bizce bu kadar net ve berraktır.

Ayrıca AKP'nin Başbakan için koltuk siparişi, birkaç yıl sonrası için makam oluşturma ısrarı Türkiye'nin içine girdiği ortamı daha da koyulaştırmaktadır.

Başbakan Erdoğan başkanlık hülyasına dalarak tek bilen, tek tayin eden, tek seçen ve tek belirleyen olabilmek için çırpınmaktadır.

Bu itibarla yarı başkanlık sistemi ve atamayla başbakan tayini bu kapsamda dillendirilmekte ve Başbakanın icazetiyle kamuoyuna servis edilmektedir.

Gelişmeler böyle giderse, bu kafa yapısının kendisinden sonra başbakanlık makamını marjinalleştireceğini ve ufalayacağını işaret etmektedir.

Üstelik Türkiye'yi ve devletin varlığını şahsına direkt bağlamak ve bu yolla tiranlaşmak için her yolu deneyeceğini göstermektedir.

Atamayla oluşturulması planlanan başbakanlık fikrinin başkaca bir izahı bize göre bulunmamaktadır.

Şurası açıktır ki, böylesi bir projeyi başka ülkelerde uygulanıyor diyerek ısmarlamak Başbakan Erdoğan'ın demokrasiye ve millet iradesine suikastı, saygısızlığı ve saldırısıyla izah edilebilecektir.

Tüm emareler bu zihniyetin kendisinden sonra geriye hiçbir şeyi bırakmayacağının, talanı ve yağmayı siyasetin her tarafına sıçratacağının delilleriyle doludur.

Fakat buna Allah'ın izniyle önce Türk milleti, arkasından da Milliyetçi Hareket Partisi izin vermeyecektir.

BOP eş başkanlığına atamayla gelen zihniyet, Başbakanlığı atama makamı yapamayacaktır.

Başbakan Erdoğan, çoban kulübesinde padişahlık rüyası görmekten kısa sürede pişmanlıklarla uyanacak ve önünde yaptıklarının vebaline katlanmaktan başka bir şansı da inşallah olmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bölücülük ve terör sorunu gün geçtikçe içinden çıkılmaz bir hâl almakta ve milletimizi beka düzeyinde kuşatmaktadır.

Ne yazık ki şehitler yine gelmeye devam etmekte, millî vicdanlar sarsılmayı sürdürmektedir.

Dün Diyarbakır'dan gelen iki şehit haberi ise bir kez daha ciğerimizi yakmıştır.

Lice'nin Tapantepe mevkiinde arama tarama yapan jandarma özel hareket timinde görevli Uzman Çavuş Abdullah Acıcı, PKK'lıların araziye döşediği mayına basarak şehit olmuştur.

Bunun üzerine Lice İlçe Jandarma Komutanı Jandarma Kurmay Binbaşı Ercan Kurt'un da operasyon bölgesine gitmesi ve PKK'lıların araziye döşediği mayına basarak şehit düşmesi acılarımızı katlamıştır.

Buradan, bu iki kahraman evladımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, geride bıraktıkları muhterem ailelerine, silah arkadaşlarına ve milletimize başsağlığı diliyorum.

Dicle Nehri'nin kenarındaki koyundan bile sözde sorumlu olduğunu söyleyen Başbakan Erdoğan şüphesiz şehitlerimizin akan kanının da yegâne sorumlusu ve suçlusudur.

Başlattığı yıkım ve bölünme projesi ülkemizin dağlarını kana bulamış, yollarını mayınlamış, karakollarını kuşatmış ve hain emelleri teşvik etmiştir.

AKP Hükûmetinin ihanete varan kasıtlı ve ısrarlı adımları neticesinde bölücü terör örgütü PKK, belki de ilk defa vurdukça sonuç alacağını, katlettikçe amacına ulaşacağını görmüştür.

Verilen tavizler, kurulan müzakere masaları, yapılan pazarlıklar Türk milletini etnik kimliklere indiren gafletle birleşince ülkemiz âdeta terör cehenneminin ortasına göz göre göre düşürülmüştür.

2002'de sıfır terörden, 2012'de zirveleşen teröre bu şekilde gelinmiştir.

Canlarımız bundan dolayı yanmış, analarımızın gözyaşları bu kapsamda oluk oluk akmıştır.

Şehit Binbaşımız Ercan Kurt'un annesi Sayın Zehra Kurt Hanımefendi'nin "yüreğim yanıyor." çığlıkları yıkımın eseri ve içimizi burkan ibretlik sonucudur.

Başbakan'ın; "Ölü seviciler, ceset avcıları, kalleşler, arkadan vuranlar." diyerek sanal çıkışlar yaptığı kesimlerle derin ittifakı, terör sorunuyla sözde Kürt sorununu aynı havuzda toplaması büyük badirelerin doğmasına neden olmuştur.

Bildiğiniz gibi 2009 yılında önce Kürt açılımı, sonra demokratik açılım, arkasından da millî birlik ve kardeşlik adıyla gündeme getirilen yıkım projesi, Türk milletinin birliğine vurulan en büyük darbelerden birisi olarak akıllarda kalmıştır.

Terör sorununu geri plana itip, sözde Kürt sorununu öne çektikçe ayrımcılık, farklılık ve bölücülük iyice zıvanadan çıkmış, bendini aşmıştır.

Türk milletini oluşturan eşit, saygın ve onurlu fertleri başka aidiyetlere konumlandırmak ve buralarda tanımlamak en başta millet varlığını alenen görmezden gelme ve içini boşaltma eylemine öncülük etmiştir.

Bununla beraber başta etnik kimlik veznedarlığına soyunarak millet kavramının anlamına hançer vururcasına üst ve birleştirici kimliği yıkmaya çalışan sefil bakış, bu sayede teröre sığınacağı bir kimlik limanı açmış ve eline de yıkım haritasını tutuşturarak Türk milletinin sahillerine çıkarma yaptırmıştır.

Üstüne üstelik Irak'ın kuzeyindeki terör hamisiyle Okyanus ötesi yönlendirmeli kardeşlik bağları ve dostluk köprüleri kurmak, sınır ötesinde katil girişlerini emniyete ve sağlama almış, AKP bu kapsamda Türk milletine bölücü namlunun çevrilmesine gönül rahatlığıyla mevzi açmıştır.

Her şeyden önce, bölücü terörün teşhisinde bugün çok yoğun bir kargaşa ve kaos yaşanmaktadır.

Konunun Başbakan tarafından 2005 yılında Kürt sorunu olarak tevili ve bu sürecin 2011 yılına kadar sürüklenerek getirilmesi tek kelimeyle felaketi tetiklemiş, hainlerin suyu ve ekmeği hâline dönüşmüştür.

Bakınız Başbakan Erdoğan'ın, geçtiğimiz hafta sonunda partisinin Diyarbakır İl Kongresindeki konuşmasında, geçmişteki sözlerinin aynen arkasında olduğunu söylemesi, zaman zaman sözde Kürt sorunu bitmiştir ifadeleriyle de zıtlıklar içermiştir.

Kuşkusuz, bölücü terörle Kürt kökenli kardeşlerimi ilişkilendirmeye kalkışmak teröre rehber tayin edip insanlık düşmanı mücadelesine ruh katacaktır ki, buna ne AKP'nin ne de CHP'nin hakkı ve salahiyeti asla bulunmamaktadır.

Bu çerçevede, sözde Kürt sorunu etrafında maskaralıklar ve şarlatanlıklar sergilemek bundan 100 yıl önceki olaylardan ders ve sonuç çıkarılmadığını da göstermektedir.

Başbakan Erdoğan'ın yanlış tutum ve yönelimleri, teröre Kürt sorunu olarak bakan şuursuzluğu bugün bölücülüğün dip akıntısını hızlandırmış ve yüzeye çıkarmıştır.

Ne büyük bir tesadüftür ki, CHP'de AKP'nin peşi sıra gitmekte, BDP'yle de birleşerek bölücülüğün şeytan üçgenini oluşturmaktadır.

Görüldüğü kadarıyla, ana muhalefet partisinin genel başkanı sözde Kürt sorununu çözmek maksadıyla ortaya atılmış ve her zaman olduğu gibi acele ve şaşkınlıktan dolayı foyası dökülmüştür.

İşin ilginç tarafı ise AKP, BDP ve CHP'nin aynı bölücülük havzasından ve havasından nasıl istifade ettiklerinin bu vesileyle ortaya çıkmasıdır.

Sanki ellerine tutuşturulmuş müşterek metin ve her derde deva reçete vardır da bundan bir bizim haberimiz gecikmeyle olmaktadır.

CHP, 31 Mayıs 2012 tarihinde TBMM Başkanlığına; sözde Kürt sorununun Meclis çatısı altında çözümü için bazı önerilerini iletmiştir.

Bu kapsamda, sözde Kürt sorunun ülkemizin gündeminde sürekli olarak ve üst sıralarda yer almaya devam ettiği, meselenin çözülememesinin bir sonucu olarak da şiddet ve terör olaylarının sürdüğü ifade edilmiştir.

CHP önerilerinin merkezinde de TBMM bünyesinde bir "Toplumsal Mutabakat Komisyonu", sivil alanda da TBMM bağlantılı ve koordineli şekilde faaliyet gösterecek "Akil İnsanlar Grubu" oluşturulması yer almıştır.

Bir defa CHP'nin Meclise sunduğu metnin yalnızca iki yerinde teröre dolaylı atıf yapılmış ve her şey sözde Kürt sorununa bağlanmıştır.

Dikkatimizi daha da fazla çeken bir başka husus ise, CHP'ye göre ülkede bölücü terör diye bir sorunun olmadığıyla ilgilidir.

Kısacası, öneri setinde sözde Kürt sorunu her şeyin başına koyulmuş ve böylelikle CHP bu konudaki niyet ve kalitesini gözler önüne açıkça sermiştir.

Şurasını hemen söylemek isterim ki, CHP'nin yaklaşım ve önerileri PKK maşalarıyla ve İmralı canisinin saçmalıklarıyla neredeyse bire bir aynıdır.

PKK ağzı, bölücü lügati, bölünme parolasının şifreleri CHP tarafından sahiplenilmiştir.

Kandil ve İmralı'nın akil adamlar önerisi Sayın Kılıçdaroğlu'nda cevap bulmuş ve kendisini harekete geçirmiştir.

Bizim bu tespitimizin ve iddiamızın dayanakları ve kayıtları geçmişin raflarında görmesini bilenlere her şeyiyle açıktır:

Şöyle ki, İmralı canisi 30 Aralık 2006 tarihinde Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu kurulmasını istemekle birlikte, Aralık 2007 ile Ocak 2008 tarihlerinde avukatlarıyla yaptığı görüşmelerde "Akil Adamlar Komisyonu" için tekliflerde bulunmuştur.

Benzer görüşünü 15 Ağustos 2010 tarihli sözde yol haritalarında vurgulamış ve gündeme taşımıştır.

1999 yılının Mayıs ayında, ceviz ağacının altında zihniyeti hepimizce bilinen bir gazeteciye demeç veren Kandil elebaşısı terörist Murat Karayılan'ın; "Diyalog için gerekirse ortak bir komisyon kurulur bir yerde, akil adamlar bir araya gelir." sözleri de hepimizin hatırındadır.

Ardından Eylül 2009 tarihinde bugünün BDP'si, o dönemin DTP'si olan bölücü siyaset yapılanmasının bir eş başkanı da "Akil Adamlar Komisyonu" için fikir ileri sürmüş ve teklifte bulunmuştur.

Bizce niyetleri belli olan Okyanus ötesi bazı uluslararası enstitülerin ve oluşumların da bu yaklaşımların tarafı ve savunucusu olduğu her şeyiyle bilinmektedir.

Anlaşılmadır ki, İmralı canisinin düşünceleri, PKK terör örgütünün görüşleri yeni diye takdim edilen CHP'de karşılık bulmuştur.

Yeni CHP'nin sözüm ona terörle mücadele diye sunduğu teklifler aslında PKK'nın dünden razı olup benimsediği bölünmeye çanak tutacak şirretlikler ve ihanet hazırlıklarıdır.

Yeni CHP bölücülüğün sığ sularında demir atmış, burada teröristlere filika ve can simidi imal etmeye yönelmiştir.

Cumhuriyeti kurmakla övünen CHP, şimdi de çöküşe giden süreci hızlandırmaktan kıvanç duymaktadır.

Bu gelişmeler karşısında herhalde Gazi Mustafa Kemal'in kemikleri sızlamış, ruhu da ziyadesiyle incinmiştir.

Hâlihazırda CHP'nin Genel Başkanı siyasi partileri ziyaret edeceğini ifade etmiş, ilk olumlu cevap da doğal olarak aynı derin ve karanlık sularda birlikte kulaç attığı, aynı bölücülük takımında beraber oynadığı Başbakan Erdoğan'dan gelmiştir.

Ne acıdır ki, AKP, CHP, BDP ve PKK el ele vermiş, Türk milletine ölüm tarlaları açmak amacıyla amansız bir yarışa girmişlerdir.

Ne kadar olumsuz bir manzara olsa da Allah'a şükürler olsun ki, Milliyetçi Hareket hâlâ geçilememiş, hâlâ yenilememiş ve hâlâ etkisizleştirilememiştir.

Bu açıdan bizim hiç kimseyle sözde Kürt sorunu bağlamında görüşecek ve fikir alışverişinde bulunacak bir niyetimiz ve merakımız yoktur.

Bu itibarla biz geçmişte AKP'yle yıkım projesini konuşmadık, bugün de CHP'yle çöküş planını konuşmayacağız.

Parti olarak bölücülüğe ve teröre nasıl baktığımız bellidir ve duyarlı herkes tarafından da bilinmektedir.

Bunun haricinde, bizim nezdimizde Kürt sorunu diye bir şey asla olmayıp, bunun konuşulması dahi sakat, mahzurlu ve tehlikeli bir durumdur.

Herkes bilmelidir ki, terörle mücadelede en büyük manevi gücümüz ve asla vazgeçmeyeceğimiz hedefimiz bağımsız yaşama ülkümüz ve kararlılığımızdır.

Terörü yok etmeye yönelik azim ve direncimizin merkezinde; şahadete ulaşmış vatan evlatlarına yönelik sevgimiz, saygımız ve bağlılığımızla birlikte, Türk milletinin bin yıllık kardeşliğine duyduğumuz hayranlık tam anlamıyla belirleyicidir.

Bütün bu mukaddesatı yıpratacak, sorgulatacak, terörle mücadelenin ilke ve inancını zedeleyecek açıklama, açılım ve yorumlardan mutlaka ve acilen uzak durulmalıdır.

Millet kavramını tartışmaya açmaktan ve mensubiyet üzerinde kuşku uyandırmaktan, alt kimlikleri etnisite temelinde inşa etmekten, ayrışmış bir toplum oluşturmaktan, millete ait değerleri eleştirerek, millî tarih ve ecdadımız üzerinde tereddüt meydana getirmekten ısrarla kaçınılması tarihî bir sorumluluk olarak siyaset kurumunun omuzlarındadır.

Bin yıldır bu topraklarda Türk milleti kimliğinde buluşarak muazzam eserler oluşturan beşeri beraberlik Türkiye'nin varlık ve bekasının temel dayanağı ve vazgeçilmez kudreti olmuştur.

Millî kimliğin tartışmaya açılması ve bu kimliği oluşturan maddi ve manevi alt yapının adım adım tahrip edilmesine yol açacak tahrikler kesinlikle terk edilmelidir.

Sürekli olarak ülkemizin bir yöresini, milletimizin bir bölümünü hatırlatan ve zihinlere sınırlar ve hatlar çizdirmeyi hedefleyen yıkıcı söylemlere süratle son verilmelidir.

Vatandaşlarımızın bazılarını millî ve etnik azınlık olarak gören ve kültürel hakların da ötesinde onlara etnik farklılıklara dayalı siyasi statü kazandırılmasını öneren her türlü çözüm ve dayatmaya engel olunmalıdır.

Biliyorum ki, siyasetin niteliği millî ve kararlı olduğu sürece terörün kökü kazınacak, bölücülüğün ocağına da incir ağacı dikilecektir.

Bugün bu gerçeğin farkında olan ise sadece ve sadece Milliyetçi Hareket Partisinden başkası değildir.

Girdikleri bölücülük katarında arka arkaya dizilen AKP'nin, CHP'nin, BDP'nin ve PKK'nın eninde sonunda raydan çıkıp devrileceklerine inanıyor ve bunu yapacak aziz milletime sonuna kadar da güveniyorum

Muhterem Milletvekilleri,

AKP'nin yavan, yaralı ve yırtık ileri demokrasi propagandasının kalan boyaları da dökülmüş, gerçek kara tablo kapatılamayacak kadar meydana çıkmıştır.

Özgürlük, demokrasi ve adalet kavramları iktidarın elinde oyuncak hâline gelmiştir.

Demokratik itirazlar, hak arama çabaları her defasında AKP'nin biber gazlı müdahalesine çarpmaktadır.

Tolumun her kesimi hükümetin uygulamalarından, ilkel ve hoşgörüsüz yönetim anlayışından rahatsız ve endişelidir.

Başbakan ve hükûmetine göre kimse AKP'nin kararına karşı gelmemeli, karşı çıkmamalıdır.

Uysallık, itaat, kayıtsızlık, dağınıklık, komutla hareket ve sürü psikolojisi herkese hâkim olmalıdır.

Başbakan Erdoğan'ın hikmetinden kuşku duyulmamalı, tam bir adanmışlıkla "2012 Model Führer" alkışlanmışlı ve onaylanmalıdır.

Özellikle Türk Hava Yolları personeline gösterilen zalimlikler, kürtaj konusunda tepkisini dile getiren hanımefendilere yönelen şiddet sahneleri ileri demokrasinin uydurmadan ibaret olduğunu yeniden tescillemiştir.

Havacılık hizmetlerine grev yasağını öngören yasanın Mecliste görüşülmesine itirazlarını dile getiren Hava İş Sendikası mensuplarına tahammülsüz ve acımasız uygulamalar AKP'nin insafsızlığını ve merhametten nasibini almadığını bir kez daha göstermiştir.

Hatta telefon mesajları ile işten çıkartılan yüzlerce Türk Hava Yolları personelinin ise ekmeğine resmen el konulmuştur.

Havacılık hizmetlerinde grev hakkı hemen hemen dünyanın her yerinde mevcuttur.

Ayrıca grev yasağının bulunması için bir kanun maddesine de ihtiyaç bulunmamaktadır.

Bakanlar Kurulu karar verilmiş veya başlanmış olan kanuni bir grev veya lokavtı; genel sağlığı veya millî güvenliği bozucu nitelikte görür ise bir kararname ile altmış gün süre ile erteleme yetkisine haizdir.

Bu nedenle havacılık alanındaki uygulama doğru olmamıştır.

Türk Hava Yolları personelinden mağdur olanların sorunları çözülmeli, işten çıkartılanlar bir an önce eski görevlerine iade edilmelidir.

Hükûmet bu konuda gerekli girişimleri başlatmalı, uçağın tekerine taş koymamalıdır.

Diğer taraftan hepinizin yakından izlediği gibi, bir süredir ülkemiz gündemi kürtaj ve sezaryen konularıyla çalkalanmaktadır.

Başbakan gündem kaydırmak ve saptırmak sinsiliğiyle yaptığı ipe sapa gelmez benzetmeleri maalesef her şeyin önüne geçmiş durumdadır.

Bilhassa "Her kürtaj bir Uludure'dir." teşbihi hiçbir şekilde izah edilemeyecek ve her tarafa çekilebilecek sakıncalarla ve garabetlerle doludur.

Bu tartışmanın ortasında İstanbul'daki üçüncü köprü ihalesi gözle kaş arasında yapılmış ve yine yandaşlar abat edilmiştir.

Şurası bir gerçektir ki, Başbakanın kürtaj ile Uludere'yi eşitlemesi ve aynı hizaya getirmesi, değirmende yoğurt öğüten zekâ noksanlığıyla bir ve aynı anlama gelmektedir.

Madem her kürtaj bir cinayettir, bu durumda sormak lazımdır ki; Başbakan Erdoğan 9,5 yıldır nerededir ve bu cinayete neden göz yummuştur?

Eğer her şeyden sorumlu olduğu konusunda ısrar ediyorsa, bugüne kadar kürtajla işlenen cinayetler neden hatırına gelmemiş ve niçin geçit vermiştir?

Kürtaja cinayet diyen Başbakan, 2004 yılında serbest bıraktığı zinayı nasıl açıklayacak ve bu konudaki sicilini nasıl temize çıkaracaktır?

İfade etmek isterim ki, biz Parti olarak İslami, insani, hukuki ve tıbbi olarak yaptığımız değerlendirmeler neticesinde kürtaja karşıyız ve onaylamıyoruz.

Ancak tıbbi gerekçelerle birlikte, ruhsal ve psikolojik gerekler hayat ve varlık meselesi hâline gelmişse elbette belirli bir süreyi aşmamak kaydıyla kürtaja izin verilmesi mümkün olabilecektir.

Öte yandan sezaryen ise bambaşka bir bakış açısıyla ele alınmalı ve kürtajla aynı kategoride değerlendirilmemelidir.

Bununla birlikte, bu konunun esasını uzmanlarımıza ve bu işin erbabına bırakılması, kadın bedeninin ve sağlığının tartışma malzemesi yapılmaması bizim en temel tercihimizdir.

Başbakan, Nazi bakışıyla topluma şekil ve biçim vermeyi bırakmalı, ayakkabısı olmayan, anasıyla çöplüklerden ekmek toplayan ve yarınları kararmış hayatta olan bebeklerimize ve çocuklarımıza başını çevirmelidir.

Anne karnındaki yavrunun hakkını savunduğu kadar, gözlerini dünyaya açmış yavruların hakkını ve güvenliğini gözetmeli ve sorumluluğunun mutlaka idrakinde olmalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Dış politika alanında gergin bir bekleyiş ve körüklenmiş cepheleşmeler gittikçe yaygınlık kazanmaktadır.

Suriye'de katliamlar ve şiddet sahneleri korkutucu boyutlara ulaşmıştır.

Humus'a bağlı Hula bölgesinde çoğu çocuk ve kadın 108 kişinin katledilmesi Suriye'nin vahşet kapanına iyice sıkıştığını göstermiştir.

Bu insanlık dışı cinayeti kınıyor, artık kanın ve kaosun durması için Suriye yönetiminin ve tarafların daha samimi ve iyi niyetli hareket etmesini bekliyorum.

Konunun kritik tarafı ise bu ülkeye yönelik uluslararası müdahalenin ayak seslerinin gittikçe duyulur hale gelmesi olmuştur.

Esad için gündeme gelen ve ABD tarafından önerilen Yemen formülü de henüz bir karşılık ve cevap bulmamıştır.

Suriye lideri Beşar Esad Ocak 2012'den itibaren ilk kez geçtiğimiz günlerde halka hitaben bir konuşma yapmıştır.

Bu konuşmasında reformlara rağmen terörizmin devam ettiğini, terörün fark gözetmeden herkesi vurduğunu ifadeyle dış kaynaklı olmadığı sürece muhaliflerle görüşmeye hazır olduğunu beyan etmiştir.

Aslına bakılırsa Suriye'deki muhaliflerin de masum olmadığı aksine her geçen gün Esad'ın ileri sürdüğü gibi dışarıdan destekli terör gruplarının arttığı da bir gerçektir.

Suriye'de hiçbir çareye şimdilik merhem olamayan Annan Planı her şeye rağmen uluslararası toplumun Suriye konusundaki sığınacağı liman olmayı sürdürmektedir.

ABD ile Rusya arasında henüz Suriye'nin geleceği konusunda da bir anlaşma sağlanamadığı görülmektedir.

Bu gelişmeler karşısında Suriye'de önümüzdeki yaz mevsiminin kanlı geçeceği anlaşılmaktadır.

Bu durum Türkiye'ye sığınanların sayısını da şüphesiz yoğunlaştıracaktır.

Bunun yanı sıra komşu ülke Irak da istikrarsızlık sarmalının içinde olup, bu ülkedeki Türkmen kardeşlerimiz büyük sıkıntılarla boğuşmaktadır.

Bildiğiniz gibi, ABD'nin Irak'ı 2003 yılında işgal etmesi, bu ülkenin dengelerini ve düzenini altüst etmiş, geçtiğimizin yılın Aralık ayındaki çekilmesiyle de ciddi dalgalanmalar meydana gelmiştir.

Irak'ta karşımıza çıkan buhran en başta bizi kaygılandırmaktadır.

Özellikle son birkaç aydır Irak'la yaşanan sürtüşmeler geri dönüşü zor bir sürece kapı aralamıştır.

Hemen hemen bütün siyasi grupları içeren Irak Hükûmetindeki derin yarılmalar ve çatlaklar bu ülkenin toprak bütünlüğünü de tehlikeye sokmuştur.

Sorunlar bitmediği takdirde ise, peşmergenin önümüzdeki Eylül ayında bağımsızlığını ilan edeceği anlaşılmaktadır.

Bize göre Irak'taki temel sorunlardan birisi, bölgesel federasyon kurulma hakkının Anayasa'da tanınmış olmasıdır.

Buna AKP zihniyeti ne yazık ki ilgisiz kalmış, Duhok, Erbil ve Süleymaniye şehirlerini kapsayan ilk federal yönetim geçmişte kurularak adına Kürdistan denilmiştir.

Bu durum karşısında ise sayıları 200 bin civarında bulunan Türkmen kardeşlerimiz yaşadıkları Erbil'de azınlık statüsüne indirilmiş, kurulan federal parlamento ve hükümette göstermelik birkaç sandalyeyle avutulmuştur.

AKP Hükûmeti, 2008 yılına kadar bütün siyasi ilişkilerini merkezi hükümetle yürüterek, Kuzey Irak yönetimini meşru bir idare olarak görmemiştir.

Ancak bu karardan kısa zamanda vazgeçilerek, peşmerge muhatap kabul etmiş, Erbil'e yanlış bir yaklaşımla konsolosluk açmıştır.

Başbakan Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Irak'ın kuzeyine belirli aralıklarla ziyaretler düzenlemiş, ancak sıra Türkmen kenti Kerkük'e gelince nedense duyarsızlık had safhaya ulaşmıştır.

Biliyoruz ki, Irak Anayasası'nın 140. maddesi sözde ihtilaflı bölgeleri ele almaktadır.

Ne hikmetse, bu ihtilaflı bölgelerin tamamı Türkmen şehirleri olup, bugün peşmergenin işgali altında tutulmaktadır.

Peşmerge zihniyeti ABD varlığından da istifade ederek, Türkmen şehirleri; Kerkük'ü, Altunköprü'yü, Dakuk'u, Tuzhurmatu'yu, Hanekin'i ve Mendeli'yi yerle bir etmiş ve nüfus dengesini bozmuştur.

Aylardır Kerkük'te Türkmen kardeşlerimiz baskı ve yıldırmalara maruz kalmaktadır.

Çok sayıda Türkmen doktor, iş adamı veya bürokrat ya öldürülmüş ya da kaçırılmıştır.

Peşmergenin maksadı bellidir ve bu tarihî Türkmen kentini Türkmenlerden arındırmak ve ayıklamaktan başka bir düşüncesi de görülmemektedir.

Irak Türkmen Cephesi tamamen kaderine terk edilmiş, Barzaniyle kucaklaşan Başbakan Erdoğan'ın aklına ve gündemine Türkmenler hiçbir şekilde gelmemiştir.

Dünyanın birçok ülkesinde ofisleri bulunan TİKA, Türkçe kurslar açan Yunus Emre Vakfı, Musul ve Kerkük'ü utanç verici bir şekilde dışlamıştır.

Peşmergeyle sıra geceleri düzenleyen Başbakan Erdoğan aziz Türkmen varlığını görmezden gelmek için elinden geleni yapmış ve yapmaya da devam etmektedir.

Ancak hiç kimse Türkmenleri sindiremeyecek, varlık ve birlik yolundan ayıramayacaktır.

Biz tüm Türkmen kentlerini ve Türkmen kardeşlerimizin durumunu yakından takip edip gerekli notlarımızı kararlılıkla alıyoruz.

AKP Hükûmeti; Gazze'yle ilgili hassasiyetinin, komşu ülkelerdeki muhaliflere sergilediği ilginin birazını Türkmen kardeşlerimize göstermesi milletimizin en bariz ve haklı beklentisidir.

Suriye'deki yönetimi devirmek için muhaliflere kucak açan ve İstanbul'da konferanslar düzenleyen iktidarın Irak'ta yaşayan Türkmenleri de toplayarak müşterek bir eylem planı hazırlaması ve seslerini dünyaya duyurması bizim en içten dileğimizdir.

Türkmen kentlerine mutlaka sahip çıkılmalı, Türkmen girişimciler desteklenmeli ve iş adamlarımız Türkmenleri yatırımlarında gözetmeli ve ayrıcalıklı bir yer vermelidir.

Şu da unutulmasın ki, tarihî Türkmen kentleri olan, başta Kerkük, Musul, Telafer olma üzere, buradaki soydaşlarımızı kimse ezemeyecek ve bitiremeyecektir.

Muhataplarını ve peşmergeyi uyarmak isterim ki; Türkmen varlığı bizim gözbebeğimiz olup, yapılan hainlikleri ve zalimlikler asla aklımızdan çıkarmayız ve affetmeyiz.

Türkmen'e uzatılan ve kalkan eli de yeri ve zamanı gelince inşallah kırar ve sahiplerinin yüzüne çarparız.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken grup toplantımıza katılan herkesi sevgi ve saygılarımla selamlıyor başarılı bir hafta geçirmenizi dileyerek hepinizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

12 HAZİRAN 2012

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta okul öncesi, ilköğretim ve lise düzeyinde eğitim gören yaklaşık 17 milyon evladımız karnelerini alarak 2011-2012 eğitim ve öğretim yılını tamamlamışlar ve tatile girmişlerdir.

Bunun yanı sıra irfan kalelerimiz olan öğretmenlerimiz de yoğun emek ve çabalarıyla başarılı bir eğitim dönemi geçirmenin gönül huzuruyla tatili hak etmişlerdir.

Bildiğiniz gibi, eğitim sistemindeki sorunlar gün geçtikçe artmakta ve içinden çıkılmaz bir hâle gelmektedir.

Sınıflar kalabalık, öğretmen sayısı kifayetsiz, eğitim kalitesiz, sistem karmaşık, kafalar karışık durumdadır.

Lise ve anaokulu düzeyinde okullaşma oranı belirlenen uluslararası standartların gerisindedir.

Başbakan Erdoğan'ın şu kadar okul, bu kadar derslik yaptık türünden rakamsal izahlarını ise hakikatleri eğip büken ve yalanı doğruymuş gibi sunan şark kurnazlığıyla aynı görmek lazımdır.

Maalesef üç dördün toplamıyla sembolleştirilen yeni sistem, eğitim hayatını daha da yozlaştıracak, daha da köhneleştirecektir.

Temennim 2012-2013 ders yılına dönük altyapı çalışmalarının süratle hayata geçirilmesi ve belirsizliklerin bir an önce giderilmesidir.

Zira geleceğimizin güvencesi sevgili çocuklarımızın iyi yetişmeleri, mensubiyet bilincine tam olarak erişmeleri eğitime, öğretime ve bunların meziyetleriyle birlikte niteliklerine yakından bağlıdır.

Buradan karnesini alarak yaz tatiline başlayan tüm evlatlarımızı, onlara şefkatle ve bilgiyle yol gösteren muhterem öğretmenlerimizi sevgiyle selamlıyor, aileleriyle birlikte başarı ve mutluluk dolu yıllara ulaşmalarını içtenlikle diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugünkü konuşmanın önemli bir kısmında 12 Haziran Milletvekilliği Genel Seçiminin üzerinden geçen bir yılı değerlendirip, görüşlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bildiğiniz gibi bu seçimde AKP % 49,80'lik oy oranıyla üçüncü defa tek başına iktidar olmaya hak kazanmıştır.

Nitekim 61. Cumhuriyet Hükûmeti Başbakan Erdoğan başkanlığında 6 Temmuz 2011 tarihinde kurulmuş, Hükûmet

Programı 8 Temmuz 2011 günü okunmuş ve güvenoyu ise 13 Temmuz'da alınmıştır.

Bu çerçevede yaklaşık bir yıldır 61. Hükûmet işbaşında olup, Adalet ve Kalkınma Partisi de iktidardaki 9,5 yıllık süreyi aşmış durumdadır.

Bir siyasi parti adına bu süre, tayin edilen plan ve programını uygulaması için elverişli ve haddinden fazla da yeterli bir zamana işaret etmektedir.

Ne var ki 58, 59, 60. AKP Hükûmetleriyle geçen israf edilmiş ve boşa geçirilmiş yılların ardından kurulan 61. Hükûmetin, bir yıllık süre içinde posası çıkmış, boyaları dökülmüş ve kaportası göçmüştür.

61. AKP Hükûmetiyle geçen son bir yıla baktığımızda gerçekten de heba edilmiş ve hüsrana uğramış bir Türkiye manzarası ve ortamına herkes rahatlıkla şahitlik edebilecektir.

"Her şey Türkiye için, beraber yürüdük biz bu yollarda, hayaldi gerçek oldu." tekerlemeleriyle Türkiye karanlık bir kuşağa sokulmuş, çelişkiler yumağına itilmiş ve buhranlar çıkmazına bırakılmıştır.

61. AKP Hükûmeti Türkiye'nin sorunlarını okuyamamış, milletimizin kaygılarını anlamlandıramamış, bu kapsamda gerekli vizyon ve uzak görüşlülüğü sergileyememiştir.

İktidar zihniyeti, büyük düşünen, uzun vadeli plan yapan stratejik aklın denklemini kuramamış, konjonktürel ve küçük hesaplarla taktik mahiyetli manevralara teslim olmaktan kurtulamamıştır.

AKP Hükûmeti, propagandanın aldatıcı yüzüne makyaj sürüp ayakta kalmayı tercih etmiş, görmezden geldiği ve üstünü örttüğü anormalliklere karşı teslim bayrağını çekmiştir.

Bu itibarla hükûmetin niyeti, ilkeleri ve hedefleri başından beri şaibeli ve şüphelidir.

Ahlakı, edebi ve seviyesi ilk başlangıcından itibaren tartışmalıdır.

Milletimizin dertlerine kalıcı çare ve cevap bulma konusundaki aczi, beceriksizliği ve bereketsizliği bir yılda tescillenmiştir.

AKP'yle kaybolan yıllar dizisine, aldatma ve kandırma serüvenine bu şekilde yeni ilaveler yapılmış, yeni kapılar açılmış ve yeni adımlar atılmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın çıraklık, kalfalık döneminden sonra, yıkımdaki ustalık ve maharetini göstereceği dört yılın ilk etabı bu şekilde geçilmiştir.

Her şeyden önce 61. Hükûmetin ülkemizin asıl sorun ve gündeminden tamamen kopuk ve bir haber olarak yola çıktığı, teşhis ve isabet zafiyetiyle yola koyulduğu bugün bir kez daha anlaşılmıştır.

Gerçekten de Türkiye'nin en önemli problemleri Hükûmet Programı'nda görmezden gelinmiş ve karşı karşıya olduğu vahim hadiseler yok farz edilmiştir.

Bunların başında hiç kuşkusuz, terör ve bölücülük melanetiyle işsizlik ve yolsuzluk uğursuzluğu yer almıştır.

11 Temmuz 2011 tarihinde, Meclis Genel Kurulunda, 61. Hükümetin güven oylaması görüşmelerinde yaptığım konuşmada bunlara temas etmiş, bilhassa terörle mücadele konusunda en ufak bir irade beyanının bulunmadığını muhataplarına bildirmiştim.

Hükûmet Programı'nda, hiçbir şey yokmuş gibi, terörle mücadeleden zerre kadar bahsedilmemiş, Türk milletinin birliğine ve varlığına dönük suikastlar yok kabul edilmiştir.

Bizim, yalnızca bu bile 61. Hükûmete güven duymamamız için yeter sebep olmuştur.

Bu hâliyle Hükûmet Programı'nın baştan mahzurlu ve sorunlu olduğuna içtenlik kanaat getirdik; güvensizliğin, işgüzarlığın ve kötü niyetin programın tümünde net olarak görüldüğüne açık yüreklilikle vurgu yaptık.

Ne kadar büyük bir gaflettir ki, 61. AKP Hükûmeti işin başında terör ve bölücülük sorununu sumen altı yapmış ve meseleyi belirsizliğe havale etmekten çekinmemiştir.

Ve bu bağlamda günü kurtarmanın sinsiliğine kendini kaptırmış, bölünmenin ikaz ışıklarına gözlerini kapatmış ve terörün acımasızlıklarına sırtını dönmüştür.

Gelişmeler göstermiştir ki, Başbakan Erdoğan'ın başkanlığında kurulan 61. Hükûmetin terörle mücadele etme, terörün belini kırma ve bölücülüğü silmeye dönük irade ve inancı baştan beri bulunmamaktadır.

Bunun için AKP zihniyeti, bölücü terörün seri cinayetleri karşısında eli kolu bağlanmış bir şekilde hareketsiz kalmış, nafile ve iç boş diklenmelerden başka hiçbir şey yapmamıştır.

Başbakan Erdoğan ve hükûmetinin terör ve bölücülüğe gözünü yumması hainlerin umudu ve motivasyon kaynağı hâline gelmiş ve PKK arkası arkasına saldırılarını icra ederek vatan evlatlarının kanını dökmüştür.

12 Haziran 2011 Milletvekilliği Genel Seçiminden sonraki kısa zaman içinde cereyan eden bazı terör saldırılarını içim kan ağlayarak özet hâlinde sizlerin bilgi ve takdirlerinize sunmak istiyorum.

Bu kanlı bilanço hepimizi şüphesiz acılara boğmuş ve analarımızı da inim inim inletmiştir.

26 Haziran 2011 günü; Van'da askerî aracımıza saldırı düzenlenmiş; bir askerimiz şehit, üçü de yaralanmıştır.

5 Temmuz 2011 tarihinde; Uzman Çavuş Yahya Karakaya ile Uzman Çavuş Murat Özkozanoğlu'nu, apartman çıkışında pusu kuran bölücü caniler arkadan ve yakın mesafeden hunharca katletmişlerdir.

14 Temmuz 2011 tarihinde; Diyarbakır'ın Silvan ve Kulp ilçeleri arasındaki ormanlık arazide, arama tarama faaliyetinde bulunan askerlerimize, PKK'lı teröristler pusu kurup el bombası ve uzun namlulu silahlarla saldırmış ve sonuçta 3 uzman erbaş, 10 er olmak üzere 13 evladımız şehit düşmüştür.

1 Ağustos 2011 tarihinde; Van-Başkale kara yolunda, terör örgütü militanlarını taşıyan otomobilden, askerî araca el bombası atılması ve uzun namlulu silahlarla ateş açılması sonucunda 3 Mehmetimiz şehit, 4'ü de yaralanmıştır.

14 Ağustos 2011 tarihinde; Şırnak'ın Beytüşşebap ilçesi kırsalında askerî aracın geçişi sırasında pusu kuran PKK'lı teröristlerle güvenlik güçleri arasında çıkan çatışmada 1'i yüzbaşı 3 askerimiz şehit olmuş, 3'ü de yaralanmıştır.

17 Ağustos 2011 tarihinde; Hakkari-Çukurca kara yolunun 15'inci kilometresindeki Vali Erdoğan Gürbüz Çeşmesi yakınlarında askerî konvoyun geçişi sırasında infilak eden mayın sonrası birisi korucu olmak üzere 10 vatan evladı şehit düşmüştür.

28 Ağustos 2011 tarihinde; Hakkâri Şemdinli İlçesi Övenç bölgesinde askerî konvoyun geçişi sırasında mayın patlamış ve 3 Mehmetçik şehit, 3'ü de yaralanmıştır.

20 Eylül 2011 tarihinde; Ankara'nın Kızılay semtinin Kumrular Caddesi'nde Çankaya Kaymakamlığı önünde patlama olmuş ve bunun neticesinde 3 kişi şehit, 3'ü ağır 34 kişi de yaralanmıştır.

18 Ekim 2011 tarihinde; Bitlis'in Güroymak ilçesindeki hain terör saldırısında beş polisimiz, birisi bebek üç sivil vatandaşımız şehit olmuş, çok sayıda vatandaşımız da yaralanmıştır.

Bundan bir gün sonra ise, Hakkâri'nin Çukurca ilçesinde PKK'lı katillerin düzenlediği saldırı sonucunda 26 Mehmetçiğimiz şehit olmuş, 22'si de yaralanmıştır.

AKP iktidarları döneminde terör olayları 2002'ye göre on kat, şehit sayısı da on beş kat artmıştır.

Ve ne hazindir ki, 10 Haziran 2012 gününe kadar Türk milletinin 1004 evladı Hakk'a ulaşmıştır.

Emin olun ciğerimizi dağlayan şehitlerimizin yalnızca bir bölümünü sizlerle paylaştım.

Türkiye'nin içine düştüğü tuzağın vahametini, menfur saldırıların sadece bir kısmını ifade ettim.

İşte 61. Hükûmet kurulurken olacakları idrak edememiş, teröre yönelik kararlılık gösterememiştir.

Çünkü Başbakan Erdoğan'ın mücadele yerine müzakereyi tercih ettiği gelişmelerle netlik kazanmıştır.

Başbakan Erdoğan temsilcileri vasıtasıyla Oslo'da PKK'yla masaya otururken; şehitler toprağa düşmüştür.

İmralı'daki caniyle pazarlığa tutuşurken, kınalı kuzular vatan toprağına girmiştir.

İmralı'da protokoller hazırlayıp şeref kaybına uğrarken evlere Türk bayrakları asılmış, gözyaşları sel olmuştur.

Kandil'le mesajlaşırken Anadolu'nun üzerine kar yağmış, ocaklara ağıtlar çökmüştür.

Irak'ın kuzeyindeki terör badigartı ve hamisi peşmergeyle sazlı sözlü eğlenceler düzenlerken; Gabar'da, Cudi'de, Yüksekova'da, Silvan'da, Tendürek'te, Küpeli'de, Şırnak'ta sınır ötesinden sızan eşkıya vatan evlatlarına pusu kurmuş, kan akıtmıştır.

"Bıçak kemiğe dayandı, Ramazan diye sabrediyoruz." mazeretlerine sığınırken alçaklar cinayetleri için boş durmamıştır.

"Bu devran böyle gitmeyecek." sözleriyle mırıldanırken; mermiler sağanak hâlinde yağmış, mayınlar patlamış, kaleşnikoflar ölüm kusmuş, roketatarlar canlara kast etmiş ve havan topları umutları söndürmüştür.

Türk milleti ancak bir savaş şartlarında vereceği kayıplarla sarsılmış ve düşmanca tutumlarla birlikte yaşama azmi hedef alınmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın gürültüden ibaret beyanları, samimi olmayan çıkışları, niyeti ile uygulamaları arasındaki ahenksizlikleri büyük badirelere yol açmıştır.

Bu kafa yapısının şimdi kalkıp bizi morg önünde nöbet tutmakla itham etmesi, yapışık ikizi BDP'yle aynı çizgiye getirme seviyesizliği ibretlik bir manzarayı ortaya çıkarmıştır.

Unutulmasın ki her söze verilecek bir cevabımız ve dile getirilen her iftiraya söyleyecek bir lafımız vardır.

Ancak biz, önce söze bakarız söz müdür diye, sonra söyleyene bakarız adam mıdır diye.

Yine de Başbakan Erdoğan'a hatırlatmak isterim ki;

Doğrudur, biz morgdaki aziz ruhlar için tıpkı hiç bitmeyecek vatan görevi gibi nöbet tutuyoruz ve tutmaya da devam edeceğiz.

Biz şehitlerin başında beklerken, sen İmralı'da gece bekçiliğine soyunmuştun.

Biz morg önlerinde Fatiha okurken, sen bölünme nöbetinde sabaha kadar teyakkuzda durmuştun.

Biz bayrağa sarılı kahramanları kucaklarken, sen bölücü şerefsizlerle münavebeli nöbete girmiştin.

Biz vatan, millet, bayrak dedikçe; sen Kandil'e ümit aşılamış, Habur'da davul zurnayla terörist karşılaşmıştın.

Senin morga gelmesine sebep olduklarını biz dualarla, gözyaşlarıyla, tekbirlerle ve tam bir sahiplenmeyle son yolculuklarına uğurluyoruz.

Kanına ekmek doğradığın kahramanları yüreğimizde taşıyoruz.

Sen bunlardan dahi utanmıyorsun, pişmanlık bile göstermiyorsun, az da olsa vicdan azabı duyacak davranışta bulunmuyorsun.

Sayın Başbakan unutma ki, şehitlerimizi ellerimizde, gönüllerimizde yüceltiyoruz; geride kalanların acılarını ve yürek sızılarını her şeyimizle paylaşıyoruz.

Sen; BDP, PKK ve peşmergeyle birlikte açtığın tabut fabrikasının, kefen imalathanesinin daha çok iş yapması için çabalarken, biz öfkemizi biliyor, niyazlarımızla şehitlerimizin aziz hatıralarına hürmetlerimizi bildiriyoruz.

Sen kim şehidin, şühedanın hakkını ve mirasını savunmak kim.

Sen Türk milletine mezarcıbaşı unvanıyla çukur açarken, biz milletin ayrılmaz, bölünmez ve parçalanmaz bir bütün olduğunu haykırdık.

Sen şehide kelle, katile sayın derken; biz şehitler ölmez vatan bölünmez diyen millî vicdanların sesi olduk, nefesi olduk ve aşılmaz suru olarak kurduğun kutsal ittifakın karşısına dikildik.

Biz İmralı canisinin hak ettiği cezasını çekmesi için tek başımıza çırpınırken, sen ve partin gökkuşağı koalisyonuyla bir olup yağlı urganın ipini kesmiştin.

Bugün bizim boş sözlere, palavralara, uydurmalara karnımız toktur.

Sahte diklenmelere, hamaset nutuklarına ve istismarcı heveslere kapımız sonuna kadar kapalıdır.

Başbakan ve hükûmeti ağzıyla kuş tutsa itibar edecek durumumuz kalmamıştır.

Çünkü Türkiye'nin bugünkü açmazının, felaketlerinin ve feci bölücü terör hadiselerinin yegâne sorumlusu Recep Tayyip Erdoğan ve zihniyetidir.

Suçlu bellidir, müsebbip ortadadır, bölücülükten sicili kararmış anlayış tüm çirkefliğiyle meydandadır.

Muhterem Milletvekilleri,

12 Haziran Milletvekilliği Genel Seçiminden bugüne kadar AKP Hükûmetiyle geçen zaman diliminde;

• Dersim isyancılarından devlet adına özür dilenmiştir.

• Millî Mücadeleye karşı gelen kim varsa sahip çıkılmış ve saygı gösterilmiştir.

• Alt kültürlerin tanınması, kimliklerin ve dillerin teminat altına alınması için adımlar atılmıştır.

• Ana dilde eğitim için tüm hazırlıklar yapılmış, Kürtçe'nin seçmeli ders kategorisine sokulması için girişimlerde bulunulmuştur.

• Uludere olayı etrafında fırtınalar koparılmış, ayaklanma provaları gemi azıya almıştır.

• Millî bayramlar tahrip edilmiş, Cumhuriyetin temel direkleri baltalanmış, İstanbul'un fethi dahi hedef tahtası yapılmıştır.

• Darüşşafaka Cemiyetinin Tüzüğü'nden Türk ve İslam olma şartları çıkarılmıştır.

• İmralı canisiyle görüşme ve pazarlıklar Başbakanca ikrar edilmiş ve şeref yoksunluğunun hamili kartı sahibini bulmuştur.

• Yabancı ülkelerde PKK ile yapılan mutabakatlar deşifre olmuş, karşılıklı temenni ve dilekler ifşa edilmiştir.

• Terör ve bölücülük mesafe kaydetmiş, demokratik özerklik zırvası ilan edilmiş, devlet ve millet bekası son viraja girmiştir.

• Terör oluşumu KCK ile MİT teması ve irtibatı ayyuka çıkmış, MİT Müsteşarının savcı tarafından çağrılması üzerine kişiye özel yasal düzenleme yapılmıştır.

• Türk Silahlı Kuvvetleri terör yuvası, genelkurmay başkanları terörist suçlamasıyla cezaevine atılmıştır.

• Millet iradesiyle seçilen tutuklu milletvekillerinin sorunları çözülememiş ve millet tercihi demir parmaklıkların arkasında tutulmuştur.

• Geçtiğimiz yılki YAŞ toplantılarındaki gelişmelerden dolayı dönemin genelkurmay başkanı ve kuvvet komutanları istifa etmiş, Türk ordusundaki terfi sistemi altüst edilmiştir.

• 12 Eylül İhtilalı ile ilgili dava süreci başlatılmış ve istismar da sınır tanınmamıştır.

• Yargıdaki sorunlar kabından taşmış, üstünlerin hukuku tescil edilmiştir.

• Başbakan Erdoğan'ın tek adam olma isteği iyice su üstüne çıkmış partili ya da partisiz başkanlık sistemi tartışmaları almış başını yürümüştür.

• Arap Baharının toz bulutu iyice görüş mesafesini kapatmış, tüm dikkatler Suriye'ye odaklanmıştır.

• BOP eş başkanı küresel plan ve projelere kuryelik ve taşeronlukta ileri bir aşamaya geçmiştir.

• Suriyeli muhaliflere kucak açılmış, İstanbul'da Suriye'nin dostları toplantısı AKP'nin Okyanus ötesinden aldığı talimatla hayat bulmuştur.

Diğer taraftan AKP'nin yargıyı siyalaştırma çabaları dur durak bilmemiştir.

12 Eylül 2010 Referandumuyla üstünlerin hukukuna son verildiğini iddia eden Başbakan, hukukun boğazına AKP kemendini geçirmiş, adrese teslim düzenlemelerle adaleti zayıflatmıştır.

Şimdi de üçüncü yargı paketinin içerisine, özel yetkili mahkemelerin kaldırılmasının veya yetkilerinin daraltılmasının konulacağı anlaşılmaktadır.

Doğaldır ki 2004 yılında hukuk sistemine dâhil edilen bu mahkemelere çekidüzen verilmesi faydalıdır.

Bugüne kadar özel yetkili mahkemelerin adaleti zamanında, tam ve hızlı olarak uyguladığı vaki olmamıştır.

Tutuksuz yargılanması gerekenler yıllardır cezaevinde tutulmuş, tutukluluk hâlleri fiilî mahkûmiyetlere dönüşmüştür.

Bu olumsuzlukların Başbakan tarafından gecikmeli olarak fark edilmesi ise görevlendirdiği bazı kamu görevlilerin şüpheli zannıyla ifadeye çağrılmaları sayesinde vücut bulmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın özel yetkili mahkemelere yönelik olarak "beni alın" çıkışı ve devlet içinde devlet olduklarına değinmesi AKP'nin hukuku aslında ne hâle getirdiğini de gözler önüne sermiş, hukuk alanındaki iddialı çıkışların hepsi bu çerçevede hükümsüz ve asılsız kalmıştır.

Bütün bunlara rağmen özel yetkili mahkemelerin muhafazası sağlanmalı, ama adaleti geciktirmelerine de müsaade verilmemelidir.

Geride kalan bir yıllık zaman diliminde, ekonomik zorluklar, iş ve aş sorunları artarak devam etmiştir.

Yoksullukta bir gerileme, hayat pahallığında bir iyileşme maalesef yaşanmamıştır.

Atanamayan öğretmenlerimizin çilesi bitmemiş, memurlarımızın bu yılın ilk yarısındaki zamlı maaşları hâlâ ödenememiştir.

Hükûmet laf üretirken, sanayi üretimi istenilen düzeye gelememiştir.

Vatandaşlarımızın borçları artmış, icralar, hacizler azmış, kredi kart batakları bir hayli fazlalaşmıştır.

Çiftçimiz üzgün, esnafımız mağdur, emeklimiz bitkin düşmüştür.

61. AKP Hükûmeti bir yılını bile doldurmadan başarısızlığa mahkûm olmuş ve Türk milletini göz göre göre hayal kırıklığına uğratmıştır.

Bizim açımızdan AKP sınıfta kalmıştır.

Milletimizin üçüncü defa verdiği iktidar sorumluluğunu layıkıyla temsil edememiş, görevini yapamamıştır.

Tecrübelerimiz ışığında ifade etmek gerekirse, bundan sonra da yapabileceği bir şeyi kalmamıştır.

Canıgönülden inanıyorum ki, büyük milletimiz artık AKP'ye verdiği krediyi geri alacak ve sandıkta mutlaka gereken dersi verecektir.

Ve nasıl iktidara getirdiyse, almasını da mutlaka bilecek, AKP'yi geldiği gibi gönderecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin içinde bulunduğu ortamı anlamak ve yorumlayabilmek için yakın dönemdeki üç operasyona bakmak ve dikkatlice analiz etmek lazımdır.

Bunlardan birincisi sözde darbe planları kapsamında 2007 yılından beridir sürdürülen darbeci avı ve takibatıdır.

İkincisi 2010 yılında ana muhalefet partisi CHP'nin, o dönemki genel başkanının maruz kaldığı kaset tezgâhı ve sonrasındaki gelişmelerdir.

Üçüncüsü ise Parti'mizin geçtiğimiz yıl muhatap olduğu yine aynı minvaldeki rezil tertip ve kumpas dizisidir.

Bu üç hadisenin esasen birbiriyle yakın bağ ve bağlantısının bulunduğu, belirlenen hedefler paralelinde acımasızca sürdürülen çok yönlü devreye sokulan bir planın adım adım yürütüldüğü kuşku götürmez bir gerçek olarak bugün karşımızdadır.

Amaç, Türk milletinin etnik kimliklere dönüştürülerek ufalanması, Türkiye'nin üniter yapısının aşındırılarak felce uğratılmısıdır.

Bunun için engel olarak görülenler, direnç olacağı hesap edilenler, karşı çıkacağı düşünülenler teker teker ekarte edilmek istenmiştir.

Bilhassa muhalefeti sindirme kampanyasının bir ucundan AKP'nin sinsi niyetleri, diğer ucundan ise küresel güç merkezlerinin karanlık emelleri tutmuş ve malum ittifak Türkiye'ye yeni diye yutturmaya çalıştıkları yamalı bir elbise giydirmek için kollarını sıvamışlardır.

Bugüne kadar, Allah'a şükürler olsun ki teslim alınamayan tek kale surlarında "Üç Hilal"in dalgalandığı millet kudreti olmuştur.

İçinde AKP'nin de bulunduğu malum çevreler, yıkıma bizi ikna edememişler, sözde çözüm arayışına ortak yapamamışlardır.

Ne yaptılarsa bizimle Türk milletinin bölünmesini dahi konuşamamışlardır.

Ne tezgâh kurdularsa, hangi oyunları sahneledilerse başaramamışlar, 43 yıllık şerefli tarihimizden, bir asrı aşan fikrî çizgimizden ve bin yıllık beraberliğe duyduğumuz bağlılıktan bizi ayıramamışlardır.

Bunun için MHP'yi Meclis dışında bırakmak için olağanüstü ve alçakça tertipler yapılmıştır.

Devletin içine yuvalanmış AKP yönlendirmeli unsurlar, küresel istihbarat uydusu konumundaki reziller, medyada köşe tutmuş bizce malum bazı isimler, küresel alana eklemlenmiş oluşumlar el birliği hâlinde üzerimize gelmişlerse de hamdolsun sonuç alamamışlardır.

Hatta kurgulanan oyunun içinde MHP'yi Meclis dışına itip, milliyetçiliği iyice etkisizleştirmek amacıyla "yeni bir MHP davası" dahi açmak için hazırlık içine girilmiştir.

Çünkü MHP oldukça hainler rahat yüzü göremeyecekler, hedeflerine muvaffak olamayacaklar ve Türk milletini 36 parçaya ayıramayacaklardır.

Bunu bildiklerinden itibarımızla oynamaya, siyasi onurumuzu kirletmeye, bizi sıfırlamaya ve bu mümkün değilse tutsak almaya dönük ahlaksızca projeler sahnelenmiştir.

Varlığımızı tehdit olarak gören yıkım ekibi, kabahatlerini sırtımıza yüklemeye çalışmış, ayağımızın taşa takılıp düşmesi için ısrarla önümüze tuzaklar döşemiştir.

Önce Cenab-ı Allah'ın himayesiyle, arkasından da vatansever ve milliyetçilerin yardımıyla fitne başarısını ilan edememiş ve takip ettiği bölünme rotası elinde paralanmıştır.

Bölücülük vadisinde sürekli taraftar toplayan AKP ve güdümlü ortakçıları; sözde ileri demokrasi nakaratı, iyi ve güzel şeyler olacak uyutması, terörist ağırlama törenleri, omurgasız değişim çağrıları, yeni vesayetlere davetiye çıkaran yaklaşımları eşliğinde içinde bulunduğumuz zamana kadar gelmişlerdir.

Esasen her şey net olup, bölünmeyle ilgili tüm ihaleler açık zarf usulüyle yapılmış ve müteahhitlerini bulmuştur.

Bunlar arasında; bir tarafta milleti etnik kimliklere ayırma konusunda talimatlı AKP, diğer yanda bundan pay kapma peşinde olan PKK'yla beraber uzaktan kumanda ettiği BDP ve bölücü çevreler bulunmaktadır.

Bunlar teminat mektubunu Okyanus ötesinden almışlar, zaman daraldığı için aceleyle işe koyulmuşlardır.

Şimdi de bu bölücülük kartelinde, yeni diye kendisini takdim eden ana muhalefet partisi CHP'de yerini almıştır.

Bu kapsamda CHP, PKK'nın tezlerine sözcülük yapmaktan zerre utanç duymamıştır.

Geçen hafta dediğimiz gibi bölücülüğün şeytan üçgeni böylelikle oluşmuş ve harekete geçmiştir.

Bildiğiniz gibi, AKP ile CHP heyetleri Genel Başkanlarının da bulunduğu bir ortamda 6 Haziran'da bir araya gelmişlerdir.

Kamuoyuna yansıyan bilgilerden, bu iki parti arasında aslında yeni olmayan bir mutabakatın ve görüşlerinde dikkat çeken bir yakınlığın bulunduğu anlaşılmaktadır.

Bunun yanında Başbakan Erdoğan tarafından, bizim de ikna edilmemiz gerektiği ileri sürülmüş ve bu yöndeki fikir CHP heyetine iletilmiştir.

Ne var ki bizim kendisiyle yıkımı konuşmadığımız gibi CHP'nin çöküş planını da konuşmayacağımızın farkına varamamış, varsa da bizi kendince zora sokmaya çalışmıştır.

Görüldüğü kadarıyla;

• AKP ile CHP sözde Kürt sorununda uzlaşmaya varmışlar, yanlarına yedek kulübesinde bekleyen BDP'yi de zımnen alarak PKK'nın taleplerinde buluşmuşlardır.

• Mecliste gurubu bulunan partilerin olmaması hâlinde bile istişari nitelikli bir heyetle çalışmalarını sürdürmeyi kararlaştırmışlar ve yıkıma birlikte gönül vermişlerdir.

Ancak Başbakan Erdoğan'ın sözde Kürt sorununu konuşması dahi, daha önce sarf ettiği, "Kürt sorunu bitmiştir, Kürt kardeşlerimin sorunları vardır" beyanlarıyla ters düşmektedir.

Gerçi bu çelişki abidesi dün dediğini bugün yalanlarken, bugünkü düşüncelerini de muhtemelen yarın inkâr edecektir.

Bizim açımızdan CHP'nin Meclis platformunda, toplumsal mutabakat komisyonu önerisi PKK'nın karşısına TBMM'yi çıkarmakla aynı anlama gelmektedir.

Bu doğrultuda bölücü terör gazi Meclisimize kadar inecek ve görüşleri bu çatı altında meşruiyet kazanacaktır.

AKP Hükûmetinin kanlı örgütle müzakeresi yetmezmiş gibi, şimdi de süreç buraya kadar gelmiştir.

Ana muhalefetin genel başkanı bu sarih gerçeği göremeyecek kadar millet varlığından kopmuş ve AKP teknesinde yelken olmayı tercih etmiştir.

İktidar partisi aslında beklediği cankurtaran simidine yeni CHP'nin desteğiyle ulaşmış; yıkımla çöküşü harmanlayarak bölücülüğün zehirli kokteylini Türk milletine içirmek için eyleme geçmiştir.

Dikkatimizi çekmektedir ki, AKP ile CHP'nin üslubu hemen hemen aynıdır.

Bu iki zihniyet; dilleri, fikirleri, açık ya da kapalı önerileri çok benzeyen terörün arka bahçesindeki karanlık oda müzakerecileridir.

Zira AKP ile CHP malum küresel ellerce aynı teknede hamuru yoğrulmuş, emperyalist kundakta biçim verilerek büyütülmüş aynı bedenin iki başıdır.

Şurası hazin bir gerçek olarak karşımızdadır ki, terörü sözde Kürt sorununun bir sonucu olarak görmek, etnik kimlikle izaha kalkışmak sömürgeci heveslerin emanetini sahiplenmekten başka bir şey değildir.

Bilinmelidir ki, Kürt kökenli kardeşlerim bu ülkede sorun olmamış ve olmayacaktır.

Kanlı terör örgütünü Kürt kökenli kardeşlerime bağlamak her şeyden evvel vicdansızlık, küstahlık ve arsızlıktır.

AKP'nin, CHP'nin, BDP'nin ve PKK'nın tasallutundan Türk milletini kurtarmak ise bizim boynumuzun borcudur.

Sözde Kürt sorunu mamasıyla beslenenlere buradan sormak isterim ki;

• Size göre madem Kürt sorunu vardır; o hâlde bu sorunun kapsamında neler ve hangi konu başlıkları bulunmaktadır?

• PKK terör örgütünün silah bırakması için size göre hangi tavizler verilmeli, hangi reçeteler sunulmalıdır?

• Sözde Kürt sorununun üzerine binen bölücülüğün seyisleri, sorun olarak neyi görmekte, neyi kast etmektedir?

• Çözüm diye tribün mantığıyla hareket eden bu zihniyetler; Türk milletini etnik kimliklere bölmeyi, önce özerkliği, ardından federasyonu, daha sonra da Kürdistan'ı kurmayı mı planlamaktadır?

• Türkiye'nin iki milletli, iki devletli ortaklık devletine dönüşmesi için kimlerin projelerine kapaklanmışlar, kimleri kılavuz olarak seçmişlerdir?

Bu sorulara mutlaka hem AKP hem CHP tarafından cevap verilmelidir.

Bununla birlikte yıkım koordinatörü Başbakan Yardımcısının Kürtçeyi seçmeli ders yapacaklarına dair basına yansıyan çürümüş görüşleri de gelinen tehlikenin büyüklüğü hakkında hepimize bir fikir vermektedir.

Bundan sonra da İmralı canisinin serbest kalması ve Başbakan Erdoğan'ın yeni kardeşleri arasına karışması bizim açımızdan imkânsız olmayacaktır.

Şu hazin tabloya bakınız ki ana dilde eğitime kapı aralayan AKP, CHP ile kurduğu ittifakla Türk milletini parçalamayı edepsizce kafasına koyduğunu göstermiştir.

Çözüm diye tempo tutanların hepsi aynı karanlık sokakta el ele tutuşmuştur.

Türk milletini bölerek çözüme ulaşılacağını, vatanı ayırarak sorunun biteceğini, devleti yararak silahların susacağını kim iddia ediyorsa bilsin ki uşaklık ruhuna sinmiş, nankörlük zihnine yerleşmiştir.

Şu ibretlik gelişmelere bakınız ki, bugün bizim çözüm karşısında, silahın yanında olduğumuz hayâsızca iddia edilmektedir.

Evet biz; PKK'nın da bölücülüğün de şeytan üçgeninin de tam karşısındayız ve yerimizi muhafazaya da devam edeceğiz.

Bu açıdan CHP'nin analar ağlamasın sözünü istismar olarak değerlendiriyoruz ve aynısıyla AKP'de görüldüğünü ve yaşandığını ifade ediyoruz.

Analar ağlamasın denildikçe, maalesef onlarca acı hadise yaşanmış, şehitlerimiz kefensiz toprağa düşmüşlerdir.

Bizim bir tek anamızın bir tek bacımızın bir tek kardeşimizin gözyaşlarının akmasına tahammül etmemiz ve bunu olağan görmemiz bile söz konusu değildir.

Üstüne basa basa ifade ediyorum ki, ne AKP'nin ne de CHP'nin görüşleriyle kanın durması, gözyaşlarının dinmesi ve acıların son bulması mümkün değildir.

Yıkım projesinin başından beridir yaşanan da bu olmuştur.

Ayrıca bizim, sözüm ona CHP'nin sunduğu öneri setinde yapılacak bir isim değişikliğiyle, mesela CHP Genel Başkanının "gerekirse ak saçlılar deriz." uyanıklığıyla kapılarımızı açacağımızı zannedenler büyük bir yanılgı ve yanlış içindedir.

Biz öze bakıyoruz, mazrufa odaklanıyoruz.

Bunun içinde yıkım koalisyonuyla masaya oturmamız, bölünme arayışlarına dördüncü ayak olarak katılmamız önce milletimizi, sonra da kendimizi inkar anlamına gelecektir.

Dolayısıyla biz CHP'nin çağrı ve görüşme talebine esastan ve usulden kapalıyız ve bu tavrımızı da her şart altında sürdüreceğiz.

Kabul edilmelidir ki, AKP ile CHP eğer Millî Mücadele yıllarında da bulunsaydı, vatanı hemen teslim ederler ve milletimizi âdeme mahkûm etmekten asla hicap duymazlardı.

Şunu bir defa bariz olarak söylemeliyim ki, bölücü teröre müzakereci bir bakışla yaklaşıldıkça, katiller azacak, zıvanadan çıkacak ve saldırılarını artıracaklardır.

Çare milletimizin birlikte yaşamasının teminat altına alınması, aramıza hendek kazmaya çalışanlara fırsat verilmemesidir.

Çıkış Türk milletinde buluşmadır, millet gerçeğini anlamak istemeyenlerin hakkından gelmektir.

Şu anda dağda veya ovalarımızda ellerinde silah bulunan teröristler vardır.

Bunların kökünü kazımaya Türk devletinin gücü yeterlidir.

Eksik olan ise millî iradeye tam olarak sadakat gösterilememesidir.

Egemenlik haklarını kullanan bir devletin, varlığına çevrilen namluyu tutan eli kırması mubahtır, meşrudur ve bu mutlaka da sağlanmalıdır.

Bizim bölücü teröre yönelik kapsamlı hazırlığımız ve mücadele azmimiz vardır.

AKP Hükûmeti yapamayacağını, bu sorunu bitiremeyeceğini düşünüyorsa Türkiye seçeneksiz ve çaresiz değildir.

Milliyetçi Hareket Partisi sorumluluk aldığı takdirde kesinlikle bölücü terörü yok etmeye ve huzuru sağlamaya muktedirdir.

Bu duygularla konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi Yüce Allah'tan niyaz ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

19 HAZİRAN 2012

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Hakkâri'nin Şemdinli ilçesi Dağlıca kesimindeki sınır birliklerimize bu sabah ağır silahlarla saldıran PKK'lı alçaklar 8 askerimizi şehit etmiş, 14 askerimizi de yaralamıştır.

Son bir haftalık süre içinde, şehit olan 3 polisimiz ve 1 askerimizle birlikte toplam 12 vatan evladımız kanlı örgütün eylemleriyle ne yazık ki aramızdan ayrılmıştır.

Bu hain saldırının bir benzeri 21 Ekim 2007 tarihinde yine Dağlıca'daki komando taburuna yönelik olarak gerçekleşmiş ve 12 Mehmedimiz şehit olmuş ve 8 Mehmetçikte canilerce kaçırılmıştır.

Aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet; ailelerine, silah arkadaşlarına, milletimize sabır ve başsağlığı, yaralılara da acil şifalar diliyorum.

Bölücü terör örgütünün kahpe ve kalleş saldırılarını şiddetle kınıyor ve var gücümle lanetliyorum.

Milet olarak acımız büyük, yüreğimiz buruk, terör illetine dayanma gücümüz tükenme aşamasına gelmiştir.

Bu son hunhar hadiseden sonra AKP Hükûmeti kararını ve tarafını belirlemeli, PKK terörünün kökünü kurutmak için devletin tüm imkânlarını harekete geçirmelidir.

Artık müzakereci acizlik, Oslocu çürümüşlük son bulmalıdır.

AKP Hükûmeti Türk milletinin ve devletinin hayat haklarıyla, dokunulmaz ve ilişilmez değerleriyle oynamayı bırakmalı ve görevini layıkıyla yerine getirmelidir.

Kandil Dağı'nın ve teröristlere lojistik imkân sağlayan bütün unsurların gecikmeksizin etkisizleştirilmesi için Türkiye Cumhuriyeti teyakkuza geçmeli ve iktidar bu süreçte gerekli her tedbirin alınmasına önayak olmalıdır.

Başbakan Erdoğan bundan böyle yıkım yolundan çıkmalı ve ülkemizin kanlı bir bölünme sürecine doğru hızla ilerlediğini artık görmelidir.

Meselenin küçümsenecek, ihmal edilecek ve hafife alınacak tarafı kalmamıştır.

Mecliste temsil imkânı bulan siyasi bölücüler ise demokrasi ve barış sözleri altında terörü meşrulaştırmaktan bir an önce vazgeçmeli, ana muhalefet yapay sorunları terk etmeli ve AKP iktidarı ise yıkım projesinden kesinlikle caymalıdır.

Gerçekten Türk milletinin sabrı artık tükenmiş ve bölücülüğü meşrulaştırmaya çalışan iktidarından ana muhalefetine kadar öfkesi kabarmıştır.

Başbakan Erdoğan ve hükâmetini bundan sonra siyasi şeref ve haysiyet mücadelesi beklemektedir.

Ve Türk milletini hıyanet maskeli kanlı tezgâhın musallatından muhafaza etme konusunda kendisinin ne kadar azimli ne kadar samimi ne kadar cesur ve omurgalı olduğunu herkes yakında anlayacaktır.

Biz, bedeli ne olursa olsun terörün kanlı senaryosunun başarıya ulaşmaması için üzerimize düşen her sorumluluğu yerine getirmeye sonuna kadar varız ve kararlıyız.

Zira Türk vatanı yalnız ve sahipsiz değildir.

Değerli Arkadaşlarım,

Geçtiğimiz hafta, Şanlıurfa E Tipi Kapalı Cezaevinde meydana gelen hadiseler sonucunda çıkan yangında, 13 mahkûm hayatını kaybetmiş, 5'i de yaralanmıştır.

Dün de bu Cezaevinin çocuk bölümünde tekrar yangın çıkmış ve dikkatler tümüyle buraya odaklanmıştır.

Yapılan açıklamalardan 13 kişinin hayatını kaybettiği müessif olayın, Cezaevindeki bazı mahkûmlar arasında çıkan tartışmanın kavgaya dönüşmesi ve yatakların ateşe verilmesiyle vuku bulduğu anlaşılmaktadır.

İlk izlenim olarak, söz konusu Cezaevinin kapasite sınırlarının üzerinde mahkûm sayısını barındırdığı, huzursuzluk ve anlaşmazlıkların da bundan kaynaklandığı ortaya çıkmıştır.

Yine de meselenin çok yönlü ve derinlemesine tetkik ve tahkikinin yapılarak aydınlatılması, hiçbir şeyin sır perdesi arkasında bırakılmaması mutlak anlamda sağlanmalıdır.

Yangına sebebiyet veren isyan girişiminin tüm yön ve tarafları değerlendirilerek gerekli adımların isabet ve kararlılıkla atılması meydana gelen elim hadise üzerindeki karanlık noktaları da şüphesiz vuzuha erdirecektir.

AKP Hükûmetinin elini çabuk tutması ve bir daha benzer facialarn olmaması için lazım gelen tedbirleri hayata geçirmesi geldiğimiz bu aşamada ihmal edemeyeceği bir görevi hâline gelmiştir.

Hükûmet bilhassa gerginliğin diğer cezaevlerine sıçrama ve yayılma eğilimine karşı kalıcı önlemler almalı ve konuya duyarsız kalmamalıdır.

Cezasını çeken mahkûm kişilerin hayat ve varlık haklarının güvenceye alınması, karşı karşıya bulundukları risklerin bertaraf edilmesi her şeyden önce insan olmanın getirdiği bir hak olarak görülmelidir.

Temennimiz, cezaevlerindeki olumsuz şartların bir an önce düzeltilerek insanca yaşama imkânına kavuşturulmasıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak bunun takipçisi olacağız ve özellikle Şanlıurfa'daki üzücü olayın sebep ve sonuçlarını sonuna kadar dikkat ve titizlikle izleyeceğiz.

Bu vesileyle Şanlıurfa E Tipi Kapalı Cezaevinde hayatlarını yitirenlere Cenab-ı Allah'tan rahmet, ailelerine de başsağlığı temennilerimi iletiyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye uzun bir süredir; artan değişik neviden sıkıntıların, keskinleşen cepheleşmelerin, sorun diye tarif edilen tehlikeli konuların baskı ve kuşatması altında tutulmaktadır.

Türk milleti ayırıcı, ötekileştirici ve dışlayıcı nitelikteki açmaz ve kumpasların taciz ve tazyikiyle yüz yüzedir.

Bin yıllık kardeşlik hukukunun derin hatırası ve kutlu emaneti peş peşe tahrik ve tarizlere muhatap kalmaktadır.

Dili, dini, dirliği, dokusu, dünü, düğünü ve dünyası bir olan aziz milletimiz tırpanlanmak ve etnik kimlik dinamitiyle parçalanmak istenmektedir.

Türk kültürü ve bu çerçevede başak veren Türk kimliği oldukça yoğun saldırı altındadır.

Mazinin kederini ve sevincini birlikte kucaklamış, yarının umut ve beklentilerine beraberce gönül vermiş Türk milletinin; tarihi çizgisinden çıkarmak, kutsallarından koparmak ve ülkülerinden uzaklaştırmak maksadıyla yoğun bir kirli rekabet hızla sürmektedir.

Bu sürecin tarafları iyice belirginlik kazanmış, saflar iyiden iyiye netleşmiş durumdadır.

Bir yanda müzakereciler, mütarekeciler, federasyoncular ve teslimiyetçiler vardır; diğer yanda Türk milletinin birliğini sadakatle savunan Türkiye sevdalıları bulunmaktadır.

Bir yanda bölünmeyi, dağılmayı ve çözülmeyi heyecanla ilerletmeye uğraşan gafiller vardır; diğer yanda kardeşliği, bütünlüğü ve birlikte yaşamayı dua gibi dilinden düşürmeyen milliyetçi-vatanseverler bulunmaktadır.

Bir yanda İmralı'nın gölgeliğine sığınan, küresel güçlerin kucağında şımaran, Kandil çetesine boyun eğen korkaklar vardır; diğer yanda gücünü ve ilhamını yalnızca Türk milletinden alan millî vicdanlar bulunmaktadır.

Bir yanda ana dil havarisi, sözde Kürt sorunu çığırtkanı ve etnik kimlik borazancısı riyakar ve nankörler vardır; diğer yanda Türkçe ve Türkiye tutkunu, vatan ve bayrak âşığı fazilet timsalleri bulunmaktadır.

Ve şüphesiz bir yanda AKP, CHP, BDP, peşmerge, Okyanus ötesi ve PKK vardır; diğer yanda ise şükürler olsun ki Türk milleti ve Milliyetçi Hareket Partisi bulunmaktadır.

Gelişmeler; niyetleri, emelleri ve hedefleri bütünüyle ortaya çıkarmıştır.

Gidişat oynanan oyunları açığa vurmuş, ittifakları gün ışığına çıkarmış ve ihanet ayinlerini de belgelemiştir.

Sözde Kürt sorunu tanımlamasındaki ısrar, bu kapsamdaki teklif ve aşağılık icraatlar bize başkaca bir yorum ve fikir ileri sürme şansı bırakmamıştır.

Ne acıdır ki, Türk milleti adım adım çözülmekte, ateşi sürekli körüklenen bir fitne yangınıyla çevrelenmektedir.

Kültürümüz, dilimiz, birliğimiz ve milletimizin hükmû şahsiyeti bölücülüğün nişangâhına yerleştirilerek saldırı oklarıyla yaralanmaktadır.

Vicdansızlar koalisyonu, Oslo birlikteliği, Habur kafası, İmralı kılavuzluğu, güdümlü medya, boyunduruk altına girmiş iktidar, kimliğini kaybetmiş ana muhalefet, teröre sırtını dayamış siyasi bölücüler geniş bir yelpazede buluşmuş ve Türkiye'yi teslim almak için âdeta sefere çıkmışlardır.

Bunun en önemli göstergesi ise sözde Kürt sorunu kapsamında dile getirilen ve ileri sürülen hususlar olmuştur.

Malumunuz olduğu üzere, ısrarla sözde Kürt sorunu gündemde tutulmakta, çözüm tezahüratları yapılmakta ve türlü maskaralıklar sergilenmektedir.

Silahların susması, ateşkesin sağlanması ve şehit cenazelerinin gelmemesi için bu sorunun konuşulması ve çözüme kavuşturulması dayatılmaktadır.

Bu kapsamda dört koldan hummalı bir faaliyet sürdürülmekte ve bizim dışımızdaki tüm taraflar tam bir fikir birliği içinde hareket etmektedir.

Ana muhalefet partisi CHP'nin bizimle görüşme talepleri, sözde Kürt sorunu masasına çekme gayretleri inatla sürmektedir.

Elbette bizim bu yapay ve sanal sorun hakkında bırakınız bir araya gelmeyi, dolaylı veya zımnen görüşme teşebbüsünde dahi bulunmamız mümkün olmayacaktır.

Tekrarında yarar görüyorum ki, bizimle sözde Kürt sorunu konusunda görüşme talep eden kim olursa olsun bunlara karşı kapımız açılmayacak üzere kapalıdır.

Beklentiler faydasız, çağrılar nafiledir.

Biz, Allah'a çok şükür, ihanet projelerini konuşacak kadar kökümüzden ve ilkelerimizden kopmadık ve kopmaya da hiç niyetimiz yoktur.

Bu itibarla ana muhalefet partisinin genel başkanı ve yöneticilerinin Partimizle temas kanalı açma çabaları boşuna olup kendilerine herhangi bir şey sağlamayacaktır.

Zira biz yanlışta uzlaşmayız, bölünmede buluşmayız, teşhis ve tanı zafiyetine ortak olmayız.

PKK'nın tezlerini, tekliflerini ve tavsiyelerini elimizin tersiyle iter ve muhataplarının yüzüne çarparız.

Bin yıllık derin bağı incitecek girişimlere tahammül edemeyiz, Kürt kökenli kardeşlerimi sorun gören zavallılarla aynı havayı dahi teneffüs etmeyiz.

Her şeyden önce makul, mantıklı ve millî akıl, Türkiye'nin bir Kürt sorunu değil, bölücülük ve terör musibetiyle karşı karşıya olduğu gerçeğini kabul ve ikrar edecektir.

Bölücülük ve terör sorununu sözde Kürt sorunuyla bir görmek veya sonucu olarak ele almak, doğal olarak millet varlığının sorunlu ve yamalı olduğunun dolaylı ifadesiyle bir ve aynı anlama gelecektir.

Bu hâlde, Kürt sorunu paralelinde kolektif ve grup haklarının konuşulması ve masaya yatırılması gündeme getirilecektir.

Mesele tabiatıyla bununla da sınırlı kalmayacak, ne kadar etnik kimlik varsa sorun kategorisine alınıp haklarının verilmesi için düğmeye basılacaktır.

Bize göre, ana dilde eğitim kararı bunun sadece, ama en önemli kilometre taşlarından birisi olarak karşımızdadır.

Görüyoruz ki, Türkiye'nin bölünmesine kafa yoran, zamanını buna hasreden çevreler sözde malum sorunun altına gizlenmekte ve masumluk kisvesine bürünmektedir.

Kürt sorunu denildiği andan itibaren, bu sorunun telafisi için hangi bedellerin ödenmesi ve ne gibi diyetlerin verilmesi gerektiği esasen ortaya çıkmaktadır.

Sorun olarak görülen bu konunun Türk milletini ayıracak, farklılık ekseninde ufalayacak olmasına ise nedense hiç değinilmemekte, hiç vurgu yapılmamaktadır.

Süreç şayet böyle ilerlerse Türk milletinin, alt kültürlerin tanınma istekleriyle ve bütüne itiraz girişimleriyle sarsılması kaçınılmaz olacaktır.

Ana dil eğitimindeki en son karara değinmeden önce, bize çözüm çağırısı yapanlara, görüşme teklifinde bulunanlara, zillet ve rezalet serisine göz yummamızı isteyenlere sormak isterim ki;

• Sözde Kürt sorunu kapsamında bizimle neyi görüşecek neyi konuşacaksınız?

• Türk kimliğinin ayaklar altına alınmasını mı önereceksiniz?

• Türklüğü geri plana atıp, etnik kimliklerin meşrulaşmasını mı isteyeceksiniz?

• Milletin nasıl parçalanacağını, nasıl mezara sokulacağını mı anlatacaksınız?

• Terörle mücadele kaybedildi de çıkış yolu mu arıyorsunuz?

• Teröre karşı kahramanca mücadele veren asker ve polisin nasıl yargılanacağını mı bildireceksiniz?

• PKK'nın affedilmesini, İmralı canisinin salıverilmesini, teröristlerin siyasete kazandırılmasını mı dile getireceksiniz?

• Türkçenin ezilmesini, mahallî dillerin özendirilmesi marifetiyle yeni milletlerin doğumunu mu müjdeleyeceksiniz?

• Federasyona nasıl rıza gösterdiğinizi, hatta sözde Kürdistan'ın kurulma planını nasıl heyecanla sahiplendiğinizi mi izah edeceksiniz?

• Türk milletine sadakatsizliğinizi, hıyanete nasıl ortak olduğunuzu ve bölücü terör örgütünün doğal elçiliğine nasıl soyunduğunuzu mu kanıtlayacaksınız?

Bizimle neyi paylaşacak, neyi tartışacak ve neyi pazarlık edeceksiniz?

Türkiye'nin yok olması, Türk milletinin tarih ve müzelik olması mıdır sizin istediğiniz?

"Ne Mutlu Türk'üm Diyene!" seslenişini bize miras bırakan Mustafa Kemal'in kurduğu parti bunları mı istemektedir?

Bu kara tablonun neresinden tutacağız, neresine sessiz kalacağız?

AKP'nin peşine düşmesinin Cumhuriyetin kalbine hançer sallamak, BDP'nin dümen suyuna girmesinin Türk milletine ağır hakaret olduğunu kendisini yeni diye avutan CHP ne zaman idrak edecektir?

Milliyetçi Hareket Partisi; bölünmeye, bölücülüğe ve emperyalist bakiyeden arta kalan sözde sorun alanlarına direnecek ve dirayetinden geri adım atmayacaktır.

Kürt kökenli kardeşlerimi sorun görenlerle aynı havayı solumayacak, bir araya gelmeyecek ve elini hiçbir şart altında da uzatmayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Son günlerde dikkat çekici ve düşündürücü ilişki ağları, anlam yüklenerek genelleştirilmeye çalışılan sefil beyanlar ve somutlaşan müttefiklikler tümüyle deşifre olmaktadır.

AKP, CHP, BDP üçlü sacayağı arasındaki irtibat ve yakınlıklar üzerindeki karanlık noktalar da aydınlanmaktadır.

Artık bu şeytan üçgeninin sorun diye gördüğü konuya Kandil fitnesi de olumlu anlamda müdahil olmuş ve aralarındaki bağlantı bütün hatlarıyla şekillenmiştir.

Ne kadar ilginç bir zamanlamadır ki, bölücülükten sabıka yemiş bir kadın milletvekili Başbakan Erdoğan'ın sözde Kürt sorununu çözeceğine inandığını, buna dair umudunu ve inancını yitirmediğini söylemiştir.

Biz bu şahsiyetin cezaevinden çıkarılmak için nasıl uğraşıldığını, AKP'nin uluslararası telkin ve bastırmalara nasıl boyun eğdiğini hiç unutmadık.

Üstelik konutlarda nasıl ağırlandığını, izzet ve ikram gördüğünü de aklımızdan hiç çıkarmadık.

Başbakan Erdoğan'ın; ön tarafta BDP'yle, CHP'yle kavga ederken arka tarafta bu iki yoldaşıyla kucaklaştığını artık kimse inkâr edemeyecektir.

AKP ile BDP'nin aynı melun geminin mürettebatı, aynı karanlığın ürünleri oldukları tam olarak gün yüzüne çıkmıştır.

Arkalarındaki filikaya yeni CHP'yi de alarak Türk milletini alacakaranlık kuşağa doğru aceleyle çekmektedirler.

Anlaşıldığı kadarıyla bu üçlü arasında sinsice tezgâhlanmış bir rol paylaşımı söz konusudur ve birbirlerine yönelik ithamları durumu ve günü kurtarmaya yönelik asılsız ve temelsiz sözler olarak görülmelidir.

Nitekim AKP'nin sulu gözlü başbakan yardımcısının İmralı canisinin ev hapsine alınabileceğine dönük ifadesi, CHP Genel Başkanının buna hemen destek verir mahiyetteki çıkışı, PKK ve BDP'nin izinden yürüdüklerini berrak bir biçimde gözler önüne sermiştir.

Başbakana ümit bağlayan bölücülüğün malum milletvekilinin, yaklaşık bir yıl önce sarfettiği "Devlet Öcalan'ı aranıza getirecek." sözleri şimdi yerini bulmakta ve yavaş yavaş bu öngörü gerçekleşmektedir.

"Silah Kürtlerin sigortasıdır." diyen bu şahsiyetin, Kürdistan'dan, bağımsızlıktan, ayrı bir millet olmaktan bahseden fikirleri gittikçe yandaş toplamakta ve AKP tarafından görüşülebilir ve tartışabilir bir noktaya gelmektedir.

Başbakan Erdoğan ceset avcısı diyerek suçladığı BDP'yle yanak yanağa; ahlaksız, ikiyüzlü, omurgasız, cibiliyetsiz, yüz karası ve seviyesiz sözleriyle küfürler savurduğu CHP'yle de sarmaş dolaş bir hâle gelmiştir.

Kendisinin, CHP'nin kurultay yaparak BDP'yle birleşmesini önermesinin üzerinden de çok geçmemiştir.

Asıl bundan sonra Başbakan Erdoğan'ın, bu iki partinin liderleriyle birlikte İmralı canisini de fiilen yanlarına alarak yeni bir "Dalton Kardeşler" çetesini kurması kendisi açısından daha makbul ve yerinde olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Geldiğimiz bugünkü aşamada, AKP Hükûmeti tarafından özellikle ana dil eğitimini sağlamak amacıyla bir zamanlar gerçekten de düşünülmesi bile mümkün olmayan girişimler başlatılmıştır.

Kaldı ki, üç dördün toplamıyla ifade edilen eğitim sistemiyle neyin amaçlandığı böylelikle açıklık kazanmıştır.

İlköğretimin ikinci kısmında seçmeli olarak "Yaşayan Diller ve Lehçeler" dersinin okutulacağı ve bu meyanda sözüm ona biriken taleplerin karşılanacağı iddia edilmektedir.

Bilinen ve kullanılan mahallî diller, artık millîliği kaybolmuş eğitim sistemi içine alınacak ve millî kimliğimiz affı mümkün olmayan bir ölçüde aşınacaktır.

Bir kez daha ifade etmek isterim ki, bizim kimsenin ana dilini konuşmasına itirazımız yoktur ve olmayacaktır.

Bize göre bu durum saygı duyulması gereken bir konu ve hassasiyet düzeyi yüksek bir gerçekliktir.

Ne var ki ana dilde eğitim demek, millîliği iflas eden eğitim sistemi eliyle yeni milletlerin ortaya çıkarılması demektir.

Ana dilde eğitim; PKK'ya teslim olmak, Türk milletinin şerefini ve çağları aşan derin kültürünü çiğnemek anlamına gelecektir.

Biz geçmişte her fırsatta kurulan tuzaklara işaret ettik ve olacakları basiretli bir şekilde tespit ettik.

Mesela 27 Kasım 2007 tarihli Grup Toplantımızda, Avrupa Birliği İlerleme Raporuna atıfta bulunarak; AB, Türkiye'nin kültürel haklar konusundaki Birleşmiş Milletler Sözleşmelerine koyduğu çekinceleri kaldırması talebini tekrarladığını,

Ve bunun gerçekleşmesi hâlinde ise Türkiye söz konusu sözleşmeleri imzalarken "Anayasa'nın 3. ve 42. maddeleri uyarınca Türkiye'de resmî dilin Türkçe olduğunu ve Türkçeden başka dillerin eğitim kurumlarında Türk vatandaşlarına ana dil olarak okutulamayacağına" yönelik kaydın ortadan kalkacağını" söylemiştik.

Bugün gelişmeler bizi haklı çıkarmış, açılım adı verilen yıkım süreci ile birlikte başlatılanlarla, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel harcı olan bütün ilke ve değerler tartışmaya açılmıştır.

6 Ocak 2009 tarihli Grup Toplantımızda;

• Terörle mücadelede hedefin küçültüleceğini, PKK'nın tasfiyesi yerine kontrol altında tutulacağını,

• Uluslararası baskı ile Türkiye'nin siyasi çözüme mecbur bırakılacağı ortam ve şartların hazırlanacağını,

• Terör örgütünün silah bırakması için Türkiye'ye aşamalı bir siyasi çözüm süreci dayatılacağını ifade etmiştik.

Yine hatırlanacağı gibi, 12 Mayıs 2009 tarihli Grup Toplantımızda, yaklaşan tehlikeyi fark etmiş ve oynanmak istenen oyunu yüksek sesle sorgulamıştık.

Açılımın adının henüz konmadığı o aylarda buna engel görülerek iç ve dış lobilerin hedefi hâline gelen Milliyetçi Hareket Partisinden sözde "barış ve katkı" adına istenenlerin neler olduğunu öğrenmek istemiştik.

Özetle:

Bizden istenilenin, "koruculuğun kaldırılmasına çanak tutulması mı; yoksa yapay azınlıkların yaratılmasına seyirci kalınması mı", diye sormuştuk.

"Millî kimliğin tartışılmasının partimizce kabul edilmesini mi yoksa eğitim dilinin çeşitlendirilmesine sessiz durmamızın mı istendiğini" muhataplarından duymak istemiştik.

AKP zihniyeti, dil pazarı kurmuş, ana dil bezirgânları kurulan tezgâhın başına geçmiş ve bir alana bir de bedava vererek Türk milletini önüne gelene peşkeş çekmeye girişmiştir.

Bilinmelidir ki, içinde yaşadığımız vatan coğrafyasına gerilememizde imparatorluk dönemlerimizin son yüzyıllarındaki dil ve kültür konusundaki ayrışma ve talepler çok etkili olmuştur.

Balkanlar'daki hayal kırıklığımızın, feryatlarımızın altında bunlar çok belirleyicidir.

Dili tanıdıktan sonra kültürü, bundan sonra da millet ve devletin oluşmasını seyretmek neredeyse tarihin hep aynı yönü gösteren ibresi hâline gelmiştir.

Dil millete giden yoldur, dil kimliktir, dil bağımsızlık öncesi son virajdır.

Bu nedenle bölücü terör örgütü ana dil eğitiminde ısrarlıdır.

TRT Şeş'in açılışıyla başlatılan millî devleti hançerleme süreci, ana dil kurslarının açılmasıyla tempo kazanmış, siyasi propaganda da ana dilin kullanımıyla kuvvetlenmiş ve nihayetinde üniversitelerin işin içine girmesiyle önemli bir eşiği aşmıştır.

Şimdi de ana dilde eğitim ilköğretim aşamasına indirilmiştir.

İkinci "Balkan sendromu" kapıda durmaktadır.

İkinci vahim kopuşun fitili böylelikle ateşlenmiştir.

Bu tarih ve kültür cinayetini Türk milliyetçileri affetmeyecek ve yapanların da yanına bırakmayacaktır.

Gelişmelerden ırkçılar rahatsız oluyor diyerek, bizi aklınca hedef yapma ve ırkçılıkla aynı çizgiye getirme küstahlığına soyunan PKK'nın AKP'deki kontenjanı ve bölücülüğün Truva atı genel

başkan yardımcısı da gün gelecek adının bulunduğu sayfanın başında hainler yazdığını inşallah görecektir.

Bizim ana dil eğitim konusundaki tepkimiz aynı zamanda Başbakanı da ürkütmüş ve kontrolünün kaybolmasına yol açmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın MHP alerjisi, MHP kâbusu, MHP nefreti görüldüğü kadarıyla kendisini kaygıya sevk etmiş, ağzından çıkanların kulağı tarafından duyulmamasına neden olmuştur.

Kendisi şaşırmış ve panik bir hâlde MHP ve Ülkücülere saldırmaktadır.

Dizginlerinden boşanmışçasına hakaret ve küfürler yağdırmaktadır.

Bizim Osmanlı ve Selçuklu tarihini öğrenmemizi zerre utanma emaresi göstermeden tavsiye etmiş, imparatorluk döneminde konuşulan dillerden örnekler vererek İstanbul ve Anadolu'da Türkçe konuşulduğunu; ama onun dışında hiçbir yerde, hiç kimsenin diline karışılmadığını, hatta kolaylıklar gösterildiğini ifade etmiştir.

Ve devamla milliyetçilik adına reddimiras yaptığımız, Osmanlı ve Selçuklu ruhunu çiğnediğimiz hezeyanları Başbakanın dilinden işitilmiştir.

Şu kadarını ifade etmek isterim ki, Başbakan Erdoğan ve zihniyeti bizimle asla aynı ağırlık, klasman, ölçü ve çapta değildir.

Bu nedenle Başbakanın baktığını görememesi, okuduğunu anlayamaması ya da anladıklarından sonuç çıkaramaması bir dereceye kadar idare edilebilecektir.

Ancak ecdadımızın tarihinde etnik kimlikleri görmesi, cihana meydan okuyan muhteşem iradeyi diller bileşkesi hâlinde kabul etmesi ve imparatorlukla millî devleti ayırt edecek zihni vasıftan mahrum olması şahsı adına hâliyle endişe vericidir.

Osmanlıyı dağıtan, küçülmesine neden olan kafa yapısı tam da böyledir.

Öncelikle diyebilirim ki, Başbakan Erdoğan'ın bizimle kutlu ceddimiz Selçuklu ve Osmanlı konusunda aşık atmaya kalkışması, bilmediği tarihi okumaya davet etmesi tıpkı ırmak kenarına çeşme yapan ufuksuzluk ve bilinç kaymasıyla benzerlikler göstermektedir.

Bir de bizim tarihî reddimiras yaptığımız iftirası vardır ki bunun şüphesiz yenilir yutulur hiçbir tarafı bulunmamaktadır.

Bizim tarihi reddettiğimizi iftira düzeyinde bile söylemek için bir insanın BOP'un gemisinde görünüşte eş başkan, gerçekte ise kürekçi olması yeterli olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi bugün Türk siyasetinde, ecdat yadigârı "Üç Hilal"i şerefle taşıyan tek parti ve tek millet temsilcisidir.

Bunu dahi fark etmeden bize geçmişi reddettiğimiz yaftasını vurmaya yeltenmek; tarih cahili birisinin yapabileceği bir çirkeflikten öte anlam taşımayacaktır.

Biz tarihe baktığımız zaman Türk'ü, cihanın üzerine çekilen "Üç Hilal"i, insanlığa pusula olan çift başlı Selçuklu kartalını ve düşmeyecek millet kuvvetini görüyoruz.

Başbakan baktığında; Haçlıların bezginliğini, bugünkü dostlarının bozgununu ve 19.yüzyılda yabancı sefirlere kul köle olmuş vezirlerin çürümüşlüğünü görmektedir.

Biz tarihe baktığımız zaman Metehan'ı, Tuğrul Bey'i, Alparslan'ı, Osman Gazi'yi, Sultan Fatih'i, Kanuni'yi, Mustafa Kemal'i görüyoruz.

Başbakan baktığında; Romen Diyojen'i, Prens Lazar'ı, Kazıklı Voyvodayı ve General Trikopis'i görmektedir.

Biz tarihe bakınca binlerce yıllık muazzam bir millî değer görüyoruz, Başbakan'a baktığında "Osmanlı Bankası Kadar Osmanlıyım" diyen Meşrutiyet Dönemi mebusu ayrılıkçı Boşo Efendi'yi görmektedir.

Bu nedenle asıl hüner, ecdadımızı istismara alet etmek ve göz boyamak için tarihi malzeme yapmak değil, geçmişin öncelikle doğru tahlil edilmesinde yatmaktadır.

Unutmayalım ki; gerek Selçuklu Devleti'nde, gerekse Osmanlı İmparatorluğun'da on asır süren bir hükümranlığın mevcudiyetindeki esrar ve kudret;

- Farklılıkları kaşıyan değil ısrarla birleştiren,
- Ayrılıkları kışkırtan değil gönülden kucaklayan,
- Kimlikleri tahrik eden değil bir millet kimliğinde buluşturan,
- Dirliği ve düzeni bozmak isteyene ise hak ettiği yerde dersini veren kararlı yönetim anlayışıdır.

Birbiriyle ihtilaflı Türk boylarını sıkıştıkları dar bir çevreden büyük Türk milleti kimliğine yükselten de ecdadımızın bu kaynaştırıcı şuuru ve bu bütünleştirici ruhudur.

Üç kıtaya yayılan hükümranlığın sırrı da bu muhteşem milletleşme hâli, kuvveti ve şuurunda aranmalıdır.

Yoksa Başbakan ve kadrosunun zannettiği gibi ne Selçuklu ne de Osmanlı Devleti kimliğini bulamamış, otuz altısı birden tesadüfen bir araya gelmiş ilkel kabilelerin sorumsuz idare merkezi değildir.

İşte Milliyetçi Hareket Partisi tarihe baktığı zaman bunları görmekte ve tarihten bu ibretlik sonuçları çıkarmaktadır.

Muhterem Milletvekilleri,

Geçtiğimiz hafta, Anayasa Mahkemesi Cumhurbaşkanlığı süresiyle ilgili tartışmalara son noktayı koymuş ve ana muhalefet CHP'nin itirazını reddetmiştir.

Anayasa Mahkemesinin verdiği en son karar ile Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül'ün 7 yıllık süresi tescil edilmiş, üstelik önümüzdeki Cumhurbaşkanlığı seçiminde tekrar aday olması mümkün hâle gelmiştir.

Buna göre Anayasa'da ifadesini bulan "5+5" yıllık Cumhurbaşkanlığı görev süresi, fiilen "7+5" yıla dönüşmüştür.

Bu, her şeyden önce Anayasa'nın, Anayasa Mahkemesi tarafından delinmesi ve çiğnenmesi anlamına gelmiştir.

Cumhurbaşkanlığı görevi; gücünü ve kaynağını doğrudan Anayasa'dan almakta ve bu itibarla görev ve yetkileriyle birlikte, süresi de Anayasa'ya dayanmaktadır.

Açıktır ki hukuk kurallarının zaman bakımından uygulanmasındaki bariz kural; yürürlülüğe giren bir kanun ya da Anayasa hükmünün derhâl uygulanmasını içermesidir.

Şüphesiz kamu hukuku dâhilinde yapılan bir değişiklik, muhataplarını da anında etkileyecek ve yeni bir durum ortaya çıkaracaktır.

Cumhurbaşkanlığının görev, yetki ve süresi kazanılmış haklar çerçevesinde ele alınamayacağı gibi, bu görevi icra eden kişinin temel hakkı da sayılamayacaktır.

Anayasa değişikliklerinin, mevkisi ve konumu ne olursa olsun herkes için bağlayıcı ve kapsayıcı olduğu kuralından hareketle, Cumhurbaşkanı Gül'ün görev süresi hâlen yürürlükte bulunan beş yıllık zaman süresine göre hesap edilmeli ve yorumlanmalıydı.

Milletvekillerinin görev süresi beş yıldan dört yıla çekilmesi gecikmeksizin nasıl uygulandıysa ve 12 Eylül Referandumunda Cumhurbaşkanlığına verilen yeni görevler anında nasıl yerine getirildiyse, süre konusunda da tutarlılık ve hukukilik bakımından aynısı tatbik edilmeliydi.

Ne var ki bunlara Anayasa Mahkemesi tarafından itibar edilmemiştir.

2014 yılında yapılması muhtemel olan Cumhurbaşkanlığı seçimine Sayın Gül'ün katılacak olması son derece ilginç bir durumu resmetmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın koltuk değişimindeki kardeşi, gelecek seçimlerde bu defa karşısına çıkabilecektir.

Her ne kadar AKP'nin içinden Sayın Gül'ü önemsizleştiren ve ciddiye almayan değerlendirmeler yapılmış olsa da bunun bir işe yaramayacağı zaman içinde mutlaka görülebilecektir.

Başbakan ve kardeşi Gül'ün, meydanlarda rakip olarak demokratik bir yarışın içinde olmaları kuvvetli bir ihtimaldir.

Ne var ki Başbakan Erdoğan'ın, partisinin hiçbir zaman makam hırsına prim vermediğini, makam hırsı olanların ve rantçıların elendiğini söylemesi kardeşine aba altından sopa göstermekten başka bir anlama gelmemektedir.

Bunun yanı sıra demokrasiyle idare edilen bir ülkede, iki yıl sonrasının bile koltuk taksimi, kimin nerede oturacağının hesabı yapılıyorsa ortada mutlaka bir sorun var demektir.

Sanki ülkemizde malum iki isimden başka kimseler yoktur.

Putin ve Medvedev ikilisinin bir benzeri Türkiye'de ortaya çıkmıştır.

Türk milleti Gül mü Erdoğan mı muammasından sıkılmış ve artık bunalmıştır.

Unutulmasın ki, kimin cumhurbaşkanı, kimin başbakan olacağının karar ve onay makamı kuşkusuz Türk milletidir.

Büyük milletimizin basireti ve meselelere yaklaşımındaki üstün meziyeti inşallah tüm hesapları boşa çıkaracak ve iki yıl sonra bugünkü muktedir isimler bir bir elenerek köşelerine çekilmek zorunda kalacaklardır.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi merhum Özal'ın vefatının üzerinden 19 yıl geçmiştir.

O günden bugüne farklı zamanlarda kendisinin zehirlenip zehirlenmediği konusu gündeme taşınmış ve tartışılmıştır.

Bugün ise yeniden merhum Özal'ın nasıl öldüğüyle ilgili görüşler almış başını yürümüştür.

Devlet Denetleme Kurulunun hazırladığı raporda, merhum Özal'ın ölümünde şüpheler bulunduğu ve bunun aydınlatılabilmesi için mezarının açılması gerektiği vurgulanmıştır.

Bu rapordan sonra sorumluluk ve yetki artık adli makamlardadır.

Raporda belirtilen konuların sonuna kadar gidilerek tüm ayrıntıların değerlendirmeye alınması ve ne gerekiyorsa yapılarak şaibelerin bertarafı gerekmektedir.

Ayrıca merhumun, sözde Kürt sorununu çözecekken öldürüldüğüne yönelik haddi aşan zorlama imalar da gün geçtikçe ivme kazanmaktadır.

Bizim merakımız Özal ailesinin bu iddiaya nasıl yaklaştığı ve nasıl yorumladığıdır.

Rahatsız olduğumuz husus ise, rahmetli Özal'ın sinsi bir propagandaya alet edilmesindeki izansızlığın, kuralsızlığın ve insafsızlığın devamlı mesafe almasıdır.

Bizim açımızdan merhum Özal'ın ölümüyle ilgili kimin elinde ne belge varsa, kim neyi biliyorsa ve nelere şahit olmuşsa açıklamalı ve her şey netleşmelidir.

Ve şaibelerin, şüphelerin giderilmesi için gerekenler yapılmalı ve rahmetli Özal yattığı yerde rahat bırakılmalıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

Tarım alanındaki bazı gelişmelere de kısaca değinip bu haftaki konuşmamı sonlandırmak istiyorum.

Bildiğiniz gibi, 13 Haziran tarihinde tarım kesiminde başlayan hasat mevsimi ve açıklanmayan hububat taban fiyatlarıyla ilgili yazılı bir basın açıklaması yapmıştık.

Bu kapsamda, açıklanacak hububat fiyatının Türkiye Ziraat Odaları Birliği tarafından hesaplanan kilogram başına 71 kuruş maliyetin üzerine bir miktar da refah payının ilave edilmesiyle belirlenmesini AKP Hükûmetinden istemiştik.

Sonuçta hükûmet çağrılarımızı görmezden gelememiş ve 18 Haziran tarihinde hububat fiyatlarını ilan etmek durumunda kalmıştır.

Buna göre "Anadolu kırmızı sert ekmeklik buğdayı"nın fiyatı kilogram başına 66,5 kuruş olarak duyurulmuş, buna kilogram başına 5 kuruşluk prim eklenince toplam fiyata 71,5 kuruşa ulaşmıştır.

Ancak açıklanan bu fiyatın protein oranı yüksek düzeydeki buğdaylar için geçerli olduğu görülmektedir.

Bu şekilde uygulanacak fiyatın da buğdayın kilogram maliyetini karşılaması söz konusu bile olmayacaktır.

AKP zihniyeti, geçen yıla göre buğday fiyatına % 8 zam yapmış, buna karşılık 11 aylık zaman diliminde gerçekleşen tarımsal enflasyon ise % 11 düzeyinde olmuştur.

Bu çerçevede Türk çiftçisi yine enflasyona ezdirilmiş, yine hayat pahalılığına teslim edilmiştir.

AKP Hükûmetinden beklentimiz açıkladığı fiyatı tekrar gözden geçirerek düzeltmesi ve çiftçilerimizi harmanda muhannete muhtaç etmemesidir.

Bu duygularla konuşmama son verirken hepinizi bir kez sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

26 HAZİRAN 2012

Muhterem Milletvekilleri,

Kıymetli Misafirler,

Değerli Basın Mensupları,

Konuşmama başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Yine sorun, sıkıntı ve gözyaşıyla dolu krizli bir haftayı geride bıraktık.

Boğucu ve yakıcı nitelikteki hadiselerin, üzücü ve sarsıcı içerikteki vakaların geride kalan haftaya bir kez daha damga vurmasına hep birlikte şahit olduk.

Ülkemizin güvenliği, dirliği ve birliği alarm zilleri çalmaktadır.

Neresinden bakarsak bakalım, Türkiye iyi yönetilememenin tüm sancılarını yaşamakta, istikrarsızlık ve düzensizlik hâlleri frenlerinden boşanmışçasına mesafe almaktadır.

Türk milleti devamlı surette aynı kâbus filmini seyretmekten, aynı türden acıların sahnelendiği kısır döngüyle karşılaşmaktan bunalmıştır.

Oyuncuları ve senaristleri herkesçe malum olan kanlı tezgâh millet ve devlet hayatını azap yerine çevirmiş ve bundan dolayı tahammül edilmez bir aşamaya getirmiştir.

Bölücü terörün vahşi eylemleri ve bu çerçevede her gün gelen şehit haberleri ciğerimizi dağlamış, yüreklerimizi kedere boğmuştur.

Bildiğiniz gibi, Yüksekova-Dağlıca yolunun güvenliğini sağlamak ve teröristlerin geçiş güzergâhını kapatmakla görevli "Yeşiltaş Jandarma Karakolu" PKK militanlarınca 19 Haziran 2012 tarihinde haince saldırıya uğramıştır.

Vuku bulan bu menfur terör eyleminde sekiz evladımız şehit, on dokuzu da yaralanmıştır.

Şehitlerimiz son yolculuklarına dualarla ve milletimizin büyük bir sahiplenişiyle uğurlanmıştır.

Öfke sel olup akmış, millî vicdanlar ayağa kalkarak terörü telin etmiştir.

İzmir'den Konya'ya, Diyarbakır'dan Muş'a, Samsun'dan Kütahya'ya ve Trabzon'dan Anadolu'nun her hanesine kadar hüzün çökmüş, ocaklardan yükselen ağıt gök kubbeye ulaşmıştır.

Trabzonlu şehidimiz Piyade Er Ali Yasin Erosmanoğlu'nun muhterem babası şu sözleriyle idrak sefaleti çeken herkese âdeta ders vermiştir.

Şöyle haykırıyor şehidimizin emaneti:

"Vatan sağ olsun. Bizim içimizde düşmanlar var. Benim bir oğlum gider, arkadan bin tane daha gider; gerekirse ben de giderim."

Bu inanç ve cesaret dolu sözler aslında Türk milletinin mesajı ve kararlılık ilanıdır.

Acısını içine gömen, "Ağlamayacağım, teröristleri sevindirmeyeceğim." diyerek fazilet sahibi bir insanın nasıl olması gerektiğini gösteren şehit analarıyla, şehit babalarıyla, şehit eşleriyle gurur duyuyor, hepsinin acılarını tüm içtenliğimle paylaşıyorum.

Babasının al bayrağa sarılı tabutuna selam veren yavruları kucaklıyor, her daim yanlarında olduğumuzu ifade etmek istiyorum.

Hepimizi derin acıya boğan Yeşiltaş saldırısının üzerinden geçen bir haftalık süre içinde eşkıya yine boş durmamıştır.

Geçtiğimiz hafta sonunda, önce Mardin'in Derik ilçesi Devlet Hastanesi yolu güzergâhında, devriye görevini yürüten polis aracına PKK'lı teröristler tarafından kurulan mayınlı tuzak sonucunda, ne yazık ki polis memurumuz Yasin Kaya şehit düşmüş, dört polisimiz de yaralanmıştır.

Daha sonra bu defa da Hakkâri'nin Kavaklı bölgesinde, PKK'lı teröristlerin açtığı ateş neticesinde, Uzman Çavuş Atanur Bal şehit olmuş, üç evladımızda yaralanmıştır.

Tüm şehitlerimize bir kez daha Cenab-ı Allah'tan rahmet, ailelerine, silah arkadaşlarına ve aziz milletimize sabır ve başsağlığı temenni ediyorum.

Yaralılara ise acil şifalar diliyorum.

Ve hunhar terör eylemlerini lanetliyor, asla hedeflerine ulaşamayacağını büyük bir inançla duyurmak istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Özellikle Hakkâri Yeşiltaş Jandarma Karakolu'na yapılan saldırıdan sonra gündeme gelen görüşler, yapılan yorumlar ve verilen mesajlar her açıdan incelenmeli ve değerlendirmeye tabi tutulmalıdır.

Fırsattan istifade eden çıkarcı yüzler, iş birlikçi taraflar ve melun niyetler bölücü terör saldırılarını gerekçelendirmeye ve utanmadan mazeret bulmaya yönelmişlerdir.

PKK'nın içinde kontrol edilemeyen unsurların bulunduğu, bir iyi bir de kötü PKK olduğu izlenimi kamuoyuna pompalanmaya çalışılmıştır.

Teröristin ayağına gitmeyi gazetecilik zannedenlere verilen mülakatlar, kamuoyu oluşturmaya dönük halkla ilişkiler faaliyeti ve bölücü terörü masum gösterme kurnazlıkları ibret verici bir manzaranın ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Gelişmeler PKK'nın psikolojik ve stratejik avantajlar elde ettiğini, gerek siyasette gerek akademik çevrelerde, gerekse de medyadaki taşeronları eliyle alçak saldırılarını maskelemeye çalıştığını göstermiştir.

Bölücülüğün yeminli temsilcileri, terörün barış ve özgürlük kamuflajıyla örtülmüş elçileri anında devreye girmişler ve inisiyatif alarak "Tavşana kaç tazıya tut" pespayeliğini sergilemişlerdir.

Bilhassa bu çevreler, ne zaman çözüm sürecine yaklaşılsa, ne zaman ümit verici adımlar atılsa ve ne zaman siyaset ön alıp üstünlük kurmaya başlasa bu tip eylemlerin hemen gerçekleştiğine dikkat çekmişlerdir.

Barış dilinin ve demokratik iradenin sözüm ona hızlandığı bir zaman aralığında terör saldırılarını manidar bulduklarını yüzleri kızarmadan dile getirmişlerdir.

Yani bölücü terör örgütü, yapılan sözde güzel işleri sabote etmiş ve devletin içindeki güvenlikçi bakışın ön plana çıkmasına zemin hazırlamıştır.

Buradan çıkarılan sonuç ise, PKK terörüyle devlet içindeki bazı grupların dolaylı ve zımnen irtibat ve ilişki içinde olduğuna yönelik olmuştur.

Bölücülüğü aklamaya ve temize çıkarmaya çalışan ne kadar gafil varsa bu çerçevede buluşmuş ve düşüncelerini pervasızca ortaya koymuşlardır.

Bununla birlikte, demokratikleşmenin alanı genişledikçe örgütün alanının daralacağı safsataları ve hezeyanları, bölücülük bataklığını mesken tutmuş çürümüşler tarafından ısrarla ortaya konulmuştur.

Bunların ağzından;

- Barış için demokratik adımlar devam ettirilmeli
- Kimsenin bu şansı heba etme lüksü olmamalı
- Çözüm fırsatı sabote edilmemeli
- Silahlar susmalı ve bırakılmalı
- İyimser ortam korunmalı
- Barış havası sürmeli türünden söz ve beyanlar geçtiğimiz günlerde işitilmiştir.

Karanlık emelli bölücü ittifak; çözüm, çıkış ve çare zırvalarıyla bölücü terör saldırılarını kapatmaya ve cinayetleri örtbas etmeye hayâsızca gayret etmişlerdir.

Şehide hürmet etmeyen, dökülen kanlara üzülmeyen, Türk milletine yönelmiş vahşeti kınamaktan imtina eden ihanet simaları bölücülüğün çözüm haritasında küstahça bir araya gelmişler ve değişik bahanelere sığınmışlardır.

Ayrıca Başbakan Erdoğan'ın her yurt dışı çıkışına her uluslararası temaslarına denk düşen dönemlerde, terörün namlusunu milletimize çevirdiğine dair kanaatlerde de bir hayli yoğunluk gözlenmektedir.

Eğer Başbakanın yurt dışı seyahatleriyle terör saldırıları arasında hakikaten de bir illiyet bağı kuruluyorsa, o zaman Sayın Erdoğan'ın uçaktan biraz inerek Türkiye'de kalması son derece hayırlı ve yararlı olacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın yurt dışında bulunmasıyla, saldırıların gerçekleşmesi arasında paralellik yalnızca pazarlıkların kızışmasına matuftur ki, bu da bölücü terörün bilinen ve kanıksanmış ahlaksızlığından başka bir şey değildir.

Zaten PKK terör örgütü Başbakan ve hükûmetiyle her düzeyde müzakereye devam etmektedir.

Bunun yanısıra PKK, siyasi iktidarla mayınlı, kurşunlu ve roketatarlı mektuplaşmasını her fırsatta gerçekleştirmekte ve şüphesiz verdiği mesajlar da anında cevap bulmaktadır.

Başbakanın terörle mücadeleyi kastederek; "Er veya geç bu işi başaracağız. Terörü kimse bizimle pazarlık konusu etmesin. Biz

terörü hiçbir zaman pazarlık konusu olarak da telakki etmedik." sözlerinin, bu kapsamda bir manası ve karşılığı da bulunmamaktadır.

Madem pazarlık yapılmadığı Başbakan tarafından iddia edilmektedir, bu durumda şu soruların cevaplarının da kendisi tarafından verilmesi taşıdığı sorumluluğunun gereği olacaktır:

• İmralı canisiyle görüşerek mutabakat metinleri hazırlamak pazarlık değil midir?

• Yaklaşık bir asır önce etnik ve mezhep ikiliğini aramıza sokan sömürgeci zihniyetin güdümünde, PKK'yla Oslo'da masaya oturmak pazarlık değil midir?

• Kamuoyuna yansıyan Oslo mutabakatında, terörle mücadele eden asker ve polisin yargılanacağı sözünü vermek pazarlık değil midir?

• Her hain eylemden sonra bölücü örgüte "Silahı bırakırsanız operasyonlar durur." açıklamalarını medya üzerinden iletmek pazarlık değil midir?

• Terör örgütü mensuplarına istedikleri ülkeye gidebileceğini duyurmak ve bunu ısrarla vurgulamak pazarlık değil midir?

• Habur'da terörist karşılama törenleri düzenlemek, ana dilde eğitim taleplerine onay vermek pazarlık değil midir?

• PKK'yı himaye eden peşmergeden yardım dilenmek, yılandan şefkat beklemek pazarlık değil midir?

• Türk milletini etnik kimliklere geriletmeye uğraşmak, dağdakilere af planları hazırlamak ve Kandil'deki eşkıya başının sağlığını merak etmek pazarlık değil midir?

Bunlardan dolayı AKP, CHP ve BDP'yle aynı masaya oturmama irade ve kararlılığımız haklı değil midir?

Bizim sözde Kürt sorunu kapsamında görüşme sürecine katılmadığımızı eleştirenler, Anadolu'da barışa katkı vermediğimiz riyakârlığını propaganda edenler iyi bilsinler ki;

Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'nin çözülmesini, Türk milletinin bölünmesini ve Türk vatanın ayrışmasını sağlayacak hiçbir masaya oturmayacak ve yanından dahi geçmeyecektir.

Terör ve bölücülük sorunuyla sözde Kürt sorununu aynı kategoriye koyan art niyetliler zaten ekranlarda, Meclis koridorlarında ve bu doğrultuda kurulan bölücülük ortamlarında bir aradadırlar ve her düzeyde de beraberliklerini yürütmektedirler.

Bizi masaya gelmemekle itham edenler önce; 2003'ten bugüne kadar toprağa düşen 1021 şehidin hesabını vermelidir.

Barış diyerek ihanet masasına ayak olanlar; 1 Ağustos 2009 tarihinde başlayan yıkım sürecinden bugüne kadar geçen sürede ebediyete intikal eden 371 şehidin hakkını iki cihanda nasıl ödeyeceklerini düşünmelidir.

İki yıl önce analar ağlamasın diyerek manevi istismarcılıkta sınır tanımayanlar, sadece 12 Haziran 2011 Genel Seçimlerinden bugüne kadar dualarla uğurlanan 185 şehidimizin yerde kalan kanına insafları varsa odaklanmalıdır.

Sorarım sizlere, biz daha fazla şehit gelmesi için mi ya da daha çok terör saldırısı gerçekleşsin diye mi masaya oturacağız?

PKK'nın attedilmesi, İmralı canisinin özgürlüğüne kavuşması ve Türkiye'nin ikiye ayrılması için mi masaya oturacağız?

Biz Kürt kökenli kardeşlerimizi sorun görenlerle, bölücülükle pazarlık yapacak kadar alçalanlarla elbette bir araya gelmeyeceğiz, elbette masaya da oturmayacağız.

Değerli Arkadaşlarım,

Bölücü terör örgütü PKK yıllardan beridir kan akıtmakta, vatan evlatlarımızın canına kastetmektedir.

Tayin ettiği amaçlara ulaşmak için ise insanlığın reddettiği her çirkin yol ve yönteme başvurmaktadır.

Terör faaliyeti bölücülüğün yalnızca bir unsuru olup bölünmeyi sağlamaya, ayrılmayı tesis etmeye çalışan insan kıyım makinesidir.

Terör kasapları bu yüzden her değerimize saldırmakta ve tahrip etmektedir.

Bölücü terörü koruyan, kendi hedefleri doğrultusunda maşa olarak kullanan uluslararası mihraklar ise esasen herkes tarafından bilinmektedir.

PKK kiralık ölüm çetesi olarak kimin işine yarıyorsa, kimin menfaatine uyuyorsa ve kimin çıkarına hizmet ediyorsa onlar tarafından kullanılmakta ve yönlendirilmektedir.

Türkiye üzerinde hesabı olan ülkeler bu kanlı örgütü beslemekte ve istedikleri biçimde yönetip sevk etmektedir.

Türkiye'ye husumet duyanlar, Türk milletinin Anadolu coğrafyasındaki mevcudiyetinden irkilenler Kandil'deki vahşileri yedirmekte, içirmekte, giydirmekte, silahlandırmakta ve üzerimize saldırtmaktadır.

Dönemsel olarak PKK'nın emrine girdiği güçler farklılaşmış olsa da, hedef hiç değişmemiş ve hiç de sapmamıştır.

ABD'den Suriye'ye, Yunanistan'dan Güney Rum kesimine ve bazı Avrupa ülkelerinden Rusya'ya varıncaya kadar PKK küresel çevrelerin stratejik planlarına kanlı menü hazırlamış ve tetikçi olarak görev almıştır.

Bu kapsamda gittikçe uluslararası bir cinayet örgütü hüviyetine bürünmüş ve Kandil'deki inlerde yaşamasına bu nedenle müsaade edilmiş ve edilmeye de devam edilmektedir.

Bugünkü şartlarda PKK'nın sindiği ve saklandığı yerin adresi belli ve ortadadır.

Irak'ın kuzeyindeki peşmerge reisi, terör örgütüne yardım ve yataklık yapan, aldığı talimatlar gereğince arkasında duran bir fitne olarak hepimizin malumudur.

Gelin görün ki, Başbakan Erdoğan'ın şartlar gereğince en yakın dost ve müttefiki de bu çapulcu olmuştur.

Şu çelişkiye bakınız ki, Başbakan Erdoğan terörün çözümü konusunda peşmergenin ağzına bakmakta, en ufak beyanlarından bile medet ummaktadır.

Hatta hükûmetin sulu gözlü üyesi, Başbakanlığa vekâlet ettiği Yeşiltaş Karakol baskınından hemen sonra, TRT Şeş'in Soranice yayına başlaması vesilesiyle peşmergeyle programa katılmış ve birlikte kutlama yapmışlardır.

Burada başbakan yardımcısı; "Türkiye'de yaşayan herkesin kendi kültürüne ait, doğuştan, Allah tarafından verilen bütün hakları Kürt kardeşlerimize de, başka etnik kökene sahip yurttaşlarımıza da tanıyoruz, tanıyacağız." sözlerini sarf etmiştir.

Dikkatinizi çekmek isterim ki, bu şuursuzluk sekiz şehidimizin hemen arkasından Barzani'ye hitaben söylenmiştir.

Barzani de, "Artık savaşın, silahın kullanma devri geçti. Bu durum Kürt milletine daha çok zarar veriyor." diyerek, "Sayın Başbakana attığı adımlardan dolayı, diğer partilerden de çözüme yönelik önerilerde bulunanlara teşekkür ediyorum." ifadeleriyle karanlıktan aydınlığı taşlamaya devam etmiştir.

Bu karşılıklı takdim ve dostane yaklaşımlar sergilenirken, söz konusu başbakan yardımcısı Barzani'ye Türkiye'de yalnızca Türk milleti vardır, haddinizi bilin diyememiş ve bir de ar damarı çatlarcasına Barzani'den daha fazla himmet beklediklerini belirtmiştir.

Her şeyden önce peşmerge ve onun gibi düşünen terör zebanileri bilmelidir ki; son yurdumuzda yaşayan muazzam beşerî kıymetin ismi Türk milleti olup aramızda başkaca bir millet kesinlikle söz konusu değildir.

Peşmerge reisinin sözde çözümden yana tavır alanlara teşekkür etmesi bir başka ilginç durumu ortaya çıkarmıştır.

Allah'a hamdolsun ki, peşmerge bize teşekkür etmemiş ve bizi övmemiştir.

Bu durum bile başlıbaşına ne kadar doğru ve haklı olduğumuzun bir kanıtı ve belirtisidir.

Zira peşmergenin bize yönelik teşekkürü şöyle dursun, iması dahi 43 yıllık şerefli tarihimizi yok saymak, ilkelerimizi çiğnemek anlamına gelecektir ki, bunu da inşallah dünya gözüyle kimse göremeyecektir.

Kandil'in görevlendirilmiş muhafızı, terör ajanı olarak ikili oynamakta ve Türk milletine kefen biçenlere durmadan makas bilemektedir.

Bize göre Kandil yerle bir edilmeden, 4 Ekim 2011 tarihli grup toplantısında söylediğim gibi, Kandil'in tepesine Türk bayrağı dikilmeden terörün sonlanması mümkün değildir.

Bu tarihî görev sınır ötesi hareket izni elinde bulunan AKP Hükûmetinin omuzlarındadır.

Türk milletinin kendisine tehdit oluşturan neresi olursa olsun buralara girmesi ve hakkından gelmesi en tabii hakkı ve yetkisi dâhilindedir.

Bunun için Türk devleti kimseden icazet alacak değildir.

Hele hele Okyanus ötesinden izin alma iması dahi bizim tarihi birikimimiz ve millet gerçeğimizle asla bağdaşmamaktadır.

Biz üzerinde yaşadığımız toprakları birilerinden onay alarak vatanlaştırmadık.

Birilerinin oluruyla ve işaretiyle de koruyamazlık yapmayacağız.

Kim ki topraklarımızı kirletmeye, sınır ötesinden hareketle bağrımızı yakmaya cüret ediyorsa; bunları üredikleri yerde, mesken tuttukları alanda imha etmek Türk milletinin şeref ve onur meselesidir.

Bu konuda milletimizin müsamahası olmayacak, topu taca atarak uyuşukluk gösterenlere toleransı bulunmayacaktır.

"Silahları ağır, sayıları fazla." ifadeleriyle bölücü terör saldırılarına teslim olanlar, yangının gittikçe büyüdüğünü görmeli ve Kandil'de tufan gibi esecek cesaret ve iradeyi bir an önce göstermelidir.

Bu aşamada bölücü teröre karşı çözüm olarak sunacağım öneriler şimdilik şu ana başlıklardan ibaret olacaktır:

1- Hükûmet Meclisten aldığı sınır ötesi harekât iznini devreye sokmalı ve Kandil'i dümdüz etmelidir.

2- PKK terör örgütü ön şartsız ve hiçbir mazeret ileri sürmeden silahlarını bırakmalı ve teslim olmalıdır.

Veya militanlar son ferdine kadar teslim alınmalıdır.

3- Türk adaleti bölücü örgüt üyeleri hakkında gereğini yapmalı ve PKK'lılar verilecek cezaları çekmelidir.

4- KCK davasıyla birleştirilerek kapsamlı ve çok yönlü bir bölücülük soruşturması açılmalıdır.

5-Kürt kökenli kardeşlerimiz kesinlikle terör örgütüyle ilişkilendirilmemeli, bireysel nitelikli haklarıyla ilgili çalışma ve girişimler ülkemizin diğer yörelerinde olduğu gibi hayata geçirilmelidir.

6- Türk kimliğinin birleştirici, kapsayıcı ve yapıştırıcı özelliğine sahip çıkılmalı, Türkiyelilik zırvasından vazgeçilmelidir.

7- Doğu ve Güneydoğu'nun sosyoekonomik ölçekteki kalkınması için hemen harekete geçilmeli, Kürt kökenli kardeşlerimizin işsizlik ve yoksulluk sorunları kökünden bitirilmelidir.

8- Irak merkezi yönetimi kendi topraklarındaki terör yuvalarını ya defetmeli ya da Türkiye'nin müdahalesine saygı göstermelidir.

9- Üçlü mekanizmalarla vakit kaybedilmemeli, ABD'den insansız hava araçları değil, kararlı ve sonuç alıcı hamleler talep edilmeli ve bu konuda tavizsiz olunmalıdır.

Ve analarımızın gözyaşı ancak bunları hayata geçirerek dinebilecek ve dökülen kanların hesabı bu yollarla sorulabilecektir.

Unutulmasın ki, terör bir kader değildir.

Şayet siyasi irade olursa, inanç ve mücadele ruhu ortaya çıkarsa Allah'ın izniyle her şeyin üstesinden gelinmesi kaçınılmaz olacaktır.

Bilinmelidir ki, Milliyetçi Hareket Partisi samimi, millî ve bölücü terörün kaynağını kurutacak her içten adıma, her projeye destek verecek ve destek olacaktır.

Fakat bin yıllık kardeşliğimizi sorun görenlere yönelik mesafesini de mutlaka koruyacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Bölgemiz ve komşu coğrafyalarımız gerçekten çok gergin bekleyişlere gebe ve açıktır.

Tunus'ta 17 Aralık 2010 tarihinde başlayan isyan ve başkaldırı depremi dalga dalga yayılmış ve Suriye'ye dayanmıştır.

Tunus'un devrik lideri Bin Ali'nin 14 Ocak 2011 tarihinde ülkesinden kaçmasının ardından seçimler yapılmış ve istikrar geleceği ümit edilmiştir.

Ne var ki kurulan koalisyon hükûmeti bir türlü düzen ve güvenliği sağlayamamış, Tunus âdeta kaynayan kazana dönüşmüştür.

Huzursuz kitleler yine meydanları doldurmuş, karşılıklı çatışma ve tahammülsüzlük hâli irtifa kaybetmemiştir.

Arap Baharına aşırı anlam yükleyenler, Tunus'taki değişim momentinin iç taleplerden beslenmediğini, tazyikin ve yönlendirmenin BOP uyarınca dışarıdan yapıldığını bilerek görmezden gelmişler, propagandasını yaptıkları demokrasi ve özgürlük ikliminе yapay ve zorlama yollardan ulaşılamayacağını itiraf edememişlerdir.

Aynı şey doğal olarak Mısır için de geçerli, hatta daha karmaşık olmuştur.

Arap Baharının esintisi 25 Ocak 2011 tarihinde başlamış ve 30 yıldır iktidarda bulunan Hüsnü Mübarek'in 11 Şubat'ta görevden ayrılmasına kadar da hız kesmemiştir.

Devrik liderin kafeste mahkeme salonlarına taşınması, sedyede otoriter yönetim yıllarının hesabını vermesi Mısır'ın önünü aydınlatamamış ve bu ülkeye yeni bir ivme verememiştir.

Tahrir'den yükselen çığlıklar kalıcı olmadığı için bir süre sonra yerini daha derin çatışma ve hiziplere bırakmıştır.

Görüldüğü kadarıyla Tahrir felsefesinden özgürlük, demokrasi ve köklü reform hamlesi çıkmamıştır.

Mısır baştan başa karışmış, kutuplaşma ülkenin istikrarını felç etmiştir.

Şüphesiz bu durum son yapılan seçimlere de yansımıştır.

Bildiğiniz üzere, Mısır'da yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerini iki adaydan birisi olan Muhammed Mursi kazanmıştır.

Seçimlere gelesiye kadar Anayasa Mahkemesi parlamentoyu feshetmiş, Tahrir Meydanı yine kalabalıkların akınına ve protesto gösterilerine ev sahipliği yapmıştır.

Askerî vesayet hâlâ gücünü koruyarak ülkede görünmez iki başlılığı âdeta tescillemiştir.

Gelişmeler Arap Baharı'nın Mısır'ı da kışa çevirdiğini, sürecin halkın değil, BOP'un yararına işlediğini göstermiştir.

Libya'da da durumun farksız olduğu ayan beyan ortadadır.

17 Şubat 2011 tarihinde Bingazi'de fitili tutuşturulan ayaklanma ateşi, 21 Ağustos'ta Kaddafi'nin Trablus'tan ayrılmasıyla nihayete ermiştir.

Kaddafi, demokrasi talep eden ellerce linç edilmiş, ülke yağmalanmış ve doğal kaynaklar çok uluslu şirketlerin dolaylı kontrolüne geçmiştir.

Hâlen bu ülkede aşiretler arası kavga sürmekte, toplumsal huzursuzluk alabildiğine tırmanmaktadır.

Libya'ya bakınca petrol görenler sonunda bu ülkeyi yaşanmaz ve içinden çıkılmaz bir hâle getirmişler ve Arap Baharı'nın yalancı bir vaha olduğunu tekrar eylemleriyle göstermişlerdir.

Yemen de gelişmeler benzerlikler taşımaktadır.

33 yıl ülke idaresini elinde tutan Ali Abdullah Salih'in, 15 Ocak 2011 tarihinde başlayan halk hareketleriyle koltuğu sallanmış, 25 Şubat'ta da görevini bırakarak yaptığı anlaşma sonucunda ABD'de ikamet etmek durumunda kalmıştır.

Suriye'de ise her şey tüm netliğiyle ortadadır.

BOP saat gibi işlemekte, bu ülkenin etrafını dinamitlemektedir.

Şimdi ise final yaklaşmakta ve son kozlar oynanmaktadır.

Bir yanda Suriye yönetimi kan dökerken, diğer yanda muhalif unsurlar da misliyle cevap vermektedir.

BOP, Orta Doğu ve Kuzey Afrika'daki taşları yerinden oynatmıştır.

Asıl hedefler öncesindeki son kalenin devrilmesi için yoğun bir gayret söz konusudur.

Bunun için de AKP Hükûmeti övülmekte, Başbakan Erdoğan yabancı basın tarafından göklere çıkarılmaktadır.

Tıpkı askere giden yavrularımız gibi el üstünde tutulmakta ve her türlü iltifat şahsına gösterilmektedir.

Bu itibarla son derece dikkatli ve tedbirli olunması gereken bir dönemden geçilmektedir.

Bununla birlikte Türkiye çok bilinmeyenli bir küresel denklemin için de bağımlı değişken olarak enerji ve itibar kaybını kaygı verici bir şekilde yaşamaktadır.

Diyeceğim şudur ki; AKP Hükûmeti Türkiye'ye sahip çıkarak, bölgesel oyunlarda figüran olmaktan vazgeçmeli ve yaklaşan fırtınanın ülkemize zarar vereceğini görmelidir.

Türk milletini sonu meçhul tuzaklara çekmeye ayarlı uluslararası angajmanlardan sıyrılmak için hükûmetin önünde daha kullanabileceği vakti vardır.

Ancak son viraj geçilirse Allah muhafaza ama, bedeli hepimiz için, özellikle AKP zihniyeti açısından çok ağır olacağı bir an olsun unutulmamalıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

Geçen Cuma günü Malatya'dan keşif görevi amacıyla havalanan RF-4E Fantom tipi eğitim uçağımız, Doğu Akdeniz üzerindeki rotasını takip ederken Suriye tarafından vurulmuş ve düşürülmüştür.

Bizi üzen asıl konulardan birisi de uçakta bulunan iki pilotumuzdan hâlâ haber alınamamasıdır.

Uçağımız ve pilotlarımızla ilgili arama ve kurtarma çalışmalarının devam ettiği yapılan açıklamalarla somutluk kazanmıştır.

Pilotlarımızın ailelerine bu vesileyle sabır ve metanet diliyorum.

AKP Hükûmetinden öncelikli beklentimiz, pilotlarımızın durumunu netleştirerek bir an önce bulunmalarını temin etmesidir.

Suriye'nin hasmane nitelikli bu saldırısını kınıyor ve Cenab-ı Allah'tan pilotlarımızın sağ salim bulunmalarını niyaz ediyorum.

Uçağımızın silahsız bir şekilde Suriye hava sahasının dışında uçtuğu, füze isabetinden sonra parçalarının bir bölümünün Suriye sınırlarına düştüğü kamuoyuna açıklanmıştır.

Ne var ki Dışişleri Bakanının beyanatlarından, uçağımızın kendi radar üssümüzün uyarısı üzerine yapılan kısa ihlalden sonra tekrar Türk hava sahasına döndüğü anlaşılmaktadır.

Keşif uçağımız şayet Suriye hava sahasına girmişse, normal prosedür olarak ihlal ettiği hava sahasından çıkması veya hava sahasını terk etmesi için askerî zorlamaların yapılarak inişe

mecbur bırakılması akla gelen başlıca tedbirlerden bazıları olarak karşımızdadır.

Edindiğimiz izlenimler Suriye tarafından uçağımıza hiçbir ikazın yapılmadığı yönündedir.

Herhangi bir uyarı yapılmadan, Suriye hava sahasına girdiği iddiasıyla direkt uçağımızın hedef alınması kabul edilemeyecek düşmanca bir harekettir.

Şam yönetimi elbette bunun hesabını vermeli ve bu tavrının karşılıksız kalmayacağını bilmelidir.

Hâlâ Suriye yönetiminin tansiyonu artırıcı mesajları, gerilimi tırmandırıcı sözleri hiçbir şekilde kabul edilemez niteliktedir.

Türkiye onun bunun dikleneceği, önüne gelenin mütecaviz eğilimlerine maruz kalacağı yeni yetme bir devlet değildir.

Hakkı yerde kalacak, kaideleri görmezden gelinecek, kırmızı çizgileri aşındırılacak çadır devleti de değildir.

Bundan dolayıdır ki AKP Hükûmeti meselenin üstüne kararlılıkla gitmeli ve Türk milletine yapılacak kötü muamelenin cevapsız bırakılmamasını sağlamalıdır.

Bunun için Suriye'den net ve doyurucu nitelikli özür ve tazminat talep edilmesi konusunda ısrarcı olunmalıdır.

Mutlaka diplomasinin tüm yolları kullanılmalı ve mesele uluslararası alana taşınmalıdır.

Birleşmiş Milletler Suriye-Türkiye gerginliğine müdahil olmalı ve ülkemize yapılan saldırıyla ilgili gerekli tedbirleri alacak ortamı oluşturmalıdır.

Bu konu her şeyden önce millî bir mesele olup hepimizi doğrudan doğruya ilgilendirmektedir.

Böylesine önemli bir sorunu bizim siyasete malzeme yapmamız, hükûmet eleştirisine yönelmemiz düşünülemeyecektir.

Başbakan Erdoğan'ın demokratik katılımı sağlamak amacıyla, bizim de aralarında bulunduğumuz muhalefet partilerini davet edip görüşlerimizi alması ve devletin en yetkili isimleri tarafından brifing verilmesi olumlu bir gelişme olup bizim açımızdan memnuniyet verici olmuştur.

Bu süreçte Milliyetçi Hareket Partisi konuya hassasiyetle eğilecek ve hükûmet tarafından alınacak kararların yanında ve destekçisi olacaktır.

Ancak dikkat edilmesi gereken husus, savaş ihtimalinin en son seçenek olarak düşünülmesi ve küresel güçlerin telkin ve tahrikine gelinmemesidir.

Türkiye uçağın düşürülmesi üzerine Suriye'ye nota verdiği gibi, 4.madde dâhilinde NATO'dan daimî temsilciler düzeyinde bir toplantı talep etmiştir.

Dileğimiz bugünkü NATO toplantısından çıkacak kararın, millî menfaatlerimize ve sağduyuya hizmet etmesidir.

Geldiğimiz bu aşamada savaş baronlarının, silah lobilerinin ve emperyalist zihniyetin kışkırtmalarına karşı uyanık olunmalı, aklıselimin çizgisinden uzaklaşılmamalıdır.

Suriye-Türkiye krizinin çözümü diplomasinin imkânlarıyla sağlanmalı ve acilen de hayata geçirilmelidir.

Uçak düşürülme hadisesini muhtemel bir savaş için gerekçe olarak görenlere veya aklından geçirenlere fırsat verilmemeli, yanlışı teşvik edecek tercihlerden mutlaka kaçınılmalıdır.

Her olayda medyada yer bulup konuşma hakkını herkesten önce kendisinde görenlerin Türkiye'yi savaşa sokmak için Suriye'deki bazı hedeflerin vurulmasını önermelerine dikkat edilmelidir.

Bu şahsiyetlerin açık ya da kapalı kimlerin hizmetine yönelik faaliyet gösterdiklerini de Milliyetçi Hareket Partisi gayet iyi bilmektedir.

Her şeye rağmen, Türk milletine aleni ve kasti saldırılar gerçekleşir ve meydan okumalar geri dönülmeyecek bir noktaya gelirse, bilinsin ki karşımızda kim olursa olsun milletçe haddini bildirecek azim ve kahramanlığımız fazlasıyla vardır.

Uçak düşürülmesiyle ilgili konuda AKP Hükûmetinin Suriye'den gerekli hesabı sormasını ve meseleyi olgunluk dairesinde makul bir çizgiye getirmesini istiyor ve Parti olarak da bunu bekliyor ve destekliyoruz.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bugünkü grup toplantımızla, "24. Dönem İkinci Yasama" yılını tamamlamış olacağız.

Bir yıl boyunca hepiniz takdire şayan başarılar sergileyerek partimizi parlamentoda en iyi şekilde temsil ettiniz.

Sizlerle iftihar ediyorum.

Gerek komisyonlarda, gerekse de genel kurul çalışmalarında üstlendiğiniz millet vekâletini layıkıyla yerine getirdiniz.

Parti politikalarımızın izdüşümünde, şahsiyetli ve vakarlı duruşunuzun yol göstericiliğiyle Türk milletinin mesajı ve çelikten iradesi oldunuz.

Yoğun bir yasama döneminden sonra illeriniz, ilçeleriniz, beldeleriniz ve köyleriniz sizleri hasretle beklemektedir.

Tarlasında çiftçimiz sizi görmek, fabrikasında işçimiz sizinle buluşmak istemektedir.

Aziz vatandaşlarımız sizinle bütünleşmeyi ve dertleşmeyi arzulamaktadır.

Teşkilat mensuplarımız sizlerle el birliği yaparak milletimize daha çok ulaşmayı talep etmektedir.

Zira yapacağınız her çalışma, göstereceğiniz her çaba Milliyetçi Hareket Partisinin iktidarına bir adım daha yaklaşmak olacaktır.

Hepinize verdiğiniz katkılardan dolayı teşekkür ediyorum.

"24. Dönem Üçüncü Yasama" yılına kadar güzel ve fedakâr çalışmalarınızı artırarak sürdürmenizi istiyorum.

Bu duygularla konuşmama son verirken siz değerli milletvekili arkadaşlarımı ve aramızda bulunan muhterem misafirleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.